

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી હીરક મહોત્સવ ગ્રંથમાળા નં. ૧૦

ગુજરાતી ફારસી અરબી શબ્દોનો કોશ.

ખંડ ૧લો. પૃ. ૧ થી ૧૪૪

લેખક
અમીરમિયાં હમદૂમિયાં ફાફડી.

જીપાવી પ્રસિદ્ધ કરતાર
ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી તરફથી
હીરાલાલ ત્રીભોવનદાસ પારેખ, બી. એ.
આસિ. સેક્રેટરી, અમદાવાદ.

આવૃત્તિ પહેલી.
સંવત ૧૯૮૨.

પ્રત ૧૨૫૦.
સન ૧૯૨૬.

કોમલ એક રૂપિયો.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી હીરક મહોત્સવ ગ્રંથમાળા નં. ૧૦

ગુજરાતી ફારસી અરબી શબ્દોનો કોશ.

ખંડ ૧લો પૃ. ૧ થી ૧૪૪

લેખક
અમીરમિયાં હમદૂમિયાં ફાફકી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી તરફથી
હીરાલાલ ત્રીભોવનદાસ પારેખ, બી. એ.
આસિ. સેક્રેટરી, અમદાવાદ.

આવૃત્તિ પહેલી.

સંવત ૧૯૮૨.

પ્રત ૧૨૫૦.

સન ૧૯૨૬.

કીંમત એક રૂપિયા..

મુદ્રક: ચીમનલાલ ઈશ્વરલાલ મહેતા
મુદ્રણસ્થાન: 'વસંત મુદ્રણાલય'
દીકાંઠા રોડ, સાવલહોરિપટલ સામે,
અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

ગુજરાતી નવી વાંચનમાળામાં અરખી, ફારસી જે શબ્દો છે, તેમાંથી અગત્યના શબ્દો એકઠા કરી તેના અર્થ, વ્યુત્પત્તિ વગેરે જણાવ એવો એક ટુંકો કોશ તૈયાર કરવા સંદેશ રાવ બહાદુર કમળાશંકરભાઈએ મને સૂચના કરી; ને તે પ્રમાણે મેં વાંચનમાળામાંથી એવા અગત્યના શબ્દો તારવી કાઢી તે કોશ એઓને બતાવ્યો. તે પ્રસંદ પડવાથી ગુજરાત શાળાપત્રમાં સાવકાશ છાપવાની તેઓએ કૃપા કરી.

વળી ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી તરફથી ગુજરાતી ભાષાનો સંપૂર્ણ કોશ રચાવાનું કામ ચાલુ હતું. તે માટે મહેરબાન રાવ બહાદુર ધ્રુવ સાહેબે મને ફરમાવ્યું કે ગુજરાતી ભાષાનાં જેટલાં અને તેટલાં વધારે પુસ્તકો વાંચી તેમાંથી જેટલા અરખી ફારસી શબ્દો મળી આવે તે બધા એકઠા કરી અર્થ, વ્યુત્પત્તિ ને ઉદાહરણો સાથે એક મોટો કોશ તૈયાર કરી આપો. 'મેં' તે પ્રમાણે કામ કરવા માંડ્યું. પણ ગુજરાતી બધાં પુસ્તકો તો વાંચી શકાય નહિ, તેથી જે જે પુસ્તકો માટે તેઓએ ભલામણ કરી તે તે પુસ્તક તથા બીજાં કેટલાંક વાંચી તેમાંથી શબ્દો વીણી કાઢી અર્થ, વ્યુત્પત્તિ ને ઉદાહરણ આપી આ કોશ મેં તૈયાર કર્યો.

અરખી ફારસીના કેટલાક અક્ષરો ગુજરાતીમાં નથી; જે જણાવવા માટે નુક્તા મુકવાની પદ્ધતિ કેટલાકે યોગ્ય છે; પણ મને અનુભવથી જણાયું છે, કે નુક્તા મુકવાથી તે અક્ષરનો શુદ્ધ ઉચ્ચાર થતો નથી. શુદ્ધ ઉચ્ચાર તો જ્યારે એ ભાષા સંબંધી જ્ઞાન હોય ત્યારે જ થઈ શકે છે. તેથી મેં એ નુક્તાની પદ્ધતિ સ્વીકારી નથી. પણ ગુજરાતીના જે અક્ષર સાથે અરખી ફારસીનો એ અક્ષર પાસેનો સંબંધ રાખે છે તે જ ગુજરાતી અક્ષર ત્યાં મુક્યો છે, ને કૈંસમાં તેની ખરી બોલણી તે ભાષામાં જેવી છે તેવી લખી છે. તેથી શુદ્ધ ઉચ્ચાર જાણી શકાશે.

તેમ જ કેટલાક લેખકો એવા અરખી ફારસી અક્ષરો માટે અલ્પ પ્રાણુની સાથે હ મેળવી મદદ પ્રાણુ બનાવી તેનો ઉપયોગ કરે છે. એથી જે ઉચ્ચાર થાય છે તે પણ ખરો નહિ પણ બીજો જ થાય છે; માટે એ પદ્ધતિને પણ હું અનુસર્યો નથી.

ભાષાનો વિષય જ એવો છે, કે એમાં મતભેદ હોય. એક કાંઈ વ્યુત્પત્તિ આપે તો બીજો બીજી આપે. આ કોશમાં પણ એવું થયું હશે. મેં આપેલી વ્યુત્પત્તિ ને અર્થ બીજાંએ આપેલી વ્યુત્પત્તિ ને અર્થથી ભ્રાંદાં દેખાશે. તો એવા પ્રસંગો બને મને જણાવવામાં આવશે તો ઉપકાર સહિત બીજી આવૃત્તિમાં યોગ્ય સુધારો કરીશ.

વાંચકગૃહીને મારી અંતમાં, નમ્ર વિનંતિ છે કે ગુજરાતી ભાષાની સેવા એક મુસલમાનને હાથે થાય, તેમાં બૂલ હોવાના સંભવો હોય જ, તો તે પ્રમાણે આમાં પણ બૂલ જણાય તો દરગુજર કરી મને ખબર આપી આભારી કરશો.

હજુ કેટલાક અગત્યના શબ્દોનાં ઉદાહરણો આપવાનાં બાકી છે, તેમ જ કેટલાક શબ્દો જે ગુજરાતીમાં વપરાય છે તે આમાં રહી ગયા હશે. એ માટે મારો પ્રયાસ ચાલુ છે, ને બીજી આવૃત્તિનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થશે તો એ વધારો તેમાં કરી શકીશ.

ખામાશાનો ચક્રલો,
અમદાવાદ
તા. ૧-૮-૧૯૨૬

અમીરખિયાં હુન્દૂખિયાં ફાફડી.

ગુજરાતી ભાષામાં વપરાતા ફારસી અરબી શબ્દોનો કોશ.

અં અં

અકબર, પુ. [અ. અકબર اکبر] = સૌથી
મોટો. કબર = તે મોટો હતો ઉપરથી
શ્રેષ્ઠતા વાયક રૂપ] અક્ષાહુ અકબર =
ધશ્વિર સૌથી મોટો છે.

અકબર શાહી, વિ. [અ. અકબર+શાહી
શાહી. اکبر شاہی] અકબર
અકબર બાદશાહ સંબંધી] અકબર
શાહી મોહોર, અકબર શાહી દરમાન.
'પછી કોઈએ અકબર શાહી અમલ
ચલાવ્યા નહિ.'

અકબરી, વિં [અં અકબરી اکبري =
અકબરના કાળનું.] અકબરની સાથે
સંબંધ રાખતું. અકબરી સિક્કો, અકબરી
ધન્સાક. મોટાઇ.

અકલ, સ્ત્રી. [અ. અક્ષ્જઙ્ઘ=અધ્ધિ] જ્ઞાન.
‘અકલ ખડી કે ભેંસ’ ગુ. કહે.

અક્ષતગરો, પુ. [અ. આકર્ષક] عاقر قرحا
 એક ઔષધિનું નામ, અક્ષતગરો ખાધાથી
 અક્ષત આવે છે. એમ કહેવાય છે.
 ઉપયોગ [૧] પોષ્ટને ઔષ્ણતાં શીખવ-
 વાને જીલ વાળવા એ જડનો ઉપયોગ
 થાય છે. અક્ષતહીન માણસને કટાક્ષમાં
 કહે છે કે અક્ષતગરો ખાઓ, કારણ કે
 માન્યતા એવી છે. જમીન ઉપર ધાસતી
 પેટે પથરાય છે. એનાં ફૂલ પીળાં, ને
 જડ એક વેંત લાંબી ને આંગળી જેવડી
 નડી હોય છે. એને ' આકર્ષક ' કે
 ' અકરકરા ' પણ કહે છે.—

અક્ષતમાજા, પુ. [અ. અક્ષ+વાજ્ઞાં
خان عقل ૩૦ ખાખતન=રમવું ઉપ-
રથી ખાખ=રમનાર, खान ૩૨સી

પ્રત્યય. મુસલમાન પઠાણોમાં પુરૂષોના નામની સાથે લગાડાય છે. આ નામ કલ્પિત છે મુસલમાનોમાં તો એવું નામ સાંભળ્યું નથી. નવી ગુજરાતી વાંચન-માળામાં અક્કલયાજ્ઞપાત્રો એક પાઠ છે.

અક્ષભંદ, વિ० [અ० અક્ષ+મંદ મંદ =
મંદ=દારસી પ્રત્યય છે=અક્ષવાણો] ગણા,
સમજણો, બુદ્ધિશાળી.

અકલી, વિં [અં અક્લી = અકલ
+છ મળીને થયેલો શબ્દ, અકલથી
મનાય એવું] બુદ્ધિથી ખોળી કાઢેલું,
અકલવાળું, બુદ્ધિવાળું, કળાવાન, કસમી.

અકસ, પુ. [અં+અકસ ~~અકસ~~=ગિધું વા-
ળયું, ફટયું, દર્પણ કે પાણીમાં પડતું
પ્રતિબિંબ] શુભરાતીમાં દેવ, અંટસ,
આર.

અકસખોર, વિં [અં અક્સ+ખોર
 ૬૧૦ ખાનાર] દેખી, ખારીલું.

અકસર, અં [અં અક્ષર کثر = વધારે,
 ઘણું] ગુજરાતીમાં ઘણું કરીને, ઘણુંખરૂં,
 વારંવાર વગેરે, 'અકસર એવું થાય છે કે
 બુકો માણસ છેવટે પસ્તાય છે.'

અકસીર, વિ. [અ. ફક્તોર اکسیر
=રસાયણ, કીમીયો] આબાદ, અસર,
કરે એવું, રામબાણુ, ગુણકારી, ખરેખર.
'તાવનો અકસીર ઉપાય.'

અકાબર, વિ. [અ. અકાબર] ૫૪૬ =
પ્રતિષ્ઠિત. અકબર નું બહુ વચન] પા-
રસીઓમાં આ શબ્દ વપરાય છે. 'અંબુ-
મનના અકબરોએ ફરાવ કર્યો.'

अडीक, पु० [अकीक $\frac{1}{2}$ = सात रंगने।
 डीमती पत्थर] ओके जलने। बीसो,

અકીકીએ.]

२

[એજતરફે.

અળકતો ને લોહીના રંગ જેવો રાતો,
રંગીન પંથર. અંખ્યાત અંકીકની કારી-
ગરી માટે પ્રખ્યાત છે.

અકીકીઓ, પુઁ [અઁ અકીક ઉપરથી]
અકીકની વસ્તુઓ બનાવનાર, અકીકને
ધસી, ઉતારી તેના બુદ્ધ બુદ્ધ ઘાટ
ધડનાર.

અમકલ, સ્ત્રી. [અ. અક્ક] અકલ શબ્દ
જુઓ.

અક્ષલગરો, પુઃ [અઃ] અક્ષલગરો શબ્દ
જુઓ.

અક્ષતમંદ, વિ० [અ० ૩૧૦] અક્ષતમંદ શબ્દ
જુઓ.

अकलपंत, वि० [अ० अकल+वंत सं० प्र०]
 बुद्धिशाणी.

अक्षयानं, वि० [अ० अक्षयान सं०
प्र०] बुद्धिशाणी.

અક્ષલ હોશીઆરી, સ્ત્રી. [અ. અક્ષ+
-હોશ્યારી કા. રી. عقل هو شیأ] અ.
ક હોશ્યારી=સમજી શુદ્ધિ. દરતાવેગની
પારિભાષિક ભાષાને શબ્દ-આ ભાષા
ચિટ્ટી મેં મારી અક્ષલ હોશીઆરીથી
લખી આપી છે, તે સહી છે.

અખતરો, પુ. [અં. હક્તિતરાં **الخسرة**
=નવી વસ્તુ પેદા કરવી. ખરઅ=તે
ફાટયું ઉપરથી, અથવા તેણે ફાટયું ઉપ-
રથી.] અમુક સાધનથી ટાપ વસ્તુ કરી
-જોવી તે; 'આ અખતરો પણ જોડો
પડ્યો.' અરબીમાં કહેવત છે, કે 'અ-
ગત્ય એ અખતરાની આ છે.'

અખત્યા, પુઃ[અં. ઇહિતયાર, اختيا
=સતા. ખયર=જે પસંદ. રૂઢી ઉપરથી
અધિકાર, હક, તાણો. 'મારા અખ-
ત્યારની વાત નથી.'

अभ्युत्थारः पत्र, १० [अ० इच्छित्यारः पत्र
 अ० शुभराती प्रयोग] अधिहार पत्र,
 अभ्युत्थारनामुं.

અખત્યારી, સ્ત્રી. [અ. ઇક્તિયારી
اختیاری=સત્તાપણું] નાણી નોંધતે
ખુશીથી કરેલું કામ, આપ અખત્યારી=
પોતાની માનકીતું.

अभ्यभार, पु० [अ० अखबार] ख० =
 अभ्यभार. खबरनुं गडवयन वर्तमान
 पत्र] वर्तमान पत्र, छापुं; -द्युतपेपर.
 तेषु देश देशाना अभ्यभाराभां पाद-
 रीपणां आठे तीक्ष्ण यर्था यज्ञात्री.
 नंद० यरित्र,

અખખાર નખીશ, પુ. [અ. અઠવારૂ+
નિઘોસ શાં =ખાંબારુવિસ=લખનાર.
નિવિસ્તન=લખપુ' ઉપરથી, અખખાર
લખનાર] ખખરો લખનાર, ખખરપત્રી.
અગર,અં+શાં અગર+ગ્ર=તે, અથવા] વા.
કિંવા. 'લવિધ્યમાં તે મોટો સરદાર
નીવડે, અગર જંગલમાં રખવાળી
કરનાર તરીકે જીવન ગુજરે.' અમર-
સિંહ.

अगरसे, अ० [१० अगर+चह] अगर=
 ने हे, ने पथ] ने.

અગરજો, પુ. [અ. અર્કજહ] અગરજો
શબ્દ જુઓ.

અંગામ, સ્ત્રી (૬૧૦ આગાહી ૫૪૧) = ઉશ્ચાર
થવું, બહેર કરવું ઉપરથી] ખગરદારી,
અનુમાનથી પરિણામની કલ્પના કરી
કહેવું તે.

આગાહી, સ્ત્રી. [દ્વિ. આગાહી ૫૭૧] =
ચેતવણી] અગાધ શબ્દ બુદ્ધિ.

આચાર, નં [૬૧૦ અચાર કે આચાર
 આચાર=અચાર્ય કેરી, લીધુ વગેરેનું
 અચાર્ય. પારસી ગુજરાતીમાં એ શબ્દ
 વપરાય છે.

અગતરદે, અં [કાં અજ=થી, તરદે, અં
તરદે અજતરફે **ઝપરફ** =ની તર-
ફથી. અગતરદે સુસ્તાન=સુસ્તાનની તર-

અબદહા.]

૩

[અભુમાહીતગાર.

ફથી. સરકારી પત્ર વ્યવહારમાં આ શબ્દનો ઉપયોગ થાય છે. અંગ્રેજી પદ્ધતિમાં From લખાય છે.

અબદહા, પુ. [ફા. અબ્દર કે અબ્દહા أبدرا સાપ]. 'છાએલો અબદહા ચોતાના ઊરથી કેફપણ પ્રાણીની જિંદગી ટાણી નાખે છે.' બા. બાબર.

અબજનવી, વિ. [અ. અજનવી કે અજનવ أجناب = પરદેશી માણસ] કોઈ બીજા દેશ કે શહેરનો માણસ કે વસ્તુ. 'ત્યાં કેફ અબજનવી શાસ્તુ આવ-પુજ દુશ્વર છે.' બા. બાબર.

અબજબ, વિ. [અ. અજબ أعجب = આશ્ચર્યકારક] વિસ્મયતાથી ભરેલું.

અબજમાએશ, [અબમાશ], સ્ત્રી. [ફા. આજમાઈશ أزمایش = અનુભવ લેવો. આબમદન = અબમાવતું, તપાસી નેતું ઉપરથી] તપાસ, પ્રયોગ, ખાતરી. 'નોકરની પહેલી નીમણુક અબમાએશી કરવામાં આવે છે, પછી યોગ્ય જણાય તો કાયમ કરવામાં આવે છે.'

અબજમાએશદાર, વિ. આજમાઈશદાર أزمایش دار = ફા. અબજમાએશ કરનાર] તપાસી નેનાર.

અબજમાવતું, સં. કિ. [ફા. આજમાઈશ ઉપરથી, તપાસી નેતું) અનુભવ મેળવવો. 'હુવે બ્યારે અધીરાઈથી કાંઈ સમજી શકાતું નથી, ત્યારે તો યુક્તિનોજ પ્રયોગ અબજમાવા દો.' અમરો

અબજમાવું, કિ. [ફા. આજમાઈશ ઉપરથી ખાતરી કરવી] તપાસવું.

અબજમુદો, પુ. [ફા. આજમુદ્દહ أزمود = અબમાયશ કરી નેએલી વસ્તુ] તપાસી નેએલી વસ્તુ, અબમાએશ કરવી.

અબજમો, પુ. [ફા. અઝમૂદ أجمود એક જાતનાં તીખાં ને વાસવાળાં બીયાં.

અબજર, સ્ત્રી. [અ. અઝર أمر = ખદાતું] આનાધાની, કાચારી.

અબજશલ, વિ. [અ. અઝાઈલ = أزائل જમ] મોઢું, વિશાળ, વિકરાળ, બીકે લાગે એવું.

અબજલ, સ્ત્રી. [અ. અઝલ أجل = યોત] આખર, અંત, કળ.

અબજએબ, વિ. [અ. અઝાઈબ, أعائب અજબતું બહુવચન, નવાઈ] વિસ્મયતા. 'અબજએબ રનેહના રસ્તા, અબજએબ અંકે પ્રેમીની.' કલાપી.

અબજએબી, સ્ત્રી. [અ. અઝાઈબી = નવાઈ] વિસ્મયતા.

અબજબમ, વિ. [અ. અઝજમ أعظم = મોટો] આજમ શબ્દ બુગો.

અબજન, સ્ત્રી. [અ. અઝાન أذان = બોલાવવા, નોતરવા, સાદ.] મસ્જિદમાં બાંગ દે છે તે. 'મસ્જિદના મીનાર પરથી મુદલાની અબજન સાંભળવામાં આવી.' બા. બા.

અબજજ, વિ. [અ. અઝીજ أزج = વહાલો મિત્ર] દોસ્ત. 'શાઆશ આરા નિઅક-હલાલ ને વદાદાર અબજજે ! બા. બા.

અબકકાઉ, વિ. [અ. અલફતહ ألفته] અલકકાઉ શબ્દ બુગો.

અબકકસબી, વિ. [અ. અકસબ أكسب = હુતર ઉપરથી કસવી+અણ યુગરાતી ઉપસર્ગ = કળા નહિ જાણનાર] શીખાઉ, અનાડી.

અભુમાહીતગાર, વિ. [અ. માહિયત أماهيث = હાલત, કાષ્ટ વસ્તુની હકીકત+ગાર, ફા. પ્રત્યયને અણ યુગરાતી ઉપસર્ગ લાગી થએલો શબ્દ. માહીતી વગરનો. મૂળ આ શબ્દ માહિય હતો તેને 'ત'

અણુમાહીતી.]

૪

[અદ્ય.

લાગી ક્રિયાપદ બતાવ્યું છે.] અનારી,
શીખાઉ.

અણુમાહીતી, સ્ત્રી० [અં માહિચ્યતી
અણુ ગુજરાતી ઉપસર્ગ=અઅણુપણું]
અજ્ઞાનતા.

અણુવાકેફ, વિ० [અં વાકિફ واكف=
અણુનાર, ઉભો થનાર એને અણુ ગું
ઉપસર્ગ લાગી થએલો શબ્દ, અઅણુયો]
વાકિફ નહિ તે.

અણુવાકેફગાર, વિ० [અં વાકિફ+ગાર
ફાર પ્રત્યય મળીને واكفگار એને
ગુજરાતી 'અણુ' ઉપસર્ગ લાગવાથી
થએલો શબ્દ, અઅણુયો] અજ્ઞાની.

અણુવાકેફગારી, સ્ત્રી० [અં વાકિફ+ગાર+
ઈફાર પ્રત્યય વાકિફગારી واكفگاری
એને અણુ ગું ઉપસર્ગ લાગવાથી ભા-
વનાવાચક નામ. અખીલજ્ઞતા, અઅણુપણું

અણુસારો, પુ० [અં હશારહ دشار=
ચેતવણું] ઇશારો કરવો.

અતંગ, વિ० [ફાર તંગ تنگ=
ઘોડાની છાતીનો પેટો, અતંગ=તંગ વિ-
નાનો. સંસ્કૃત અ ઉપસર્ગ છે.] 'અતંગ
ઘોડો સવારીમાં લેવો નહિ.'

અતમા, વિ० [અં તમઅ طمع=લોભ]
અ સંસ્કૃત ઉપસર્ગ લાગી થએલો શબ્દ)
નિર્લોભ, લાલચ વિનાનો, નિઃસ્પૃહી.

અતમી, વિ० [અં તમઅ=લોભ] અ સં-
સ્કૃત ઉપસર્ગ=એકરકાર, એ તમા, દાંભિક.

અતલસ, સ્ત્રી० [અં અતલસ اطلس=
નરમ ને મુલાયમ રેશમી લુગડું]. 'અત
લસ અને મુલદાર અશરૂ માલ બેશ
મંગાવળો.' કં ૬૦ ૩૦

અતાઈ, પુ० [અં અતાઈ عطاई=અતા
આપવું પરથી. ડોહની પાસેથી શીખ્યાવગર
પોતાની મેળે જોણે જ્ઞાન મેળવ્યું હોય તે]
વગર ઉસ્તાદે ગાવા શીખેલો ગવૈયો,

વગર ગુરૂએ ગાતાં બન્ધવતાં પોતાની હુશી-
આરીથી ને જાત મહેનતથી શીખેલો
ગવૈયો. નિયમપૂર્વક ઉસ્તાદ પાસેથી
શાસ્ત્રાનુસાર ગાવા શીખેલા ગવૈયા કરતાં
એની પદવી ઉતરતી ગણાય છે, કેમકે
એને કળાનું જ્ઞાન છે, શાસ્ત્રનું નથી.

અતાર, પુ० [અં અતાર اطار=અતાર
વેચનાર] સુગંધી વસ્તુઓ વેચનાર, ગાંધી.

અતાલીક, પુ० (તુર્કી, અતાલીક اتاليق=
અદ્ય શીખવનાર) શિક્ષક, ટ્યુટર, કું-
વરનો શિક્ષક.

અત્તર, નં (અં હત્ર اطر=સુગંધવાળી
વસ્તુ) અત્તર.

અત્તરદાની, સ્ત્રી० (અં હત્ર+દાન اطرदान
દાન દારસી પ્રત્યય એને ઈ લાગી ગુજ-
રાતી પ્રયોગ એટલે અત્તર રાખવાની
પેટી) અત્તર રાખવાની પેટી.

અત્તર સાહેત અં (અં સાઅંત ساعت
=કલાક) એને અત્તર લાગવાથી થએલો
શબ્દ. આ પળેજ, હમણાંજ.

અત્તરી, વિ० (અં અત્તાર اطار=અત્તર
વેચનાર) અત્તરવાળું.

અત્તરીઉં, નં (અં ફાર હત્ર+દાન اطرदान
=અત્તર રાખવાનું વાસણું)
શીશી, પેટી.

અત્તરીઆ, પુ० (અં અત્તાર اطار=અત્તર
વેચનાર) અત્તર બતાવનાર કે વેચનાર.

અદના, વિ० (અં અદના ادنا=નીચું હલકું)
ઓછી પદવીવાળો, ગરીબ, નીચ, હલકું.
'એજ હાલત આ નાચીજ ને અદના
ગુલામની પણ સમજ લેવી.' થાં થાં

અદ્ય, સ્ત્રી. (અં અદ્ય ادب=મર્યાદા)
શીલ, મલાયજ્ઞ, (૨) અરબીમાં માન
આપવું, કાયદો, શુદ્ધિ, સાહિત્ય (ભાષા)
વગેરે અર્થ થાય છે. 'અદ્ય શીખો
એટલી.' કં ૬૦ ૩૧૦

અહ્યસર.]

4

[અનુદા.]

અદ્યપસર, વિં (અં અદ્વ) સર
પ્રત્યય=વિવેકસર) મર્યાદાવાળી રીતે,
અદ્ય પ્રમાણે. 'અધાએ ઉભા થઈ
અદ્યપસર કુરંગસ બળવી.' ગુણાત્મસિંહ.

અદમાસ, જુઓ અજમાસ.

અદલ, વિં (અં અઙ્ઙે $\text{जल} = \text{परावर}$)
 યથાર્થ, યુક્ત, અપક્ષપાત, ખરખરૂં (ર)
 સમાન કરવું, ન્યાય. જેની સાક્ષી મુસ-
 લમાની શરે પ્રમાણે લઈ શકાય એવો,
 સન્ન્યત. ‘માગે તેને તો મળે, અદલ
 રૂંડો ધ-સાફ.’ ૬૦૬૦૩૧૦

અદલ ઈન્સાફ, પુઁ (અઁ અદૂલ +
 عدل و انصاف) इन्साफ मणाने अदको
 इन्साफ=न्याय, ઈન્સાફ. નસફ=વચમાં
 અડક્યો ઉપરથી અધુરું અધુરું કર્યું) બે
 સરખા ભાગ કરવા. બે સરખા ભાગ
 થવાથી અને પક્ષ રાજ થાય છે. ખરેખર
 ન્યાય, અપક્ષપાત ન્યાય. 'ઇશિ અદલ
 ઈન્સાફ તોલશે.' ૨૦મં સંવાદ.

મહેલનો ઘટ, પુ. (અં અહ્લુ દલ) ઈ-સાફ
મેળવવા આવનારને બોલાવવા માટે બાં-
ધેલો ઘંટ, જહાંગીર બાદશાહે એવો ઘંટ
બાંધ્યો હતો, જેની સાંકળ મહેલની બહાર
રાખી હતી. ન્યાય માંગનાર માણસ એ
સાંકળ ખેંચતો એટલે ઘંટ વાગતો. બાદ-
શાહ તેને રૂબરૂ બોલાવી ન્યાય કરતો.
ઈરાનમાં નવશેરવાન બાદશાહે પણ એવો
ઘંટ બાંધ્યો હતો.

અદલ બદલ, અં (અં બદલ ۞)
આ શબ્દ ગુજરાતીમાં વપરાય છે. એક
વસ્તુ આપવી ને બીજી વસ્તુ લેવી તે.

અદલા અદલી, સ્ત્રી૦ ઉપર પ્રભાણે, અદલ
શબ્દને ઇ લાગી થએલો ગુજરાતી શબ્દ.

અદલો અદલો, પુ. ઉપર પ્રમાણે ગુજરાતી
શબ્દ.

અદા, સ્ત્રી (અં અદાવત ۛۛۛ=પેર)
દેષ, ઝેર; કાચાદિ

અદા, સ્ત્રી (દાં અદા ડિ=પુરે કરહું,
નખરાં) અંગચેશ્વ, માપ, ઇગિત.
ધૂત ગણે જેમ વક્ત્રિ સમીપમાં,
નન ટકે દૂઝ વારિ પ્રવાહમાં;
લમ પ્રીતિ, ચુષુ તે નખરાં અદા,
સમીપ માનિતી માન ન રે' કદા.

કાન્તિ ૫. ૫૨

अदा करवुं, त्रि० (३१० अदाकर्दन $\frac{1}{3}$ करवुं) अमलवुं, अमलमा मूवुं, रणु करवुं, 'तेणु पौतानी इरज अदा करी छे.'

अदालत श्री ० (अ० अदालत)
 ईसाई, जरायरी, अदल=जरायरी कुं
 उपर्यही) न्यायी होवुं, साक्षी आपया
 लायक गणाय तेवी भाषुम, न्यायमदिर.
 व्यागण अमहायादमां के धमारतमां
 अदालत येसती हती, ते सेलुकरेण
 अंधाची हती.' अमरसिंह.

अदायत, स्त्री० (अ० अदायत عداوت
=वेर) कीतो, शत्रुवट.

અદાવતીઉં, વિ० (અ० અદાવત
ઉપરથી) અદાવત રાખનાર.

અનલહક, પુ. (અ. અનલહક) ॥ ૧ ॥
 =હું પુણ્ય છું. અના=હું અલહક=પુણ્ય છું
 અહંબ્રહ્માસ્મિ) હુંસેન બિન મન્સરનામના
 પત્ની સાહેબે એ શબ્દનો ઉચ્ચાર કર્યો,
 એટલે વિદ્વાનોની સંમતિથી તેમને દેહાંત
 શિક્ષા થઈ. કેમકે મુસલમાની શરે પ્રમાણે
 માણસ ધર્મથી દાવો કરી શકે નહિ. આ
 શબ્દનો ઉપયોગ મુસ્લમાનીમાં બહુધા
 થાય છે. એ હુંસેન બિન મન્સરની ઓ-
 લાદના મુસલમાનો મન્સરી કહેવાય છે !
 માયિક પ્રેમ તરછાડી અનલહકનો પુ.
 કર દાવો.' કલ્યાણી.

અનહદ, વિ. (અ. હદ ૫૮-સીમા અન
એ સંસ્કૃત ઉપસર્ગ છે. હદ વિનાનું)
પાકુળ, તેણે અનહદ જીવન કર્યો.

અન્સાર.]

૬

[અદ્રરાતદ્રી.

અન્સાર, વિં (અં અન્સાર انصار=મદદ-
ગાર. નંસર=તેણે મદદ કરી, ઉપરથી
'નાસિર' એટલે મદદ કરનાર એનું
બહુ વચન 'અન્સાર.') જ્યારે મુહંમદ
પેગંબર સાહેબ (સ. અ.) હિજરત કરીને
મકકેથી મદીને ગયા, ત્યારે મકકાના ખીજ
મુસલમાનો પણ આપને મદીનામાં આવી
મળ્યાં. એવી રીતે મકકેથી મદીને જનાર
'મુહાબિર કહેવાયા, અને એ મુહાબિ-
રને મદીનામાં જેમણે આશરો આપ્યો
તે 'અન્સાર' કહેવાયા.

અનામત, વિં (અં અમાનત امانت=
થાપણ, જાળવવા આપેલી વસ્તુ) આ
શબ્દમાં 'મ' ને 'ન' નું સ્થળાંતર
થઈ ગુજરાતીમાં 'અનામત' શબ્દ
થયો છે. સંભાળમાં સોંપેલી વસ્તુ.

અનામત મૂકવું, કિં (અં અમાનત=
સંભાળના માટે સોંપવું) સંરક્ષણ માટે
સોંપવું.

અનામત રાખવું, કિં (અં અમાનત)
થાપણ તરીકે રાખવું.

અનામતી, વિં (અં અમાનત) ગુજરા-
તીમાં વપરાય છે. અમાનત આપેલું કે
લીધેલું.

અનાર, નં (ફાં અનાર انار=દાડમ)
આતશબાજીમાં દાડમના ઘાટની બનાવ-
વામાં આવતી ડાહી, હવાઈ. 'ગુલાશન
અનાર ગુલાબના, સીસા સુરેખ
શરાબના, સેા આપ લોગવજે અહીં.'
ગુડ ગો

અનાર કળી, વિં (ફાં અનાર=દાડમ.
કળી ગુજરાતી શબ્દ, દાડમની કળી
જેવા. 'અનાર કળીશા દંત રૂપાળા,
પીપળ પક્ષવ જેવા હોઈ.' પ્રાંકાં

અનાસર, નં (અં અનાસિર اناسير=
તરવો. ઉન્સર=તરવનું બહુવચન. મુસલ્મા
માન લેણા પાણી, આગ, હવા ને માટીને

તત્ત્વ ગણે છે તે તે દરેકને ઉન્સર કહે
છે) અસલ, મળ, તત્ત્વ, ભૂત,

અનિગાહ, સ્ત્રીં (ફાં નિગાહ نگاه=દષ્ટિ)
'અ' ગુજરાતી ઉપસર્ગ છે. અવરૂપા,
ઝાઘી મહેરબાની,

અનીસુ નં (અં અનીસૂن انيسون=
એક જાતના અજમાને મળતાં ખી)
ફમીજડ, ફમી અજમા. એનો હોડ એક
ગજ ઉંચો, પાંદડાં બારીક ને સુવંસિત
હોય છે, ફૂલ ધોળાં હોય છે.

અપશુકન, પું (ફાં શુગન કે શુગૂન
شگون شگون=કાઈના બોલવા ઉપરથી
અથવા પક્ષીના ઉડવા ઉપરથી આશા
બાંધવી તે) 'શુભ શુકન દીસે,
મધ્યાહ્ન શોભશે, વીતી ગઈ છે રાત,
જય જય ગરવી ગુજરાત.' નર્મદ.

અપશુકનીઆળ, વિં (શુગન કે શુગૂન
ઉપરથી) અશુભ ચિન્હ, અમંગળ,
અભદ.

અફગાન, પું (ફાં અફગાન افغان=
પકોણ) એક કામ છે જે પેશાવરની
પાસે વસે છે.

અફગાની, વિં (ફાં અફગાની افغانی=
અફગાન સાથે સંબંધ રાખનાર) અફ-
ગાનિસ્તાનની બોલી.

અફગાનિસ્તાન, નં (ફાં અફગાનિસ્તાન
સ્તાન=સ્થળવાચક પ્રત્યય افغانستان
અફગાનોનો સુલક) કાબુલ એનું મુખ્ય
શહેર છે.

અદ્રરાતદ્રી, સ્ત્રીં (અં દ્રાક્ષા તત્ત્વત
دراکشا دراکشا=માપ કરતાં ઘણું
વધી જવું તે; તત્ત્વત=માપ કરતાં ઘણું
ઘટી જવું તે=વધઘટ. જેમકે દાન એ
સદગુણ છે પણ હદથી વધી જાય તો
ઉડાઉપણું કહેવાય, અને તે દુરુણ છે.
એને દાનનું પ્રકાન કહે છે, તેમજ દાન

અફલાતુન.]

૭

[અખરખ.

કરવું નહિ એ કંબુસાર્થ છે તે એ પણ દુર્ગુણ છે. એ દાનનું તકીત છે) નાસલાગના અર્થમાં પણ એ શબ્દ વપરાય છે. 'મુખર્ષમાં પ્લેગના કારણથી અફરાતફરી થઈ રહી છે.'

અફલાતુન, વિં (ઓક અફલાતુન افلاطون =પ્લેટો) એક પ્રખ્યાત વિદ્વાન થઈ ગયો છે. એ એરિસ્ટોટલનો ગુરુ ને સોક્રેટિસનો શિષ્ય હતો. ગુજરાતીમાં એ શબ્દ વિશેષણ તરીકે વપરાય છે. 'એવો મોટો અફલાતુન થઈને આવ્યો છે તે.' કામ તો અફલાતુન કર્યું છે !

અફવા, સ્ત્રીં (અં અફવાह افواه ફવહ =મોં, તેનું બહુવચન. અફવા=ધણાં મોં. ધણે મોટે ચાલતી વાત, ગપ. 'ગામમાં તેણે એવી અફવા ફેલાવી.' અમરં અફસોસ, પું (ફાં અફસોસ افسوس =શોક) હાય, દીઘગીરી, પરતાવો.

અફસોસી, સ્ત્રીં (ફાં અફસોસ افسوسી =શોક) હાય, દીઘગીરી, પરતાવો, શાય. ન કરવું મુકત અફસોસી, મળશે દાદ ના અહીંઆં. 'કલાપી.

અફીણ, નં (અં અફયુન افیون =અશીણ) ખંચખસનાં લીલાં છંડવાંમાંથી નીકળતો કાળો ને તેલીઓ રસ.

અફીણી, વિં (અં અફયુની افیونی =અશીણ ખાનાર) અશીણ પીનાર, આળસુ, સુસ્ત, એવો 'ભંગી અફીણી કેડી હોય; કન્યા તેને નવ દે કોય.' ૩૦ ૬૦ ૩૦

અફીણીઆ, વિં (અં અફયુની=અશીણ ખાનાર) 'અફીણીઆ એ સમે ખુબ ઉધે.' ૩૦ ૬૦ ૩૦

અફીમ, નં (અં અફયુન=અશીણ)

અખખેરો, પું (ફાં આબ્ખેરહ آبخوره આખ=પાણી. ખેરો એ ખુદન=ખાનું

ઉપરથી પાણી પીવાનું વાસણ) લોટો, ટોયલી.

અખતર, વિં (અં અખતર اختر =ખરાખ પરેશાન) ખરાખ. હૃદય તુજ મીણનું રાખ્યાથી તારો હાલ અખતર છે.' ૫૦ગજ

અખદાગીરી, સ્ત્રીં (ફાં આફતાઘીરી افتابگیری =છત્રી. આફતાખ=સૂર્ય, +ગીરી એ ગિરિક્તન=પકડવું ઉપરથી પકડનાર, સૂર્યના તાપને રોકનાર) છત્રી, છત્ર, રાખ વગેરે. મોટા માણસનાં માથાપર જે છત્ર ધરવામાં આવે છે તે.

અખદાલી, વિં (અં અઘ્દાલ+હ ابدال =ધર્મી પુરૂષ) મુસલમાનોનું માનવું એવું છે કે ૭૦ અખદાલો (મહાન પુરૂષો, યોદ્ધાઓ) જગતમાં કાયમ રહે છે, ને વિશ્વ તેમના આધારથી ટકી રહેલું છે. જ્યારે એ ૭૦ માંથી કોઈ મરણ પામે છે ત્યારે તેને બદલે બીજાને ઈશ્વર તરફથી એ પદવી મળે છે. એવી રીતે અદલબદલ થયા કરે છે માટે એ ૭૦ માંના દરેકને અખદાલ કહે છે. અહમદશાહ અખદાલી બાદશાહ થઈ ગયો છે જેણે હિંદુસ્તાન પર ચડાઈ કરી હતી ને ૧૭૬૧માં પાણીપતના મેદાનમાં મરેઠાઓને હરાવ્યા હતા.

અખદુલ્લા, પું (અઘ્દુલ્લાह عبداللہ અખદ =ગુલામ, પૂજક, અદલાહ=ઈશ્વર. ઈશ્વરની પૂજા કરનાર ઈશ્વરનો બંદો) જનાબ પેગંબર સાહેબ મુહંમદ (સ. અ.) ના પિતાનું નામ. વાંં માળા.

અખદુલમુતલબ, પું (અં અઘ્દુલમુતલلب) عبدالملک پيغمبر پيغمبر સાહેબ (સ. અ.) ના દાદા સાહેબનું નામ. યુજં વાંં માળા.

અખરખ, નં (અં અબ્ક ابرک અરખીમાં એને તલ્ક પણ કહે છે. અબ્ક=વાદળો જેમ એક ઉપર એક હોય છે તેમ એનાં પડ પણ એક ઉપર એક

[અખર.]

૮

[અમાનતદારી.

હોય છે માટે, (૨) યરક=પ્રકાશનું ઉપરથી
અધિક=વિશેષ પ્રકાશિત. જમીનમાંથી
નીકળતી ચળકતી પતરીદાર ને પારદર્શક
એક જાતની ધાતુ.

અખર, સ્ત્રી (૧૦) અખર =સમર)
સમર.

અખરસ, વિ (અં અબ્લક =કાખર
ચીતરો) કાખર ચીતરો ધોળા પગવાળો
ધોડો.

અખરખી, વિ (અં અબ્લકી =કાખર
ચિતરો ધોડો) 'કયા ભાઈ
ચરે અરવારી અખરખી ધોડા
સાજ્યા.' સ્ત્રીગીત.

અખાસ પુ (અં અબ્વાસ =સિંહ)
હજરત પેગંબર સાહેબ (સ. અ.) ના
કાકાનું નામ. અખાસી ખલીફા એમના
નામ ઉપરથી કહેવાય છે. પુ વાં

અખાસી, વિ (અં અબ્વાસી =સિંહ)
એક જાતનો રંગ) અખાસી ખલીફાઓ
કાળો પોશાક પહેરતા હતા, માટે રતાશ
પડતા વાદળી રંગને, ને કેટલીક વાર
વાદળી કે કાળા રંગને પણ અખાસી
રંગ કહે છે.

અખીર, નં (અં અખીર =એક
જાતની ભૂટી) સુખડ, ગુલાબ, કસ્તુરી
કેસર વગેરેની મેળવણીથી એક સુગંધી
ભૂટી તૈયાર થાય છે, જે મોંપર ચોપ-
ડવાના કામમાં આવે છે. અખીર ગુલાબ
એ શબ્દ સાથે જોવાય છે. ગુલાબ લાલ
-ભૂટા હોય છે.

અખાશાર્ક, વિ (અં અબ્વાસી) અખાસી
શબ્દ જુઓ.

અખુખર, પુ (અં અબૂકર =અબૂકર)
હજરત મુહંમદ સાહેબ (સ. અ.) ના
સમરા ને તેમની પછી ગાદીએ બેસનાર
પહેલા ખલીફા. પુ વાં માં

અખુતાલખ, પુ (અં અબૂતાલિબ =અબૂતાલિબ)
હજરત મુહંમદ સાહેબ (સં અં)
ના કાકા અને પેગંબર સાહેબના પિતાના
મરણ પછી તેમને ઉછેરનાર. પુ વાં

અબ્લક, અખરક શબ્દ જુઓ.

અમદાવાદ, નં (અં અમદ+દા+આવાદ
અમદઆવાદ =અહમદશાહે
વસાવેલું શહેર) એ શહેર હિજરી ૮૧૦
માં વસાવ્યું છે.

અમદાવાદી, વિ (અં અમદ+દા+આવાદી
અમદઆવાદી =અહમદઆવાદી. અમદા-
વાદની સાથે સંબંધ રાખનાર) અમદાવાદનું.

અમન, નં (અં અમન =શાંતિ) ચેન,
ચારામ.

અમદાની, સ્ત્રી (૧૦) આમદની =આમદની
=આવક. આમદન=આવનું ઉપરથી. 'અ-
મદાની ખર્ચ લખવે લોક સાવધ રહે
છે.' વાં. મા. પ.

અમલ, પુ (અં અમલ =સત્તા) હુકમ
દાય.

અમલજોરી, સ્ત્રી (અં અમલ+જોરી ૧૦
અમલનું જળ વાપરવું તે) અમલ દેખાડવો.
ગુજરાતી પ્રયોગ છે.

અમલદાર, પુ (અં અમલ+દાર ૧૦
પ્રલય મળી તે અમલદાર =મલદાર
અમલવાળો) સત્તાવાળો.

અમલદારી, સ્ત્રી (અં અમલ+દારી
અમલદારપણું) સત્તા.

અમલો, પુ (અં અમલ+હામ =કામ,
અમલદારના હાથ નીચેના કામ) મકા-
નનું મેડાગંધી કામ તે. ઇમારતનું બાંધકામ

અમાનત, સ્ત્રી (અં અમાનત) અમાનત
અનામત શબ્દ જુઓ 'અમાનતને ઘણો
સમય વીત્યો.' નં ચરિં

અમાનતદારી, સ્ત્રી (અં અમાનત+દારી
અમાનતદારી=અમાનતદારી=પ્રમા-
ણિકપણું) થાપણ સાચવવી.

અમીન]

૯

[અરદેશર

અમીન, પુ. (અ. અમીન امین = યોદ્ધાની દાનતનો. અમન = તેણે જાળવ્યું ઉપરથી જાળવનાર) સોંપેલી વસ્તુ બરાબર જાળવી પાછી આપનાર, ખજાનચી, દ્રુતી, મધ્યસ્થ તિરાહિત, લવાદ, ઇમાનદાર, વિશ્વસનીય.

અમીનજર, સ્ત્રી. (અ. નજર نظر = દષ્ટિ) મીઠી નજર, માયાળુ દષ્ટિ. અમી એ સં. અમૃત ઉપરથી.

અમીનાત, સ્ત્રી. (અ. અમાનત ઉપરથી) અમીનપણું, અમીનપણું કરવાનું સાલીઆણું.

અમીની, સ્ત્રી. (અ. અમાનત ઉપરથી) અમીનપણું.

અમીર, પુ. (અ. અમીર امير = સરદાર, અમર = તેણે આજ્ઞા કરી ઉપરથી) ઉમરાવ, હાકેમ, રાજકર્તા. અફઘાનિસ્તાનના બાદશાહને અમીર કહે છે. 'ઉદાર છા ને ઉમદા અમીર.' કં. ૬૦ ૬૧૦

અમીરાઈ, સ્ત્રી. (અ. અમારત ઉપરથી) અમીરપણું.

અમીરાત, સ્ત્રી. (અ. અમારત امارت ઉપરથી) અમીરની સત્તા, અમીરનો અધિકાર.

અમીરી, સ્ત્રી. (અ. અમીરી اميري) અમીરપણું, લપકા, વૈભવ.

અમ્મા, સ્ત્રી. (અ. અમ્મ ام = મા ઉપરથી) મા, જનેતા.

અય, અ. (૧૦ અય اي = સંબોધક શબ્દ છે) 'તારા તુરેલે હૂર અય, નસી-હુત મળી આજે મને.' કલાપી.

અયાજ, પુ. (૧૦ અયાજ કે અયાસ اياض) સુલ્તાન મહમૂદ ગજનવીનો યુદ્ધામ હતો. જે એના સદયુજના કારણથી ખાસ માનીતો હતો. યુ. ૧૦ માં મા.

અયાળ, સ્ત્રી. [તુર્કી યાલ يال = ડોક, ઘોડાની ગરદન પર વાળ હોય છે તે] દેશવાળી.

અરક, અર્ક શબ્દ જુઓ.

અરકસો, અરગને શબ્દ જુઓ.

અરગજો, પુ. (અ. અર્કજહ ارکج = એક સુગંધી વસ્તુ) કેટલીક સુગંધી વસ્તુઓની મેળવણીથી બનાવેલી પીળા રંગની વસ્તુ. 'જ્યોત રવિની પેર કુંડળ લહેકે, તે નળ આગ્યો રે, અરગજ અગે બહેકે, તે નળ આગ્યો રે.' નળાખ્યાન.

અરજ, સ્ત્રી. (અ. અર્જ عرض = વિનંતિ અરજ = તે સામો થયો ઉપરથી) પ્રાર્થના, દ્રિયાદ. 'અરજ સુણો અવિનાશી, અમારી અરજ સુણો અવિનાશી. યુ. ૧૦ માં મા.

અરજદાર, વિ. (અ. અર્જ + દાર دار ૧૦ પ્ર. અર્જદાર عرضدار = અરજ કરનાર) અરજ કરનાર.

અરજબેગી, પુ. (અ. અર્જ + બેગી بيگي ૧૦ અર્જબેગી عرضبيگي = બાદશાહ સુધી અરજીઓ પોહોંચાડનાર) અરજીઓ રજુ કરનાર.

અરજ, સ્ત્રી. (અ. અર્જી عرضي = અરજ) અરજની હકીકતનો કાગળ.

અરજા, વિ. (૧૦ અર્જા ارزان = સોંધું) સસ્તું.

અરદાસ, સ્ત્રી. (૧૦ દાસ્ત તે દાસ્તન = રાખવું ઉપરથી + અરજ અરખી મળીને અર્જદાસ્ત عرضداشت અરજ) પ્રાર્થના, અરજ.

અરદિબેહસ્ત, પુ. (૧૦ ઉર્દીબિહિસ્ત اردیبهشت) પારસી વર્ષનો ત્રીજો મહીનો. વસંત ઋતુમાં આવે છે. અગ્નિ, દેવતા.

અરદેશર, પુ. (૧૦ આર્દશિર آردشير અર્દ = ક્રોધ + શીર = સિંહ = સિંહના જેવો ક્રોધી, તે અર્દશીર (૨) ઉર્દ = જેવો + શીર = સિંહ મળીને સિંહ જેવો. (૩) આર્દ = લોટ +

અરફે]

૧૦

[અલગાર

શીર=દૂધ. લોટ ને દૂધ. જ્યારે દાસી એના જન્મની વધામણી ખાવા ગઈ ત્યારે ત્યાં લોટ ને દૂધ હતાં તે ઉપરથી આદંશીર નામ રાખ્યું) બહુમનના દીકરા અરપંદ્યારનો ઇલકાબ છે.

અરફે, પુ. (અ. અર્ફહ عرفه = મુસલમાની છેલ્લા મહીનાની ૯ મી તારીખ) એ દિવસે મક્કામાં હજજ થાય છે. અરફેતેણે ઝોળખ્યો ઉપરથી. યુ. વાં. માં

અરફાત, ન. (અ. અરફાત عرفات) મક્કાથી ૧૨ માઈલ ઉપર એક ટેકરી છે, ત્યાં અરફાતે દિવસે હજજ કરવા જાય છે, અને બધોરની તથા પાછલા પોહોરની નમાજ પઢી પાછા મકકે આવે છે. યુ. વાં. માં

અરબ, પુ. [અ. અરબ عرب = અરબસ્તાનનો રહેનાર] અરબોનો મુલક.

અરબી, વિ. [અ. અરબી عربی] અરબસ્તાન મંચંધી, અરબી બાષા, અરબી ઘોડો.

અરબી, વિ. [અ. અરબી] અરબી શબ્દ જુઓ.

અરમાન, સ્ત્રી. [ફા. અર્માન ارمان = ઇચ્છા] ઉમેદ, હોંસ.

અરવાહ, સ્ત્રી. (અ. અર્વાહ ارواح = આત્માઓ. રૂહ=આત્માનું બહુવચન)

અરસલાન, પુ. [તુ. અર્સલાન ارسلان] તુર્ક લોકો પોતાના યુવામનું નામ અરસલાન રાખતા હતા. પાછળથી અર્સલાન શબ્દનો અર્થજ યુવામ થઈ ગયો. કાર્ક વખત એ શબ્દ નામનો ભાગ પણ હોય છે. જેમકે અદ્ય અરસલાન.

અરસ્તુ, પુ. (ગ્રી. અરસ્તુ ارسطو = એરિસ્ટોટલ) સિકંદરનો પ્રધાન.

અરસો, પુ. (અ. અર્સહ ارسم = મેદાન, વખત. અરસ=જગા ઉપરથી.) ટાઇમ,

મુદત, સમય. 'એ અરસામાં એમનાં લગ્ન કરવાં' નં. ચરિ.

અરાબો (અડાબો,) પુ. (ફા. અરાબહ عرب = તોપની ગાદી) યુજરાતીમાં ઘર-ખટલો, કુટુંબ, પરિવાર, માલહોસત, ચાકરનકર, વગેરે.

અરબહ, આ. (ફા. અરબહ عرب = સમક્ષ. રૂ. મોં. મોં એ મોં) મોં પર.

અરફ, પુ. (અ. અરફ عرق = પરસેવો) કોઈ વસ્તુનું વરાળથી ફરેલું પાણી. તજનો અર્ક.

અર્જ, સ્ત્રી. (અ. અર્જ عرض = અરજ) વિનંતિ.

અર્જમંદ્યાનુ બેગમ, સ્ત્રી. (ફા. અર્જમંદ ارجمند بانويگم અર્જ=કીમત, મંદ=વાળી, બાનુ=ગૃહસ્થ સ્ત્રી, વેગમ (તુર્કી) = બેગની સ્ત્રી, બાદશાહની સ્ત્રી, ઉપરથી અર્જમંદ બાનુબેગમ-શાહેનશાની બેગમનું નામ. જેની કબર તાજમહાલમાં છે. યુ. વાં. માં

અર્ઝા. વિ. (ફા. અર્ઝા ارزان = સસ્તું) પુષ્કળ મળતું હોય તેવું.

અલકાબ, પુ. (અ. અલકાબ القاب લકબનું બહુવચન. લકબ=ખિતાબ. અલકાબ=ખિતાબો) માનવાચક નામ.

અલગત, વિ. (અ. અલગરજ=સારાંશ) મતલબ, અર્થાત. 'આતો એક અલગતની વાત છે' અલગતની એટલે જુદી, નિરાળી "

અલગાર, સ્ત્રી. (અ. અલગાર الغار = ગુફા. અલ=The, ગાર=ગુફા-અલગાર=ગુફા. વિશેષતા અર્થમાં વપરાય છે) દારો હાર, કીડીઓની અલગાર ચાલે છે; 'પછી રથતણી અલગાર કેવી શોભે છે, (જાણે) પ્રભુ વનરૂપી રથ જોઈ મન થોભે છે.' શા. વિ. ૬૦ ૩૫ ૬૦ ૧૧

અક્ષગોળ]

૧૧

[અલીસાકંકલ]

અક્ષગોળ, ન૦ (અં અલ્ગોજા الغور) = વાંસળીની જોડ પાવાની જોડ, મોરલીની જોડ; એક જાતનું રણુક્ષેત્રમાં વગાડવાનું વાળું.

અક્ષતમશ, પુ૦ (તુ૦ અલ્તમશ التمش) = સૌથી આગળ ચાલનાર લોકર) ફેજનો સરદાર, ૬૦ ની સંખ્યા. ગુલામવંશમાં એક પ્રખ્યાત પાદશાહ થયો છે. હિં ૭૦

અક્ષપતંગીન, (તુ૦ અલમગીન الميكنين) અક્ષપ = પદાદુર+તંગ=પગલું+ખન = વાળો. શરા પગલાવાળો) ગીજનીવંશમાં એક પાદશાહ થઈ ગયો છે. હિં ૭૦

અક્ષફાંડિ, વિ૦ (અં આલુફતહ ألفتم) = દરવેશ, નકામો, એકલો, તોફાની) જેવો તેવો, અળણ્યો, રખડો.

અક્ષમ્બત, અં (અં અલ્મસ્તહ, البتم) અરબી ધાતુ છે, એનો ઉપયોગ તાકીદના અર્થમાં થાય છે. નક્કી, હા, બેશક, ખચીત, ખરેખર. 'મગર અક્ષમ્બત હુમેશાની હુયાતીમાં ભગેલી છે' દાં સાગર.

અક્ષમસ્ત, વિ૦ (દાં મસ્ત مست+અં હાલ મળાને હાલમસ્ત અથવા અલ્ (અં)+મસ્ત મળાને અલમસ્ત=મસ્તાન, મક્કજેવો, બંદાવર.

અક્ષવાન, ન૦ (અલવાન الوان=રંગો. લવન=રંગનું યહુવચન, જાતજાતના રંગ) કારવગરની શાલ, કાંચળ, એકજાતની શાલ.

અક્ષા, સ્ત્રી૦ (અં હાલા لا=નેઅમત, બ-ખિશ) લક્ષ્મી, સમૃદ્ધિ, સુભાગ્ય. 'અક્ષા ગઈ અક્ષા વળગી.'

અક્ષાઈ, વિ૦ (અં હાલાહી الهى = હે મારા મૃત્યુ) અશ્રુત, લાચાર, અનાથ.

અક્ષાઉ, વિ૦ (અં અલાહિદહ علاحد) = જુદું) નિરાળું.

અક્ષાકો, પુ૦ (અં હાલાકહ علاقم) ઇલાકો શબ્દ જુઓ.

અક્ષાદ, વિ૦ અલહ્ الد=તકરારી) નિર્ધન, કંગાલ, દીન.

અક્ષાબ્સા, સ્ત્રી૦ (અં બલા بلا=પીડા) પંચાત, ઉપાધિ, કષ્ટ.

અક્ષાયત, ન૦ (અં અલામત علامت) ચિહ્ન 7 નિશાની, અલમ=તેણે જાણ્યું ઉ-પરથી) પિછણ, નિશાની.

અક્ષાયકું, વિ૦ (અં અલાહિદહ علاحد) = જુદું) તોણું, લિન.

અક્ષાય, પુ૦ (દાં આલાવહ آلاو) = બળતો અગ્નિ) જાળા, મોહારમમાં એક ખાડામાં દેવતા સળવાયે છે તે.

અક્ષાવા, અં (અં હાલાવહ دلاو) = જે મોખે ખીજળ મોખ ઉપર મુકવામાં આવે તે) એ વિના એ સિવાય ખીજળું.

અક્ષાહિદુ, વિ૦ (અં અલાહિદહ علاحد) = જુદું) તોણું. 'કેડાકતો શાસ્ત્રોમાંનાં ઉદ્ધરણને અનુસંધાનથી અક્ષાહિદા કરી, પ્રાચીનતાનો વિરુદ્ધ કિંવા તરણમાં મત આપતા.' નંદ ચરિ૦

અલી, પુ૦ (અં અલી علی=મોટો) જનાય પેગંબર સાહેબ (સ. અ.)ની પાછળ ગાદીએ બેસનારા ખલીફાઓમાં ચોથા ખલીફા એઓ જનાય પેગંબર સાહેબ (સ. અ.)ના જમાઇ થતા હતા. સૈયદો એમના વંશમાં છે. ગુ. વાં. મા.

અલીજહું, વિ૦ (અં અલીજાહ) ઠાલી=મોટા ઓઢવાળું. અલી=મોટો, + જહ=પદવી) મોટા દરજવાળું મોટું અલીજહું મકાન.

અલીજહું, (અં અલીજાહ) ઠાલી=મોટા ઓઢવાળું) મોટા દરજવાળું.

અલીસાકંકલ, પુ૦ (અલી+સાકિલ علی صاقل) અલી એ મંગાવાચક નામ છે, સાકંકલ=સરાણીઓ, હથીઆરોને ધાર

અલેહિસસલામ]

૧૨

[અવસાત

આણનાર) હજમનું નામ છે. શુ. વાં. માળા.

અલેહિસસલામ, પુ. (અ. અલય્હે = તેમના ઉપર + અસ્સલામ = સલામ હો. મળીને અલય્હિસ્સલામ عليه السلام તેમના ઉપર સલામ હો.) આ માન-વાચક શબ્દ મુસલમાનો પોતાના પેગંબર સાહેબ (સ. અ.) વિના બીજા પેગંબર સાહેબોના નામ સાથે લગાડે છે. જેમકે હજરત મુસા (અ. સ.)

અલેયો, પુ. (તુર્કી. અલાવહ الچه = ખેરગનું લીટીઓવાળું લુગડું) એક જાતનું રેશમી કપડું.

અલેલ, વિ. (અ. અલ્લયલ الجبل = રાત) અંધારું, હિસાબ કે નિયમ વગરનું. 'અલેલ કારખાતું' છે.

અલેયાં-અલેયાં, ન. (અ. બલા لا) અરબી બલા શબ્દ ઉપરથી યુજરાતીમાં અલાબલા શબ્દ થયો છે, તે ઉપરથી બહુવચન રૂપમાં આ શબ્દ થયો છે. ઓવારણાં, દુખડાં, મીઠાં.

અલ્યા, પુ. (અ. અલા لا = હુસ્વાર થાઓ) જાણો, વાંચો થાઓ, સંબોધક શબ્દ છે.

અલ્લા, પુ. (અ. અલ્લાહ = ખુદા الله) પરમેશ્વર.

અલ્લાહુઅકબર, પુ. (અ. અલ્લાહુઅકબર الله اکبر = પરમેશ્વર સૌથી મોટો છે) આ વચન નમાજમાં, બાંગમાં અને યુદ્ધમાં વપરાય છે. ઈશ્વરની પ્રૌઢતા યાદ કરીને આ શબ્દનું ઉચ્ચારણ મુસલમાનો વારં-વાર કરે છે.

અલ્લાહી, વિ. (અ. અલ્લાહી الله = હે ઈશ્વર) ઈશ્વર સંબંધી.

અલ્લી, જુઓ અલ્લાહી.

અવકાત, અ. (અ. અવકાત اوقات = વખતનું બહુવચન) સાધન, બળ, જોર, વીસાત.

અવલ, વિ. (અ. અવલ اول = પહેલું) પ્રથમ, મુખ્ય, આદિ.

અવલ અરજી, વિ. (અ. અવલ અર્જી اول عرضی = પહેલી દાવાઅરજી) પ્રથમ અરજી.

અવલઆખર, વિ. (અ. અવલ આ-ખિર اول آخر = અથેતિ) આદિથી અંત સુધી. આદ્યંત.

અવલકારકું, વિ. (અ. અવલ+કારકું (કા) અવલકારકું اول کارکن = તાલુકાના મામલતદારના હાથ નીચેનો પહેલો કારકું).

અવલમંજલ, અ. (અ. અવલ+મંજિલ اول منزل મંજિલ = ઉતરવાની જગા = પ્રથમ મુકામ) પાવદસ્ત, દફનક્રિયા, મુડદતે છેવટનું ઠેકાણું પાડવું. માણુમના મરણથી તેની જગતયાત્રા પુરી થાય છે, ને પર-લોકની મુસાફરીનો આરંભ થાય છે, એ મુસાફરીમાં પહેલો રાતવાસો કબરમાં કરવો પડે છે, માટે એને પહેલી મંજલ કહે છે. 'તેતું શબ અવલમંજલ લઈ ગયા.' નંદો ચરિત્ર

અવલ સરવાયું, ન. (અ. અવલ+સ-માયહ اول سرمایه સરમાયા = પૃથ્થ) બાર માસના હિસાબ ઉપરથી લેવડદેવડનું કાઢેલું તારણ.

અવલ સાલ, અ. (અ. અવલ+સાલ اول سال ૧૦ સાલ = વર્ષ. પહેલું વર્ષ) એસતું વર્ષ.

અવલશિલક, અ. (અ. અવલ+સલ્લહ اول سلخ સલખ = મહીનાની છેલ્લી તારીખ.) મહીનાની છેલ્લી તારીખે જે રોકડ વગેરે હોય તે.

અવશુકન, જુઓ અવશુકન.

અવસાત, અ. (અ. સાઅત ساعت = કલાક ઉપરથી) હમણાજ, તરત, ઓચિંતું, અખધી.

અવસ્તા]

૧૩

[અસતર

અવસ્તા, સ્ત્રી (૩૧૦ أَسْتَم) જર-
તોસ્તની કિતાબનું નામ છે. જે ઝંદના
ભાષ્યરૂપે લખી છે. ઉસ્તા એ ઉસ્તાદનું
કુટુંબ રૂપ છે.

અવાઝ, સ્ત્રી (અં هवाई) હવા
ઉપરથી) ઉડતી ખબર.

અવાજ, પુ (૩૧૦ آواز) શબ્દ)
ધ્વનિ. 'ઉઠી ગઈના તોપના ત્યાં
અવાજે.' ૩૦ ૬૦ ૩૦

અવાજદાર, વિ (૩૧૦ آوازدار)
અવાજવાળું) જેમાંથી અવાજ થાય તે.
'કૂપીએ અવાજદાર છે.'

અવાજખી, વિ (અં واچخی)
ચોગ્ય] અં સંસ્કૃત ઉપસર્ગ. અયોગ્ય,
વાજખી નહિ તે.

અવાજ, પુ (૩૧૦ آواز)
ખ્યાતિ) અવાજ થવા તે. બહાર, ભડકા.

અવાજ, વિ (૩૧૦ آوازی)
અવાજ વાળું) જેમાંથી અવાજ નીકળે
તે, ખડખડતું, વાગતું.

અવાજે, પુ (૩૧૦ آواز)
ખ્યાતિ) અવાજ, ધ્વનિ શબ્દ.

અવેજ, પુ (અં عوض) બદલો)
માલ સાટે માલ આપવો તે, નાણું, સિલક,
મિલકત, કીમતી માલ.

અવેજ, પુ (અં عوضی) બદ-
લામાં રાખેલો) પ્રતિનિધિ, અમુક માણુ-
સને બદલે રાખેલો હુગામી માણુસ, કામ-
ચલાઉ, અવેજ કસણ.

અઘૈ, સ્ત્રી (અં هवाई) હવા
ઉપરથી) એક જાતની આતશખાણ.

અશક, પુ (અં عشق) ચાહતું)
પ્રેમ, ખ્યાર, કોઈ વસ્તુ ઉપર હૃદયી વધારે
પ્રેમ હોય તે. એક પ્રકારનો રોગ પણ
છે, જે સૌંદર્યને વાંધી ઉત્પન્ન થાય છે.
ફરક ન, જુએ જાત કળા, તરસ ન

જુએ ઘોળી ઘાઃ જુએ ન જુએ
ચુકો રોડલો, ઊંઘ ન જુએ ટુટી
ખાટ. ' શુઠ કહે

અશકર અં (અં اکثر) વધુ)
વધુ કરીને, આખરે છેલ્લો. 'અશકર
ગયા વગર જુટકો નથી.'

અશુકન, જુએ અપશુકન.

અશરફી, સ્ત્રી (અં اشرفی)
સોનાનો સિકો) અશરફ નામના પાદ-
શાહે પાડ્યો માટે ૧૦ માસા વળનનો
સોનાનો સિકો.

અશરાફ, વિ (અં اشراف)
શરીફતું બહુ વચન. મોટા માણસો,
શરફ=તે મહાન પુરૂષ થયો ઉપરથી. એક
વચનમાં પણ આ શબ્દ વપરાય છે)
ભહું, ભોળું, સાલસ, પ્રામાણિક, ધમાન-
દાર, કુટીન. 'જિગર અશરાફ આ
મારે, ખતા તુજ માંડે કીધી છે'.
કલાપી.

અશરાફી, સ્ત્રી (અં شرافت)
=ભલમનસાઈ) સભ્યતા, સાલસાઈ, સુ-
જનતા, ધમાનદારી.

અશરીન, વિ (અં عشرین)
૨૦) અરબીમાં વર્ષની સંખ્યા અક્ષરે
લખવી હોય તો આ શબ્દનો ઉપયોગ
થાય છે.

અશર્મ, વિ (૩૧૦ شرم) શરમ)
ઉપસર્ગ લાગી થયેલો શુજરાતી શબ્દ.
નિર્દોષ, 'નિંદો નરનીમાંય ધન-
લોલી ધની જે નરક માંહે પડ્યો
તેહ, જે અશર્મ છે' વલ્લભ.

અસકર, જુએ અશકર,

અસકામત, સ્ત્રી (અં استقامت)
સંતોષ) ટટાર, માત્રમિલકત,
પુંજ, દંટો.

અસતર, જુએ અસતર,

અસખાખ]

૧૪

[અસ્રો

અસખાખ, પુ૦ (અ૦ અસ્વાવ اسباب
સખ્યનું બહુવચન. કારણો, સખ્યો)
સામાન, સાહિત્ય, રાચરચીલું, 'અસ-
ખાખ અમીરી આપના.' ગુ૦ગજલ.
અસમત, સ્ત્રી૦ (અ૦ इस्मत عصب=
રીજ) પવિત્રતા, પોતાને દુર્ગુણથી બ-
ચાવવો તે. 'પણ ભારી અસમતને
તે કાગ નહિ લાગવા દઉં' આ૦
ખાખર.

અસમાન, ન૦ (ફા૦ آسمان آسمان
આસ=ઘંટી+માન=જેવું ઘંટી જેવું=
આકાશ) આકાશ ઘંટીની પેઠે ફરે છે માટે.
અસમાની, વિ૦ (ફા૦ آسمانی آسمانی
આકાશી) આકાશની સાથે સંબંધ રાખ-
નાર, આકાશના જેવા રંગની વસ્તુ,
વાદળી.

અસમાની સુલતાની, સ્ત્રી૦(આસ્માની ફા૦
+سولتانی અરબી. આસમાની=આકાશી.
સુલ્તાની=રાજકીય آسمانی سلطانی)
દૈવ કૃત આક્રોશ. જેમકે અનાદિષ્ટિ,
અતિદુષ્ટિ, રોગ, લાલે વગેરે. રાજ્ય-
કીય આક્રોશ કેદ, સજા, હુકમ, અવ્ય-
વસ્થા. ઇશ્વરના તરફની કે રાજ્ય તરફની
આક્રોશ તે આસમાની સુલતાની કહેવાય છે.

અસર, સ્ત્રી૦ (અ૦ असर اثر=લાગણી,
પાસ) ગુણ, સારું નકારું પરિણામ થવું
તે. પાસ બેસવો. 'તુજમે તાસીર,
સોખતે અસર' ગુ૦ કહ્યું

અસરકારક, વિ૦ (અ૦ असर اثر+કારક,
સં૦ પ્ર૦) અસર કરે એવું, પ્રયણ.

અસરાર, ન૦ (અ૦ اسرار اسرار
સિર=ગુપ્ત નું બહુવચન) ગુપ્તવાતા, ખાનગી
વાતચીત, છુપા ભેદ, ઝોડઝપટ, ભૂતપ્રેત.

અસલ, વિ૦ (અ૦ اصل اصل=મૂળ)
પ્રથમનું, ખરું, સાચું, ઉત્તમ. 'એવી
રીત અસલ જે હતી, આજ અહીં-
આં થઈ છે છતી.' ક૦ દ૦. ડા૦

અસલી, વિ૦ (અ૦ اصلی اصلی=પ્રથ-
મનું) આગળના વખતનું.

અસવાર, પુ૦ (ફા૦ اسوار اسوار સવાર
નું બહુ વચન) ઘોડે બેઠેલા માણસ.
પ્રાણીની પીઠપર બેઠેલા માણસ. વાહન-
માં બેઠેલા માણસ. 'આવ્યો તે એ
કોઈ અસ્વાર, વાડ વિધે પેઠા જે
વાર.' ક૦ દ૦ ડા૦

અસવારી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ اسواری اسواری
=પ્રાણીની પીઠ ઉપર કે વાહનપર બેસવું
તે) 'ટપ્પામાં ત્રણ અસ્વારી લઈ
જવા દે છે.'

અસામી, પુ૦ (પુ૦ असामी असामी
इस्મ=નામ, એના બહુવચનનું બહુવચન)
અસામી ગુજરાતીમાં આસામીના અર્થમાં
વપરાય છે. ઉર્દુમાં પણ એ અર્થમાં
વપરાય છે. અમુક માણસ, દેનદાર, પૈસા-
દાર, ધનવાન, પુરૂષ.

અસારો, પુ૦ (અ૦ उसारह उसारह
=દરેક નીચેની લીધેલી વસ્તુનું તત્ત્વ, ની-
ચેની લીધેલી કૂળ) વળ દીધેલા રેશમ-
નો તાર.

અસીલ, વિ૦ (અ૦ اسل اسل=મૂળ
ઉપરથી) ખરો, જાત તાળો માણસ ગુજ-
રાતીમાં એનો અર્થ 'વકાલતે કેસ સોંપ
નાર' એવો થાય છે.

અસુમ, વિ૦ (અ૦ شوم شوم=અપલક્ષણો)
અ ઉપસર્ગ લાગી થયેલા ગુજરાતી શબ્દ
કંજુસ નહિ તે, ઉદાર.

અસ્તર, ન૦ (ફા૦ استر استر
=નીચે રહેલું લુગડું) પડ,
સારા કપડાની અંદર સાધારણ કપડાનું
જે પડ નંખાય છે તે.

અસ્તરો, પુ૦ (ફા૦ استر استر
=નિમ્નનું ઉપરથી) સજાવા, અસ્તરો.

અસ્રો, પુ૦ (ફા૦ استر استر
=નિમ્નનું ઉપરથી) પુંડનાર, સખ્યો.

અરમાન]

૧૫

[અદેશો

અરમાન, ન૦ (૧૦ આસ્માન آسمان)

આકાશ.

અરમાની સુલતાની, વિ૦ અસમાની સુલતાની
શબ્દ જુઓ.અરવાર, પુ૦ (૧૦ અસ્વાર اسوار =
ઘેડેલો) ઘોડા કે ડોઢ પ્રાણીની પીઠપર
અથવા ગાડીમાં ઘેડેલો માણસ. 'એતો
કાંઈ કહેવા જતાં સામે મારી ઉપર
અરવાર થાય છે.'અરવારી, સ્ત્રી૦ (૧૦ અસ્વારી اسواری)
સવારી.અહુક, પુ૦ (અ૦ હક્ક حق = ખર્ચ) 'અ'
અંસ્કૃત ઉપસર્ગ લાગી થએલો શબ્દ. હક
ન હોય તે, ગેરવાજબી.અહુમક, વિ૦ (અ૦ અહ્મક احمق = ઘણો
મૂર્ખ. 'હમક' ઉપરથી.) 'તું તો હેમક
જેવો છે.અહુમકાક, સ્ત્રી૦ (અ૦ અહ્મક ઉપરથી)
આર્ષ પ્રત્યય લાગી થએલો શબ્દ, મૂર્ખતા.અહુમન, પુ૦ (૧૦ અહમન = દેવ, શેતાન)
ખોટા કામ કરાવનાર. 'જરથેસ્ત્રીએ
અહિમાનને દેવ કહે છે, ને દેવ શબ્દનો
અર્થ રાક્ષસ એવો કરે છે'. સિદ્ધાંતસાર
પૃષ્ઠ ૩૨.અહુસાન, ન૦ (અ૦ અહસાન احسان =
ઉપકાર, હસન = સારો થયો ઉપરથી)
આભાર, ભલામ, પરાપકાર.અહુસાનમંદ, વિ૦ (અ૦ અહસાન + મંદ
احسان مند ઉપકાર વાળો) આભારી,
ઉપકૃત.અંજમહેનત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિહ્નત محنت =
મહેનત) અંગ સંસ્કૃત શબ્દ મળી
થએલો શબ્દ જાતમહેનત, શારીરિક શ્રમ.અંજુર, ન૦ (૧૦ અંજૂર انگور = દ્રાક્ષ)
અંજુરી સરકા વખણાય છે.અંજામ, પુ૦ (૧૦ હંજામ هنجام = વખત)
હંજામો, યોજું.અંજામ, ન૦ (૧૦ અંજામ انجام = પરિ-
ણામ) છેવટ. 'અજામ છે પ્રેમની
રીતો, તથા આગાજ કે અંજામ.'
પુ૦ ગજલ.અંજર, ન૦ (૧૦ અંજીર انجیر = એક
જાતનો મેવો) કાચાં પાકાં અંજર બજા-
રમાં મળે છે.અંજુમન, ન૦ (૧૦ અંજુમ انجوم =
મંડળી, નક્ષ (અ૦) તારો એવું બહુ-
વચન અંજુમ ઉપરથી ફારસી શબ્દ
અંજુમન) યોજું, મીઠાસ, સમુદાય,
પચાત. જેમ તારા નાના મોટા ને જુદા
જુદા પ્રકારના હોય છે તેમ મંડળીમાં
પણ માણસો ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના હોય
છે માટે. 'અંજુમને ઈસ્લામ.'અંદર, અ૦ (૧૦ અંદર કે અન્દરૂન
اندرون اندرون = માંહે) અંદર, માંહે,
દરમ્યાન.અંદરખાને, અ૦ (૧૦ અંદરૂનિયાનહ
اندرون خانہ = ઘરમાં) ઘરપેટે, છુપીરિત.
'શેલુકર અંદરખાનેથી નાના ડેડન-
વીસ સાથે સંબંધ રાખતો હતો.'
અમરસિંહ.અંદાજ, પુ૦ (૧૦ અંદાજ انداز =
નાખનાર-અંદાખતન = નાખવું ઉપરથી)
ગોલંદાજ, તીરંદાજ, યુજરાતીમાં શુમાર,
અડસટ્ટો. 'અંદાજ અંતરતણા ન કરાય
હાવા.' કલાપી.અંદાજો, પુ૦ (૧૦ અંદાજહ انداز =
માપ, અંદાખતન = નાખવું ઉપરથી) આ-
શરો, અડસટ્ટો.અંદેશો, પુ૦ (૧૦ અંદેશહ انديشه =
અંદેહ. અંદેશીદન = વચાર કરવો ઉપરથી
શક, ચિંતા. 'દરદ દિલ દરદીનુ
દરદીજ જાણે, અજાણ્યો તો અંદેશે
આણે.' ક૦ ૬૦ ૩૦

અખર]

૧૬

[આખરે

અખર, નં (અં અંબર عنب = એક પ્રકારની સુગંધી) એરીઆને કિનારે અખર જડ છે, ૫૦ ૬૦ ૧૦

અખાડી, સ્ત્રી (અં અમારી કે અમારી عماری) અમાર નામના માણસે શાંધી કાઢી માટે; હાથી ઉપર બેસવા માટે બનાવેલી સુંદર એકક. 'અખાડી ન ઉપાડે, તે ગજ તો ગણાય છે.' ૬૦ ૬૦ ૩૦

અખાડીનશીન, વિં (અં અમારી કે અમારી+નિશીન, ૬૦ નિશિસ્તન=બેસવું ઉપરથી, બેસનાર عماری نشین 'અમારીનિશીન' કે 'અમારીનિશીન) અખાડીમાં બેસનાર. 'હાથી ઉઠત તો અખાડીનશીન વ્રજુએ વ્યક્તિને રોડલો થઈ જાત.' નં ૬૦ ચરિં

અખાર, પું (અં હંવાર انبار = એકઠું કરવું) ભરવું, ઢગલો, ઘર ભીંત વગેરેનું પડી જવું. 'અથ ઝાઘતણો અખાર કર્યો.' ૭૦ ૫૦ ૫૦ માં માં

અખાલ, પું (અં હંમાલ مال=અમલ કરનારા. આમલ=અમલ કરનારનું બહુ-વચન) અમલદારો, અધિકારીઓ.

આ. આ.

આકા, પું (૬૦ આઈન عین=કાયદો) ધારો, કાનુન, રિવાજ, દસ્તુર, શોલા.

આકાને અકબરી, સ્ત્રી (૬૦ આઈનિ+અકબરી (અં) આઈનિ અકબરી عین اکبری=અકબરના કાયદાનું પુસ્તક) એ ગ્રંથ અસુલકજલે બનાવ્યો છે. અકબર બાદશાહના ધારા અને નિયમો વગેરેનો રાજનીતિનો લગતો અસુલકજલો બનાવેલો ગ્રંથ. [વા. મા.]

આકા, પું (૬૦ આકા آکا=સાહેબ, ધણી માલિક) શેઠ. 'આપણા આકા આલમ-ખાન છે.' ૫૦ ૫૦

આકીન, નં (અં ચકીન چکین=વિશ્વાસ) ભરોસો, શ્રદ્ધા, પતીજ, આરથા 'ધર્મ ઉપર એનું આકીન નથી.'

આકીનદાર, વિં (અં ચકીન+દાર ૬૦ ચકીનદાર چکین دار = ભરોસાવાળો) શુજરાતી પ્રયોગ છે. આરથાવાન, ભાવિક.

આકુદી, સ્ત્રી (અં ચાકૂતી چاکوتی યાદત=માણેક. માણેકનો જેમાં ઉપયોગ કરાયેલો હોય એવી પૌષ્ટિક દવા) શિયાળામાં ખાવાની એક પૌષ્ટિક દવા.

આકેબત, સ્ત્રી (અં આકિબત عاقبت =અંત) છેડો, આખર, ભવિષ્ય. 'શરીરના ખસલતો વડે મામુર હોવાથી મારો ખજાનો આકેબતમાં કામ આવશે.' ૫૦ ૫૦

આકેલ, વિં (અં આકિલ عاقل=શુદ્ધિ-શાળી, અકલ=શુદ્ધિ ઉપરથી) અકલવાળો.

આખર, સ્ત્રી (અં આખિર آخر=અંત) છેડો, સમાપ્ત, મરણ સમય, આખરે છેવટે, છેલ્લે, અંતે, આખર સરવાળે. 'નમદ આખરે ધુળેધુળ, શાને થાય આકળો?'

આખર મોસમ, સ્ત્રી (અં આખિર્મવસિમ آخر موسم=મોસમનો છેવટેનો ભાગ)

મોસમનો પાછલો ભાગ, આખર સાલ.

આખરસાલ, સ્ત્રી (અં આખિર્સાલ آخر سال સાલ (૬૦)=વરસની આખર) વરસનો છેલ્લો ભાગ.

આખરે, અં (અં આખિર آخر=અંતે) છેવટે, નહિ યાત્રે, નિરૂપાયે, 'આ જગતું સુખ અથ અનિ દુઃખ આખરે.' ૬૦ ૬૦ ૩૦

આયુનજી]

૧૭

[આતસ

આયુનજી, પુ૦ (૬૧૦ આનુત કે આનુદ
 آخوند آخون = મહેતાજી) ગુરુ, શિક્ષક,
 ખાસ કરીને અરખી શીખવનાર. 'આયુ-
 નજી લકડી તોડશો, તો કહે, વોતો
 કાંદરકા કામ, અને આયુનજી ખીચડી
 ખાશો, તો કહે કે બિરિમધ્વાહ. કામ
 કરવું નહિ, ને ખાવાને તૈયાર.

આખેર, સ્ત્રી૦ (અ૦ આખેર آخر = છેલ્લું)
 છેવટે, અંતે.

આખેરશ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ આખેરશ آخوش =
 છેવટે) અંતે 'આખેરશ હાલ સુનો છું;
 ન કેઈ છે કને મુશિકક.' યુ૦ ગૃ૦

આગા, પુ૦ (૬૧૦ આગા آغا = શેઠ,)
 સાહેબ, માલિક.

આગાખાન, પુ૦ (૬૧૦ આગાખાન آغاخان =
 મુસલમાની સંપ્રદાય-શીઆ-ના આચાર્ય)
 કચ્છ, કાઠિયાવાડ ને મુંબઈના ખોળાને
 નામે આગખાતા મુસલમાનોના ધર્મગુરુ.

આગાજ, ન૦ (૬૧૦ આગાજ آغا =
 આરંભ) શરૂઆત. 'અજખ છે પ્રેમની
 રીતો, તથા આગાજ કે અંજામ.'
 ગુૃ૦ ગૃ૦

આગાહી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ આગાહી آگاهي =
 જાણ) ભવિષ્યવાણી, ધારણા, તર્ક, અનુ-
 માન. 'વૃક્ષોનાં પર્ણોના અવાજથી ભયા-
 નક રાત્રિની આગાહી થઈ.' અમરસિંહ.

આજમ, વિ૦ (અ૦ અ અજમ آجم = ઘણો
 મોટો, અજમ=મોટો-ઉપરથી શ્રેષ્ઠતા વા-
 ચક રૂપ.) સરકારી કામસર કે મોટા
 માણસના નામની આગળ માનવે ખાતર
 આ શબ્દ લગાડાય છે. 'આજમ
 તાલુકા સ્થૂંસ માસ્તર.'

આજાદ, વિ૦ (૬૧૦ આજાદ آزاد = સ્વ-
 તંત્ર) છુટ્ટો, મોકળું, અંધન રહિત. 'આપ
 સુખેદાર છતાં આજાદ સુદાન સમાન
 છો' બા૦ બા૦

આજાર, પુ૦ (૬૧૦ આજાર آزار = રોગ)
 દુઃખ, મંદવાડ, રોગ, વિકાર, દરદ, ઉપ-
 દ્રવ, મરજ. 'હુમણા બગીઆનો
 આજાર ચાલે છે'

આજારી, વિ૦ (૬૧૦ આજારી آزاری =
 રોગી) દુઃખી, માંદો, ખીમાર, દરદી.

આજીજ, વિ૦ (અ૦ આજીજ آجيز =
 નિરૂપાય, હજીજ ઉપરથી) લાચાર.

આજીજી, સ્ત્રી૦ (અ૦ આજીજી آجيزي =
 લાચારી,) કાલાવાલા, પ્રાર્થના, વિનંતિ,
 કાકલુદી, 'સાહેબ પાસે તમે સાંચરી,
 કહો ઘણી આજીજી કરી.' કંદ૦ ૬૧૦

આઝા, સ્ત્રી૦ (અ૦ આઝા آزا = દુઃખ)
 સંકટ.

આડખરચ, ન૦ (૬૧૦ આડખરચ آخري =
 નિત્યના ચાલુ ખર્ચ ઉપરાંત વધારાનું
 ખર્ચ આવી પડે તે.

આડત, સ્ત્રી૦ (અ૦ આરિચ્યત કે આરિચત
 آرييت) ઘણી ન હોય, ત્યાં ઘણી
 વતીનું જે કામકાજ ચાલે તે.

આડતીઓ, પુ૦ (અ૦ આરિચત આરિચત
 ઉપરથી) માગીને લેનાર, વેપારીની
 વતી કામ કરનાર, પ્રતિનિધિ, મુનીમ.

આડપડદો, પુ૦ (૬૧૦ પડદો آدپد = પડદો)
 બેતી વચમાં આડું લુગડું રાખવું તે,
 પટંતર, વિનય, લાજ, શરમ, મર્યાદા.

આડરસ્તો, પુ૦ (૬૧૦ રાસ્તહ آست =
 રસ્તો) રાજમાર્ગ નહિ, પણ ગલીકુંચી-
 માંથી જવાનો રસ્તો.

આડીઉં, ન૦ (૬૧૦ અર્હ ડર = કરવત)
 લાકડાં લહેરવાનું હથિયાર.

આણીતરફ, અ૦ (અ૦ તરફ طرف)
 આ બાજુએ.

આતસ, પુ૦ (૬૧૦ આતશ કે આતિશ
 آتش = દેવતા) અગ્નિ, આગ, અગન,
 અજદરા, ક્રોધ.

આતસપરસ્ત]

૧૮

[આપમુખત્યારી

આતસપરસ્ત, વિં (૬૧૦ આતશપરસ્ત
 آتش پرست = આતશ=આગ, પરસ્તીદત
 =પૂજનું ઉપરથી પરસ્ત=પૂજક, અગ્નિપૂજક)
 પારસી, 'આતશ પરસ્ત કહેવાતા પારસી
 મંડલના આ વિદ્વાન શુદ્ધસ્થે આ નાનો
 લેખ લખેલો છે.' સુદર્શન ગદ્યા. પૃ.૬૮૯

આતસખહેરામ. આતશહામ (آتش مهرام)
 પારસીઓના પવિત્ર અગ્નિનું ઘર, અ-
 ગ્નીઆરી.

આતસખાજી, સ્ત્રીં (૬૧૦ આતશવાજી,
 آتش بازی = આખતન = રમતું ઉપરથી
 ખાજી = રમત. આગની રમત) દારૂખાનું
 'રાજસમાજની આગળ, આજની
 રાત સમે બની આતસખાજી' ૬૦
 ૬૦ ૩૧૦

આતસી, વિં (૬૧૦ આતશી آتشی =
 આતસવાણું) બાળે તેવું, ગરમ સ્વભાવનું
 આદત, સ્ત્રીં (અં આદત آادت = ટેવ,
 અવદ=ટેવ પડી ઉપરથી) અભ્યાસ,
 મહાવરો, ખાસીઅત, પ્રકૃતિ, વારંવાર
 એકજ કામ કરવાથી પડેલી ટેવ.

આદમ, પું (અં આદમ آدم = મૂળ
 પુરૂષ.) આ શબ્દ 'અદીમુલઅર્જ' ને
 'ઉદમત' એ બે શબ્દો પરથી થયો છે.
 પહેલાનો અર્થ 'માટીથી બનેલો' ને
 બીજાનો અર્થ 'ઘડુંવણો' થાય છે.
 હજારત આદમ (અ-સ) માટીથી બનેલા
 હતા, વળી તેમનો રંગ ઘડું જેવો હતો માટે
 આ શબ્દો ઉપરથી આદમ શબ્દ વ્યુત્પન્ન
 થયો છે. મુસલમાન, યહુદી, ખ્રિસ્તિ
 વગેરેનાં ધર્મપુસ્તકોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે
 આ દુન્યામાં જે સૌથી પહેલા પુરૂષ
 ઉપન્ન થયા, તે. આદિ પુરૂષ માણસમત.

આદમખેર, વિં (અં આદમ+ખેર
 (૬૧.) આદમખેર آدم خور = મનુષ્યનો
 આહાર કરનાર) માણસને ખાઈ જનાર.

'વાઘ બચાં સુધી આદમખેર થતું
 નથી.' નંદો ચરિ.

આદમખત, સ્ત્રીં (અં આદમખત કે આ-
 દમખત = آدم ذات آدم માણસ
 બત) મનુષ્ય, માનવ.

આદમિયત, સ્ત્રીં (અં આદમિયત
 آدمیت = માણસાઈ) મનુષ્યત્વ, ઇન્સા-
 નીયત, માણસપણું, સુજનતા.

આદમી, પું (અં આદમી آدمی =
 માણસ). 'અરે કોણ આદમી એવોયે,
 જરૂરે જમશેદજી જેવોરે.' ૬૦ ૬૦ ૩૧.

આદાખ, પું (અં આદાખ آداب
 અદખ=વિવેકનું બહુવચન.) સમ્મતા, સૌ-
 જન્યું મુસલમાની કાગળપત્રમાં એ શબ્દ
 વપરાય છે. 'આદાખ બદલી વાંચજો.'

આપઅખત્યાર, વિં (અં અખિત્યાર
 اختيار = સત્તા) પોતાની મરજી પ્રમાણે
 ચાલનાર, સ્વચ્છંદી.

આપઅખત્યારી, સ્ત્રીં (અં અખિત્યારી
 اختیاری = ધરાતા પૂર્વક કામ કરતું)
 આપ અખત્યાર પણું, પોતાનો અખત્યાર
 હોય તે.

આપખુદી, સ્ત્રીં (૬૧૦ खुदी खुदी =
 પોતાપણું, ખુદ=પોતે ઉપરથી) સ્વેચ્છા-
 ચર, સ્વતંત્રતા.

આપખુશી, સ્ત્રીં (૬૧૦ خوشی خوشی)
 પોતાની ઇચ્છાથી.

આપમતસખી, વિં (અં મતલબી
 مطلبی = સ્વાર્થી) પોતાનો કાલો
 બેનાર.

આપમુખત્યાર, વિં (અં મુખતાર
 مختار = સત્તાવાળો) પોતાની મરજી
 પ્રમાણે કરવાને સત્તાવાળો.

આપમુખત્યારી, સ્ત્રીં (અં મુખતારી
 مختاری = સત્તાપણું) સ્વાધિકાર.

આદિત]

૧૯

[આખાદ

આદિત, સ્ત્રી (૧૦ આફત آفت = ૬૪)
આપતિ, વિપતિ, 'અસતે જન આ-
દિતમાં પડશે.' (૬૦ વાં માં)

આદિતાખ, પુ (૧૦ આફતાવ آفتاب =
સૂર્ય. (૧) આફ=સૂર્ય+તાખ=પ્રકાશિત,
તાફતન=પ્રકાશનું ઉપરથી, પ્રકાશિત સૂર્ય,
(૨) આખ=પાણી+તાખ=પ્રકાશનાર. પાણી
ઉપર પ્રકાશનાર. પૃથ્વી કરતાં પાણી ત્રણ
ગણું છે માટે, અને પાણીની વરાળ કર-
વાનું એનું કામ છે માટે, એના પાણી
સાથે સંબંધ હોવાથી એ નામ પડ્યું હોય;
અથવા (૩) આદિતિ આખ=પાણીને દુઃખ
દેનાર, કેમકે પાણીની વરાળ કરીને તેને
ઘટાડી દે છે.)

આદિતાખગીરી, સ્ત્રી (૧૦ આફતાવગીર
آفتابگیری) સૂર્યના તડકાથી બ-
ચાવનાર, છત્ર. અથવાગીરી શબ્દ ભુઓ.

આદરીન, સ્ત્રી (૧૦ આફરીન آفرین =
શાયાશ) શાયાશી, પત્ન્ય, કુર્યાન જનું.
આદરીન=પેદા કરતું ઉપરથી.

ચમનમાં આવીને ઉભો, શુભોપર
આદરી થઈ તું; શુભાના ખારથી
બચતાં બહાર શુભને નવાઈ છે.' સુદ.

ગાં ૫૦ ૯૯૨

અદિસાતુન, વિં અદિસાતુન آدیساتون=શબ્દ
ભુઓ.

આખ, નં (૧૦ આવખ آبخ = પાણી) પાણી,
આખર, ઇન્જન, દોડત, મોંની ખૂબી,
શોભા, પ્રકાશ, હિંમત, સૌંદર્ય, તેજ,
ક્રાંતિ, ચળકાટ. 'દીધો મરણે જ્યાખ,
ફરીને લઉં તારૂં આખ.'

આખકારી, વિં (૧૦ આખકાર آبخکاری)
આખ=પાણી+કારી. કાર=કામ. દારૂ ગાળ-
વાનું કામ, આખકાર=પાણી પાનાર, દારૂ
ગાળનાર ઉપરથી) દારૂ વગેરે ફરી વરતુઓ
ઉપર સરકાર તરફથી લેવાતો કર.

આખખોરી, સ્ત્રી (૧૦ આવખુરહ
آبخور آب آبخ = પાણી + ખુદન=ખાનું
ઉપરથી ખોર=ખાનાર, પીનાર. પાણી
પીવાનું નાનું પાત્ર) લોટો, લોટી.

આખખોરો, પુ (૧૦ આવખુરહ
آبخور آب آبخ = પાણી પીવાનું પાત્ર) લોટો.

આખખેશ, નં (૧૦ આવખેશ
آبخوش آبخ = આંધળ. આખ=પાણી,
+ખેશીદન=ઉકાળતું ઉપરથી ખેશ=ઉકા-
ળેલું) ઉકાળેલું પાણી.

આખદસ્ત, નં (આવદસ્ત آبدست آبخ =
પાણી+દસ્ત=હાથ=હાથપાણી) વઘૂ

આદિતાખગીરી; સ્ત્રી (૧૦ આફતાવગીરી
آفتابگیری) અથવાગીરી શબ્દ ભુઓ.

આખદાર, વિં (૧૦ આવદાર آبدار آبخ =
પાણીવાળું) તેજ, મુદ્યવાન.

આખદારખાનું, નં (૧૦ આવદારખાનું
آبدارخانه آبخ = પાણીઆર) પાણી મુકવાની
જગા, લાકડાનું બનાવેલું પાણીઆર.

આખનુસ, નં (૧૦ આખનુસ آبخنوس آبخ =
એક જાતનું લાકડું) એક જાતનું ઉત્તમ
લાકડું, સીસમ.

આખર, સ્ત્રી (૧૦ આવખ آبخ) આખ=
પાણી+ર=મોં. મોંનો પ્રકાશ) ખ્યાતિ,
લોકોમાં સારાપણ માટે પડેલી છાપ,
પ્રતિષ્ઠા, માન, 'ભુઓ અમલની આખર
એવી હતી આ વાર.' કં ૬૦ ૩૦

આખરદાર, વિં (૧૦ આવખદાર آبخدار آبخ =
પ્રતિષ્ઠિત) નામાંકિત, સાહુકારીવાળું.

આખરપત્ર, નં (૧૦ આવખ آبخ) માન-
પત્ર, પતિષ્ઠાપત્ર, પત્ર એ સંસ્કૃત શબ્દ છે.

આખાદ, વિં (૧૦ આખાદ آبخاد آبخ = વસ્તી
વાળું) ભરેલું, વસેલું. 'દેવત રહે આ-
ખાદ, તેમવરસાદ ખુબ વરસાવજે.'
કં ૬૦ ૩૦ ૩૦

આબાદાની]

૨૦

[આયતો

આબાદાની, સ્ત્રી (કાં આવાદાની
 آبادانی=આબાદપણું) ચડતી દશા,
 ઉત્કર્ષતા, વસ્તી.

આબાદી, સ્ત્રી [કાં આવાદાની કે
 آبادی આવાદી=વસ્તી] વસ્તી.

આબાન, પુ (કાં આવાન آباد=સૌર્ય
 વર્ષનો ૮ મો મહીનો) એ વખતે સૂર્ય
 વૃશ્ચિક રાશિમાં હોય છે, પારસીઓનો
 આઠમો મહીનો.

આબેદ, વિ (અં આબિદ عابد અબદ
 =સેવા સ્તુતિ કરનાર,) પ્રાર્થના કરનાર.

આબેહયાત, નં [આબિહયાત آب‌حیات
 આબ, કાં=પાણી, હયાત, અં જિંદગી
 જે પાણી પીવાથી સદા જીવતા રહેવાય
 તે પાણી] અમૃત.

આબેહુબ, વિ (અં હૂબھ ہوبہ=
 તેવીજ રીતે. હૂ=પેલો બ=સાથે, હૂબહૂ=
 જેવી રીતે હોતો તેવીજ રીતે છે) અસલ
 હોય તેવું. 'જાણે તેજ આબેહુબ
 ચિતાર.' નર્મદ.

આબોહવા, સ્ત્રી (આબોહવા آب‌وہوا=
 હવાપાણી. આબ કાં પાણી, હવા, અં
 હવા, વચ્ચે ઉભયાન્વયી અન્વય આબાથી
 સંધિ થઈ આબો હવા) પાણી તે હવા,
 દેશપ્રકૃતિ.

આમ, વિ (અં આમ ام=સાધારણ)
 વિસ્તીર્ણુ, પ્રખ્યાત, સાર્વજનિક, સાધારણ,
 ખાસ નહિ તે.

આમદ, સ્ત્રી (કાં આમદ آمد=આવક.
 આમદન=આવતું ઉપરથી) ઉપજ, પેદાશ
 કમાઈ.

આમદની, સ્ત્રી (કાં આમદની آمدنی
 =આવક. આમદન=આવતું ઉપરથી) ઉપજ
 પેદાશ, કમાઈ. મુરત શહેરની આમ-
 દની ઉપર ગાયકવાડ સરકારનો પણ
 હક હતો. નં ચરિં

આમદની, સ્ત્રી (કાં આમદની آمدنی
 =આવક. આમદન=આવતું ઉપરથી) પેદાશ,
 કમાઈ. 'અમારા આમદાનીમાં, હોતો
 હિસ્સો સનમનો કે.' કલાપી.

આમસરા, સ્ત્રી (સિરાઈઆમ سرایام
 મિરા=મકાન, ઘર, ઉતારો, એ ફારસી
 શબ્દ છે તે આમ એ અરબી છે. સામા-
 ન્ય=સાર્વજનિક ઉતારો) ધર્મશાળા. પોળના
 રહેવાસીઓને ફરવા હરવા, અને વાપરવા
 તેમજ જવા આવવા માટે રસ્તા તરીકે
 છુટી રાખેલી મોહોલાઓમાંની જે જમીન તે.

આમણું, નં (કાં આમલહ آملہ)
 આંખણું એક ફળ છે જે રેચક છે. આં-
 બળાનો મુરખો.

આમીન, અં (હિંદુ આમીન آمین=
 તથાસ્તુ) હે ઇશ્વર આ દુઆ કબુલ કર.
 ગ્રંથને અંતે પ્રાર્થનાનાં વાક્યો લખી તે
 પછી લખાતો શબ્દ. 'રહિતુ' તો ન્યાં
 માશુક તને આમીન એ બરકત.'
 કલાપી.

આમીલ, પુ (અં આમિલ عامل=અમલ
 કરનાર, અમલ ઉપરથી.) અધિકારી,
 ગવર્નર.

આમેજ, વિ (કાં આમેજ ام‌ج=મેળવેલું.
 આમેજતન અથવા આમેજદન=મેળવતું
 ઉપરથી મેળવેલું.) 'ઐરાંને મરદની
 મીજલસમાં આમેજ કરવાં; નર્મદ.

આયનો, પુ (કાં આઈન‌ہ آئینہ=
 દર્પણ. આઈન=શોભા તે ઉપરથી શોભાની
 વસ્તુ અથવા (ર) આદીન=લોહું (ગીલાની
 ભાષામાં) ઉપરથી. કેમકે દર્પણ બનાવ-
 વામાં લોહું વપરાય છે માટે) આરસો,
 તાંબો. એવો જે માશુક આયનામાં-
 દિવરૂં આયનામાંથી જણાયો, તે તો હે
 મણિ જે આઈ પોતે તેને શોધે છે તેનો
 તેજ છે. આત્મ નિમજન પૃ. ૧૭૩

આવ'દે]

૨૧

[આલમપનાહ

આવ'દે, અં (૧૦ આવંદહ ۰۰۰۰ =
આવનાર, ભવિષ્ય, આમદન = આવવું ઉપરથી
આવનાર) હવે પછી, આજ પછી.

આર, પુ (૧૦ આહાર અથવા અહાર
آہار = લાહી) ખેળ, કાંજી, ધોળી
લુગડાને આર દે છે. 'આ લુગડામાં
આર વધારે છે.

આરજી, સ્ત્રી (૧૦ આર્જૂ ۰۰۰ = ઘેડા)
આશા મરજી, ઉમેદ, અધિરાષ્ટ્ર, આતુરતા
'મેવફલનો બદલો લેવાની આરજી
વધી ગઇ હતી.' બાં બાં

આરજીમંદ, વિ (૧૦ આર્જૂમંદ
آرژومند = ઇચ્છાવાળો) આશાવાળો,
ઉમેદવાર.

આરજો, પુ (અં આરિજહ ۰۰۰ =
ખીમારી, રોગ, અરજ ઉપરથી) વ્યાધિ.

આરખ, પુ (અં અરખ ۰۰ = અરખ-
સ્તાનનો વતની) 'સાસુજી આવ્યાં
ત્યારની આરખની ચોઢી બેઠી છે,
એટલે ક્યાંહી ઉમરા બહાર પગ
મુકાતો નથી.

આરખી, વિ (અં અરખી ۰۰ = અર-
ખસ્તાનવું) અરખસ્તાનને લગતું. અરખી
ભાષા, અરખી ધોડા. સુરત જિલ્લાના
કેટલાક તાલુકામાં બટારાને આરખી કહે છે.

આરખી, વિ (અં અરખી ۰۰ = અરખી
અરખી શબ્દ જુઓ.

આરખીનીઅન, વિ (૧૦ અર્મન ઉપ-
રથી અર્મેની) ۰۰ = એ તુર્કસ્તાનનો
ભાગ છે.) ગિલે અરમની નામની
માટી આવે છે, જે ઓસડના કામમાં
આવે છે.

આરવા, પુ (અં અર્વાહ ۰۰ = આ-
ત્માઓ, રૂહ = આત્માનું બહુવચન)
અંતઃકરણ, મન.

આરામ, પુ (૧૦ આરામ آرام = વિશ્રાંતિ)
સુખ, આસાએશ, થાક ખાવાં, પુરસત.

આરામખુરશી, સ્ત્રી (૧૦ આરામ+કુર્સી
અરખી મળીને આરામ+કુર્સી آرام+کرسی =
આરામથી બેસો શકાય એવી ખુરશી)
સુષ કં વિશ્રાંત લઇ શકાય એવી ખુરશી.

આરામગાહ, સ્ત્રી (૧૦ આરામ+ગાહ
۰۰ = આરામનું સ્થળ) વિશ્રાંતિસ્થાન,
હમેશાને માટે આરામ લેવા જવું તે, સ્વર્ગ
જવું તે 'આરામગાહ મુતેસા શૂર-
વીરો માટે અસંખ્ય વચન ન બોલે.'
બાં બાં

આરાસ્તગી, સ્ત્રી (૧૦ આરાસ્તગી
آراستگی = શોભા. આરાસ્તન = શણગા-
રવું ઉપરથી.) શણગાર, તજવીજ, વ્યવ-
સ્થા, સારી વ્યવસ્થા.

આરાસ્તે, વિ (૧૦ આરાસ્તહ ۰۰ =
શણગારેલું) ગોઠવેલું, સુવ્યવસ્થિત.

આરી, સ્ત્રી (૧૦ અર્હ ۰ = વહેરવાનું
હથીઆર) આડીઠિં.

આલમ, સ્ત્રી (અં આલમ عالم = જગત)
દુનીઆ, લોક, માણસ જાત. 'જેમનું
દસ્તરખાન તે સારી આલમ.' નં અં

આલમગીર, પુ (અં આલમ+ગીર ૧૦
ગિરફતન = પકડવું ઉપરથી જીતનાર તે
મળીને આલમગીર عالمگیر) ઔરંગ-
જેબે ગાદીએ બેઠા પછી પોતાનું રાખેલું નામ.

આલમદુનીઆ, સ્ત્રી (અં આલમ+દુનીઆ
۰ = આલમ = જગત) વિશ્વ, પૃથ્વી.

આલમનુર, વિ (અં આલમ+નુર
۰ = આલમ = સ્થિતિ, નુર = પ્રકાશ.
પ્રકાશિત સ્થિતિ) પ્રકાશમય, અતિશય
પ્રકાશ.

આલમપનાહ, વિ (અં આલમ+પનાહ
۰ = આલમ = જગત + પનાહ ૧૦

આલામત]

૨૨

[આસનકેદ

રક્ષણ કરનાર) પાદશાહ. ' ન આલમ
પનાહે પરાંવાળાનું રક્ષણ કર્યું. ન૦ ૨૦

આલામત, સ્ત્રી (અ૦ અલામત علامت =
ચિહ્ન) નિશાની, ઓળખાણ.

આલીખણ, વિ (અ૦ આલોજાહ عالمی =
પ્રતિષ્ઠિત) મોટા દરબવાળો, મોટી પદવીનો.

આલીમ, વિ (અ૦ આલિમ عالم =
જ્ઞાતા, ઇસ્લમ=વિદ્યા ઉપરથી વિદ્વાન)
પંડિત, બુદ્ધિમાન.

આલુ, ન૦ (ફ૦ આલુ કે આલુચહ)
الوچ એક મેવો છે.

આલુખુઆરા, ન૦ (ફ૦ આલુચહિ બુ-
ચારહ) الوبخار = બુઆરામાં થનાર
આલુ) એક ભતનાં સુકાં ફળો.

આલે, વિ (અ૦ અલ્લા કે આલી
علي = પ્રેમ) ઉત્તમ. ' એ મને
તારાથી આલે છે.

આલેશાન, વિ (અ૦ આલિશાન عالی شان
પ્રતિષ્ઠિત) ઉત્તમ, પ્રતિષ્ઠાવાળો. ' આલી-
શાન સરદાર, તે પિંજળખના જીવિકાર
સુખેદાર સાહેબ. બા૦ બા૦

આવદાની સ્ત્રી (ફ૦ આમદની آمدنی =
આવક. આમદન=આવવું ઉપરથી) કમાઇ,
ઉપજ, પેદાશ.

આવરંદો. પુ (ફ૦ આવરંદહ آورند = આવેલો.
આવરંદન= લાવવું ઉપરથી) આશ્રિત.
' હું' હોય સાહેબનો આવરંદો છું.
ન૦ ૨૦

આવરો, પુ (ફ૦ આવારહ آور =
હિસાબ) રોજમેળ ઉપરથી કાઢેલી ખા-
તાવાર આવક બવકની નોંધો, નોંધને
લગતો ચોપડો.

આશક, પુ (અ૦ આશિક عاشق = ચાહ-
નાર) પ્રેમ કરનાર, પ્રેમી, અનુરાગી.

આશક માશુક, ન૦ (અ૦ આશિક મશૂ-
ક عاشق معشوق = આશિક=ચાહનાર,
માશુક=જેને ચાહે તે) અનુરાગી સ્ત્રી-
પુરૂષ. ' આશક માશુકની કદી, ઘેન
વાંચવા વાત. ' ક૦ ૬૦ ૩૦

આશકાર; વિ (ફ૦ આશ્કાર آشکار =
બહાર) પ્રકટ, ખુલ્લું, સ્પષ્ટ.

આશકારા, વિ (ફ૦ આશ્કારહ آشکار =
બહાર) પ્રકટ, ખુલ્લું, સ્પષ્ટ. ' દરેક
આશકારા, પ્રેસ. '

આશકી, સ્ત્રી (અ૦ આશિકી عاشقی =
પ્રેમ) પ્રીતિ, અનુરાગ, આસક્તતા.

આશના, સ્ત્રી (ફ૦ આશ્ના آشناء = તર-
નારો, મિત્ર) બાઈબંધ. ' એ મરતીનો
જે હાલ ચડેલો છે, તેમાં કોઈ આશના
મિત્ર, રનેહી આદિ નથી. ' આત્મ
નિમજ્જન પૃષ્ઠ ૧૭૯

આશનાઈ, સ્ત્રી (ફ૦ આશ્નાई آشنائی =
મિત્રતા) બાઈબંધી. કેવતા સાથે આ-
શનાઈ કેવી ?

આશુરા, પુ (અ૦ આશૂરા عاشورا =
સુસલ્લમાની ૧૦ મી તારીખ, ખાસ કરીને
મોહોરમ મહીનાની ૧૦ મી તારીખ,
જે દિવસે તાશુત કંડા થાય છે. અશર =
૧૦ ઉપરથી) તાશુત છુડાડવાનો દિવસ.

આસ્તીન, સ્ત્રી (ફ૦ આસ્તીન آستین =
બાંધ) યાંહે. ' આલમખાન આસ્તી-
નનો સાથ છે, એ ભેદ આપના બ-
હુવામાં આવશે ? બા૦ બા૦

આસતે, અ (ફ૦ આહિસ્તહ آهسته =
ધીમે) હળવે. ' જરા આસતેથી, અમ-
રસિહે ગંભીર અવાજે કર્યું. '
અમરસિંહ.

આસનકેદ, સ્ત્રી (આસાન=સહેલી, ફ૦
કચ્છ અરબી. આસાનکچھ آسانکچھ
=સહેલી સગા) જે કેદમાં મલુરી કરવાની
ન હોય, પણ બેસી રહેવાનું હોય તે.

આસમાન, નં (૬૧૦ આસમાન آسمان =
આકાશ) આસમાન શબ્દ ભુઓ.

આસમાની, વિં (૬૧૦ આસ્માની آسمانی =
વાદળી), આસમાન સાથે સંબંધ રાખનાર
આકાશી.

આસાએશ, સ્ત્રીં (૬૧૦ આસાઈશ آسایش =
આરામ. આસુદન, આસાઈન = આરામ
પામવું ઉપરથી) આરામ, ચેત, સુખ, વિશ્રાંતિ.

આસાન, વિં (૬૧૦ આસાન آسان = સહેલું)
હલકું, નરમ, સુગમ.

આસાન, નં (અં અહસાન احسان =
ઉપકાર) આભાર, પાડ, પરીપકાર.

આસાનકેદ, આસનકેદ શબ્દ ભુઓ.

આસાની, સ્ત્રીં (૬૧૦ આસાની آسانی =
સહેલાઈ) સરળતા, સુગમતા.

આસામી, પું (અં) અસામી શબ્દ ભુઓ.

આસામીવાર, અં (અં) વાર ગુજરાતી
પ્રત્યય છે. દર માણસને લગતું, વ્યક્તિગત.

આસાર, સ્ત્રીં (અં આસાર آسار = અસ-
રતું બહુવચન, નિશાનીઓ) ઇજ્જતે
આસાર.

આસુદા, વિં (૬૧૦ આસુદહ آسودہ = સુખી
આસુદન = આરામ પામવું ઉપરથી) સુખી
ગૃહસ્થ.

આસે, નં (૬૧૦ આસેب آسب = હાથ)
ભૂતપ્રેત, ઓડ ગપટ. 'આને કાંઈ આસેબ
છે.' = વળગણુ છે.

આહ, સ્ત્રીં (૬૧૦ આહ ઓ = હાય) અહસાસ,
નિસાસો. 'જિજરમાં આહ દીધી તે,
ગુનેહગારી અમારી એ.' કલાપી.

ઇકબાલ, નં [અં ઇકબાલ اقبال =
નસીય. કબલ = તે આગળ આવ્યો ઉપરથી]
ભાગ્ય, સફલાગ્ય, ફિરમત. 'અહસાસ
છે જીલમી તણા, ઇકબાલમાં કે
રેશની.' કલાપી.

ઈ ઇ.

ઇકરાર, પું (અં ઇકારાર اقرار = હા પાડવી
કરું = તેણે આરામ કર્યો ઉપરથી) કબુલ
કરવું, પ્રતિજ્ઞા ઉપર કબુલ કરેલો અથવા
લખાવેલો મજકુર. કર દિલથી ઇકરાર
એ કબુલ, તારતણી નથી ભુદાઈ મન
મન. આરમં પું ૨૦

ઇકરારનામું, નં [ઇકારનામہ اقرارنامہ =
કરારનામું. ઇકાર અરબીને નામહ કારસી
છે.] કબુલનામું.

ઇખ્તિલાત, પું (અં ઇખ્તિલાત اختلاف =
પ્રીતિ. ખલત = મેળવ્યું ઉપરથી) મિત્રતા
સંબંધ, એ જણની વચ્ચે સારો સંબંધ
હોય તે.

ઇખ્તિલાફ, પું [અં ઇખ્તિલાફ اختلاف =
વિરોધતા. ખલફ = તે પાછળથી આવ્યો
ઉપરથી] ફરક, તફાવત, વિરોધ, ભુદાઈ
દોષ, ઇર્ષ્યા.

ઇખ્તેઆર, પું (અં ઇખ્તિયાર اختيار =
અધિકાર. અયર = જે પસંદ કર્યું તે ઉપરથી)
સત્તા.

ઇખ્તલાક, પું (અં અસ્લાક اخلاق =
સંખ્યતા, વિનય. ખુલ્લ = નમ્રતાનું બહુવચન)
વિવેક, સંખ્યતા, તરીકા, આદાપ.

ઇખ્તલાસ, પું (અં ઇખ્તલાસ اخلاص =
મિત્રતા. ખલસ = તે ચોકપું હતું ઉપરથી)
ધ્યાર, અતિશય મેળાપ, ઘણી દોસ્તી.

ઇખ્તિયાર, પું (અં ઇખ્તિયાર اختيار =
અધિકાર. અયર = જે પસંદ કર્યું તે ઉપરથી)
સત્તા, હક્ક.

ઇખ્તેસાર, પું [અં ઇખ્તિસાર اختصار =
સંક્ષિપ્ત, ખસર = એકદમ ટાટું થયું ઉપરથી]
ટુંકાણુ, સારાંશ, મતલબ ટુંકાસાર.

[ઇજ્જત]

૨૪

[ઇજ્જત]

ઇજ્જાસ, પુ. (અ. ઇજ્જાસ = અક્ષાસ = પ્રીતિ. 'અક્ષસ=ચોક્ષુ' હવું ઉપરથી) મિત્રતા, ખ્યાર.

ઇજ્જત, સ્ત્રી. (અ. ઇજ્જત = અપર. ઇજ્જ ઉપરથી) આપર, માન, પ્રતિષ્ઠા, ખ્યાતિ, નામના.

ઇજ્જતઆસાર, વિ. (અ. ઇજ્જતઆસાર = ઇજ્જત = આપર, + આસાર નિશાનીઓ. ઇજ્જત જેની નિશાની છે એવો માણસ) આ શબ્દ સરકારી કાગળમાં લખાય છે, 'ઇજ્જતે આસાર લોકલખે' નિશાળના મહેતાશ.

ઇજ્જતદાર, વિ. (અ. ઇજ્જત+દાર કા. પ્રત્યય. ઇજ્જતદાર = ઇજ્જત-વાળો) નામીયું.

ઇજ્જન, ન. (અ. ઇજ્જન = આમંત્રણ) નોતડું, રજા મેળવવી, જમવા આવવાનું નોતડું, 'ઇજ્જન કોણે કર્યું, કોણે લખ્યો દાવો તખીલીના ? ગુંઝ ગજ.

ઇજ્જન કરવું, સં. કિ. આમંત્રણ આપવું, માનભર ભોલાવવું, તેડાવવું.

ઇજ્જાસ, સ્ત્રી. (અ. ઇજ્જાસ = અક્ષાસ = પ્રીતિ. 'અક્ષસ=ચોક્ષુ' ઉપરથી) એકડા થવું. 'દર ઇજ્જાસે કોંસીસ.'

ઇજ્જાસનિશાન, વિ. (અ. ઇજ્જાસ+નિશાન કા. ઇજ્જાસનિશાન = અક્ષાસનિશાન) સામંતને, નવાખોને પત્ર લખતાં માનારે ઇજ્જાસનિશાન શબ્દ લખાય છે.

ઇજ્જ, સ્ત્રી. (અ. ઇજ્જા = કુઃખ દેવું) હરકત, હાનિ, શારીરિકીડા, ભુલમ, હેરાન કરવા. 'તેને કંઈ ઇજ્જ થઈ નહિ ! અમરસિંહ.

ઇજ્જાફત, સ્ત્રી. (અ. ઇજ્જાફત = વધારો, નફા-તેણે ઉમેર્યું ઉપરથી) ઉમેરો, સમાપ્ત, છટ્ટી વિભક્તિ

ઇજ્જર, સ્ત્રી. (અ. ઇજ્જર = સુરવાસ) પાયળમો, ચોરણો. લેવો.

ઇજ્જરદાર, પુ. (અ. અજ્જર=તુકસાન દીધું ઉપરથી ઇજ્જરહ+દાર કારસી પ્રત્યય. ઇજ્જરહદાર = કંડાકટર) ઇજ્જરાનો ધંધો કરનાર, પટે રાખનાર, સંતદી. 'આગે ઇજ્જર ઇંડિયા, ઇજ્જરદાર થઈ ગયા.' કં. ૬૦ ૩૧૦

ઇજ્જરદારી, સ્ત્રી. (ઇજ્જરહ+દાર+ઈ = કંડાકટર) ઇજ્જરદારનો ધંધો

ઇજ્જરખંધ, પુ. (અ. ઇજ્જર+ખંધ કા. ઇજ્જરખંધ = નાકું) ચોરણાનું નાકું.

ઇજ્જરવું, અ. કિ. (અ. હિજ્જર = ભુલપણું ઉપરથી વિશેષણ. થતો સંતાપ) બળાપો, કુઃખ, કષ્ટ, દીલગીરી થવું, સંતાપ કરવો.

ઇજ્જરે, અ. [અ. ઇજ્જરહ ઉપરથી કંડાકટથી] ઉઘડ રીતે.

ઇજ્જરેદાર, પુ. (અ. ઇજ્જરહ+દાર કા. ઇજ્જરહદાર = ઇજ્જરહદાર) ઇજ્જરદાર શબ્દ ભુગો.

ઇજ્જરે રાખવું, સ. કિ. (અ. ઇજ્જરહ ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ) અમુક શર-તોએ અમુક અમુક વખતે આટ આટલી રકમ આપવી, એવો દરાવ કરીને કોઈ કામ, કે વસુલાત માથે લેવી તે. કંડાકટ રાખવો, ઉઘડ લેવું, એક હાથે કરી લેવું. સાર્વજનિક નહિ રહેવા દેવું. 'છાપવા છાપાવવાનું તો તમેજ ઇજ્જરે રાખ્યું' હશે નહિ વાક ?

ઇજ્જરે, પુ. (અ. ઇજ્જરહ ઉપરથી અજ્જર = તુકસાન ભરી દીધું ઉપરથી કંડાકટ) કરાર કરી લેવું તે.

ઇજ્જત, સ્ત્રી. (અ. ઇજ્જત = ઇજ્જત શબ્દ ભુગો.

ધજહાર]

૨૫

[ઇનસાફ

ધજહાર, પુ૦ (અં ઇજહાર ۱۰۰=ખોદવું, જાહેર કરવું) પ્રગટ કરવું.

ધજરાવવું, સં કિં (અં હિજ ۱۰=વિયોગ ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ હિજરાવવું ને તે ઉપરથી ધજરાવવું) મનમાં બળ્યા કરવું. 'માળાપથી છુટું પાડી શા માટે આ જોડરાને ધજરાવો છે. 'ઉદરોના જવાથા લાઠુદઢ ઘણા દિવસ સુધી હીજરાયો.' (ભુ. વા. મા. પુ. ૫)

ધજરાવું, સં કિં (અં હિજ ۱۰=વિયોગ ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ હિજરાવું ને તે ઉપરથી ધજરાવું) જુદાઇના કારણથી દુઃખી થવું.

ધતખાર, પુ૦ (અં ઇતિખાર ۱۰=વિશ્વાસ. અખર=વિશ્વાસ રાખ્યો ઉપરથી) બરોસો, પતીજ, શ્રદ્ધા, ખાતરી) 'બદમાસ કે' એવી થશે ધતખારમાં હું કાં રહ્યો' કલાપી.

ધતખારી, કિં (અં ઇતિખારી ۱۰=વિશ્વાસ) બરોસાદાર, ખાતરીનું, પ્રામાણિક, સાચું, ધમાની.

ધતખામ, પુ૦ (અં ઇતમામ ۱۰=સંપૂર્ણ તમ્મ તે આખું હવું ઉપરથી) પુરેપુરું, બધું.

ધતરાજ, વિ૦ (અં ઇતિરાજ ۱۰=અવરૂઝ ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ=નાબુશ થવું) યુરસે થવું.

ધતરાજી, સ્ત્રી૦ (અં ઇતિરાજી ۱۰=અવરૂઝનાબુશી. અરજ=વચ્ચે પડ્યો ઉપરથી) અવકૃપા, યુરસો, કરડી નજર, ધતરાજીની તેના ઉપર ઢોળી, યુરી ગરમી અરે.' કલાપી.

ધતલાખ, વિ૦ (અં ઇતલાક ۱۰=છાડવું) બેકેદ કરવું, ચાલુ કરવું.

ધતિફક, પુ૦ (અં ઇતિફાક ۱۰=સંપવક્ર=નસીબથી થયું ઉપરથી) બેગ, કાઈ વસ્તુનું બનવું તે. બનાવ, સંબેગ.

ધતિમાદ, પુ૦ (અં ઇતિમાદ ۱۰=બરોસો. અમદ=થાંભલો ઉપરથી) વિશ્વાસ ખાતરી.

ધનકાર, પુ૦ (અં ઇન્કાર ۱۰=નાપાડવી નકર=ના પાડી ઉપરથી) ના મુકર જવું. 'જુદના ધર્મે વેદમાર્ગનો જ ધનકાર કર્યો હતો, તેને અંદિસાનો આગ્રહ ન હતો.' સિં સાં

ધનકારીઅત, સ્ત્રી૦ (અં ઇન્કાર ۱۰=નાપાડવી ઉપરથી ગુજરાતી પ્રયોગ.) ના મુકર જવું તે, ના પાડવી તે, નિષેધ.

ધનશાક્ષિતાલા, પુ૦ (અં ઇનશાઅલ્લાહ તઆલા ۱۰=જો પરમેશ્વરે ધન્યયું તો) જો ધન્યરતી ધન્યા હશે તો, ધન્યરેચ્છા.

ધનસાન, ન૦ (અં ઇન્સાન ۱۰=માણસ ઉન્સ=પ્રેમ કરવો તે ઉપરથી ધન્સ+અન મળીને ધનસાન. કેમકે માણસો પ્રેમ કરી નાછે છે, ને પ્રેમથી એક બીજાની સાથે સંપીને રહે છે, માટે હળીમળીને હેત પ્રેમથી રહેનાર તે ધનસાન. (૨) નિર્યાન=ભૂલીજવું, ઉપરથી ધનસાન. કેમકે માણસમાં ભૂલી જવાની ટેવ છે માટે ધનસાન=ભૂલી જનાર) માણસ, આદમી.

ધનસાનિઅત, સ્ત્રી૦ (અં ઇન્સાનિઅત ۱۰=માણસાઇ) માણસપણું, સબજનતા.

ધનસાફ, પુ૦ (અં ઇન્સાફ ۱۰=તે વચમાં અડક્યો, અર્થુ સ્પર્શ કર્યું ઉપરથી.) ધનસાફમાં બે સરખા ભાગ થાય છે, તેથી બંને પક્ષ રાજ થાય છે. 'મુઆ પછી ધનસાફમાં વંચાયે સો જેહ, જમે ઉધારો અહીં કર્યો, પુણ્ય પાપનો તેહ.' નર્મદ

[ઇન્સાફદાર]

૨૬

[ઇબ્લીસ]

ઇન્સાફદાર, પુ. (અ. ઇન્સાફ+દાર
 ૩૦ ઇન્સાફદાર انصافدار=ઇન્સાફ આપનાર) ન્યાયાધીશ, જડજ.

ઇન્સાફી, સ્ત્રી. (અ. ઇન્સાફી انصافى
 ઇન્સાફ કરવાની રીત) ન્યાયની રીત.

ઇનામ, ન. (અ. ઇનામ انعام=ખુશીથી કોઇને કાંઇ આપવું તે નામ=મન રાજ કરે એવું હતું ઉપરથી) ખુશીથી આપી દીધેલી વસ્તુ. અખિશશ, પારિતોષિક, શાખાશી, ગરાસ, ભેટ. 'નિખ' રચાવળે, ઇનામ આગળે ધરા.' ૬૦ ૬૦ ૬૦

ઇનામ અકરામ, ન. (અ. ઇનામ+અક્રામ
 બંને જુદા શબ્દ છે સમાનાર્થ. ખુશીથી કોઇને કાંઈ આપવું તે.) અખિશશ, પ્રતિષ્ઠામાં વધારો કરવો. 'પ્રગતે પશુ...ઇનામ અકરામની પ્રાપ્તિની રૂચિ...હોય છે.' સુ. ગ.

ઇનામ ઇબ્દત, ન. (અ. ઇજાફતિઇનામ
 આમ અથવા ઇજાફતિઇનામ انعام
 انصاف=અપાર્થ ગચ્છા ઇનામમાં વધારો કરી આપવો તે, ઇબ્દત કે ઇજાફતિ=વધારો) ઇનામમાં વૃદ્ધિ કરવી તે.

ઇનામચિદ્દી સ્ત્રી. (અ. ઇનામ) ચિદ્દી યુજરાતી, ઇનામની સનદ તે.

ઇનામચેઆઈ, સ્ત્રી. (અ. ઇનામ) ચેઆઈ યુજરાતી શબ્દ. ઇનામનો ચેથે ભાગ, ઇનામ તરીકે ચાલતી જગતના ઉત્પન્નમાંથી જે ચેથે ભાગ સરકાર લે તે.

ઇનામદાર, પુ. (અ. ઇનામ+દાર
 ૩૦ પ્ર. انعامدار=ઇનામદાર=ઇનામનો ભોગવટો કરનાર) જેને ઇનામ મળેલું હોય તે, ઇનામવાળો.

ઇનામદારી, સ્ત્રી. (અ. ૩૦ ઇનામદારી
 انعامدارى=ઇનામદારપણું) ઇનામદારનો હોદ્દો, હક કે પદવી.

ઇનામપટો, પુ. (અ. ઇનામ+પટો પુ.) ઇનામી વસ્તુના ભોગવટો બદલ આપેલો પટો, લેખ, કે સનદ.

ઇનામપત્ર, ન. (અ. ઇનામ+પત્ર સં.) ઇનામને લખવું લખત, અખિશશનારું, સનદ.

ઇનામફી, સ્ત્રી. (અ. ઇનામફી
 انعامفیه=ઇનામની જમીન ઉપર સરકારમાં જે ભરવાનું કરાવ્યું હોય તે.

ઇનામસલામી, સ્ત્રી. (અ. ઇનામ-સલામી انعامسلامى) એવી જમીન સરકારમાંથી મળી હોય કે જે બદલ સરકારમાં ફક્ત સલામી દાખલ થોડી રકમ ભરવી પડતી હોય તે.

ઇનામી, વિ. (અ. ઇનામى
 انعامى=ઇનામ તરીકે આપાએલું) ઇનામનું, ઇનામ દાખલ ચાલતું, ઇનામી ગામ.

ઇનાયત, સ્ત્રી. (અ. इनायत
 عناية=અર્પણ, અના=ઇરાદો કર્યો ઉપરથી) મહેરબાની, કૃપા, માયા, પ્રીતિ, પ્રસન્નતાની નિશાની તરીકે જે કાંઈ અખિશશ કરેલું હોય તે. 'વિજય કરી આપેલો તેની કંદર બાણીને ઇનાયત કરવામાં આવી હતી.' સુ. ગ.

ઇફતપનાહ, વિ. (અ. इफत
 पनाह=શીલ +પનાહ ૩૦ રક્ષણ કર્તા. મળીને ઇફ-
 फतपनाह इफतपनाह=શીલયુક્ત)
 પવિત્રતાનું રક્ષણ કરનાર, સ્ત્રીઓને માટે માનવાચક શબ્દ. ઇફતપનાહ, ઇફત-
 हतपनाह, ઇફતપનાહ વગેરે શબ્દો વપરાય છે.

ઇબ્લીસ, વિ. (અ. إبليس
 إبليس=શેતાન) દેવો દેનાર, ના ઉમેદ, નકારો, કષ્ટઆભાર. 'કુરાનમાં પણ સેતાન ઉપ-
 રાત એક ઇબ્લીસ નામે તેના જેવો જ દિવસેતો કહેલો છે.' સિ. સા.

[ઇમાદત]

૨૭

[ઇમાદત]

ઇમાદત, સ્ત્રી (અ. ઇમાદત عِمَادَت = સેવા, સ્તુતિ. અપદ ઉપરથી) પ્રાર્થના, લાકિત, સેવા, પૂજન, ભજન, બંદગી.

ઇમારત, સ્ત્રી (અ. ઇમારત عِمَارَت = લખાણુ. અપર ઉપરથી) લખવા બોલવાની દબ, શૈલી, રચના, રીતિ.

ઇમલો, પુ (અ. ઇમલો عَمَل = મજલો) અમલો શબ્દ જુઓ.

ઇમાન, નં (અ. ઇમાન اِيْمَان = અતઃકરણ પૂર્વક પરમેશ્વર ઉપર શ્રદ્ધા રાખવી તે. અમન = નભય થયો ઉપરથી) ભાવ, વિશ્વાસ, આસ્થા, ધર્મ, દીન, નેકી, પ્રામાણિકપણું.

ઇમાન ઇતમાર, પુ (અ. ઇમાન, ઇતમાર اِيْمَان اِعْتِمَار = ઇમાન ને ભરોસો) માનદા, સાચો વિશ્વાસ, પ્રામાણિકપણનો ભરોસો.

ઇમાનદાર, વિ (અ. ઇમાન+દાર اِيْمَان دَار = ઇમાનથી વહેવાર ચલાવનાર) પ્રામાણિક, વિશ્વાસુ, નેક, નિષ્કપટી, ઇમાનવાળો.

ઇમાનદારી, સ્ત્રી (અ. ઇમાન+દારી اِيْمَان دَارِي = સન્નિષ્ઠા) પ્રામાણિકપણું સાચવટ, નિમક-હલાલી.

ઇમાની, વિ (અ. ઇમાની اِيْمَانِي = ઇમાનવાળું) ઇમાન ઉપર રહેનાર, સાચું, સન્નિષ્ઠ, વિશ્વાસુ, નેક, ન્યાયી.

ઇમાની, સ્ત્રી (અ. ઇમાની اِيْمَانِي = સાચવટ) સત્યતા, પ્રામાણિકપણું, સન્નિષ્ઠા.

ઇમામ, પુ (અ. ઇમામ اِمَام = આગેવાન) ધાર્મિક આગેવાન, કાશ, મુદ્દા. ' હજરત મહમદ પેગંબરના જમાઈ અને શીઆ ધર્મના પ્રથમ ઇમામ હજરત અલીને 'રાઇએ પૂછ્યું.' સિ. સા.

ઇમામહુસન, પુ (અ. ઇમામહુસન اِمَام هُوسَيْن = હજરત મુહમદ સ. અ. ના દૌહિત્ર) મુસલમાનોમાં બાર ઇમામ ગણાય છે તેમાંના ત્રીજા ઇમામ. એ કરબલાના રણમાં શહીદ થયા હતા. તાશુત એમની સંભારણામાં નીકળે છે.

ઇમારત, સ્ત્રી (અ. ઇમારત عِمَارَت = મકાન. અમર = તે વચ્ચે ઉપરથી) ઘર, હવેલી, કિલ્લો, રહેવા માટે બાંધેલું મકાન. 'બહુજ ઇમારતો બેશ બાંધે' કં ૬૦ ૬૦ ૬૦

ઇમારતી, વિ (અ. ઇમારતી عِمَارَتِي = ઇમારતના કામમાં આવે એવું લાકડું) ઇમારતને લગતું.

ઇમ્તીહાન, પુ (અ. ઇમ્તિહાન اِمْتِحَان = પરીક્ષા. મહન = તેણે તપાસ્યું ઉપરથી) તપાસણી, તપાસ. ' ભારી દિલેરીનો ઇમ્તીહાન લેવાનો વખત નથી આવ્યો.' બા. બા.

ઇયા, અ (અ. યા اِيْ = હો યો) સંબોધનનો પ્રત્યય છે. યા અબ્દાહ = હો ઇશ્વર.

ઇયા, અ (કાં યા اِيْ = અથવા) વા.

ઇયાદ, સ્ત્રી (કાં યા اِيْ = સંભારણા) યાદી.

ઇરાક, પુ (અ. ઇરાક اِرَاق = દરિયા કિનારાનો મુલક.) જહુન ને યુફ્રેટિસ નદીના કાંઠાપરના મુલકને ઇરાક કહે છે. જહુનના કાંઠાપર જે મુલક છે તેને ઇરાકે અજમ કહે છે. પુરાસાન ને ઇરાકના એમાં છે. યુફ્રેટિસ નદીના કાંઠાપર જે મુલક છે તેને ઇરાકે અરય કહે છે. બગદાદ એમાં છે.

ઇરાદા, પુ (અ. ઇરાદા اِرَادَة = વિચાર. રઝદ = બાંધું, સંબંધ કર્યો ઉપરથી) મનની ધારણા, મનસુબો, ઉદ્દેશ, આશય, હેતુ. 'તેણે તે શાખસનો ઇરાદો બાંધવાનું નક્કી કર્યું. અમર

ઇરાની]

૨૮

[ઇશક

ઇરાની, વિ० (ફા० ईरानी = ઇરા-
નનું) ઇરાન સંબંધી, ઇરાનમાં રહેનાર.
ઇલકાબ, પુ० (અ० اَلْعَاب =
લકબનું બહુવચન. લકબ=તેણે ખિતાબ
આપ્યો ઉપરથી, નામને લગાડવામાં
આવતો માનવાચક શબ્દ.) ખિતાબ, માન
ભરેલી પદવી. રાવબહાદુર, કે. સી. એસ.
આઇ; ખાનખહાદુર, શમ્સુલઉલમા, મ-
હામહોબાખ્યાય વગેરે. 'રાજ અધિરાજ
વિક્ટોરિઆ રાણીએ, કેસરે હિંદ
ઇલકાબ લીધો.' ૬૦ ૬૦ ૬૧૦

ઇલમ, પુ० (અ० اِلْم = વિદ્યા) હર-
કાષ્ટ વિદ્યા, શાસ્ત્ર, કળા, મેલી વિદ્યા,
જાદુ, ઉપાય, તજવીજ.

ઇલમખાજ, વિ० (અ० اِلْم + خاज =
રમનાર. ઇલમખાજ = ઇલમવાળું)
ઇલમ જાણનાર. ઇલમી.

ઇલમી, વિ० (અ० اِلْمِي = ઇલમ
જાણનાર) કાબેલ, હોશીઆર, કળાવાન,
વિજ્ઞાનસંપન્ન. 'હતો મેહતો અને
મીરાં, ખરાં ઇલમી ખરાં શુરા.'
કલાં

ઇલા, અ० (અ० اِلا = ઇલાહી કે ઇલાહા
= હે મારા ઇશ્વર) યા ખુદા

ઇલાકેદાર, વિ० (અ० اِلّاكهدار =
પ્રાંત ઇલાકહદાર = પ્રાંતિક)
પરગણાનું, તાબાનું, ઇલાકેદાર સરકાર,
પ્રાંત કે દેશના ભાગની સાથે સંબંધ
રાખનાર.

ઇલાકો, પુ० (અ० اِلّاك = પ્રાંત
અલક=વળગ્યું ઉપરથી) સુલક, સુબો,
ઘણા જિલ્લાનો પ્રાંત. સુબક ઇલાકો,
મદ્રાસ ઇલાકો.

ઇલાખો, પુ० (અ० اِلّاك = સં-
બંધ. અલક=વળગ્યું ઉપરથી) લાગતું
વળગતું. દાવો, ધણીપણું, દસ્તાવેજમાં

આ શબ્દ વપરાય છે. 'વેચાણુ સામે
તેના વારસોના કાંઈ હક ઇલાખો પોહોંચે
નહિં.'

ઇલાજ, પુ० (અ० اِلّاज = ઉપાય
અલજ=જીવ્યું ઉપરથી) જેથી કાંઈ કામ
પાર પડે તે રીત, તજવીજ, ચુકિત,
ઓસડ, દવા, ઉપચાર. 'અકરીર ઇ-
લાજ છે.'

ઇલાજી, વિ० (અ० اِلّاجِي = ઇ-
લાજવાળું) ઇલાજ જાણનાર, ઉપાય
કરનાર, વૈદ્ય, હકીમ.

ઇલાયચો, પુ० (પુ० اِلّاچ = એક
જાતનું પટાવાળું લુગડું) ઇલાયચો,
એક જાતનું લુગડું. સુરતી ઇલાયચો.

ઇલાયદું, વિ० (અ० اِلّاچد =
જુડું) અલગ, બિન, પૃથક, એકજ જ-
ણનું ખાસ, બધાથી જુડું હોય તેવું.

ઇલાહી, વિ० (અ० اِلّاہِي = પૂજ્ય)
વંદનીય, માન આપવા યોગ્ય, ખુદા,
ઇશ્વર.

ઇલ્લત, સ્ત્રી० (અ० اِلّت = ખીમા-
રી, અલ=કાશિશ કરવી ઉપરથી) એજ,
દૂધણ, કલંક, કારણ, સબબ.

ઇલિતમાસ, સ્ત્રી० (અ० اِلّتِمّاس =
અરજ કરવી. લમસ=અરજ
કરી ઉપરથી) અરજ, વિનંતિ, પ્રાર્થના.

ઇશક, પુ० (અ० اِشك = ચાહતું. આ
શબ્દ ઇશકહ ઉપરથી થયો છે, જેને
યુજરાતીમાં અમરવેલ કહે છે. એનો
નિયમ એવો છે કે જે ઝાડ ઉપર એ
અમરવેલ પડે છે, તેને સુકકી નાંખે છે.
ઇશકનો રોગ લાગુ પડે છે તે સુકાઇ જ-
ઇને પીળો પડી જાય છે. પ્રીતિ, પ્રેમ,
પ્યાર, કાંઈ વસ્તુ ઉપર હૃદયી વધારે
પ્રીતિ હોય તે. એક પ્રકારનો રોગ જે
સૌંદર્ય નેવાથી થાય છે. 'તમને ઇશક-
બાળનો શાખ હોય તો પ્રેમની સાથે
તન્મય થઇ ઇશક કરો.' સિ. સા.

ઈશકમાજ]

૨૬

[ઈસ્ત'ખુલ

ઈશકમાજ, વિં (અં ઇશ્કવાજ) =
 ૬૧૦ રમનાર=ઈશકમાં રમનાર) પ્રેમમાં
 ચક્કર, કામાંધ.

ઈશકમાજી, સીં (અં ઇશ્ક+વાજી
 = ૬૧૦ પ્રેમાસક્તિ) કામાં-
 ધવાળું. 'તમને ઇશકમાજીનો શોખ હોય
 તો પ્રેમના તત્ત્વ સાથે તનમય થઈ ઇશક
 કરા.' સિ. સા.

ઈશકી, વિં (અં ઇશ્કી = શોખી)
 કાઠીલું, સન્દર્ભ બોળી છેલ, કુક્કર, લાલ.

ઈશકીઆ, વિં (અં ઇશ્કીયત્ત =
 ઇશક સંબંધી) જેમાં ઇશકનું વર્ણન
 હોય તે. 'દિલ્લીના કવિ અમીર
 ખુસ્રોવ તુતીએ હિંદ પાસે મસન-
 વીએ ઇશકીયા લખાવશે.' નં. અં

ઈશકેમજી, વિં (અં ઇશ્કમજાજી
 = ૬૧૦ કૃતિમ પ્યાર) ખરો
 ઇશક નવિ તે. 'ત્યાં આ કલાને બદલે
 ઇશકેમજી ટાપડીય, ઉચ્છ્રંખલતા
 ઇત્યાદિરૂપે પણ દર્શન દેશે, સુ. ગ.

ઈશકેલકીકી, વિં (અં ઇશ્કહકીકી
 = ૬૧૦ ખરો પ્યાર) ખરો ઇશક
 'ઇશક અર્થાત્ જેને સુરીઓ ઇશક હકીકી
 કહે છે તે, રાજયોગના મૂળમૂત અદ્વૈતના
 સારમૂત, પ્રેમભાવ.' આં નિં

ઈશતેહાર, નં (અં ઇશ્તિહાર =
 બાહેર કરવું. શહર=બાહેર કરવું ઉપરથી)
 બાહેર ખાતર, બાહેરનામું, સર્વ લોકોના
 બળુવામાં આવે એવી રીતે પ્રસિદ્ધ કરવું.

ઈશારત, સીં (અં ઇશારત કે ઇશારત
 = અણસારો) સાન,
 સંકેત, હુંદાણમાં જણાવવું તે, સૂચના
 'ખસ નારીનાં ચરિત્ર જુઓ, મન
 એક થશે છે, નજર ઇશારે અન્ય
 સાથ સંકેત કરે છે.' મુ. ૭.

ઈસકામત, સીં (અં ઇસ્તિકામત
 = મજબુતી, દૃઢતા. ક-
 અમ=ઉભો રહ્યો ઉપરથી) ખુંછ, મિદકત.

ઈસતેલાહ, નં (અં ઇસ્તિલાહ
 = ૬૧૦ પ્રમાણે બોલવું. સલાહ=મળવું
 આવ્યું ઉપરથી) વિવેક, સમ્યક્તા.

ઈસખગોળ, નં (૬૧૦ અરુપગૂલ=અસિંગુલ
 અરુપ=ધોડા+ગૂલ=કાન, એનો ઘાટ ધોડાના
 . કાન જેવો હોય છે માટે). ઉડીઉં જુદં.

ઈસમ, પું (અં ઇસ્મ = નામ) માણસ
 વ્યક્તિ, શખ્સ.

ઈસમવાર, અં (અં ઇસ્મ = નામ)
 માણસદીક, નામવાર, એકંતે, પ્રત્યેક,

ઈસવી, વિં (અં ઈસ્વી કે ઈસવી
 = ૬૧૦ ખ્રિસ્ત સંબંધી) હજરત
 ઇસા (અ. સ.) પેગંબર સાહેબ સંબંધી
 ઇસ્વી વરસ 'ઈસ્વીસનના આંકમાં
 છપન ભેળીએ છેક, સંવત વિક્રમનો
 વળી આવે એજ વિવેક.' ૬૦૬૦૬૦

ઈસાપેઘંબર, પું (ઈસા અં + પયગંબર
 ૬૧૦ પેગંબર સાહેબનું નામ છે)
 = ૬૧૦ ખ્રિસ્ત ધર્મ પ્રવર્તક,
 એમની માનું નામ મર્યામ હતું. સુર્યાની
 ભાપાના ઇશુઅ ઉપરથી અરબીમાં ઇસા
 શબ્દ થયો છે.

ઈસાઈ, વિં (અં ઈસાઈ = ઇસા
 પેગંબર સાહેબને માનનારા) હજરત
 ઇસા (અ. સ.) ના અનુયાયીઓ, ઇસાઈ
 કાયદા, ઇસાઈ ધર્મ, ખ્રિસ્તિ લોકો.

ઈસારત, ઇશારત ઇશારત શબ્દ જુઓ.
 ઇસારે, ઇશારે ઇશારે શબ્દ જુઓ.

ઈસ્કામત, સીં (અં ઇસ્તિકામત
 = મજબુતી) દોલત. માલમતા.
 'હાઈ' તો ઇસ્કામત દઉં.' સામળ.

ઈસ્ત'ખુલ, ન. (તું ઇસ્તંબૂલ =
 કોન્સ્ટંટીનોપલ) તુર્કસ્તાનનું મુખ્ય શહેર

ધસ્ત'શુધી

૩૦

[ઇમાનદારી

ધસ્ત'શુધી, વિનં(તુ)સ્તંબૂલી استنبولي
=ધસ્ત'શુધનું) ધસ્ત'શુધને લગતું.

ધસ્તિક્યાલ, પુનં અનંસ્તિક્યાલ استقبال
=સામા લેવા જવું. ક્યાલ=આગળથી
મળવા જવું ઉપરથી) મળવા જવું. સામે
લેવા જવું.

ધસ્તિલાહ, નનં (અનં)સ્તિલાહ اصطلاح
રૂઢિ પ્રમાણે બોલવું તે. સલાહ = મળવું
આવું ઉપરથી) રૂઢિ.

ધસ્તિહાર, استنهار યુઓ ધસ્તેહાર.

ધસ્તાયલ, વિનં (અનં)સ્તાઈલ استنزال
ચહુદી) હજરત મુસા (અનં સનં) ના
અનુયાયીઓ.

ધસ્લામ, પુનં (અનં)સ્લામ اسلام
મુસલમાની ધર્મ. સલામ=તે નિર્ભય થયો
ઉપરથી) હજરત મુહમ્મદે (સ. અ.)
સ્થાપેલો ધર્મ.

ધસ્લામી, વિનં (અનં)સ્લામી اسلامي
ધસ્લામને માનનાર) ધસ્લામી ધર્મનું,
તેને લગતું, મુસલમાની, મુસલમાન.

ધસ્વીસન, નનં (અનં)સ્વીસન سنه
સિન=દાંત ઉપરથી સનહ=વર્ષ) હજરત
ઇસા (અનં સનં)ના સંબંધથી ગણાવુંવર્ષ.

ધન્હલ, સ્ત્રીનં (અનં)ન્હીલ انجيل
=બાઇબલ) ખ્રિસ્તધર્મનું પુસ્તક, 'વેદ,
પુરાણ તથા ગીતા ધન્હલ અને
કુરાન.' યુનં યુજ.

ધન્તિખાખ, પુનં (અનં)ન્તિખાખ انتداب
=ચુંટણી. નખખ=તેણે ચુંટ્યું ઉપરથી).
હુંડામાં મતલબ હોય તે. તાત્પર્ય, સાર,
સારાંશ. મતલબ. 'રજિસ્ટર ઉપરથી
દાખલો લેવો, તેને ધન્તિખાખ લેવો
કહે છે.'

ધન્તિખર, વિનં (અનં)ન્તિખર انتظار
=આતુરતા.) કોઈ વાત બાણવાની ઉતા-
વળ, અધીરાઇ, યુજશતીમાં ધન્તિખર

શબ્દનો અર્થ કોઈ વાત બાણવાને ઉતા-
વળ થઇ રહેલું હોય એવું, આતુર અ-
ધીર, આરજુવાળું વગેરે થાય છે. એ
અર્થસચ્ચ શબ્દ અરબીમાં 'મુન્તજિર છે'

ધન્તિખરી, સ્ત્રીનં (અનં)ન્તિખરી انتظار
=આતુરતા) રાહ બેવી 'મને
પુરાતન ખરિયેર બાખત બાણવા
ધંતેખરી છે.' નનં અનં

ધન્તિખમ, પુનં (અનં)ન્તિખમ انتظام
બંદોબસ્ત, નજમ=અરાયર રાખ્યું ઉપર-
થી) વ્યવસ્થા, ગોડવાણ.

ધન્તિખમી, સ્ત્રીનં (અનં)ન્તિખમી انتظامي
=બંદોબસ્ત ઉપરથી બંદોબસ્ત
કરનારી) ધન્તિખમી કમીટી=બંદોબસ્ત
કરનાર કમીટી.

ઈ ઇ.

ઇખ, સ્ત્રીનં (અનં)ઈખا اتي =કુ:ખ)
કપટ, તકલીફ.

ઇખખકબુલ, નનં (અનં)ઈખાબوقبول
=માનવું, કબુલ કરવું)
મુસલમાનોમાં પરણતી વખતે નિકાહ થાય
છે, ત્યારે વરકન્યાની જે કબુલ લેવામાં
આવે છે તે.

ઇફ, સ્ત્રીનં (અનં)ઈફ عيب =ફરી ફરીને આ-
વનાર-ખુશીનો દિવસ) મુસલમાની તહે-
વાર છે. સુન્નીઓની વર્ષમાં ૨ ને શીઆ-
ઓની ૩ ઈફ આવે છે. અવદ=ફરી ફરીને
આવું ઉપરથી. કેમકે તહેવાર દરવર્ષે
આવે છે.) ખુશીનો દિવસ.

ઇમાન, નનં (અનં)ઈમાન ایمان =અંતઃકરણ
પૂર્વક પરમેશ્વર ઉપર શ્રદ્ધા રાખવી તે.
અમન=નિર્ભય થયો ઉપરથી) આસ્થા.

ઇમાનદારી, સ્ત્રીનં (અનં)ઈમાન+દારી ایمان+داری
ઈમાનદારી=ઈમાનવાળા-
પણું.) ઇમાનદારપણું.

[ઉત્તર]

૩૧

[ઉત્તર]

૩ ઉ.

ઉત્તર, નાં (અં ઉત્તર ۛۛ=અહાનું, અ-
નર=તેણે અહાનું કાઢ્યું ઉપરથી) લાચારી
ઉત્તર, જુઓ ઉત્તર કે ۛۛ=અત ۛۛ
ઉત્તરી, વિં (અં ۛۛ=અત ۛۛ=
તકારી) જલ્દી, આગ્રહી, ખેંચતાણ
કરે એવું.

ઉત્તર, સ્ત્રીં (અં ۛۛ=અત ۛۛ=
દલીલ) સામીતી, પુરાવા, જોરથી સામી
તકાર કરી તે, પોતાના મત પ્રમાણે
આગ્રહ ધરવો તે, મમત, આગ્રહ, બોહોસ.

ઉત્તર, સ્ત્રીં (અં ۛۛ=અત ۛۛ=અત ۛۛ
કાઢ્યું લાકડું) એક જાતનું ખાસ લાકડું
જે કાળા રંગનું હોય છે, તે આગપર
મુઢવાથી મુગધે આપે છે, અગર, એને
અતીશબ્દ લાગીને ઉત્તર એટલે અગ-
રથી, ધૂપસળી.

ઉનામ, નાં (અં ઉનામ ۛۛ=લાલ
રંગનું કળ છે.) દવાના કામમાં વપરાય છે.

ઉનામદાણ, પું (અં ઉનામ ۛۛ) એક જાતની ઔષધિ.

ઉમદા, વિં (અં ઉમદા ۛۛ=ઉત્તમ,
અમદ=સ્તંભ ઉપરથી) શ્રેષ્ઠ, સરસમાં
સરસ, તોફે. ' ઉદાર છે ને ઉમદા
અમીર.' કં ૬૦ ૩૦

ઉમર, સ્ત્રીં (અં ઉમર ۛۛ=વય) વરસ.
કેટલી ઉમર છે.

ઉમર, પું (અં ઉમર ۛۛ) જનરત
પેગંબર સાહેબ (સ. અ.) ની પછી
ગાદીએ બેસનાર બીજા ખલીફનું નામ,
જે ઉમર ફારુકના નામથી પ્રખ્યાત છે.

ઉમરાવ, પું (અં ઉમરા ۛۛ=અમીરનું
બહુ વચન. અમર=હુકમ કર્યો ઉપરથી)
અમીર, શ્રીમંત, મોટાલોક; સરકાર.
' ઉમરાવ દિલનું માણસ છે.' અમ-
રસિંહ.

ઉમરાવખદા, પું (અં અમીરખદા,
ۛۛ=અમીરનું ઉપરથી કારસી
જાવદહ=અમીરનો દીકરો) ' પેલા વેવા-
કને ઘેર હાલ પડે, હુલકાર પડે, કોઇ
ઉમરાવખદા આવ્યો રે.' સ્ત્રી ગીત.

ઉમરાવખદી, સ્ત્રીં (અં અમીરખદો
ۛۛ=અમીરનું ઉપરથી
જનરાતી કપ. અમીરની દીકરી) ઉમ-
રાવની દીકરી.

ઉમેદ, સ્ત્રીં (કાં ઉમેદ, ઉમીદ, ઉમ્મદ
કે ઉમીદ ۛۛ=આશા) મુઝા, હાંસ,
ભરોસો.

ઉમેદવાર, વિં (કાં ઉમીદવાર ۛۛ
મુઝાવાળો) ઉમેદ રાખનાર, માન અથવા
નોકરીની આશાએ કામ કરનાર.

ઉમેદવારી, સ્ત્રીં(કાંઉમીદવારી ۛۛ
ઉમેદવાર તરીકે કામકાજ કરવું તે)
આશામાં કામ કરવું તે, નોકરી કે માનની
આશા રાખવી તે, ઉમેદ રાખીને કામ
કરતાં શીખવું તે.

ઉરદુ, વિં (૫૦ ઉરદુ ۛۛ=લશ્કર કે અ-
નર) લશ્કરી-છાવણી, કેમ્પ. લશ્કરને અ-
નરમાં ભિત્ત ભિત્ત દેશના તે જુદી જુદી
બોલી બોલનાર લોકો હોય છે. શાહેજહાં
બાદશાહના સમયમાં એમના સંમેલનથી
એક ભાષા ઉત્પન્ન થઇ હતી, તેમાં ઘણી
ભાષાના શબ્દો મળેલા હોવાથી એવું
નામ ઉર્દૂ પડ્યું. : આલમખાંની લા-
શને પણ ઉર્દૂમાં પોહોંચાડવાનો
ખદાખરત કર્યો.' બાં બાખર.

ઉરફે, અં (અં ઉરફ ۛۛ ઉપનામ
અરફ=ઓળખો ઉપરથી) જે નામથી
માણસ ઓળખાતો હોય તે નામ,
અથવા, કિંવા.

ઉરસ]

۳۲

[એકરાર]

ઉરસ, પું (અં ડર્સ અથવા ઉરુસ عروس = લગ્ન) મુસલમાન પવિત્ર પુરુષના મરણની તિથિને દિવસે લોકો ભેગા થાય છે તે. મહાત્મા પુરૂષો મરીને પ્રભુનું સામીપ્ય પ્રાપ્ત કરે છે, અને આ દુઃખી સંસારથી મુક્તિ મેળવે છે, માટે તેઓ મરણને શુભ દિવસ ગણે છે; તેથી આ શબ્દ પણ ખુશીના અર્થમાં વપરાય છે. ઉર્પાર, અં (કાં રૂઝર روزگار = ભાગ, બ-સાથે, મોહામોહ=સન્નિધિ) હજુર, સમક્ષ, હજુરા હજુર.

ઉલ્લેખ, શ્રી ૦ (અં ૦ ઉલ્લેખ) = મોહો
 (અં ૦) દોરતી, પ્યાર, ધ્યાન. 'અયે
 ઉલ્લેખ, અયે યેગમ, લીધી દિલખર.
 હુતું લાગમ ? ક્લાપી.

ઉલ્લમા, પુ. (અ. ડલમા ^{۱۰۰}۱۰۰, આ-
લીમ=પંડિતનું ગુણવત્ત) વિદ્વાનો,
મુસલમાનો ધર્મશાસ્ત્ર જાણનાર વિદ્વાનો.
'કેટલાક અધિકારો હિંદુ ઉલ્લમા પણ
ભોગવતા હતા, આ. આ.

ઉસ્તવાર, વિ. (૩૦ ઉસ્તુવાર =
મળખૂત) બેરાવર, છાતીવાળું.

ઉસ્તવારી, જીવ (કાંડ) ઉસ્તવારી
=મજબુતી) શક્તિ, દૃઢતા.

ઉસ્તાદ, પુ. (ફા. ઉસ્તાદ استاد = શિક્ષક)
મહેતાજી, શિક્ષક, શીખવનાર, ગુરૂ, દા-
ખલો આપનાર. હોશીઆર. 'સીતમગર
તોયતું' મારો ખરો ઉસ્તાદ છે પ્યારો.
કલાપી.

ઉસ્તાદી, શ્રી૦ (૧૦ ઉસ્તાદી اساتذہ)
= મહેતાગીરી) કાયેલીઅત, નિયુક્તા,
કુશળતા, ' હું ' તારી ઉસ્તાદી જાણું છું,
માટે બહુ ઇકલાપના કરવા જતો નહિં.

ઉસ્માન, પુ. (અ. ઉસ્માન عثمان)
 હજરત મુહંમદ સાહેબ (સ. અ.) ની
 પાછળ ગાદીએ બેસનાર ત્રીજા ખલીફા-

ઉચ્ચ, પુ. (અં ઉચ્ચ, ગુ. અર્થ= જડનું બહુવચન. મુખ્યત્વે) જડો.

ઉંમર, સ્ત્રી (અં. ઉચ્ચ ૫૦૦=૧૧) આહ.
બ. 'બેટા હવે તું ઉંમર લાયક
થયો છું', અમરસિંહ.

ઉભરદરાજ, વિ. (અ. ઉમ્મદરાજ કા.)
લાંબી, મળીને ઉમ્મદરાજ (۱۰۰۰)
લાંબી ઉભર વાળો) ચિરંજીવી. શાળ-
પત્રમાં મોટા માણસો ગચ્ચાઆને એ
આશીર્વાદ શબ્દ લખે છે.

५ अ.

એકતરફી, વિ. (અ. તરફન-યક્તન) મળીને થયેલો શબ્દ, (یکطرفی) અને બાબુ મરાઘર બેયા વગરનું એક પક્ષનું, એક પક્ષી.

એકદમ, અં (કાં ચક્કમ પાડી = એક-
દમ) તામડતોળ, તાકીદથી, જુરસાથી.

એકદિલ, વિ० (૬૧ ચક્કદિલ چک دل =
એકમન) જુદાઈ નહિ તે.

येकुदिली, श्री० (इ० यकुदिली
=सं०) मेण, मनती येकुता.

એક નજર, સ્ત્રી (અં નજર+યક શાં
મળાને યક નજર نظر=એક
દષ્ટિ) સરખી નજર, એક પિયાર, એક
વખત મેલું.

એકબારગી, અં(કાંચકાગી) યેકબારગી
=એક વખત. બાર=વખત) એક સમયે.

એકમજલી, વિ. (અ. મંજિલહ+કા. ૦
 ચક મળાને ચક મંજિલહ
 =એક મજલાનું) એક માળીઠું, જેને
 એક જ માળ કે એક જ મેડા હોય તેવું.

એકરંગી, વિ. (દ્વા. ચક્રંગી) یکساز رنگی
 એકજ રંગનું) બહુ બહુ રંગનું નહિ,
 એક જાતનું, એક સ્વભાવનું.

અકરાર, પુ. (અ.) જુઓ ઇકરાર

એકવખત]

૬૩

[એખીઅલ

એકવખત, અ૦ (અ૦ વક્ત + વક્ત ક્ષ૦ ઉપરથી ચક્ત وَقْتُ = એક-વખત) એક સમય.

એજન, અ૦ (અ૦ અય્જન اَيَّجَن = ઉપર પ્રમાણે) Ditto.

એતદાલ, વિ૦ (અ૦ اِتْدَال = સમાન, અદ્દલ = અરાબર ઉપરથી) સમવાત, બહુ શરમી કે બહુ શરદી નહિ એવો મુદ્દલ. સમશીતોષ્ણ પ્રદેશ. 'એત-દાલ હવાના અનુભવી સુરતવાસી-એને ઠંડી વિશેષ લાગેલી.' ન૦અ૦

એદન, ન૦ (અ૦ અદ્દન اَدْن = સ્વર્ગ. અદ્દન = અરબસ્તાનમાં એક શહેર છે) એક શહેર છે.

એદી, વિ૦ (અ૦ અહદી اَحْدِي અહદી = એકલો રહેનાર અહદ = એક ઉપરથી) અકબર બાદશાહના વખતમાં એક પદ-વીરું નામ 'અહદી' હતું. તેમની પાસે સરકારી ઘોડેસવાર કે પાયદળ રહેતા ન હતા. ફક્ત તે જાતીય પદવી હતી. એ લોકો બાદશાહની તરફથી બાદશાહના હુકમોનો અમલ કરવા દીવાનના હુકમ વગર જઈ શકતા હતા. એ લોકો તીરં-દાજ હતા અને વસુલાત બાકી રહી હોય તો તે ઉધરાવવા માટે એમને મોકલતા હતા. એ લોકો ખીજના બારણે એસી રહેતા ને પગાર પામતા હતા તેથી અતિશય આળસુ ને સુસ્ત થઈ ગયા હતા. તેથી એ લોકોને એહદી કહેતા હતા. આળસુ, સુસ્ત, મંદ, પ્રમાદી, ધીરં, ધીરં, વ્યસની, ગંદું, મલીન, નિઃશ્ચમી. 'આ-ળસુ એદી ને અકલના આંધળા, આ સમે ખુબ ઉધે.' ક૦ ૬૦ ૩૩૦

એદીખાનું, ન૦ (અ૦ અહદી + ખાનહ ક્ષ૦ اَحْدِي خَان એદી લોકોનું ડેકાણું) આળસુ ને ગંદી હાલત. જ્યાં કચરો

પુલે પડ્યો હોય તે મોકળું ન હોય તે સ્થાન, આળસુનું સ્થાન.

એન, સ્ત્રી૦ (અ૦ અય્ન اَيْن = આંખ, સરદાર) 'મોકળું', ઉત્તમ, ખાસ, અસલ, ટોણું, ખરું, ખરાબ.

એનઉપજ, સ્ત્રી૦ (અ૦ અણન = ખાસ ઉપજ, યુજરાતી) જમીનના પાકની જે ઉપજ તેજ, મેહસુલ.

એનકરજ, ન૦ (અ૦ અય્નકર્જ = ખાસ કરજ) મુદ્દલ કરજ, અસલ દેવું.

એનખરચ, ન૦ (અ૦ અય્ન+ખર્ચ ક્ષ૦ અયન્ખર્ચ = ખાસ ખરચ) જમીન પાછળ થએલું ખર્ચ, પરચુરણખરચ નહિ તે.

એન ચોમાસું, ન૦ (અ૦ અય્ન اَيْن) ખરું ચોમાસું, ભર ચોમાસું, જામેલું ચોમાસું.

એનજમા, સ્ત્રી૦ (અ૦ અય્નજમા اَيْن جَمَا = ખાસ ઉપજ) મેહસુલની જે વસુલાત તે, જમીનના કરમાંથી જે ઉપજ આવી હોય તે.

એનજમીન, સ્ત્રી૦ (અ૦ અય્ન+જમીન ક્ષ૦ અયન્જમીન اَيْن جَمِين = ખાસ જમીન) વાવેતર વાળી જમીન.

એનજુવાની, સ્ત્રી૦ (અ૦ અય્ન اَيْن = ખાસ) ખાસ જુવાની, ભરજુવાની.

એનવાવેતર, ન૦ (અ૦ અય્ન اَيْن = મુખ્ય) અત્ત ઉત્પન્ન થાય તેવું વાવેતર, ઝાડપા-નવું વાવેતર નહિ.

એખ, સ્ત્રી૦ (અ૦ અય્ખ اَيْخ = ખોડ) ખામી, કસર, કલંક, જે બતાવ્યાથી શરમ લાગે તે.

એખદાર, વિ૦ (અ૦ અય્ખ+દાર ક્ષ૦ અય્ખદાર اَيْخ دَار = એખવાળો) ખોડ ખાંખજુવાળું, દૂષિત, એખીઅલ, લાંછનવાળું.

એખીઅલ, વિ૦ (અ૦ અય્ખ ઉપરથી) ખોડવાળું, દુર્ગુણી, દૂષિત, અશુભકારક.

એલચી]

૩૪

[એવેદારી

એલચી, પુ૦ (તુર્કી **एलिچی** = એક વાદશાહને ત્યાં બીજા વાદશાહે મોકલેલો માણસ. એલ=સંદેશાનચી) એજંટ, વકીલ.

એલજીયા, સ્ત્રી૦ (અ૦ **अजयमुखा** - **लह** **الجبر ومقابل** = અક્ષર ગણિત) બીજ ગણિત.

એલેલ, ન૦ (અ૦ **फल** = ફલ ઉપરથી) ગમે તેમ, વગર વિચારનું, અસભ્ય, અશીલ, ભાંડ જેવું, નિર્લજ્જ.

એવાન, ન૦ (ફારસી **آوان** = મહેલ) હવેલી.

એશ, સ્ત્રી૦ (અ૦ **عاش** = મળ) સુખચેત, મોજમજ, રંગબાજ, ચમન બાજી.

એશઆરામ, પુ૦ (અ૦ **अश्वा** + **आराम** **عاش و آرام** = મોજમજ) ભોગવિલાસ, સુખભોગ ભોગવર્તીને એસી રહેવું તે, ખુશી ખુશાલીમાં વખત કાઢવો તે.

એસતેકબાલ, પુ૦ (અ૦ **इस्तकبال** = સામે લેવા જવું. કબલ = આગળથી મળવા જવું ઉપરથી) પરોણાને આદરસતકાર ભેર તેડી લાવવા તે.

એહમક, વિ૦ (અ૦ **احمق** = મૂર્ખ) બેવકુફ, મૂઠ, ડોક, અક્ષલ વગરનો.

એહપાલ, પુ૦ (અ૦ **أحوال** = હાલ) વર્ણન, ખ્યાત, વિગત, હાલત, અવસ્થા, સ્થિતિ, કથા, આખ્યાન. 'અમરસિંહે જંગલમાં બનેલા એહુવાલની ખાતરી કરી.' અમરસિંહ.

એહસાન, ન૦ (અ૦ **أحسن** = ઉપકાર, હસનતે સારો થયો ઉપરથી) આભાર, મહેરબાની, કૃપા. 'તેની સાથે વસ્ત્ર એટલે મુલાકાત કરવાનું એહસાન-

એસાન-ઉપકાર તું કર કે ન કર-તેથી મને કોઈજ ગમ-એટ નથી આ૦ નિ૦ પ૦ ૧૬ એહસાનમંદ, વિ૦ (અહસાન અન્નમંદ ફારસી પ્રત્યય **أحسن** = આભારી) ઉપકારી, ઉપકૃત.

૧. એ.

એઆમ, પુ૦ (અ૦ **آام** = યજ્ઞમ **आम** = દિવસનું બહુવચન = વણા દિવસો) ટાઈમ, વખત, ટાંકણું, સંધિ, હવા, મોસમ.

એઆશી, વિ૦ (અ૦ **आशी** = એશ આરામ, એશ ઉપરથી) વિલાસી, વૈભવી.

એયાર, વિ૦ (અ૦ **آيار** = આલાક) હુશ્યાર, ડગ, દગાખાજ. 'બહુ તરસાવી બંગલગીર થયો છે એયાર' ગુ. ગ.

ઓ. ઓ.

ઓખાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ **اوقات** = વક્તનું બહુવચન = ઘણો વખત, મણ-તરી) શક્તિ, મજબૂત, વક્તર, વજન, મગદૂર, તાકાત, વિસાત, કાયનાત, માલ. 'પોતાની લાયકાત ને ઓકાત-ને ભૂલી ન જાઓ.' બા. બા.

ઓખાદ, સ્ત્રી૦ ઓખાત શબ્દ બુઝો.

ઓઝર, ન૦ (અ૦ **أوزار** = વિજ્ઞ = હથિયારનું બહુવચન.) ખેતીવાડી, બાંધકામ ને બીજી કારીગરી કરવાનાં જે સાધન તે. હથિયાર, વતરાણું, રાજી.

ઓહાવાળું, વિ૦ (અ૦ **أهوا** = પદવી ઉપરથી) પદવીદાર, પદવીવાળો.

ઓહ્રેદાર, વિ૦ (અ૦ **उद्धार** = મળીને **उद्धार** = જેને ઓહ્રો હોય તે, અમલદાર, અધિકારવાળો.

ઓહ્રેદારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ **उद्धार** + દારી

આદો]

૩૫

[કથઓ

કાં મળીને ઉહદહદારી ۞۞۞۞
=અમલદારી) આદેદારપણું.

આદો, પુ. (અં ઉહદહ ۞۞۞۞ =અધિ-
કાર) પદવી, દરજો.

આરત, સ્ત્રી. (અવરત ۞۞ =શરીરનો
જે ભાગ ઢાંકવાની જરૂર છે તે ભાગ)
ઢાંકવા લાયક શરીરનો ભાગ, સ્ત્રી, બા-
યરી, વડુ, પત્ની, ધણીઆણી, આરત.

આરસ, પુ. (અં) ઉરસ ۞۞۞ =
શબ્દ જુઓ.

આસાદ, સ્ત્રી. (અં અવ્લાદ ۞۞ =
વલદ=છોકરો, તેનું બહુવચન. વંશજ,)
વંશાવળી, જન્મ અથવા કુટુંબ પર-
પરા, વર્ગ, વર્ણ, જાત, છોકરાનાં છોકરાં.

આલીડિં, વિ. (અં અવલિયા ۞۞ =
વલી=મહાત્મા પુરુષ, તેનું બહુવચન.
પારલોડિ) ભોળીડિ, ભોળું, નિષ્પટ,
જેને રાગદ્વેષ ન હોય તેનું, બહુ જાડી
સમજશક્તિ વિનાનું, નહિ પોહિયેલું,
ઉદાર, ખુલ્લામનનું, નિખાલસ.

આસાફ, પુ. (અં અવ્સાફ ۞۞ =
વસ્ફ=ચખાણુ, ચુણુ. એનું બહુવચન,
ટેવ, આદત, ચુણુ.) ઢંગ, લક્ષણ. 'ત-
મારા આસાફની મને ખબર છે.'

આસાર, પુ. (અં આસાર ۞۞ =ભીંત-
ની બાજબ, અસરનું બહુવચન.) 'ભીં-
તનો આસાર જરૂર ઇચ્છે છે.'

ઓ. ઓ.

ઔરંગજેબ, પુ. (કાં અવરંગ=તખ્ત, +
જયબ=શોભાવનાર ઉપરથી અવરંગજયબ
۞۞۞ =તખ્તને શોભાવનાર) શા-
હજહાંના દીકરા ને આલમગીરનું મૂળ નામ.
જેખીદન=સુંદર હોતું, શણગારેલું હોતું
ઉપરથી જયબ.

કં. ક.

કકળાટ, પુ. (કાં કલકલ ۞۞ =મિથ્યા
બકવાદ) કળકળતું, બમરાણુ, ગડબડ.

કચોલું, નં. (કાં કચકોલ, કચકૂલ
۞۞ =ભીંત ભાગવાનો ફરીર-
નો ખાલો) કાળો લંબગોળ ખાલો. 'કનક
કચોલે કસર ભર્યાં, બાવના ચંદન વિશાળ;
લીધા બાંધ જાવની કેરા, મોગરેલ ચમેલી
હાર. કંકિમં કં ૧૨ કં ૨

કળ, સ્ત્રી. (અં કથ=મરી ગયેલો ઉપરથી
કથા ગયેલો વખત, મોત), મરણ.
'પ્રજા કેરી કળ ભાગો, સજ થઇ
માને સર્વ.' વદલલ.

કળ રળ, સ્ત્રી. (અં કથ+ર) પરમે-
શ્વરની મરણ, હુકમ, અકસ્માત.

કળવો, પુ. (કાં કજાવહ ۞۞ =
જાંટના ચરડા પર બાંધવામાં આવતું
પલાણુ, જેની બંને તરફ માણસ, ખાસ
કરીને સ્ત્રીઓ બેસે છે). 'સુસાફરી માટે
જાંટ ખરના કળવા, બેલગાડી ને
પાલખી વગેરે સાધનો વપરાતાં હતાં.'
આં આખર.

કથઆખોર, વિ. (અં કઝિયહ =લગાઈ
ખોર એ કાં ખુદન=ખાતું ઉપરથી,
કથ+ખોર) લગાઈ કરનાર) ટંટાખોર,
તકારી, તોફાની,

કથઆદલાલ, પુ. (કઝિયહ+દલાલ
۞۞ =કઝિયાની દલાલી કરનાર,)
લગાવવાનો ધંધો કરનાર) મુકદ્દમો લડ-
વાની ગોઠવણ કરી આપનાર.

કથઆ રથઆ, પુ. (અં કઝિયહ
રઝિયહ ۞۞) ગુજરાતી પ્રયોગ
છે. કંકાસ, લગાઈટો

કથઓ, પુ. (અં કઝિયહ ۞۞ =
લગાઈ ક્રેટો ફસાદ.

કડપ |

૩૬

[કદમખોસ

કડપ, પુ૦ (અ૦ કવૈ કર્બ=શોક, ક્રિડર, ચિંતાતુર કરવો) હાક, કરખ.

કણુએ, સ્ત્રી૦ (અ૦ કરાહિયત کرہیت =નાપસંદ કરવું) ઇરાંજીવું.

કત, સ્ત્રી૦ (અ૦ કત્ત=કાઠ કણુ વસ્તુને કાપવી) કલમને કાપ મુકવો, લેખણ થયા પછી કત દેવાને પોહોળાઈમાં કાપવું, કલમને ત્રાંસો કાપ મુકાય છે તે.

કતકું, ન૦ (પુ૦ કુત્કહ کتکھ=લાકડાનો નાનો કડકો, હાથમાં ઝાલવાની સોટી) ડંગોરો, ધોડણું. 'શિવજી બવા સજ થયા, સાથે નંદી લંગી; વિભૂતિ, ગાળા, કુંડી, કતકાં સામાન લીધાં સંગી.' હરગોવિન.

કતખા, પુ૦ (અ૦ કત્વાહ کتبه=લખેલું એક વખત લખવું) લવાદનામું, પંચાનનામું

કતલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ કતલ=કતલ=કાપવું, કતલ=તેણે ખૂન કર્યું ઉપરથી) ખૂનરેણ, કાપવું.

કતલગાહ, સ્ત્રી૦ (અ૦ કતલ+કાહ=ગાહ=કતલ=રથળ, કતલ કરવાનું ઢેકાણું) બધાં કતલ થતી હોય તે જગા.

કતલની રાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ કતલ=કતલ=મોહોરમની ૬ મી તારીખની રાત) જે રાત્રે તૈયાર કરેલા તાજુત ફેરવે છે તે, કરબલાના મેદાનમાં હજરત પેગંબર સાહેબ (સ૦ અ૦) ના દૌહિત્ર ઇમામ-હુસેન (૨૦ અ૦) તા. ૧૦ મીએ કતલ થયા હતા, માટે કતલની રાત કહેવાય છે.

કલેઆમ, સ્ત્રી૦ (અ૦ કત્લિઆમ=સામાન્ય કાલ) કાંઈ પણ નિયમ રાખ્યા વિના જે આવે તેની કતલ કરવી તે, વિસ્તીર્ણ કતલ. નાદિરશાહે 'દિલ્લીમાં અર્ધો દિવસ કલેઆમ ચલાવી.' હિં ૦૬૦

કતાર, સ્ત્રી૦ (અ૦ કિતાર=સથી આજાં નહિ એટલી ઓખાતી ઊંઠોની

હાર, જેઓ એક પાછળ એક ચાલતાં હોય) માણસોની કે ઊંઠોની હાર, હારકતાર. 'પછી હાલો આંધીને પાળા કતારખંધ ચાલ્યા.' રા૦ મા૦ ભા૦ ૧

કતાલ, વિ૦ (અ૦ કત્તાલ=કતલ=કતલ કરનાર માણસ. કતલ=તેણે ખૂન કર્યું ઉપરથી) ખૂની.

કતાલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ કિતાલ=કાલ=કાપાકાપી.

કતો, પુ૦ (અ૦ કિતઅહ=કતલ=કતલ કરનાર કડકા કતલ=તેણે કાપ્યું ઉપરથી) ખેતરનો ભાગ, કિતો.

કઠ, ન૦ (અ૦ કઠ=કઠ=કાંબાઈની તરફથી કાપવું, જંગલ કાપવું, શરીરની લંબાઈ) ભાર, ખોજ, વજન.

કઠખલાઈ, સ્ત્રી૦ (કઠખલ=કાંબાઈની વાતચીતમાં વાંધો કાઢવો) ગુજરાતી કે ઉપસર્ગ. ગુજરાતી પ્રયોગ. ખોટી કઠખલ-ગીરી કરવી તે. ભુચ્ચાઈ, શંકતા.

કઠખલીઉં, વિ૦ અ૦ કઠખલ=કાંબાઈની વાતચીતમાં વાંધો ઉઠાવવો) ગુજરાતી કે ઉપસર્ગ લાગી ગુજરાતી પ્રયોગ ખોટી કઠખલગીરી કરનાર માણસ. શક, ગખીલ.

કદમ, ન૦ (અ૦ કદમ=પગ, જે પગલાં વચ્ચેનું અંતર) પગલું.

કદમનિવાજ, વિ૦ (કદમ=અન્નવાજ, નવાંનન=રાજ કરવું, કૃપા કરવી ઉપરથી કદમનિવાજ=કદમ=પગ, જે પગલાં વચ્ચેનું અંતર) પગલું.

કદમખોસ, વિ૦ (અ૦ કદમ+ખોસ=કદમ=પગ, જે પગલાં વચ્ચેનું અંતર) પગલું.

કદમખોસ, વિ૦ (અ૦ કદમ+ખોસ=કદમ=પગ, જે પગલાં વચ્ચેનું અંતર) પગલું.

કદમબોસી]

૩૭

[કદની

કદમબોસી, સ્ત્રી (અં કદમ+બોસી
قدم بوسی બોસી ક્રાં=પાદ ચુંબન)
પગ ચુમવા. 'હું તે માટે તારી કદમબોસી
કરતો રહું તારા કદમ-ચરણ-ને બોસા-
ચુંબન લીધો કદં.' આત્મ ૦ પૃ ૧૫૧

કદમી, વિ (અં કદમી કદમી
کدیمی قدیم=પુરાતન) આગલા જ-
માનાનું) પારસી લોકોમાં બે વિભાગ છે.
કદમી ને શહેનશાહી. ગરીબો ને પહેલાં
આવ્યા તે કદમી કહેવાયા, ને રાજવંશીઓ
ને પછીથી આવ્યા તે શહેનશાહી કહેવાયા,
એમ કહેવાય છે.

કદર, સ્ત્રી (અં કદર=આચર, ઇજ્જત
પ્રતિષ્ઠા, માપ; કદર=કિસ્મત, હુકમ,
ઇશ્વરી હુકમત. ઇશ્વરના હુકમ બે પ્રકારના
છે, જે અકસ્માતથી થાય તેને 'કદમ'
અને જે એક પછી એક થાય તેને કદર
કહે છે. કેટલાક કદરને કદ્ર બનેને સમાનાર્થ
કહે છે. કદર=તે શક્તિમાન થયો ઉપરથી)
ખૂઝ, પિછાન, તુલના. કદર તું પ્રેમની
કર તો, હું તારો છું તું મારું થા.'
કલાપી.

કદરદાન, વિ (અં કદર+દાનિસ્તન-ક્રાં
ગણતું ઉપરથી ગણનાર, کدردان
ખૂબ ગણનાર) ગુણજ, કામની કીમત
ગણનાર.

કદરતું, સ્ત્રી (અં કદર+તું ઉપરથી
ગુજરાતી ક્રિયાપદ) કદર કરવી.

કદયા, સ્ત્રી (અં કદયા=આશીર્વાદ)
'ક' ગુજરાતી ઉપસર્ગ છે. નકારી દુઆ
શાપ.

કદવાન, વિ (અં કદ+વં ઉપરથી)વાન,
સંસ્કૃત પ્રત્યય કદાવર, હૂણ પુણ માણસ,
કદાવર માણસ.

કદો, પુ (અં કદ+હ કદ=મોટા ખાલો)
કદો.

કદાવર, વિ (અં કદ+આવર ક્રાં પ્રત્યય
कदावर कदावर=કદવાળો (આવુદન=
લાવતું ઉપરથી આવર.) જગરો માણસ
શરીરવાળો.

કદીમ, વિ (અં કદીમ قدیم=પુરા-
તન) જુનું, પ્રાચીન.

કદોર, વિ (અં કદોર کدیر=શક્તિ-
માન. કદર=તે શક્તિમાન થયો ઉપરથી)
કુદ્રતવાળો, પરમેશ્વર.

કદુ, નં (ક્રાં કદુ=કદી, નધ) કદી.

કદુરત, સ્ત્રી (અં કદુરત کدورت=મ-
હીનતા. કદર=તે હોળાપાણું હતું ઉપર-
થી) હોળાપાણું, મનનું ખાટું થતું,
શક ઉત્પન્ન થયો.

કદુવા, સ્ત્રી (અં કુઆ=આશીર્વાદ)
નકારી દુઆ દેવી તે.

કનજર, સ્ત્રી (અં નજર نظر=દષ્ટિ)
'ક' ગુજરાતી ઉપસર્ગ. કુદષ્ટિ.

કનાત, સ્ત્રી (તું કનાત کناات=તંજુની
ચારે તરફના પડદા) તંજુની કપડાની
ભાંત. 'ત્યાં નવરંગ તંજુ તાણિયા,
પાથરણારે પીળાં; ત્યાંના કનાતો રે કરા-
મતી, છાયાં અંબર લીલાં.' રૂકિમ કં
૧૪ કં ૧૭.

કફે, પુ (ક્રાં કફ کف=હથેલી, અર-
બીમાં દરિયાનાં મોગ્ગ) ઉધરસમાં જે
મળ પડે છે તે શીશુ જેવો હોય છે, માટે.

કફેન, નં (અં કફ+ન کفن=મુડદાને જે
લુગડામાં લપેટીને દાટે છે તે લુગડું)
શબનું ઢાંકણું.

કફની, સ્ત્રી (અં કફ+ની کفنی=ક-
ફન ઉપરથી) સીવ્યા વિના જે લુગડું-
ફકડા ફાડીને હાણ લોટા હળળની વખતે
ગળામાં નાંખે છે તે. કેટલાક ફફીર લોટા
પણ એવી રીતે વગર સીવેલું લુગડું
ગળામાં ઘાલે છે. મુસલમાનોમાં મઠદાને

કંદલાત]

૩૮

[કબીરા

પણ એવીજ કદની પહેરાવે છે. 'ન
ધારું છું કદી કદની, દબ્ય દિલપર
ન સારું ખાક.' કલાપી.

કંદલાત, સ્ત્રી (અં કફાલત کفالت =
ભમિન થવું.) ભીતે ચુનાનો થર-લેપ
લગાડેલાં તે. છો, ચુનાનો ગિલાવો. એ
લેપ, તે ભણે ભીંતનો ભમિન છે માટે.

કંદા, વિં (અં ચક્ષા चक्ष=ચુષપણું) ક્રોધ.
કારણકે ક્રોધની વખતે માણસની માણ-
સાઈ છુપાઈ જાય છે.

કંદાત, સ્ત્રી (અં કક્ષારહ કે કક્ષા-
રત ککرات=કાકનાર, દૂર કર-
નાર. મુસલમાની શરે પ્રમાણે પાપમાંથી
છૂટવા માટે જે પુણ્યદાન કરાય છે તે.
કારસીમાં કકારા કે કકારત વપરાય છે).
ગુફસાની, હાનિ, ગેરલાલ.

કબજ, વિં (અં કબજ قبض=ઝાલવું
કબજ=તેણે લીધું ઉપરથી) સ્વાધીન
બંધાએલું.

કબજ, વિં (અં કબજ قبض=પેટમાં
દરદ થવું.) કબજીઅત.

કબજગીરી, વિં (અં કબજહ=ગીરી, કા-
રસી ગિરિસ્થાન=પકડવું ઉપરથી قبضه
=કબજે લીધેલો) હવાલા સાથે ઘરેણે
આપેલું હોય એવું.

કબજન, પું (અં કબજह=કબ્જ) ક-
બજે, હવાલો.

કબજિઆત, સ્ત્રી (અં કબજ+યત મળીને
કબજિયત کبجیت=ઝાડો ખુલાસો ન
આવેલો તે) રોકાણ, બંધેલા, મળાવરોધ.

કબજેદાર, વિં (અં કબજह+દાર કાં
પ્રત્યય دار قبضه) કબજવાળો.

કબજેરાખવું, કિં (અં કબજ ઉપરથી
ગુજરાતી કિયાપદ) પોતાને વશ રહે
એમ કરવું.

કબજો, પું (અં કબજه قبضه) ક-
બજો, તાઓ.

કબર, સ્ત્રી (અં કબ્ર قبر) મુઝ્દું કા-
ઢીતે તે ઉપર ચણેલું ચણતર કે પત્થર-
ની બનાવેલો ઘોર.

કબરસ્તાન, નં (અં કબ્ર+સ્તાન કાં
કેકાણું قبرستان=કબરાવું કેકાણું)
જ્યાં મુઝ્દાં દટાતાં હોય તે જગા.

કબલ, અં (અં કબલ قبل=પ્રથમ)
પહેલાં.

કબા, સ્ત્રી (અં કબા قب=અમીરાનો
એક જાતનો પોશાક) ઓવરકોટ જેવો
પોશાક.

કબાજી, સ્ત્રી (કાં બાખ્તન=રમવું ઉપ-
રથી બાજી بازی=રમત, એને ગુજ-
રાતી 'કે' ઉપસર્ગ લાગવાથી થએલો
શબ્દ) કાર્યનું બગડી જવું તે. સારું કરતાં
ગોટું થઈ જાય એવું થઈ જવું તે.

કબાબ, પું (કાં કબાब کباب) છું-
દેલા માંસની ગોળીઓ કે મુઠીઆં કરી
ઘી કે તેલમાં તળે છે તે.

કબાબચીની, સ્ત્રી (કાં કબાबचीनी
کبابچینی) ચીનીકબાલા, એક
જાતની દવા છે.

કબાલો, પું (અં કબાલह=કબાલ
માની લેવું) કબુલ કરવું, દસ્તાવેજ,
સાદું, સાટાખત.

કબાહત, સ્ત્રી (અં કબાहत=કબાહત
=ચુરાઈ) અડચણ, ભુંડાશ.

કબીર, પું (અં કબીર کبیر=મોટો,
કબર=તે મોટો હતો ઉપરથી) મહાન.

કબીરપંથ, પું (અં કબીર) કવિ ક-
બીરે ચલાવેલો પંથ.

કબીરપંથી, વિં (અં કબીર) કબીર
પંથના અનુયાયીઓ.

કબીરા, પું (અં કબીરह=મોટો)
મુસલમાન શરે પ્રમાણે ચુનાલના બે પ્રકાર
છે. નાના અપરાધને સગીરા ને મોટાને
કબીરા કહે છે.

કબીરી]

૩૯

[કમજરે

કબીરી, પુ. (કા. કબીરહ કबीرہ =
મારીનો ખાસો) મારીનું પાન, રામપાન.

કબીરદાર, વિ. (અ. કબીરહ+દાર-
કા. دار کبیرہ) કબીરાવાળો.) બાલ-
અચ્ચાવાળો, અચડવાળો.

કબીસો, પુ. (અ. કબીરહ کبیرہ =
એક માખાપનાં છોકરાંકીયાં) ટોળું, બા-
લઅચ્ચાં, પરિવાર. ‘આપની બેગસો
પણુ દોસતખાનના કબીસા સાથે છે’
બા. બાખર.

કબીસા, પુ. (અ. કબીરહ کبیرہ =
મારીથી પુરી દીધેલો દૂધો કે નહેર)
ચાંદ્રવર્ષ કરતાં સૌથી વર્ષ ૧૧ દિવસ
મોટું છે તે દિવસો. પારસી વર્ષ ૩૬૦
દિવસનું હોય છે તેઓ છેલ્લા મહીનાના
૩૫ દિવસ ગણે છે અને એ પાંચ દિવસ
કબીસાના કહેવાય છે અને તે તહેવાર
ગણાય છે.

કબુતર, ન. (કા. કબૂતર کبوتر) એક
ભતવું પક્ષી.

કબુતરી, સ્ત્રી. (કા. કબૂતરી کبوتری)
કબુતરની માદા.

કબુલ, વિ. (અ. કબૂલ قبول =હા
પાડવી) મંજુર, માન્ય રાખવું.

કબુલણી, સ્ત્રી. (અ. કબૂલ ઉપરથી)
કબુલાત.

કબુલાત, સ્ત્રી. (અ. કબૂલ ઉપરથી) કબુલાત,
કબુલવું, કિ. (અ. કબૂલ ઉપરથી) ગુ-
જરાતી ક્રિયાપદ, વચન આપવું, હા પાડવી.

કબુલમંજૂર, વિ. (અ. કબૂલમંજૂર
قبول منظور =કબુલ રાખવું.) સ્વી-
કાર કરવો.

કબુલાત, સ્ત્રી. (અ. કબૂલિયત
قبولیت =માની લેવું) કબુલ કરવું.

કબુલાતનામું, ન. (અ. કબૂલિયત+
નામહ=કા. قبولیت نامہ) કબુલ

છે એવું મોટેથી કે લખાણથી નક્કી
કરવું તે) કરારનામું.

કબુલાવવું, કિ. (અ. કબૂલ قبول ઉ-
પરથી) ગુજરાતી ક્રિયાપદ, કબુલ કરાવવું.

કબુલી, સ્ત્રી. (અ. કબૂલી قبولی =
ફક્ત એખા ને ચણાની ઢાળનો પુલાવ)
એક ભતનો પુલાવ, જમણુ.

કમ, વિ. (કા. કમ کم =ઓછી) ખરાબ
દારસી ઉપસર્ગ છે.

કમઅક્કલ, વિ. (કા. કમ+અક્કલ અ.
कमअकल =ઓછી અક્કલવાળો)
કમસમજ.

કમકંદર, વિ. (કા. કમ+કંદર અ. કંદરો,
પદવી کندر) કાંધના કામની જેને
ઓછી કીમત હોય તે. ગુજરાતી
પ્રયોગ છે.

કમકૌવત, વિ. (કા. કમ+કુવ્વત અ.
کم قوت =ઓછી શક્તિવાળો) નય-
બો, અશક્ત.

કમકૌવતી, સ્ત્રી. (કા. કમ+કુવ્વતી
کم قوتی =અશક્તિ) નયળાઇ.

કમખરચાળ, વિ. (કમ કા. +ખર્ચ કા.
+આલ ગુજરાતી પ્રત્યય=ઓછા ખ-
રચવાળું). સોંકું, સરતુ.

કમખરચી, વિ. (કમ+ખર્ચી کم خرچی
=નિર્ધનતા) પૈસા ન હોય એવી સ્થિતિ.

કમચી, સ્ત્રી. (તુર્કી, કમ્ચી कमچی =
કારકો) ચામુક.

કમજખાન, સ્ત્રી. (કા. કમજવાન-કમજુ-
વાન کم زبان =ઓછું બોલનાર, કાંઇ
પણ બહાનું ન કાઢતાં હુકમ માનનાર,
આત્મકિત) ભુંડી બોલી, અપશબ્દ.

કમજરે, અ. (મુજરા مچرا =જરી રાખવું;
અ. ‘ક’ ગુજરાતી ઉપસર્ગ) મજરે
ન આવે એવું, શેકટ, નકામું.

કમળત]

૪૦

[કમરબંધ

કમળત, વિ० (કમ્ ક્ષાં+જાત અં
કમ્જાત کماذات=આંખું પાત) હલકી
બતતું, નીચ.

કમળદે, અં (કમ્ ક્ષાં+જિયાદદ અં
=વધારે ديار کماذુવતું) કમી બસતી.

કમળુરત, વિ० (કમ્+જુરઅત=અં શક્તિ
કમજાત કમાધી ચાલાકીવાળો) કમ-
બેર, આંખી શક્તિવાળો.

કમળુસ્ત, વિ० (ક્ષાં કમ્જોશ=બેશીદન=
ઉકળતું ઉપરથી બેશ કમજોશ=આંખી
બેશવાળો) બુરસા વિનાનો, નિર્બળ.

કમળેર, વિ० (ક્ષાં કમ્જોર=કમ્જોર આંખી
બેરવાળો) નિર્બળ, અશક્ત.

કમળેરી, સ્ત્રી (ક્ષાં કમ્જોરી=કમ્જોરી
અશક્તિ) નબળાઈ.

કમતર, વિ० (ક્ષાં કમ્તર=કમ્તર=વધારે
આંખું) કમતી. સંસ્કૃતમાં અધિકતા વા-
ચક ને શ્રેષ્ઠતા વાચક પ્રત્યય અનુક્રમે
'તર' ને 'તમ' છે, ફારસીમાં 'તર'
ને 'તરીન' છે.

કમતરીન, વિ० (ક્ષાં કમ્તરીન=કમ્તરીન
=ધણું આંખું). સૌથી આંખું.

કમતાકાત, વિ० (ક્ષાં કમ્+તાકત અં
કમ્તાકત=કમ્તાકત=આંખીશક્તિવાળો)
નિર્બળ; 'તાકત'નું બહુવચન 'તાકાત' છે.

કમતાકાતી, સ્ત્રી (ક્ષાં કમ્+તાકતી અં
કમ્તાકતી=કમ્તાકતી નિર્બળપણું)
અશક્તિ, નબળાઈ.

કમતી, વિ० (ક્ષાં કમ્ કમ ઉપરથી)
ગુજરાતી પ્રયોગ. આંખું,

કમનબર, સ્ત્રી (ક્ષાં કમ્+નજર અં
દષ્ટિ, કમનજર=કમ્નજર=આંખી દષ્ટિ)
અવકૃપા.

કમનસીબ, વિ० (ક્ષાં કમ્+નસીબ અં
કમનસીબ=કમ્નસીબ=આંખી) આંખી
નસીબ વાળો, કમનસીબ.

કમનસીબી, સ્ત્રી, (ક્ષાં કમ્+નસીબી અં
કમનસીબી=કમ્નસીબી=આંખી) આંખી
કમનસીબપણું.

કમબેશ, વિ० (ક્ષાં કમ્બેશ કમ્=આંખું
+બેશ=વધારે بیش=આંખુંવતું)
થોડું ઘણું.

કમકુરસદ, વિ० (ક્ષાં કમ્+કુરસદ અં
કમ્કુરસદ=કમ્કુરસદ=આંખી નવરાશ
વાળો) આંખી કુરસતવાળો.

કમકુરસદી, સ્ત્રી (ક્ષાં કમ્+કુરસદી અં
કમ્કુરસદી=કમ્કુરસદી=આંખી નવરાશ)
નવરાશનું કમી હોવાપણું.

કમબખત, વિ० (ક્ષાં કમ્બખત=કમ્બખત
=આંખી, બખત=નસીબ) દુર્ભાગી, ઠગ,
હુસ્તી.

કમબખતી, સ્ત્રી (ક્ષાં કમ્બખતી
=કમ્બખતી=દુર્ભાગી) દુર્ભાગી, આંખીનતા.

કમબેશ, વિ० (ક્ષાં કમ્બેશ=કમ્બેશ=આંખું
વતું) થોડુંઘણું. 'રાજા પ્રજા
તરફની કરજ બહી વ્યક્તિ પોતાના
જ કમબેશ કાયદાની વાત કરતી.'
નંદો ચરિત્ર

કમયાબ, વિ० (ક્ષાં કમ્યાબ વાક્યતન=
પામતું ઉપરથી کامياب આંખું મળી શકે
એવું, દુર્લભ) સહેજે ન મળે એવું.

કમર, સ્ત્રી (ક્ષાં કમર=કમર=દરેક
વસ્તુનો વચસો ભાગ) કમર, કેડ.

કમરકસ, વિ० (ક્ષાં કમરકસ=કમરકસ=
વીર પુરુષ. કસીદન=ખેંચતું ઉપરથી કસ=
ખેંચનાર, કમર બાંધનાર) બહાદુર
માણસ, શરવીર.

કમરપટી, સ્ત્રી (ક્ષાં કમર+પટી યં)
કમરે બાંધવાની પટી.

કમરપટો, પું (ક્ષાં કમર+પટો, યં)
કમરે બાંધવાનો પટો.

કમરબંધ, પું (ક્ષાં કમર+બંધ=કમરબંધ
અસ્તન=બાંધતું ઉપરથી, બંધ, કમર બાં-

કમસુખન]

૪૧

[કરમાણી

ધનાર, આકર) કમરે અધવાનો પટો,
સજ્જ, તૈયાર. ' રજપુતો હમેશા કમર-
અધ રહેતા. '

કમસુખન, વિં (કાં કમ્સુખન, કમ્સુખન,
કમ્સુખન. સખુન, સુખુન, સુખન=
વાતચીત કમ્સુક્ષ્મ ભોલનાર)
શરમાળા.

કમાન, સ્ત્રીં (કાં કમાન કમાન=ધનુષ્ય)
કામકું. કમાન જેવો આકાર, Arch.
' કમાનમાંથી છુટતા તીરની તરફ
નીહાળવાથી શો કામકું ? ' નંદ. ચરિ.

કમાનદાર, વિં (કાં કમાનદાર કમાન દાર
=કમાનવાળું) અર્ધગોળાકાર.

કમાની, વિં (કાં કમાની કમાની=
કમાન જેવું) વાંકું, કમાનવાળું

કમાલ, વિં (અં કમાલ કમાલ=સંપૂર્ણતા.
કમલ=તે સંપૂર્ણ હતું ઉપરથી) આખું,
ભરપૂર; ' વાહવાહ કમાલ કયો! ' નંદ. ચરિ.

કમી, વિં (કાં કમી કમી=ચૂનતા)
ગોઝપ, ઉણપ.

કમીઝસ્તી, વિં (કાં કમી, અં જિ-
યાદની, કમીજિયાદતી કમીઝસ્તી
=ગોઝાં વ-તું) કમઝદ, વધધટ.

કમીન, વિં (કાં કમીનહ કમીન=નીચું,
હલકું) કપટી, હલકા સ્વભાવનો.

કમીના, સ્ત્રીં (કાં કમીનહ કમીના=
નીચું, હલકું) કપટી, હલકા સ્વભાવનો.
(ર) ગોઝપ, તાણ. ' એને શી કમીના છે. '

કમીનો, વિં (કાં કમીનહ કમીનો=નીચ.
હલકું) કપટી, હલકા સ્વભાવનો.

કમીસ, નં (અં કમીસ કમીસ=પહેરાણું)
પહેરાણું જેવું, યદન, ખમીસ.

કમોત, નં (અં મઘ્ત મોત=મરણું)
' ક' ગુજરાતી ઉપસર્ગ) કુદરતી રીતે
મરણ ન થયું હોય તે.

કમોતીડે, વિં (અં મઘ્ત મોત=મરણું)
કમોતે મરી ગયેલું.

કમોસમ, સ્ત્રીં (અં મઘ્તિમ મોસમ
=મરણું) ' ક' ગુજરાતી ઉપસર્ગ. કરત,
કદહાડો, મોસમ વિનાનું.

કમ્બર, સ્ત્રીં (કાં કમ્બર કમ્બર=દરેક
વસ્તુનો વચ્ચે ભાગ) કેડ.

કરજ, નં (અં કર્જ કર્જ=હેતુ. કર-
જ=તેણે કાંચું ઉપરથી. કરજ આપવા
લેવાથી મિત્રતા કપાદ ગય છે માટે
કરજ એ મિત્રતાની કાતર છે એમ કહે-
વાય છે) હેતુ.

કરજદાર, વિં (અં કર્જ+દાર કાં=
કરજદાર) દેવાદાર.

કરજા, વિં (અં કર્જ ઉપરથી=દેવાદાર)
કરજદાર.

કરજી, વિં (અં કર્જ ઉપરથી=મણી)
કરજદાર.

કરપ, કડપ બુઝો.

કરખડા, સ્ત્રીં (કર્ખલા કરખડ) એશિ-
આધ તુર્કિસ્તાનમાં એક મેદાન છે જ્યાં
જનાથ પેશવર સાહેબ (સ. અ.) નાં
દૌલિત પ્રમાણહસેન (ર. અ.) ધર્મયુદ્ધમાં
માર્યા ગયા હતા. જેમના સ્મરણ માટે
મહોરમમાં તાણત બનાવાય છે. ' કર-
ખડા શબ્દ કાને, પટે, કે હુલુડોના
શોકોદગાર કરવો. નંદ. ચરિ.

કરમકલ્લી, સ્ત્રીં (કાં કરમકલ્લી કરમ
કલ્લી) કરમકલ્લીની ભાણ.

કરમજ, કીરમજ શબ્દ બુઝો.

કરમખખશી, સ્ત્રીં (કરમ અં મહેરખાની+
ખખશી, ખખશીન, કાં ખખશવું ઉપરથી
કરમખખશી = મહેરખાની કરવી)
મહેરખાની.

કરમાણી અજમો, પું (કાં કિમાંન કે
કમાંન એક પ્રાંત છે, ત્યાંથી એ અજમો
આવે છે માટે) કરમાન પ્રાંતથી આવ-
તો અજમો.

કરવર્ષ]

૪૨

[કલગીદાર

કરવર્ષ, વિં (અં કહત્ ڪٻڙڻ=કુખડાળ) અરડીઠિં, ઝોઝા પાકવાળું વર્ષ.

કરંજો, પું (કાં કારંજ ڪارنج=હોજ કુવારો, કુવારાવાળી જળા.

કરાકથત, સ્ત્રીં (અં કરાહિયત ڪراهيٽ=ના પસંદગી. કરહ=તેણે ધિક્કાર્યું ઉપરથી) સુગ, અણુગમો.

કરાળીન, સ્ત્રીં (કાં કરાલીન ڪراڻين=નાની બંદક) બંદક.

કરામત, સ્ત્રીં (અં કરામત ڪرامت=ચમત્કાર) અદભુતપણું. 'કરમત કરામત ઝોર છે, કીધો નશો કાતિલ; યુગ ગળો

કરામતી, વિં (અં કરામતી ڪرامتي કરામતવાળો) ચમત્કારવાળો. 'ત્યાં તો નવરંગ તંજુ તાણિયા, પાથરણું રે પીળાં; ત્યાંતો કનાતો રે કરામતી, છાંયાં અંબર લીલાં. રૂકિમ. ક. ૪-૬૦-૧૯.

કરાર, પું (અં કરાર ڪرار=આરામ કર=તેણે આરામ લીધો ઉપરથી) કરાવ સુખ, વાયદો.

કરારદાદ, સ્ત્રીં (અં કરાર+દાદ કાં દાદન=આપવું ઉપરથી. ڪرار ڏان=વાયદો કરવો.) શાંતિ થાય એમ કરવા અરજ કરવી.

કરારનામું, નં (અં કરાર+નામહ કાં કરારનામહ ڪرارنامو=દસ્તાવેજ; કરાવ) લખત, કરાવપત્ર.

કરારપત્ર, નં (અં કરાર+પત્ર ڪرار ۾ پٽر=કરારનામું) સાટાપત્ર.

કરારપુ, કિં (અં કરાર ڪرار ઉપરથી યુજરાતી ક્રિયાપદ) કરાર કરવો. 'મેં તો વચને કીધેલ છે વાત, કરારેલ કાલ રે! બોળેલગત.

કરાળીઓ, પું (કાં કુલાલ ڪال=કુંભાર) માટીનાં વાસણ વેચનાર.

કરીનો, પું (અં કરીનહ ڪرينه=મળી જવું, કાર્મના જેવું હોવું) દરતર, ધારો.

કરેફર, પું (અં કરે=કુમલો કરવો + ફર, કા. ڪروڙ વૈભવ, લપકા યોને શબ્દો ઉભયાન્વયી અન્વયથી ભેડાઈ કરોફર શબ્દ થયો=કાકાકા, લપકા). 'તેણે પોતાના ફેણ જવાનોને કરેફરથી રવાના કર્યા.' બાદશાહ બાબર.

કરાંજ, સ્ત્રીં કણજ શબ્દ જુઓ.

કરાંજવું, કિં કણજ શબ્દ જુઓ.

કરીમ, વિં (અં કરીમ ڪريم=કૃપાળુ, કરમ=મહેરબાની કરી ઉપરથી) દયાળુ, પરમેશ્વર.

કરીમા, સ્ત્રીં (અં કરીમા ڪريما=હે દયાળુ) એ નામની એક કિતાબ શેખ સાદીએ પદ્યમાં લખી છે. જેનો પહેલો શબ્દ 'કરીમા' છે માટે એ નામથી પ્રખ્યાત છે. યુજરાતી કન્યા વાંચનમાળા.

કલક, કલાક શબ્દ જુઓ.

કલકલાટ, કકળાટ શબ્દ જુઓ.

કલકલાણુ, કકળાટ શબ્દ જુઓ.

કલગી, સ્ત્રીં (તુકી, કલગી ڪلڱي=પાધરી ઉપર શોભામાટે રાખવામાં આવે છે, તે). મુગટ પરનો એક શણગાર. 'એ બેતી તકરારમાંથી જ બહુજ સંપ્રદાયો થયા છે. છેક હલકી લાવણી ગાનારા પણ એ ભાગ માને છે. શક્ત તે કલગીવાળા, શૈવ તે તુરાવાળા. બીજા ટુંદક વગેરે હોય છે. તે ઉભયરૂપ અનન્યત્વને-લક્ષ-ને માને છે.' સિદ્ધાંત સિં. સાં. પૃ. ૩૦૬.

કલગીદાર, વિં (તું કલગી+દાર કાં પ્ર. ڪلڱي ڌار=કલગીવાળું) છોગાળું.

કલપ]

૪૩

[કલાષપતે

કલપ, પુ૦ (અ૦ કલ્પ कल्प=ભોપર
ઝાવ પડી બચ છે તે) વાળ કાળા કર-
વાતો એક જાતનો રંગ.

કલખલ, કકળાટ શબ્દ બુઓ.

કલખલાટ, કકળાટ શબ્દ બુઓ.

કલમ, સ્ત્રી૦ (અ૦ કલમ قلم=લેખણ,
કલમ=છોલ્યું, કાપું ઉપરથી) ઝાડ ઉપર
એક પ્રકારની ક્રિયા કરે છે તે.

કલમકશ, વિ૦ (કલમکش قلم-
કલમ-અ૦ + કશીદન=ખેંચવું કા૦ ઉપર-
થી કશ=ખેંચનાર કલમકશ=લખનાર)
છટાદાર લખાણ કરનાર, સારી રીતે
લખી જાણનાર.

કલમકશી, સ્ત્રી૦ (કલમکشی قلم-
લખવાનું કામ) લખવું, છટાદાર લખાણ
'ન્યાયાસન ઉપર ખેસનાર, કલમકશીનો,
ધંધો કરનાર, કે પંચાયતમાં પટલાઈ
કરનાર કોઠને પણ અમુક કામતો જાહેર
એટલે સાર્વજનિક ઉપયોગિતાનું છે એનો
પક્ષો ખ્યાલ જણાવે તો નથી. સુ૦ ૬૦૪.૫૦૦

કલમકસાઈ, પુ૦ કલમکساید-કસાઈ એ
અરબી કરસાબ ઉપરથી કલમکسای
قلمکصاب=લખાણથી કસાઈ જેવું કામ
કરનાર) શુજરાતી પ્રયોગ છે. લખાણ
મારફત જાડું સખત શિક્ષા કરનાર.

કલમનરાશ, વિ૦ (કલમتراش قلم تراش
કલમ અરબી, તરાશીદન=કાપવું ઉપરથી
ફારસી તરાશ શબ્દ=કાપનાર.=ચાપુ)
કલમ ઘડવાની છરી, કલમ ઘડનાર.

કલમદાન, ન૦ (કલمدان قلمدان
દાન કા૦ રાખવાની જગા કલમ રાખ-
વાની પેટી) કલમનું ઘર.

કલમમંદી, સ્ત્રી૦ (કલમمندي قلم مندی
મસ્તન કા૦=ખાંધવું ઉપરથી મંદી=
ખાંધવું. કલમવારી લખાણ) કાલકરાર શરત

કલમમંદીવેશ, પુ૦ ખેડુતા પાસેથી સરખી
રીતે જે કર લેવાતો હોય તે. વેશ શુ-
જરાતી શબ્દ છે.

કલમી, સ્ત્રી૦ (અ૦ કલमी قلمی-કલમ
સાથે સંબંધ રાખનાર) કલમની ક્રિયા
કરી ઉગાડેલું ઝાડ, કલમી આંગો.

કલમો, પુ૦ (અ૦ કલیمه, کلمه
کلم=મુસલમાની ધર્મનું મૂળ સત.
લાહલાહા હલલાહો મુહંમદુરસુલ્લાહ
=અક્ષાહ વિના બીજો કોઈ અક્ષાહ નથી
ને મુહંમદ (પેગંબર સાહેબ સ. અ)
તેના રસુલ છે) ફરમાન, આજ્ઞા, મુસલ-
માની ધર્મની દીક્ષા લેતાં જે વચન
પઢાવે છે તે.

કલંદર, પુ૦ (અ૦ کالندر قلندر-એક
જાતના ફકીર). કલંદર ફકીરોની એક
જાતિ છે. 'અને કલંદર જાતિના ફકીરો,
ધરખાર, ઝોરત, બાલખખ્યાં, તથા દોસ્ત
આશનાઓ તેમજ ધનમાલના લોભને
ત્યાગી હાથમાં જે હોય તે ઉઝાવી દબને
માથાના તેમજ દાઢી મૂછોના વાળોને
મુંડાવી નાખીને ગમે ત્યાં ભટકતા ફરે
છે અને ખુદા જે કાંઈ આપે તે ખાય
છે. એ પ્રમાણેનો ધર્મ હોવાથી બાપરને
'કલંદર' ઉપનામ મળ્યું હતું, તે તે
યોગ્યજ હતું' બાદશાહ બાપર.

કલાઈ, સ્ત્રી૦ (અ૦ کلائی قلمی કલઝ
નામે ખાણમાંથી નીકળે છે માટે)
એક ધાતુ.

કલાઈગરો, પુ૦ (અ૦ کلائیگر قلمی-કલાઈ
કરનાર) વાસણને કલાઈ ચડાવનાર.

કલાઈસપેતા, પુ૦ (અ૦ کلائی + سفید
کلائی سفید=કલાઈ બાળીને કરેલી
ધોળી રાખ) આ વસ્તુ ધારાં ને ચંદાં
ઉપર ચોપડવાના કામમાં આવે છે.

કલાશ્રુત]

૪૪

[કસમનામું]

કલાશ્રુત, પુ. (કલાવા કા. સુતરનો લોચા+આલુનું વુકા=સોનું મળીને કલા વત્તન کلا بنون=સોનું ને તારની મેળવ-ણીથી બનાવેલી વસ્તુ) કસય.

કલામો, પુ. (અ. કુલાવહ کلام = મા-છલાં પકડવાનો લોહાનો કાંચ) ગાયનો કાપ.

કલામ, સ્ત્રી. (અ. કલામ کلام = વચન-કલમ=તે બોલ્યા ઉપરથી) ભાપા, બોલી. હમરો બોલિયા મુશિદ ગયા માયકમાં ફૂલી; ન ફૂલ્યા તે મુઆ એવી, કલામો સખ્ત ગાઇ છે, સુ. ગ. ૧૭

કલાલખાનું, ન. (કા. જાનહ=ધર.) ઘરનું પીકું.

કલો, જુઓ કલાઇ.

કલોગરો, જુઓ કલાઇગરો.

કલોસપેતો, જુઓ કલાઇ સપેતો.

કલોમશરીફ, ન. (અ. કલામિશરીફ, કલામ=વચન+શરીફ=પ્રતિષ્ઠિત. کلام شریف પ્રતિષ્ઠાવાળું વચન. મુસલમાની ધર્મ પુસ્તક) કરાન.

કલમત, પુ. (અ. વક્ત, وقت = વખત) કવેળા.

કલાય, પુ. (કા. કલાય کلاب = એક પ્રકારની વાતી) છુદેલા માસની ગોળીઆ કે મુઠીઆં કરી ધી કે, તેલમાં તળે છે તે કયે શેતાન બહિઆરે, મિલાવી કલાયમાં હડી કેયું ગ.

કલાયત, સ્ત્રી. (અ. કવાઈદ قواعِد = ફિલ. કઅડ=તે બેઠો ઉપરથી કાઈદ તે તેનું બહુવચન કવાઈદ) યુદ્ધકળા ચાતુર્ય, યુક્તિ. તરતીય.

કલાયતી, વિ. (અ. કવાઈદ قواعِد = કલાયદ પામેલું) કેળવાયેલું, મુશિક્ષિત.

કલાલ, પુ. (અ. કવ્વાલ=બહુ બોલનાર. کوال کوال = તે બોલ્યા ઉપરથી) ગવૈયો, ગાનાર.

કલાલી, વિ. (અ. કવ્વાલી کوالی =

એક પ્રકારનું ગાન) બ્યાલ ટપાનું તાણીને ગાવાનું ગાન.

કસ, પુ. (કા. કશીદન=ખંચનું ઉપરથી કશ کش) (અથવા અરખી કસ کس=કાપનું ઉપરથી) સોનાનો કસ, સોનું પારખી જોવું તે.

કસદ, સ્ત્રી. (અ. કસદ قصد = હશકો) ધારણા હેતુ, આશય.

કસય, પુ. (અ. કસب کسب = મેળવવું, પેદાકરવું) ધંધો, ઉદ્યોગ, રોજગાર, રેશમના તાંતણા સાથે વણેલા સોના-રૂપાના તાર.

કસયચાર, વિ. (અ. કસબ کسب) ધંધામાં ચારી કરનાર. પોતાની આવડત છુપી રાખનાર.

કસયણ, સ્ત્રી. (અ. કસબ کسب = ધંધો ઉપરથી) વેચ્યા, નાચનાર ગાનાર સ્ત્રી, પાતર.

કસયાતણ, સ્ત્રી. (અ. કસવહ قصم = નાનું શહેર, મોટું ગામડું=ઉપરથી) કર્યાની રહેતારી સ્ત્રી.

કસયાતી, પુ. (અ. કસવહ ઉપરથી એનું બહુવચન કસવાત ઉપરથી) کسبانی કસયાના રહેનાર.

કસખી, વિ. (અ. કસب کسب = ધંધો ઉપરથી) કસય જાણનાર, હુશીઆર કારીગર.

કસખો. પુ. (અ. કસવહ قصم = મોટું ગામ, નાનું શહેર) જ્યાં મુસલમાનો વસ્તી વિશેષ હોય તેનું ગામ.

કસમ, પુ. (અ. કસમ قسم = સોગંદ) કસમ, સોગન, પ્રતિજ્ઞા. ‘મેં વારંવાર કસમ લીધા છે કે વેર વાળોડ’, શુભાચસિદ્ધ

કસમનામું, ન. (અ. કસમ+નામહ قسم نام = કસમનામહ=સોગંદ નામું) સોગન ઉપર લખાવેલું લખાણ.

કસર]

84

[કંઠાસીઉં]

કસર, સ્ત્રી (અં કસ **کسر**=કુંક) કરવું,
કરકસર કરવી. કસર=માપ કરતાં યોગ્ય
હવું ઉપરથી) ક્યાશ, ઉણપ, ખૂટ,
ખાડ, ખામી.

કસરત, સ્ત્રી૦ (અં૦ કસ્રત کسرت=મહુ,
વિશેષતા, માણસાતું ટોળું) યુજ્જરાતીમાં
શરીર કસવાની ક્રિયા વગેરે અર્થમાં વપ-
રાય છે. ઉર્દૂમાં કસરત શબ્દ વપરાય
છે, પણ તેની નેડણી (કસરત) જુદી છે.
વ્યાયામના અર્થમાં વર્જિશ કે રિયાજત
શબ્દો વપરાય છે.

કસરતખાજ, વિં કસરત કરનાર, કસરતી.
કસરતશાળા, સ્ત્રી (શાળા સં) અખાડો.
કસરત કરવાની જગ્યા.

कसरती, वि० कसरतयाज.

કસરીઉં, વિ. (અ. કસર = કુંડું કરતું)
કસર કરનાર, કંજુસ, દૂષણ.

ક્રસાર્થ, પુ. (અ. વા. કસાવ ઉપર-
થી. કસ=કાપવું, કાતરવું ઉપરથી)
પશુઓ મારી તેનું માંસ વેચવાનો ધંધો
કરનાર, ખાટકી.

કસાઈવાડો. પુઠ વાંડો યુજરાતી શબ્દ છે.
ખાટખીવાડો કસાઈએતે રહેવાનું ઠેકાણું.

કસાકસ, સ્ત્રી (કશાકશ કશાકશ)
કશીદન=ખેંચતું ઉપરથી, ખેંચતાણું)
ખેંચાખેંચી, સ્પર્શો. કશમકશનો પણ
એજ અર્થ છે.

કસાકસી, સ્ત્રી૦ કસાકસ સમ્પદ જુઓ.

कसीदा, पु० (इ० कशीदह كشيده)
 कशीदन=प्रेमयुं उपरथी) भरतयुं काम

કસીદા, પુ. (અ. કસીદહ ૫૦) =
 કવિતાનો એક પ્રકાર) જેમાં કાશીના ને
 રહીશ હોય ને મતલબ પથ હોય તેવી
 કવિતા. જેના દરેક પદના કાશીના ને

રદીક સમાન હોય અને ૧૫ ટુકડી વધારે ન હોય તેવી કવિતા. કદદ=કદાદો ઉપરથી. કસીદામાં ઘણું કરીને ઠાઈ મોટા પુરૂષની સ્તુતિ વર્ણવવામાં આવે છે તે એમાં ૧૫ કરતાં વધારે ટુકડા પછી હોય છે. કસી-દાના ઘણા પ્રકાર છે જેનું વર્ણન અત્ર આપવાથી લંબાણ થાય એમ હોવાથી આપ્યું નથી. 'સુરતમાં' પછી નાગર કાયસ્થ પૌતાના કસીદા કહી સંભળાવતા.' નંદો ચરિત્ર

कसूर, स्त्री० (अ० कसूर **قصور** = क्षायार
 अतुं, कसर=ते अपूर्णं इतुं उपरधी)
 ब्रह्मकृद्, आभी.

कसबातणु, स्त्री० (अ० कसबह = قصبہ =
नातुं शहर, मोट्टा गांव उपरथी) कसबा-
नी रहेंतार स्त्री.

उत्पत्ति, पु० (अ० कसबहवुं) पशुवयन
कसबात قصبات उपरथी इसपानो
रहेनार, इसपानो धाणी) सुसलमान
गरासीओ.

કસ્બો, પુ. (અ. કસબહ کاسبہ=તાનું
શહેર, મોટું ગામ) જેમાં મુસલમાનોની
વસ્તી વિશેષ હોય તેવું ગામ.

કહાર, પુઠ (મૂળશબ્દ હિંદી છે, પણ કાર-
સીમાં કહાર વપરાય છે. ડાળી,
પાલખી વગેરે (ઉચ્ચનાર) બોધ.

કંકાસ, પુ. (કા. કંગાજ કે કંગાજ
કનકાશ = કોઈની સલાહ લેવી)
કચ્છો, તકરાર.

કંકાસણી, વિ. (૩૦ કંગાશ ઉપરથી)
કંકાસ કરનારી સ્ત્રી, કણ્ઠઆખોર.

કંકાસીઆણ, સ્ત્રી. (કા. કંગાશ ઉપરથી)
કંકાસ કરનારી સ્ત્રી, કળ્યાણખોર.

કંકાસીઈ, વિ. (દા. કંગાણ ઉપરથી)
મિથ્યા કલેશ ઠરી રોરો ઠરે એકું.

કંગાલીઅત]

૪૬

[કાતળ

કંગાલીઅત, સ્ત્રી (કાંગાલહ=માગું ઉપરથી) નિર્ધનતા, નાદારી.

કંગાસ, વિ (કાંગાલહ માંગુ, અ-રજ કરવી) નિર્ધન, નાદાર, ગરીબ.

કંગુરો, પુ (કાંગુરહ کنگره=કોટની ઉચાધપર બાંધે છે તે, દરેક વસ્તુની ઉચાધ) કોટના કાંગરા. 'કનકકોટ ચળકારા કરે, મણિરત્ન જડયાં કાંગરે.' ગુ. વા.

કંડીસ, ન (અં કંદીલ کندیل=કાનસ, જેમાં દીવો દરે છે તે) દીવો કરવામાં આવે છે તે કાચનો ખાલો, હાંડી.

કંડીલીઉં, ન (અં કંદીલ کندیل ઉપરથી) દીવાદાંડી, દીવાને પવન લાગે નહિ તેવું બનાવેલું માટીનું વાસણ. 'પણ ખંત, સાહસ, ઉત્સાહ, શ્રદ્ધા તમને કંડીલીઆ રૂપ નીવડશે.' નંદ-ચરિત્ર.

કંતરાણુ, ન (અં કતાન, کتان=કત્તાન=એક બાતનું ઝીણું લુગડું), શણીઉં.

કંતાણુ, નં કંતરાણુ શબ્દ ભુઓ.

કંતાન, નં કંતરાણુ શબ્દ ભુઓ.

કંદીસ, કંડીલ શબ્દ ભુઓ.

કંદાઈ, પુ (અં કંદ کند=મીઠી વસ્તુ, ગાળ, ખાંડ વગેરે ઉપરથી ગળપણું કામ કરનાર કંનાદ ઉપરથી) મિઠાઈ બનાવનાર.

કાકો, પુ (કાકા کاک=મેટોભાઈ, બાપનો ભાઈ, નોકરી કરતાં કરતાં ઘરડો થઈ ગયો હોય તેવો નોકરે) બાપનો ભાઈ.

કાગજ, પુ (કાગદ ઉપરથી અર-ખીમાં કાગજ کاغذ=કાગળ) પત્ર, પત્રિકા નહિ જાપેલો કાગળ.

કાગજ, પુ (કાગદ કાગજ શબ્દ ભુઓ.

કાગદ, પુ (કાગદ કાગજ.

કાગદી, પુ (કાગદી کاغدی=કાગળ વેચનાર) કાગળની સાથે સંબંધ રાખ-

નાર. નાભુક, કાગદી એકચી, કાગદી લીધું વગેરે.

કાગળ, પુ (કાગદ ઉપરથી અરખીમાં કાગજ کاغذ) કાગળપત્ર, લખવાનો તાવ.

કાગળપત્ર, પુ (કાગદ کاغذ) પત્ર, પત્ર સંસ્કૃત અતપત્ર, વ્યવહારોપયોગી લખાણ.

કાગળીઆ, ન (અં વં કાગદ کاغذ કાગળીઆ કાગળો, અતપત્ર.

કાગળીઆ, પુ (કાગદ ઉપરથી) ખેખીઆ, કાસદ.

કાચીકેદ, સ્ત્રી (અં કચદ کچد=અંધ, બંદી. કચદ=ખેરીઆથી જકડી લીધો ઉપરથી) કાચી એ શુજરાતી શબ્દ નજર-કેદ, બપતામાં રહેવું.

કાચીજપતી, સ્ત્રી (અં જઠ્ઠી جٹھی નજર રાખવાપણું) કાચી એ શુજરાતી શબ્દ. પાકી જપતી કરતા પહેલાં માથને કપજે રાખવો તે.

કાચી જમાખંધી, સ્ત્રી (અં જમખ + ખંધી કાગળ جمع بندی=વસૂલાત કરવી) કાચી શુજરાતી શબ્દ. અડસટેલી જમાખંધી.

કાચીમુદત, સ્ત્રી (અં મુદત مدت=સમય) નક્કી નહિ કરેલી મુદત-કાચી એ શુજરાતી શબ્દ છે.

કાચી, પુ (અં કાજી کاچی=હુકમ કરનાર) કચાઓ ચૂકવનાર, ન્યાયાધીશ, મુસલમાની શરે પ્રમાણે ન્યાય કરનાર, ધર્મરક્ષક. 'કચેરી માંહે કાચીનો નથી હિસાબ કોડીના.' ગુ. વા. મા.

કાચી, પુ (અં કાજી+જી માનવાચક પ્રત્યય) કાચી સાહેબ.

કાતળ, પુ (અં કાતિલ قاتل=કતલ કરનાર) અફવા, ખેરી ગપ વગેરે અર્થ

કાદર]

૪૭

[કાબેલિયત

ચુજરાતીમાં થાય છે. ' નર્મદે એની રસિક, કડવી ને કાતિલ જખાનમાં વણ્યાં છે. નં. ૨૦

કાદર, વિ. (અ. કાદિર کادر =શક્તિ-માન-કદર=તે શક્તિમાન હતો, ઉપરથી) પરમેશ્વરનું નામ છે.

કાનુગો, પુ. (કાનૂન સૂર્યાની ભાપાનો શબ્દ છે જેનો અર્થ ' માપ લેવાની વસ્તુ થાય છે તે પરથી કાયદોનગો, એ કારસી ચુકતન=બોલવું ઉપરથી બોલનાર તે ઉપરથી કાનુ-ગો (کانون گو) કાયદા બજાનાર.

કાનુન, પુ. (કાનૂન کانون એ સૂર્યાની ભાપાનો શબ્દ છે જેનો અર્થ માપ લેવાની વસ્તુ થાય છે. કેટલાક એને યુનાની ભાપાનો ને કેટલાક અરબી ભાપાનો કહે છે) કાયદો, દસ્તુર.

કાફર, વિ. (અ. કાફિર کافر =પરમેશ્વર-નો ઉપકાર ન માનનાર, પરમેશ્વરને ન માનનાર, નાસ્તિક, છુપાવનાર, સાચા ધર્મને છુપાવતા માટે. કફર=પાપમાં આ-શરો લીધો ઉપરથી) કારસીમાં 'કાફર' પણ વપરાય છે. જેમ આમિલનું બહુ-વચન ઉંમાલ છે, તેમ કાફિરનું બહુવચન કુફરાર છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં વસનાર ત્યાંની મૂળ જાતના લોકો.

કાફરી, સ્ત્રી. (અ. કાફિરી کافری =કાફર-પણું) કારસીમાં કાફરી પણ વપરાય છે.

કાફીલો, પુ. (અ. કાફિલہ =મુસા-ફરીથી પાછા આવનાર લોકોનું ટોળું) સઘ ટોળું, સમૂહ.

કાફી, વિ. (અ. કાફી کافی =જોઈએ તેટલું) પુરેપુરું, ખપજેટલું, સંપૂર્ણ, બસ કરે એટલું, એક જાતની રાગણી.

કાફીઓ, પુ. (અ. કાફિયہ کافیه =કફવ=પાછળ આવ્યો ઉપરથી પાછળ આ-

લનાર) ગજલમાં કાફિયા એક બીજાને અનુસરે છે માટે એનું એ નામ પડ્યું. મળતા ઉચ્ચારના શબ્દો, પ્રાસ. 'કવાલી કાફીયા બેતો, નથી નથી, દિલ ગ-જલો ગાવાનું' દી. સાગર.

કાબા, પુ. (કાબૂہ کعبہ મકામાં એક ઇમારત છે. શબ્દાર્થ ક્ષેત્ર, ઊંચી ઇમા-રત-કબજા=તે ધન હતો ઉપરથી. કબજા=ચતુષ્કોણ ક્યો ઉપરથી) દુન્યામાં એ બંદગીનું પહેલું ધર ગણાય છે. જે હજરત ઇબ્રાહીમે (અ. સ.) ચણ્યું હતું. તે પછી એ ઇમારતને ધણી વખત અકસ્માત વગેરે કારણથી તુકસાન થવાથી ફરી ચણવામાં આવી છે. હજજ કરવા બંધ છે તે એજ કાબામાં નમાજ પઢે છે. એની ઉંચાઈ ૧૩ વાર, લંબાઈ ૬ વાર અને પોહોળાઈ ૪ વાર છે. 'કહે છે કે મકાના કાબામાંજ લગભગ ૩૬૦ મુર્તિઓ હતી હાલમાં તેમ નથી.' સિદ્ધાંતસાર ૫. ૩૮૫

કાબુ, પુ. (તુર્કી કાબૂ قابو =કુરસત) અરબીમાં શક્તિ, દાવ, સમય એ અર્થમાં વપરાય છે.

કાબુદાર, વિ. (તુર્કી કાબૂ+દાર قابودار =કાબુવાળો) વજનદાર, ભાર બોજ વાળો, સત્તા ધરાવનાર.

કાબુલ, ન. (કા. કાબુલ کابل) અફ-ગાનિસ્તાન.

કાબુલી, વિ. (કા. કાબુલી کابلی) અફગાન, પઝાણ.

કાબેલ, વિ. (અ. કાબિલ کابل =હુશિ-યાર-આગળ આવેલો, કબલ=તે આગળ ગયો ઉપરથી) બજાનાર, પ્રવીણ.

કાબેલિયત, સ્ત્રી. (અ. કાબિલિયત کابلیت =પ્રવીણતા) કૌશલ્ય, આગળ પડવા જેવી લાયકી.

કામેલેખરદાશ]

૪૮

[કારભાર

કામેલેખરદાશ, વિ० (અં કાવિલિ+વર્દા-
સ્ત કાં બરદાશતન=વેકવું-મળીને કાવિ-
લિવર્દાસ્ત **کابل برداشت** સહન
થઇ શકે એવું) 'તે કંઈજારસનો ભાર
કામેલેખરદાશ થાય છે.' નં० ૨૦
કામદાની, સ્ત્રી० (કાં કામ્દાની **کامدانی**
=એક પ્રકારનું લુગડું) આ શબ્દ હિંદુ-
સ્તાનમાં વપરાય છે. ધરાનમાં વપરાતો
નથી.

કામદાર, પુ० (કાં કામ્દાર **کامدار**=એક
પદ્ધતિ છે. દાસ્તન=રાખવું ઉપરથી દાર=
રાખનાર) કામવાળો.

કામરાન, વિ० (કાં કામ્રાન **کامران** કામ
=શોષ+રાંદન=હાકવું ઉપરથી હાકનાર=
વિજ્યો) ક્ષેત્રહર્ષ, યશસ્વી.

કામળી, સ્ત્રી० (કાં કમ્લી **کملی**=ઉત્તમું
લુગડું, ફકીરો એક છે તે) કામળ,
કાંબળ, કામળો.

કાયદા કાનુન, પુ० (કાહ્દહ અં+કાનૂન
સુધાનીકે અરબી **قانون** કાયદા,
રીતરિવાજ.

કાયદાસર, વિ० (અં કાહ્દહ **قانون**)
'સર' શુજરાતી પ્રત્યય કાયદા પ્રમાણે.

કાયદેસર, વિ० ઉપર પ્રમાણે, કાયદાસર જીઓ.

કાયદો, પુ० (અં કાહ્દહ **قانون**=કાયદો
કબ્દ=તે એકો ઉપરથી) નિયમ.

કાયનાત, સ્ત્રી० (અં કાહ્નાત, કાઇન=
દુનિયા, એવું બહુવચન કાઇનાત **کائنات**
=દુનિઆઓ) વશાત, પુંજી, દોલત.
'એમાં શી કાયનાત છે.'

કાયમ, વિ० (અં કાઈમ **کایم**=સ્થાયી,
જામેલો, કાયમ=તે જામે રહ્યો ઉપરથી)
સદા માટેનો, હમેશનો.

કાયમ ખરડો, પુ० (અં કાઈમ **کایم**=
હમેશનો) ખરડો શુજરાતી, સદાનો
ખરડો. કાયમની વિગતવાળું તલાટીનું
દફતર.

કાયમદાયમ, વિ० (અં કાઈમ્દાઈમ
کایم دایم=હમેશનું) સદાનું

કાયર, વિ० (અં કાહિલ **کاهل**=સુસ્ત)
કામથી કંટાળી નય એવો બાળસુ.

કાયરતા, સ્ત્રી० (અં કાહિલી **کاهلی**=
સુસ્તી) બાળસ.

કાયરું, જીઓ કાયર.

કાયડી, વિ० (અં કાહિલી **کاهلی**=સુસ્તી)
બાળસ, મંદવાડ.

કાર, નં० (કાં કાર **کار**=કામ) ઉપસર્ગ
તરીકે પણ વપરાય છે. જેમકે કારકિર્દી
કારકુન, કારખાનું. જોકે એ ઉપસર્ગ નથી
પણ શબ્દની પહેલાં આવે છે. શબ્દની
પછી પણ પ્રત્યય તરીકે આવે છે જેમકે
પેશકાર, બદકાર વગેરે ત્યાં પણ એ 'કાર'
પ્રત્યય નથી પણ શબ્દ છે. કાર=કામ.

કારકિર્દી, સ્ત્રી० (કાં કારકિર્દી, **کارکردگی**
કર્દન=કરવું ઉપરથી=કરવાં કામ) કામકાજ

કારકુન, પુ० (કાં કારકુન **کارکن** કર્દન=
કરવું ઉપરથી કુન=કરનાર, કામ કરનાર)
લખવાનું કામ કરનાર.

કારકુની, સ્ત્રી० (કાં કારકુની **کارکنی**=
કામ કરવાપાળું) લખવાનું કામ.

કારખાનું, નં० (કાં કારખાન **کارخانه**
ખાના=કેકાણું. કામ કરવાનું કેકાણું)
જેમાં કામકાજ થતું હોય તે.

કાર્યખી, (કાર્યોખી), સ્ત્રી० (કાં કારિ-
ચોબી **کارچوبی** કાર=કામ, +ચોખી=
લાકડીનું, સળીનું. સળીનું કામ) શુંથણકામ.

કારદાન, નં० (કાં કારદાન **کاردان** દાસ્તન
=રાખવું ઉપરથી દાન=રાખવાની જગા.
કામનું કેકાણું) તદખીર, યુક્તિ. 'એસા
અચ્છા, એસા છુરા, કયા કરના
કારદાન.' નિરાંત ભક્ત.

કારભાર, પુ० (કાં કારોબાર **کاروبار**
કાર+વ+વાર મળીને. વાર=વજન, ભાર.
વહીવટ) વ્યવસ્થાનું કામ, કામકાજ.

કારભારણ.]

૪૬

[કાલક્રુટ.

કારભારણ, સ્ત્રી (કારોબાર=کاروبار)
ઉપરથી ચુજરાતી રૂપ કારભારીની સ્ત્રી

કારભારિ, નં (કારોબાર=کاروبار)
કારભારીનું કામ તે, કારભાર.

કારવાન, નં (કારવાન=کاروان) વેપા-
રીઓનું ટોળું) કાફલો.

કારવાનસરા, સ્ત્રી (કારવાનસરા
کاروانسرا) સરા=ઉતારો, વેપારીઓને
ઉતરવાનું કેદાણું) પગલ, કાફલાને ઉત-
રવાનું કેદાણું, ધર્મશાળા.

કારવો, પુ (કારવો=کاروا) બોધ,
પાઠખી ઉચકનાર) બોધ, પાઠખી ઉચ-
કનાર લોકોનું ખાસ વૃત્ય. જેમ બીલ
લોકોનું વૃત્ય ખાસ પ્રકારનું હોય છે તેમ
કારવો પણ ખાસ પ્રકારનું વૃત્ય છે અને
તે કહાર લોકોમાં પ્રચલિત છે. રામજી-
ણીઓ પાછલી રાત્રે એ નાચ નાચે છે.
તેને 'કરવો' કહે છે.

કારસાજ, પુ (કારસાજ=کارساز) સા-
ખતન=બનાવવું ઉપરથી બનાવનાર. કામ
બનાવનાર-પરમેશ્વર) કામની વ્યવસ્થા
કરનાર, કામને સુધારી આપનાર.

કારસાજી, સ્ત્રી (કારસાજી=کارساز)
કામને સુધારવું) સુદી, અવેજ, અનામત.

કારસ્તાન, નં (કારસ્તાન=کارستان)
સ્તાન=કામ કરવાની જગા, લાકડાં માટી
વગેરેથી લી તેલ વગેરે મૂકવા માટે બના-
વેલો કોડલો) બજાર, શહેર, કારખાનું
તોફાન, મસ્તી, તરકત વગેરે.

કારસ્તાની, વિ (કારસ્તાની=کارستانی)
કારસ્તાન કરનાર) પ્રપંચી,
તરકટી.

કારંજ, પુ (કારંજ=کارنج) હોજ
કુવારો, હોજવાળો બાળ.

કારંજી, પુ (કારંજ=کارنج) હોજ
કુવારો, હોજવાળો બાળ.

કારી, વિ (કારી=کاری) કામ કરે એવું
ઉંડું, જખરું) અસરકારક, કારી થા=
જખરો થા.

કારીગર, પુ (કારીગર ઉપરથી કારી-
गर=کارگر) ગર એ પ્રત્યય છે-કરનાર-
કામ કરનાર) હુતરી, કસખી.

કારીગરી, સ્ત્રી (કારીગરી=کارگری)
હુતર) ચતુરાઈ, ઉસ્તાદી, ચાલાકી,
પ્રતીણતા.

કારિત. પુ (અં કારિત=کاریت) એક
ધનવાન માણસનું નામ છે, જે હજરત
મુસા (અ. સ.) ના સમયમાં હતો.
હજરત મુસા (અ. સ.) એ એની પાસે
ધર્માદા કરવા પૈસા માગ્યા તે આપ્યા
નહિ, તે પેગંબર સાહેબ ઉપર તોફમત
મૂક્યું. આ તોફમતના કારણથી કારિત
પોતાના ધનની સાથે ધરતીમાં ગરકી
ગયો. ધનવાન-પણ-ધર્મદાન ન કરનાર
કંબુસને કારિતની ઉપમા અપાય છે. ધન-
વાન તે ધર્મ પ્રમાણે ચાલનારને કારિતની
ઉપમા આપવી એ તે ધાર્મિક ધનવાનનું
અપમાન છે. કોઈપણ ધનવાન મુસલ-
માનને કારિતની ઉપમા આપી હોય તો
તે પોતાનું હડહડતું અપમાન ગણે છે.
એવી ભૂલ ન થાય માટે કારિતની હકી-
કતથી વાકેફ થવાની જરૂર છે. 'એ કી-
મીયાથી ગરીબ તે કારિત સમ થઈ
જાય.' યુ. ગ. (આ ઉપમા પણ
એવાજ પ્રકારની છે.

કારોબાર, પુ (કારોબાર=کاروبار)
કારોબારી મંડળ, નં (મંડળી, સ્ત્રી (કારો-
بازاری) કારભાર કરનારી મંડળી.

કાલક્રુટ, નં (કાલક્રુટ કે કાલક્રુટ
کالکروت=શરીરનું ખોખું) બેડાની અંદર
કોડવાતું બેડાના અથવા પગના આકા-
રનું બેડાના નમુનાનું લાકડું. તિરકારના

કાવાદાની.]

૫૦

[કિનો.

અર્થમાં પણ વપરાય છે. કાલશ્રુત જેવો છે એટલે ક્ષત શરીર છે શુદ્ધિ નથી. મર્જ જેવો છે.

કાવાદાની, સ્ત્રી૦ (અં કહવા+દાન+હ, કાવો=શુદ્ધ, શુદ્ધનો કાવો જેમાં ઉકાળે છે તે વાસણ દાન દારસી પ્રત્યય છે. કાવા-દાન ۱۰۰۰۰۰۰۰ ۱۰ પ્રત્યય શુભરાતીમાં લાગે છે) કાવો ઉકાળવાનું વાસણ.

કાવો, પુ૦ (અં કહવા ۰۰۰=શુદ્ધ) શુદ્ધનો ઉકાળો. 'એ પાણીનો કાવો કીજે, માયાપના પગ ઘોષ ઘોષ પીજે.' શુદ્ધર્શન પૃ. ૯૨૨

કાસદ, પુ૦ (અં કાસિદ ۰۰۰=ધરાદો કરનાર, સીધે રસ્તે જનાર કસદ=તેણે ધરાદો ક્યો ઉપરથી) ખેતીગો.

કાસદીઉં, ન૦ (અં કાસિદ ۰۰۰ ઉપરથી) કણુતરની એક જાત છે.

કાસદું, ન૦ (અં કાસિદી ۰۰۰=ધરાદો કરવો) કાળ પત્ર પોહિંચાડવાનું કામ કરનાર.

કાસની, સ્ત્રી૦ (કાસની ۰۰۰) એક ઘાસ છે જે દવામાં વપરાય છે.

કાહિલી, વિ૦ (અં કાહિલી ۰۰۰=સુરતી) આળસ, માંદું, આજરી.

કાળો સાલેમ, પુ૦ (અં સજલબ ۰۰۰=સાલેમ) એક જાતની પૌષ્ટિક ઔષધિ.

કાળો સોમલ, પુ૦ (અં સુમલ ۰۰۰=કોડો, આલછડ) એક જાતનું ઝેર.

કાંગરાદાર, વિ૦ (કાંગરા+દાર ۰۰۰=કાંગરાવાલું) કાંગરા કાઢેલા હોય એવું.

કાંગરાવાળું, વિ૦ (કાંગરા+વાળું ۰૦૦) કાંગરાદાર.

કાંગરી, સ્ત્રી૦ (કાંગરા+કાંગરી ۰૦૦) કાંગરાવાળી તરેહ, કાર કિનારી, કાંગરા.

કાંગરો, પુ૦ (કાંગરા+કાંગરો ۰૦૦) કાંગરો, માંગરો, દાંતો.

કાંગળું, વિ૦ (કાંગા+કાંગળું ۰૦૦) માંગળું, અરજ કરતી) નિર્માણ, માલ વગરનું, ગરીબ, દીન.

કિતાબ, સ્ત્રી૦ (અં કિતાબ ۰૦૦=પુસ્તક કતબ=તેણે લખ્યું ઉપરથી) 'કિતાબો ઈશકની ખોળી, ઉશાબ્યાં પ્રેમનાં પોથાં.' કલાપી.

કિતાબખાતું, ન૦ (અં કિતાબ +કા. જ્ઞાનહ=કિતાબજ્ઞાનહ. ۰૦૦) કિતાબખાતું બહુવચન કુતુબ ઉપરથી કુતુબખાનહ) પુસ્તકશાળા, લાયબ્રેરી.

કિનો, પુ૦ (અં કત્તઅહ ۰૦૦=ખેતરનો ભાગ, કતઅ=તેણે કાપ્યું ઉપરથી) જાડી ક્ષમ, મોટા અક્ષર લખવાનો કાપીનો કિત્તો, ખેતરનો ભાગ.

કિનાબ, પુ૦ (કાના+કિનાબ ۰૦૦) કમ=ઓછું, આબ=રેવાંડી જેમાં રેવાંડી ઓછી હોય એવું લુગડું) જરી છુટાના વણાટનું રેશમી વસ્ત્ર.

કિનાર, સ્ત્રી૦ (કાના+કિનાર ۰૦૦) છેડો, કાર, આજુ, કારજુ.

કિનારી, સ્ત્રી૦ (કાના+કિનારી ۰૦૦) કાર) કાષપણ વસ્તુની કાર, કાર.

કિનારો, પુ૦ (કાના+કિનાર ۰૦૦) તટ, તીર, કંડો.

કિનાખોર, વિ૦ (કાના+કિનાખોર ۰૦૦) કાના=કાના કરનાર) આરીલો, અંટસ રાખે એવો.

કિનો, પુ૦ (કાના+કિનો ۰૦૦) આર, દ્રેષ, પેર, 'તદા તાનો ચડ્યો તેને તીનો, આઓ આળંગતણે કાંધ કીનો; મનુષ્ય કર લીધું કટ લાઇ, કીધું, શરંગધાણ

કિફાયત.]

૫૧

[કીનખાન.

હળવું લાઇ. માંધાતા આખ્યાન ક. ૨૮
ક. ૨૧.

કિફાયત, સ્ત્રી (અં કિફાયત کفایت
કફી=જોઇએ તેટલું હતું ઉપરથી પુરતું)
જોઇએ તેટલું.

કિફાયતી, વિ (અં કિફાયતી کفایتی=
ફાયદાકારક, ફરી=જોઇએ તેટલું હતું ઉપરથી
જીજ્ઞાસા પ્રયોગ) ફાયદા પડતું.

કિબલા કાબા, પુ (અં કિબલહ+કઅવહ
کبلا=મોની સામેની દિશા
આગળ, કઅબા=મક્રામાં એક પવિત્ર
ધમારત છે.=માનવાચક પ્રત્યય) ઉર્ફ કાગળ
પત્રમાં પિતા, કાકા વગેરે મોટા દરગના
માણસોને એ શબ્દ લખાય છે.

કિબલેગાહ, પુ (અં કિબલહ+ગાહ
کبلا=સ્થળવાચક ફારસી પ્રત્યય, માન
આપવા લાયક સ્થળ, પિતા) બાપ. 'કિ-
બલેગાહ! સુદતાને વકતના દુશ્મનોને
વાલિદ કે બિરાદર પણ પનાહ
આપતાં અચકાય છે.' આદિશાહ
બાબર.

કિરમાણી અજમો-કરમાણી શબ્દ જુઓ.

કિરાયાદાર, વિ (અં કિરાયહ+દાર
کرایه=ફારસી પ્રત્યય કિરાયા=ભાડું+
દાર=વાળો, ભાડુત) ભાડુઆત.

કિરાયું, ન (અં કિરાયહ کرایه=ભાડું)
ભાડું, વેતન.

કિલ્લેદાર, પુ (અં કિલ્લહ કે કલ્લહ
=કિલ્લો+દાર ફાં પ્રત્યય કિલ્લહદાર
کلعده=કિલ્લાનો ઉપરી અમલદાર)
જેના કબજામાં કિલ્લો હોય તે.

કિલ્લેખંદી, સ્ત્રી (અં કિલ્લહ+ખંદી
کلعده=કિલ્લાના જેવું બાંધકામ.
ખંદી ફારસી પ્રત્યય છે) શત્રુની સામે રક્ષણ
મળે તેવું બાંધકામ.

કિલ્લો, પુ (અં કિલ્લહ કે કલ્લહ
کلعده=કિલ્લો) કોટ, શહેરનું રક્ષણ
કરનાર, મંદ.

કિસ્ત, સ્ત્રી (ફાં કિસ્ત کسبت=ખેતી.
કિસ્તન=ચાવવું ઉપરથી) ખેડ, વાવેતર.

કિસ્ત, સ્ત્રી (અં કિસ્ત کسبت=ભાગ, કકડો,
કાંઈ) હકતો, પહેલી કિસ્ત વસુલ થઇ=
પહેલો હકતો ભરાયો.

કિસ્તી, સ્ત્રી (ફાં કિસ્તી کشتی=હોડી.)
'ન ચાલે કાંતું અય કિસ્તી, ખતાના
કીચડ ચોડી.' જુ. ગ.

કિસ્મ, સ્ત્રી (અં કિસ્મ کسم=પ્રકાર)
ગત, રીત.

કિસ્મિસ, સ્ત્રી (ફાં કિસ્મિસ کشمش
નાના દાણાની દ્રાક્ષ) દ્રાક્ષ.

કિસ્ત, સ્ત્રી (અં કિસ્ત کسبت=ભાગ,
કકડો, કાંઈ) મહેસુલ, સાંઘ, જમીનનું
ભાડું.

કિસ્મણ, સ્ત્રી (અં કસ્મ=મેળવવું, હુનર
ઉપરથી જીજ્ઞાસા પ્રયોગ) વેસ્થા, કળાવતી.

કિસ્મત, સ્ત્રી (અં કિસ્મત کسمت=
ભાગ્ય, નસીબ. કસમ=તેણે વહેંચી આ-
પ્યું ઉપરથી) તકદીર, કર્મ. 'ત્યારે કિસ્મત,
નસીબ, પ્રારબ્ધ, ભાગ્ય એવા શબ્દો
વાપરી આપણે કાંઈ કરવું નહિ એમજ
બોલવું થાય છે તે જોડું છે.' બાં વિ.
પૃ. ૧૪

કિસ્સા, પુ (અં કિસ્સહ કે કલ્લહ
کسسه=વાર્તા, કહાણી. કસ્સ=તેણે વર્ણન કર્યું ઉપરથી)
કથા, અદ્યત્ત અમલદારી વાત.

કીનખાખ, પુ (ફાં કમ્ખાવ, કિન્ખાવ
کمخا=કમ=ઓછી+ખાખ=રૂંધાવી,
જેમાં રૂંધાવી ઓછી હોય એવું લુગડું)
રેશમ ને જરીના તારના જેવા વણાટનું
વેલણડી પાડેલું કપડું.

કીનાખોર.]

૫૨

[કુંદેનાતરાશ.

કીનાખોર, વિં કીનાખોર کیناخور શબ્દ
ભુઓ.

કીમત, સ્ત્રીં (અં કીમત قیمت=મૂલ્ય.
કઅમ=તે ઉભો રહ્યો ઉપરથી) કીમત.

કીમતી, વિં (અં કીમતી قیمتی=મૂલ્યવાન) મોંધું, કીમતવાળું.

કીમીઆગર, પું (અં કીમીયાگر કીમિયા=દગો ફટકો, હલકી ધાતુને ભારે
ધાતુનું રૂપ આપવાની વિદ્યા+ગર, કા.
વાળો, કામિયો બાણુનાર) કામિયો કરનાર.

કીમીઓ, પું (અં કીમિયા کیمیا=દગો, ફટકો, હલકી ધાતુને ભારે ધાતુનું
રૂપ આપવાની વિદ્યા) શુભ કળા.

કીર્દગાર, પું (કાં કર્દગار کردگار કદીન
=કરતું ઉપરથી કર્દગાર=સજાનાર)
પરમેશ્વર.

કીરમ, નં (કાં કિર્મ کرم=પોરાં, નાના
કાગ) કાગ.

કીરમજ, સ્ત્રીં (કાં કિર્મગજ کرمگج કિર્મકજ
તે ઉપરથી અરખીમાં કિર્મજ کرمز
શબ્દ થયો. કિર્મ=કાગ+ગજ=રેશમ.
કિર્મગજ=જે કાગથી રેશમ રંગે છે તે.
એ કાગ ચણા જેવડા થાય છે એમને
સુકવીને રાખી મૂકે છે, અતે ત્યારે કામમાં
લાવવા હોય છે ત્યારે તેમને ગરમ
પાણીમાં બિટાળે છે એટલે રાતો રંગ
થાય છે.

કીરમજી, વિં (અં કિર્મજી کرمزی કીરમજનું)
કીરમજમાંથી બનાવેલું,
કીરમજના રંગનું.

કીમત, સ્ત્રીં (અં કીમત قیمت)
મૂલ્ય. કીમત.

કીમતવાર, અં (અં કીમત قیمت
પરથી) કીમત પ્રમાણે.

કીરાત, પું (અં કીરાત کیرات=એક
વજન છે. કરત=તેણે નાના નાના ભાગ કર્યો
ઉપરથી) દરમતો રૂફ ભાગ જેટલું
વજન. હીરા મોતી નેખવામાં એ વજન
વપરાય છે. દુધિમાં Carat શબ્દ એ
પરથી થયો છે. ઔસનો ૨૪ મો ભાગ

કુંગરો. પું (કાં કુંગરહ کنگره=કાંગરો)
મોગરો, દાંતો, કાંગરો.

કુંજો, પું (કાં કૂજહ کوز=પાણી ભર-
વાનું વાસણ) બોટવો.

કુતુબ, પું (અં કુત્બ قطب=સરદાર,
ઉત્તમ) ધંડી જે ઉપર ફરે છે તે લોહાનો
ખીલો, દરેક વસ્તુની જડ, ધ્રુવ.

કુતુબનુમા, નં (અં કુત્બ+નુમા કાં
ઉપરથી કુત્બનુમા قطب نما = ધ્રુવને
દેખાડનાર હોકાયત્ર, નુમદન=દેખાડવું ઉ-
પરથી નુમા=દેખાડનાર) હોકાયત્ર.

કુતુબમીનાર, પું (અં કુત્બમીનાર
قطبمینار, મીનાર, મિનાર, મના-
રા=સ્તંભ, દાંતો રાખવાની જગા) દિ-
લીમાં પ્રખ્યાત મીનારો છે.

કુંદ વિં (કાં કુંદ کند=છુડી) તેજ ન
હોય તે, અતીદ્રશ્ય. ‘ધીમે ધીમે તે
મધુર રવંને કુંદ કરી નાળે કદી.’
ગું ગજસં

કુંદો, પું (કાં કુંદહ کند=મોડી લા-
કડી) કેહીના પગમાં જે લાડકું નાખી
તેને કેદ કરે છે તે, બળવાન છેકરો.

કુંદેનાતરાશ, વિં (કાં કુંદણ નાતરાશ
کندون تراش તરાશીદન=છેડવું, કાપવું
ઉપરથી નાતરાશ=પડવા પરરનું કુંદ
એનાતરાશ=અણુધડ લાકડું, દીમનું)
‘તે કુંદેનાતરાશની હાલત ખરે દ-
યામણી હતી.’ નંદ ચરિત્ર.

કુદરત.]

૫૬

[કુરાન.

કુદરત, સ્ત્રી (અં કુદરત=શક્તિ, કદર=તે શક્તિમાન હોતો ઉપરથી) ઇશ્વરી શક્તિ, તાકત, બળ, જોર.

કુદરતી, વિં (અં કુદરતી=કુદરતનું) સ્વાભાવિક, પ્રાકૃત.

કુંદન, નં (ફાં કુંદન=અરે સોનું) ઉત્તમ સોનું.

કુનેહ, સ્ત્રી (અં કુનેહ=હકીકત) જ્ઞાન, કોઈ વસ્તુનો અંત, હોશીઆરી, બાહોશી. 'કુનેહે યાર હુશીઆરી, દીધી જન્જર પહેરાવી.' દીં સાં

કુફર, નં (અં કુફર=નાસ્તિકપણું) ઉપકાર ન માનવાપણું.

કુફરાન, નં (અં કુફરાન=ઉપકાર ન માનવાપણું) નાસ્તિકપણું, ઉપકાર ભૂલીજવા.

કુખો, પું (અં કુખ્વહ=ધુમટ) ધુમટના જેવી ગોળ વસ્તુ. 'કેળીભાઈનો કુખો, એક પડથો ને બીજો ઊભો.' યું કહેવત.

કુખો, પું (ફાં કુખ્વહ=મોગરી, કુદરતન=કૂટવું ઉપરથી) સડકપર પથરા કૂટવાનો કુખો. 'કેઆવાળી છાપ' કુટતી વખતે હજી તે ગાણું ગાય છે.' નં ચં

કુમક, સ્ત્રી (તુકી, કુમક=મદદ) સાહાય્ય.

કુમાશ, સ્ત્રી (અં કુમાશ=અસ્થાપ) રેશમી લુગડું, માલમતા રાખવાનું ઠંડાણું; ગુણ.

કુમાશદાર, પું (અં કુમાશ+દાર ફાં કુમાશદાર=એકપદની છે) માલ અસ્થાપ રાખનાર. 'કુમાવીશદાર અથવા -પરગણના ઈબરદારોને એવી

સરતના ઈરાવ કરવાની અગત્ય પડતી.' રાં માં ભાં ર.

કુરતની, સ્ત્રી (ફાં કુર્તેહ=પહેરણ) ગળામાં પહેરવાનું સ્ત્રીઓનું પહેરણ.

કુરતો, પું (ફાં કુર્તેહ=પહેરણ) પુરોનો પહેરણ.

કુરનીસ, સ્ત્રી (કુર્નુશ=નમીને સલામ કરવી) દડવત પ્રણામ. 'જુહી લયાકતને નમી, કુર્નિશ હુબરો મેં કરી,' કલાપી.

કુરખાન, વિં (અં કુર્વાન=પર-મેશ્વરને નામે કાંઈ દાન કરવું તે, પ્રાણીનો ભોગ આપવો. કરખ=તે પાસે ગયો ઉપરથી) વારી વારી જવું. 'કર્ચું કુરખાન આ દિલમેં, હતી હું આહતી તેને.' કલાપી.

કુરખાની, સ્ત્રી (અં કુર્વાની=કુરખાન કરવા લાયક વસ્તુ)નોછાવર કરવા લાયક વસ્તુ. 'ઇસ્કમાંજ જિંદગાનીની કુલ કુરખાની કરી છે.' યું ગજલ.

કુરાન, કે કુરાનશરીફ (અં કુર્આન કે કુર્આનિશરીફ=કુરાનશરીફ) કુરાન=વાંચવું, શરીફ=પ્રતિષ્ઠાવાળું. મુસલમાની ધર્મ પુસ્તક) એમાં ૧૧૪ પ્રકરણ છે, જે દરેકને 'સરત' કહે છે, ૫૪૦ પેરેઆફ છે જે દરેકને રૂઝા' કહે છે, અને ૬૬૬૬ વાક્યો છે, જે દરેકને 'આયત' કહે છે. તે પૈકીનાં ૧૦૦૦ વાક્યોમાં કિસ્સાઓ (ઐતિહાસિક વર્ણનો) છે, ૧૦૦૦ માં દર્શનો છે, ૧૦૦૦ માં કૃપાના વાચક છે, ૧૦૦૦ માં શિક્ષાની બીક છે, ૧૦૦૦ માં વિધિઓ છે, ૧૦૦૦ માં નિષેધ હુકમો છે, ૫૦૦માં હલાલ (ગ્રાહ્ય) ને હરામ (અગ્રાહ્ય)નું વર્ણન છે, ૧૦૦ માં પ્રાર્થના છે ને ૬૬માં ૨૬ કરનાર ને

કુરાનખાની.]

૫૪

[કેદ.

૨૬ કરેલીનું વર્ણન છે. ૩૦ દિવસ એટલે એક મહીનામાં પુરું વાંચી રહેવા માટે એના ૩૦ ભાગ કર્યા છે તે દરેક ભાગને પારા, સીપારા કે જુજવ કહે છે, ને સાત દિવસમાં પુરું કરવાને ૭ ભાગ કર્યા છે જે દરેકને મંજિલ કહે છે.

કુરાનખાની, સ્ત્રી. (અ. કુરઆન+ખાની ૬૧૦ **खानदन**=વાંચવું ઉપરથી=કુરઆ-
નખાની **قرآن خوانی**=કુરાનવું વાંચન) કુરાન વાંચવું તે. 'કુરાનખાની સિવાય ઉંચું શિક્ષણ અપાતું નહિ.' નંદો ચરિ.૦

કુરેશ, પુ. (અ. કુરયશ **قريش**=જનાળ પેળંબર સાહેબ (સ. અ.)નું કુટુંબ. કર્શનામે એક મોટું જળયર પ્રાણી થાય છે, જે મહા બળવાન હોય છે, તે ઉપરથી નદર ખિત કનાના કે જેનું કુટુંબ અરબસ્તાનમાં ઘણું પ્રતિષ્ઠિત હતું તે કુટુંબનું એ નામ પડ્યું છે.) અરબની એક ભત છે.

કુલ, વિ. (અ. કુલ **کل**=અર્થ) આખું, સંપૂર્ણ

કુલકુલાં, વિ. (અ. કુલ **کل**=અર્થ ઉપરથી) જરીએ જરી, અર્થ.

કુલાપોશ, વિ. (૬૧૦ કુલા+પોશ. પોશી દત્ત=પહેરવું ઉપરથી પોશ. કુલાહપોશ **کولاه پوش**=ટોપીવાળો,) યુરોપીઅન.

કુલાબો, પુ. (અ. કુલાબ **کلابه**=માછલાં પકડવાનો લોહાનો કાંટો) ખાંચનો કાપ.

કુલાહ, સ્ત્રી. (૬૧૦ કુલાહ **کولاه**=ટોપી) માથા ઉપર પહેરવાની ટોપી, હેટ.

કુલંગ, પુ. (૬૧૦ કુલંગ **کولنگ**=સારસ જેવું પક્ષી છે) એક પક્ષી છે.

કુસ્તી, સ્ત્રી. (૬૧૦ મૂળ શબ્દ કુસ્તી **کستی** છે, પણ કુસ્તી **کستی** શબ્દ વપરાય

છે. કુસ્તન=મળવું, ફૂટવું ઉપરથી) કસ-રતની એક રમત.

કુસ્તીખાજ, વિ. (૬૧૦ કુસ્તીવાજ **کستی باز**=કુસ્તી રમનાર) કુસ્તી દરનારા

કુસ્તીખાજી, સ્ત્રી. (૬૧૦ કુસ્તીવાજી **کستی بازی**=કુસ્તીની રમત) કુસ્તીના દાવપેચની રમત.

કુ'પળ, સ્ત્રી. (૬૧૦ કૂપલહ **کوپله**=કુ'પળ) ઝડનો ફણગો.

કુચ, સ્ત્રી. (૬૧૦ કૂચ **کوح**=રવાના થવું) જવું, મુકામ ઉઠાવવો.

કુચો, પુ. (૬૧૦ કૂચ **کوح**=ફળીયું) મહેલો.) 'અબેદ એજ નાનિ પ્રિય-માથુક તેનો ફૂથહ એટલે ફળીઉં' રહેવાનું કેકાણું, તેની દરકાર કર.' આતમ. ૮૬.

કુતકું, ન. (પુ. કુતકહ **کوتک**=લાકડાનો નાનો કડકો, હાથમાં ઝલવાની સોડી) ડગોશ, ધોકણું, કતકું શબ્દ જુઓ.

કુલી, પુ. (પુર્ણ કુલી **کولی**=યુલમ) મજૂર, નોકર.

કેઆમત, સ્ત્રી. (અ. કિયામત **قیامت**=મુઆ પક્ષી જે દિવસે પરમેશ્વરની રૂબરૂ બધા બિલા થઈને જવાળ આપશે તે દિવસ. ક્યમ=તે બિલો રહ્યો ઉપરથી) ઇન્સાફનો દિવસ. 'ત્યાં પાપાદિનો ભોગ કરી શુદ્ધ થયા પછી સ્વર્ગમાં જઈ ક્યામતની વાટ જોવી પડે છે.' સિદ્ધ. પૃ. ૩૮૯

કેગલ, ન. (૬૧૦ કાહ, કહ=ધાસ, +ગિલ=માટી. ઘર બંધાવ્યા પછી માટી ને ધાસ વગેરેની મેળવણીથી બીતો ભોંયતળીઉં વગેરે લીપે છે તે. કાહગિલ કે કહ-ગિલ **کاه گیل** ઉપરથી કેગલ) માટી, છાણ, ધાસ વગેરેથી લીપવું તે.

કેદ, વિ. (અ. કયદ **کید**=બંધ, બંધી,

કેદખાનું.]

૫૫

[કાલકરાર.]

કયદ=મેડીઓથી જકડી લીધો ઉપરથી)
કેદ ભોગવતું.

કેદખાનું; નં (અં કયદ+ખાનહ કાં
સ્થળ વાચક કયદ+ખાનહ قیدخان
જેલ) તુરંગ, કારાગૃહ.

કેદી, વિં (અં કયદી قیدی=કેદ થએલો)
જેને કેદ કરવામાં આવ્યો હોય તે.

કેદ, સ્ત્રીં (અં કયફ کيف=કેની રીતે ?
કેમ ? પણ કારસી વાળા નીશાની હાલત
માટે કે મસ્તી માટે એ શબ્દ વાપરે છે)
માદકપણું.

કેફિયત, સ્ત્રીં (અં કયફીયત કે
કયફیة કિફیت હકીકત, સ્થિતિ,
હાલત, નીશા) વૃત્તાંત.

કેફી, વિં (અં કયફી کيفی=નીશા
કરનાર) કેફી માણસ, કેફી વસ્તુ; 'ભંગી
અડીણી કેફી હોય, કન્યા તેને નવ
દે કોય.' કં ૬૦ ડાં

કેફો, પું (કાં કાફ્રવા કે કહ્રવા کافر
کافر કાહ કે કહ=ધાસ, રખૂદન=ઉચકી
લેવું, જોરથી લઇ લેવું ઉપરથી, ઉચકી
લેનાર, ખેંચનાર) ધાસને આકર્ષણ કરનાર
પીળા રંગના મણકા આવે છે, જેની
માળા થાય છે કે અચ્ચાના હાથમાં કે
ગળામાં પહેરાવે છે. ચામડા કે રેશમ
ઉપર એને ઘસીને ધાસ આગળ ધરવાથી
ધાસ એને વળગી જાય છે. એવીજ રીતે
દિલ્લેખા=મનને આકર્ષનાર.

કેફેર, પું (અં કહ ફર=જપરફસ્તી
કરવી, બળાત્કાર) યુદ્ધરાત્રીમાં ગજબના
અર્થમાં વપરાય છે. સુખ આવે તો
ખુદાની મરજી, નહિ તો કિસ્મતનો
કેર વર્તાયો ગણાય છે. નંદ. ચરિત્ર.

કેસરેહિંદ, પું (અં કયસર+હિંદ
کسرهند=નારીબતિનું રૂપ, ને કયસ-

રિહિંદ قيسر هند એ નરબતિનું રૂપ
છે કયસર પું ને કયસરહ સ્ત્રીં)
જન્મ વખતે જે બાળકની મા મરી જાય
અને માનું પેટ ચીરીને બાળકને જીવતું
કાઢી લે તે બાળકને રૂમી ભાષામાં કય-
સર કહે છે. Caesar ઉપરથી અરબીમાં
કયસર શબ્દ થયો છે અરબી રીત પ્ર-
માણે પુરૂષ કયસર ને સ્ત્રી કયસરહ
કહેવાય છે.

કેચલુ; નં (કાં કુચલહ کچل=એક પ્ર-
કારનું વિષ છે) એર કેચલુ.

કેતલ, સ્ત્રીં (તુર્કી કૂતલ کوتل=અમીર
લોકોની સવારીનો ખાસ ઘોડો) બાદ-
શાહી સવારીમાં શોભાને માટે જે ઘોડો
ખાસી ચાલે તે, સવાર બેઠેલો ન હોય
તે ઘોડો 'સુખપાલ સાથે ચાર કેતલ
સમળ શોભા બાણુ.' હરિદાસ.

કેતાર્થ, સ્ત્રીં (કાં કોતાર્થી کوتاری=કું-
કાણુ, ઓછપ) ખુદ, ટાંચ, કસર. 'મારા
ખંદાખસ્તની કોતાર્થથી કચાહીએ
દિલ્લીમાં પ્રવેશ કર્યો.' બાં બાં

કેઓ, કુઓ શબ્દ જુઓ.

કોમ, સ્ત્રીં (અં કહમ کوم=મત કઅમ
તે ઉભો રહ્યો ઉપરથી) નાત, જાત.

કોલ, પું (અં કલ્લ کول=વચન, કઅલ
તે બોલ્યો ઉપરથી) કહુલાત. 'સામાસામા
વાળ્યા, તે ઉછીના કોલરે, ત્યાં તો જંદુ-
પતિ ગાયે અનુપમ ધોળરે.' રૂકં કં ૨૦
કં ૧૮

કોલંજન, નં (અં સોલંજાન خولنجان
નાગરવેલનાં પાનની જડ) એક દવા છે.

કોલકરાર, પું (અં કલ્લોકાર
کولوکار=કરાવ કાલ અને કરાર) એક
ખીજને ક્ષુલ્લત આપી કરાવ કરવો તે.

કોશીશ.]

૫૬

[ખતરો.

કોશીશ, સ્ત્રી૦ (કૌશિશ کوشش=કોશીશન=મહેનત કરવી ઉપરથી મહેનત) પ્રયત્ન.

કોહ, પુ૦ (કૌહ کوه=પર્વત) પહાડ.

કોહકન, પુ૦ (કૌહکَن کوهکن=પર્વતને ખોદનાર. કંદન=ખોદવું ઉપરથી કન=ખોદનાર) શીરીનનો આશિક, એવું નામ ફહાંદ હતું.

કોહીનુર, પુ૦ (કૌહینور کوهنور=કોહ=પર્વત, +નુર=પ્રકાશ, તેજનો પર્વત) એક હીરાનું નામ છે, જે હાથમાં ધિટિશ તાજમાં જડાએલો છે. 'જે કામદામ રઝખો, શુભ પાત્ર કાજે; તે કોહીનુર તુજ વેણી વિષે વિરાજે. ભીમરાવ.

કૌવત, સ્ત્રી૦ (અ૦ કુવત فوت=શકિત)અળ.

કૌસ, પુ૦ (અ૦ કૌસ فوس=કમાન, પરિવહનો ભાગ) કૌસ, બ્રેકટ.

કયામત, સ્ત્રી૦ કેઆમત શબ્દ જુઓ.

કયાસ, પુ૦ (અ૦ કિયાસ فیاس=પાર-ખતું, એળખવું) ધારવું.

ખ.

ખજાનચી, પુ૦ (અ૦ ખજાનહ કે ખિજાનહ+ચી તુર્કી પ્રત્યય મળીને ખજાન્વી خزانچی ખજન=તેણે એકું કયું ઉપરથી=ખજનાનો ઉપરી) દ્રેઝરર, કૌશાધિપતિ.

ખજનો, પુ૦ (અ૦ ખજાનહ કે ખજીનહ خزانہ=નાણું રાખવાની જગા. ખજન=તેણે એકું કયું ઉપરથી) દ્રેઝરરી બેંક, ભંડાર. 'કીશ દામ કચેડ ખજને ખજામાં, ચુતા તાણી સોડ, અસીદ મસાણમાં.' ક૦ દ૦ ડ૦

ખજના, પુ૦ (અ૦ ખજીનહ خزانہ=નાણું રાખવાની જગા. ખજન=તેણે એકું કયું ઉપરથી) હથીઆર ભરવવાની ખોલ કે આકાવાળો પટો.

ખજનો, પુ૦ (અ૦ ખજીનહ خزانہ=નાણું રાખવાની જગા. ખજન=તેણે એકું કયું ઉપરથી) મીડું પદવવાને દરીઆનું પાણી એકું કરવાનો મોટો ખાડો.

ખજસ, વિ૦ અ૦ ખજિલ خجل=અંખવાણો શરમાઈ ગયેલો, બોડો પડેલો.

ખાખાકી, સ્ત્રી૦ (અ૦ વાકી قافی) જે યાકી (મહેસુલમાંનું યાકી લેહેણું) વસુલ આવે એના ન હોય તે યાકી.

ખડખુચ, ન૦ (કૌ૦ ચર્ખુજહ કે ચર્ખુજહ خربوز خربز=ખર=મોટો, જુળ કે ખૂન=ખુશબોદાર અને મીઠો મેવો. એટલે ખુશબોદાર મીઠો તે મોટો મેવો. [૨] ખર=સૂર્ય+ખુજહ=પકવેલો સૂર્યની ગરમીથી પાકેલો મેવો) ટેટી.

ખડખુચી, સ્ત્રી૦ ઉપલા શબ્દ ઉપરથી ખડ-ખુચીની વેલ.

ખડખુચું, ન૦ ઉપલા શબ્દ ઉપરથી ખડખુચ.

ખા, ન૦ [અ૦ ચત خت=કાગળ] કાગળ પત્ર, રટપ.

ખતપતર, ન૦ [અ૦ ચત خت=કાગળ] કરાર ને તેને લગતાં કાગળીઆં, દસ્તા-વેળે વગેરે.

ખતમ, અ૦ [અ૦ ચત ختم=પૂરું થવું. ખતમ=તેણે પૂરું કયું ઉપરથી] સંપૂર્ણ, તમામ. 'અહીં સઘળા ખતમ થાતા નશા બેચેનીમાં નાંખી.' કલાપી.

ખતરો, પુ૦ (અ૦ ચત خطر=ખીક, આકત) શક. સંદેહ. 'મનમાં કેંઈ પણ જાતનો ખતરો રાખીશ નહિ.' યા૦ યા૦

ખતા.]

૫૭

[ખર ખરાખત.

ખતા, સ્ત્રી૦ (અં સ્વતા 𐫢𐫣=મુલ કરવી.
ખતી=મુલ ખાધી ઉપરથી) ભૂલ થાપ,
ઠોકર. 'ખતાના ખેદને દેખી, પસ્તા-
વામાં પછી પડે.' કં ૬૦ કાં ૭૦

ખતીજ, સ્ત્રી૦ (અં સ્વતીજહ 𐫢𐫣𐫣=સદગુણી સ્ત્રી) જતાવ પેગંબર સાહેબ
(સ. અ.) નાં પહેલાં સ્ત્રી. એમની
દોકરી બીજી ક્ષતિમાના વંશમાં સંબંધ
છે. શુ. વાં ૩૦ માં

ખંડગી, સ્ત્રી૦ (કાં સ્વફગી 𐫢𐫣𐫣=નારાળપાણું) અવકૃપા, ધતરાણ, નાખુશી,
'અગર કુંક દોસ્તદારોની ઉતરતી
પ'ખીપર ખંડગી.' દી૦ સાં

ખંડા, વિ૦ (અં સ્વકા 𐫢𐫣=શુભ. શુસ્તા-
ની વખતે માણસની માણસાઇ છુપાઇ
નય છે તેથી ખંડા=ચુપ, શુસ્તો)
નાખુશ, ચિદાએલું. 'ખંડા તેની ઉપર
થાતાં, અરે તુજ હાથ શું આંચું.'
કલાપી૦

ખખડદાર, વિ૦ (અં સ્વવર+દાર કાં
પ્રાં સ્વવર્દાર 𐫢𐫣𐫣=કુશ્યાર. નળીતો)
માહીતગાર, કુશળ.

ખખડદારી, સ્ત્રી૦ (અં સ્વવર+દારી કાં
પ્રાં સ્વવર્દારી 𐫢𐫣𐫣=કુશ્યારી,
નળી) માહીતી, કુશળતા.

ખખર, સ્ત્રી૦ (અં સ્વવર 𐫢𐫣=નળી.
ખખર=તેણે નળયું ઉપરથી) નળી,
હકીકત, માણસ.

ખખરઅંતર, સ્ત્રી૦ [અં સ્વવર 𐫢𐫣
શારીરિક આરોગ્ય સંબંધી પડપૂછ કરવી તે.

ખખરદાર, ભુઓ ખખડદાર.

ખખરદારી, ભુઓ ખખડદારી.

ખખીસ, વિ૦ (અં સ્વવીસ 𐫢𐫣𐫣=નાપાક, દુર્ગુણી) એક જાતનું ભૂત પ્રેત,

વળગણ. 'હું તો મરું છું પણ એ
દરબારની મેડીમાં માથા વગરનો ખખીસ
થકને રહીશ.' રા. મા. ભા. ૨.

ખખુતર, ભુઓ ક્યુતર,

ખખુતરી, સ્ત્રી૦ કખુતર ઉપરથી સ્ત્રીસંગનું રૂપ.

ખમ, સ્ત્રી૦ [કાં સ્વમ=વાંકાશ 𐫢𐫣] એક,
હાથનો થાપો. ખમ ઠોકવી, કુસ્તી કરતી
વખતે નંધ ઉપર ને બાહુ ઉપર હાથ
મારવા. જેથી દરીક સમજી નય કે હવે
હડવાને માટે તૈયાર છે.

ખમીર, ન૦ [અં સ્વમીર 𐫢𐫣=અન્ય
વસ્તુમાં વૃદ્ધિ કરનાર કાષ વસ્તુ તે. ખાટી
વસ્તુ લોટમાં નાખી ઢાંધી મૂકવાથી ખમીર
જાડે છે.] કોહોવરાવેલો લોટ, ઉભરણ,
જેશ, ઉભરો. 'પરંતુ જે માદક પદાર્થો
કાષ પ્રકારનું કોહોવાણું કરી ખમીર ચડા-
વીને જતાવવામાં આવે છે, એટલે જેમાં
આદ્યકોહલ નામનું વિષ પેદા થવાથી
માદકપણું આવે છે તે તો માણસને
પશુજ બનાવી દે છે.' સિદ્ધાંત. ૧૭

ખમીરી, વિ૦ (અં સ્વમીરો 𐫢𐫣=ખમીર વાળું) જેશદાર.

ખમીસ, ન૦ [અં કમીસ 𐫢𐫣=પહેરણ] ખુલ્લું અને કદ કોસરવાળું
પહેરણ.

ખર, વિ૦ (કાં સ્વર 𐫢𐫣=ગધેડો, મોટો)
કારસીમાં 'ખર' એ શબ્દ ઉપસર્ગનું
કામ કરે છે ત્યારે એનો અર્થ 'મોટો'
થાય છે. જેમકે ખરશીઃ=મહાન પ્રદાશિતઃ
સૂર્ય. ખરગેશ=મોટા કાનવાળો=સસહ.
ખરજીન=મોટો મેવો=ટેટી.

ખરખમર, સ્ત્રી૦ (અં સ્વર 𐫢𐫣=સરસમાચાર, કાંધ પણું હકીકત.

ખર ખરાખત, સ્ત્રી૦ (અં સ્વર્જ=ખરમનું
બહુ વચન અજાજાત 𐫢𐫣 ઉપ-

[અરખો.]

૫૮

[અલક.]

રથી અરાભત=અરખો.) અરખ, કાષ્ઠ
વસ્તુ પાછળ થએલો અર્થ.

અરખો, પુ. (કા. સર્વદાહ سَرْدَا =મ-
નની ચિતા, નકામું લડવું) શોક દેખાડવો,
ખટકો, ખેડ, પરતાવો કરવો,

અરખ, ન. [અ. સર્જ ઉપરથી ફારસી
સર્જ سَرَج અરખ=નિકળ્યો ઉપરથી]
અરખવું, વાપરવું.

અરખવું, સ. કિ. [કા. સર્જ سَرَج
ઉપરથી ક્રિયાપ્રદ] વાપરવું, વ્યય કરવો.

અરખાઉ, વિ. (કા. સર્જ سَرَج ઉપરથી
શુ. પ્રયોગ અરખ કરે એવું) હાથતું છુટું.

અરખાળ, વિ. (કા. સર્જ سَرَج ઉપરથી
શુજરાતી પ્રયોગ. જેને હાથે વધારે અર્થ
થાય તેવું માણસ) કીમતી, મોઢું,
વધારે અરખ કરવું પડે તેવું.

અરખાણ, વિ. [કા. સર્જ سَرَج ઉપરથી
શુ. પ્ર. અરખાળ] અરખ કરે એવું.

અરખી, સ્ત્રી. (કા. સર્જ سَرَج ઉપરથી)
અરખવાની વસ્તુ.

અરખાંત, સ્ત્રી. [અ. સર્જ سَرَج અલુપચન
અજાજાત اَجَا =ધણી જાતનાં
અર્થ] માત્ર ઉપ. જે અરખ લાગે તે
મજુરી, હાંસલ.

અરાદ, સ્ત્રી. (અ. સર્જ سَرَج ફારસીમાં
સર્જ سَرَج =સંધાડ) જેના ઉપર
પાયા વગેરેનું ઘાટ ઉતરે છે તે.

અરાદી, પુ. (કા. સર્જ سَرَج =
સંધાડીઆ) લાકડાં હાથીનાંત વગેરેના
ઘાટ ઉતારનાર માણસ.

અરખ, વિ. (અ. સર્જ سَرَج =નકાઈ
અરાખ=વેરાન કરવું ઉપરથી વેરાન)
ઉગડ, ન પાકે એવી જમીન અરાખો.

અરખખરા, વિ. (અ. સર્જ سَرَج + કા.)

સસ્તહ سَرَج =અમી, ધાયલ,
ઉદાસ.) અલુજ નકાઈ, અગડી ચુકેલું.

અરાખી, સ્ત્રી. (અ. સર્જ سَرَج =
અરાખ થવું તે, અગાડ, તુકસાન.

અરાખે હાલ, વિ. (અ. હાલ સર્જ سَرَج
=નકાઈ સ્થિતિ) અલુજ
અરાખ હાલતવાળું.

અરાખો, પુ. (અ. સર્જ سَرَج =
વેરાન મકાન, ખંડેર, ન પાકે તેવી જ-
મીન) દરીઆના પાણીની નીચે રહેલો
ટેકરા. 'તરંગી ભરતી સાગરમાં
ખાના ખુબ અરાખા છે.' શુ. અજ.

અરીતો, પુ. (અ. સર્જ سَرَج =
થેલી, ખીલું, અમીરેની ઉપર આદશાહ
તરફથી હુકમો જે થેલીમાં બંધ થઈને
જતા હતા તે થેલા) લખોટો, ખકીતો.

અરીઃ, સ્ત્રી. (કા. સર્જ سَرَج =વેચાણું
લેવું. અરીઠન=વેચાણું લેવું ઉપરથી)
માત્ર લેવો.

અરીઠાર, વિ. (કા. સર્જ سَرَج =
માત્ર લેનાર. અરીઠન=વેચાણું લેવું ઉપર-
થી) ગ્રાહક, અરીઠનાર.

અરીઠવું, સ. કિ. (કા. સર્જ سَرَج =વેચાણું
લેવું ઉપરથી શુજરાતી ક્રિયા-
પદ) વેચાણું લેવું.

અરીઠી, સ્ત્રી. (કા. સર્જ سَرَج =
અરીઠ કરવું તે.

અરીફ, સ્ત્રી. (અ. સર્જ سَرَج =
પાનઅરખજી, ચોમાસુ પાક અરફ=મેવો
ચુટવાની મોસમ) વરસમાં જે પાક થાય
છે, ચોમાસામાં થનારને અરીફ તે શિ-
આળામાં થનાર તે રખી.

અલક, સ્ત્રી. (અ. સર્જ سَرَج =ફૂતીયા
અલક=વેદા કયું ઉપરથી) જગત, સૃષ્ટિ

[અલકત.]

૫૬

[અલીફી]

‘અલકની તમા નથી, સુલતાન છું’
બને ! કલાપી.

અલકત, અં (અં **خَلَقَتْ** =
સ્વભાવ, જાતીયસ્વભાવ) આદત, ટેવ,
જાત. ‘છું’ તારે એમ આ કહેનાર,
સહુ અલકત । છે કે નહિ.’ ૫૦ ગ.

અલસો, પુ (ફાં **خَلِيْتُ** = થેલો)
મોટા વાટલો, ખાનાખાનાવાળી અંતર
પડવાળી કપડાંની કાથળી.

અલસ, અં (અં **خَلَلَ** = ખગાડ)
કામમાં હરકત પડવી, અડચણ.

અસા, પુ (અં **حَالًا** = ખાલી હોવું)
કાંઈ ન હોય તેવું સ્થળ. ‘અસા એટલે
પરકાયાપ્રવેશાદિ રૂપસિદ્ધિ પણ વિચારી
છે.’ સિં ૨૦૦ પ. ૩૬૫

અસાસ, વિ (અં **خَالَسَ** = છોટો
અલસ = છોટો હતો ઉપરથી) પુરૂં, સમાપ્ત
થઈ રહેવું તે.

અસાસણ, અં (અં **خَالَسَ** =
ઉપરથી) વહાણ ઉપર કામ કરનાર
ખલાસીની અં.

અસાસી, પુ (અં **خَالَسَ** = ઉ-
પરથી) વહાણ ઉપર કામ કરનાર.

અલીફો, પુ (ફાં **خَلِيفَتِهِ** =
થેલો) પાકીટ, પરખીડી, કાગળપત્ર
ધાવવાની રેશમ કે કીનખાતની કાથળી.

અલીફ, પુ (અં **خَلِيف** =
એકના મરણ પછી ગાદીએ બેસનાર
ખીજે માણસ. અલફ = પાછળ આવ્યો
ઉપરથી) જનાણ પેગંબર સાહેબની
પછી તેમની ગાદીએ બેસનાર. ધર્મની
ગાદીએ બેસનાર. ‘જ્યારે અલીફ એ-
અરે કાદીરીયાની હાર બાદ ધરા-
નવું રાજ્ય કરે કંઈ’ નંદો અરિં.

અલીફાત, અં (અં **خَلِيفَات** =

સુસલમાના ધર્મના સેવાચારી) સુસ-
લમાનોના ધર્મની ને સંસારની-ધાર્મિક
ને સાંસારિક-રક્ષા કરી શકે એવી બા-
દશાહી કે એવો બાદશાહ.

અલીફી, અં (અં **خَلِيفَت** =
સુસલમાની ધર્મની સેવાચારી) ખલા-
ફાપણું. ‘બગદાદમાં અલીફી ઉત્પન્ન થઈ,
અને પેગંબરના પ્રતિનિધિરૂપ અલીફીના
અનુભવી અનુયાયીઓએ પાશ્ચાત્ય દેશોમાં
પણ પોતાની કતલ સારી રીતે ફેલાવી.’
સિં ૨૦૦ પૃ ૩૭૨

અલો, અં (અં **خَلَلَ** = અ-
ડચણ, અટકાવ.

અવાખ, પુ (ફાં **خَوَاب** = સ્વપ્ન)
ઊંઘમાં જે હરીકત બને તે. સોણું. ફા-
રસીમાં ‘ખ’ની સાથે ‘વાવ’ આવે છે
ત્યારે તે ‘વાવ’ અક્ષર લખવામાં આવે
છે, પણ ઉચ્ચારમાં આવતો નથી. જેમકે
ખાખ, ખુરાક, ખુશ, ખાખ, ખારિજમ
વગેરે. અલખત એ ‘વાવ’ આવવાથી
ઉચ્ચાર કાંઈક પોહોળો ને ભરેલો થાય
છે. પણ ‘વ’ નો તો ઉચ્ચાર થતોજ
નથી. ‘એ લુહાઈને લીધે ખુખ ખુખ
ખવાખ બેવામાં આવે છે, વિવિધ ખુખી-
વાળાં સ્વપ્ન અનુભવાય છે.’ આત્મ પુ. ૧૭૨

અવાસ, પુ (અં **خَوَاص** =
ખાસ નું અનુવર્તન. મોટા માણસનો
અનુચર, હજુરીઓ, સેનક) ખાસ મા-
ણસ, સાથે રહેનાર માણસ.

અવાસણ, અં (અં **خَوَاص** =
એને ગુજરાતી અણુ પ્રત્યય ડાગી થએલો
શબ્દ) મોટા ઘરની અને રાણીઓની
અનુચારિકા, ખાસ ખીદમતદાર અં.

અવાસી, અં (અં **خَوَاص** નું;
નારીજાતિ રૂપ) મોટા ઘરની અને રાણી-

અવીસ.]

૬૦

[ખાકી.

એની અનુચારિકા, ખાસ પીઠમતગાર
એ 'લસિતા વિશાખા ખે ખવાસીરે
પ્રેમાનંદ.

અવીસ, પુ. (અ. સ્ત્રીસ حبیب =
અપવિત્ર માણસ, દુષ્ટ માણસ) અવ-
ગતીઓ થએલો, ભૂત, પિશાચ રાક્ષસ.

અસ, સ્ત્રી. (ફા. સ્ત્રી حس = ધાસ)
વીરણ નામે વનસ્પતિનાં સુગંધીદાર મૂળાનાં,
એની ટટીઓ પંખા વગેરે અને છે જેના
ઉપર પાણી છાંટવાથી સુગંધી સાથે કંડક
આપે છે. ખસતું અત્તર પણ અને છે.

અસઅસ, સ્ત્રી. (ફા. સ્ત્રી خشکاش =
અશીશુનાં છાંટવામાંથી દાણા નીકળે
છે તે) અસઅસનાં ખી.

અસઅસીયું, વિ. (ફા. સ્ત્રી خشکاش ઉપરથી) અસઅસના રંગ
જેવું.

અસખો, પુ. [ફા. સ્ત્રી خوشبو = ખુશ
સારી, ખો એટલે વાસ) સુગંધી વાસ,
પરિમળ.

અસખોઈ, સ્ત્રી. (ફા. સ્ત્રી خوشبو ઉપરથી) સુગંધી, ગંધ, વાસના.

અસમ, પુ. (અ. સ્ત્રી حسم = શત્રુ,
નફારે ચાહનાર; ધણી) વર 'લેને ગઈ
પુત્ર, ને ખે. અ. ઓ. અ. મ. ગુ. કહેવત.

અ. સત, સ્ત્રી. (અ. સ્ત્રી حسنت =
આદત, ટેવ, સ્વભાવ) ખાસીયત.

અસુસ, અ. [અ. સ્ત્રી حسوس =
ખાસ, ખાસ ખાસ કરીને] જરૂર, અવ-
શ્ય, નક્કી 'અસુસ સાથેજ સૂઈયું.
ગુ. મિં. ૦

અસુસન. અ. (અ. સ્ત્રી حسوساً =
ખાસ કરીને) નક્કી, ખામુખા.

અસ્ત. (ખસ્તા) વિ. [ફા. સ્ત્રી خست =
જખમી, ધાયલ] વેરણ ખેરણ

ખરાખસ્તા. 'રજુ કરે' હાલ ખિદમ-
તમાં; અહુર કર ખસ્ત કિસ્મત પર.
ગુ. ગ.

ખજર, ન. [ફા. સ્ત્રી خز = એક
હયાંચાર છે] જરૂર, જરી, કટાર.
'ન ખજરથી કર્યા ટુકડા ન જામે
ઠરક પાંચે વા.' કલાપી.

ખંદાક, સ્ત્રી. (ફા. સ્ત્રી خندک = હસેલો
ખંદીદન = હસતું ઉપરથી) ગુજરાતીમાં
લુચ્ચાઈ, ઢોંગાઈ.

ખંદુ, વિ. (ફા. સ્ત્રી خند = હસેલો)
ખંદાઈ કરનાર, પહેંચેલું, પકડું.

ખંદાઈ, સ્ત્રી. ખંદાઈ શબ્દ જુઓ.

ખંદુ, વિ. ખંદુ શબ્દ જુઓ.

ખાએશ, સ્ત્રી. (ફા. સ્ત્રી خواهش =
ઈચ્છા, મરજી خواست = ઈચ્છતું ઉપ-
રથી) લાવના હેતુ, આશય 'હતી
ન્યાં વસ્તીની ખાહિશ મળ્યું' ત્યાં
જેરતું 'ખાહુ.' કલાપી.

ખાક, સ્ત્રી. (ફા. સ્ત્રી خاک = માટી)
રાખ, ધૂળ.

ખાકસર, વિ. (ફા. સ્ત્રી خاکسار =
ખાક = ધૂળ + સાર = જેવો. ધૂળ જેવો, હલકો,
તુચ્છ) 'શેના વિના માતું ખાકું, હું'
ખાકસાર જાહાનમાં.' ગુ. ગ.

ખાકસારી, સ્ત્રી. (ફા. સ્ત્રી خاکساری =
તુચ્છતા) કનિકપણ.

ખાકન. પુ. (તુર્કી خاقان =
મોટા પાદશાહ, ચીન ને તુર્કસ્તાનના
પાદશાહો ખાકાન કહેવાય છે) મોટો
ઉપરી અધિકારી.

ખાકાની, વિ. (તુર્કી خاقانی =
પાદશાહીને લગતું) રાજ્યને લગતું.

ખાકી, વિ. (ફા. સ્ત્રી خاکی = માટીના)
રંગ જેવું, માટીનું) મેઘું, ધૂળ જેવું.

[આક.]

૬૧

[ખાનદાન.

આક, સ્ત્રી (ક્ષાં આક=આક માટી)
રાખ, ધૂળ. 'તોપણ તેની આક નવી
પ્રતિભાના અગ્નિની ચીણુગારીઓથી ભરેલી
રહે છે.' સુ. ગ.

ખાખમુસ, અં (અં અખમુસ=અખમુસ)
અમુક, નક્કી, ખામુખા.

ખાખી, વિં (ક્ષાં આકી=આકીના
રંગ જેવું, માટીનું) આકની સાથે સંબંધ
રાખતું, ધૂળ અથવા રાખાડી એવેલું,
ખાખી બાવા.

ખાખી, બંગાળી, પું (ક્ષાં આકી
આકી) ખાલી ભપકા દેખાડનાર, ડાંડ.

ખાખ, પું (ક્ષાં આખ=આખ)
ચુદાવંદ, સાહેબ, સરદાર) તુરાનમાં
સૈયદોને ખાખ કહે છે. હિંદુસ્તાનમાં
જેની મા સૈયદાણી ને આખ શેખ હોય
તેને ખાખ કહે છે.

ખાખસરા, પું (ક્ષાં આખસરા
આખસરા=ખસરા કરેલો ચુદામ, જે
ઘરમાં આવી શકે તે) હીજરા, નામદ,
બંગાળ. 'હુખરી જાનાખાનાનો
ખાખસરા હુતો.' બાં બાં

ખાતમો, પું (અં આતમહ=આતમહ
પરિણામ, છેવટ) મરણ, મોત. 'આ
સ્થાનેજ તારીજીદગીનો ખાતમો થઈ
જશે.' બાં બાં

ખાતર, સ્ત્રી (અં આતર=આતર
ધરમ, વિચાર, ખ્યાન) આગતાસ્વાગતા.
'ગામની ગરખ સ્ત્રીઓ પ્રધાન-
પત્નીની ખાતર કરવાને ઉપર નીચે
થઈ રહી.' સરસ્વતીચંદ્ર.

ખાતરખા, સ્ત્રી (અં આતરખા=આતરખા
આતરખા=આતરખા પુરો વિશ્વાસ
રાખવો) સાચીત કરી બતાવવું, બેકિકર
રહેવું.

ખાતરદારી, સ્ત્રી (અં આતરદારી=આતરદારી
કારી) પક્ષ-
પાત, આતરિસત્કાર. 'તંત્રીની ખાત-
રદારી કરે.' નં બં

ખાતરનિશા, સ્ત્રી (અં આતરનિશા=આતરનિશા
નિશા, ચુજરાની પ્રયોગ છે) વિશ્વાસ ભરા-
સો, ખાતરી.

ખાતરી, સ્ત્રી (અં આતરિ=આતરિ
ઉપરથી) ભરાસો, વિશ્વાસ નક્કી.

ખાતરદાર, વિં (અં આતરદાર=આતરદાર
ઉપરથી ચું પ્રં) જેને માટે ખાતરી
હોય એવું, વિશ્વસનીય.

ખાતાઆકી, સ્ત્રી (અં આકી=આકી
બાકી, અવિનાશી) ખાતામાં જમે
ઉધાર થઈ ગયા પછી જે આકી હોય તે

ખાતુન, સ્ત્રી (તુર્કી. આતુન=આતુન
બેગમ, રાણી, બીબી, અમીરબાઈ, મોઝા
ઘરની સ્ત્રી) 'એ સર્વ સમાચાર
ખાતાની ખાતુનને કહ્યા.' બાં બાં

ખાદમ, પું (અં આદમ=આદમ
ખીદમત કરનાર, સેવક) ચાકર નોકર.

ખાન, પું (ક્ષાં આન=આન
ખિતાય) પકાણેના નામની સાથે લાગતો
પ્રત્યય.

ખાનખાના, વિં (ક્ષાં આનખાના=આનખાના
આનખાના ખાનખાના ખાનખાના
એટલે ખાનાનો ખાન, શબ્દોનો ક્રમ
પલટાઈને ખાનખાના થયો. જેવી રીતે
શાહિશાહાં ઉપરથી શાહાનશાહ શબ્દ
થયો છે) એક ખિતાય છે.

ખાનગી, વિં (ક્ષાં આંગી=આંગી
ઘરગણ) ખોતાવું, બનીય, ખાસ.

ખાનદાન, વિં (ક્ષાં આદાન=આદાન
ખાન = સરદાર+દાન=વાળો=સરદારવાળો,
કુટુંબ) પ્રતિષ્ઠિત.

ખાનદાની.]

૬૨

[ખાલીખમ.

ખ નદાની, સ્ત્રી (૬૦) खादान+ह
 खादानी=ખાનદાન પણું) કુલીનતા,
 ગૃહસ્થાઈ. 'હિંદમાં ખ નદાની નોંર
 ર.ખરાની ટેવ છે.તી નથી.' નં ૦ ૨૦

ખ નમ, સ્ત્રી (૬૦) खानम=અમીર
 બહી) બેગમ, મોટા ઘરની સ્ત્રી.

ખ નાઈ, સ્ત્રી (૬૦) खानी=ખાન-
 પણું, ઉપરીપણું) ખાન તરફે અમલની
 બળવણી કરતી તે.

ખ નાખરામ, વિ (૬૦) खाह=ધર+ख-
 राव અં ૦ खानहखराव=ખાન-
 હરાવ ધર ખરાય કરનાર) સત્યાનાશ વાળનાર.
 'ખ નાખરામ શરામ પણુ આપ
 રાખો છો ? આં ૦ ખાં ૦

ખ નુ, નં (૬૦) खानह=ધર, સ્થળ
 વાયક પ્રત્યય પણુ છે, જેમકે દારખાનું,
 છાપખાનું કારખાનું વગેરે) ધર, મેળ,
 ટેબલ કે કપાટનો એક ભાગ.

ખાખ, પુ (૬૦) खाव=સ્વખું)
 ખવાખ શબ્દ જુઓ 'એવો કોઈને
 ખાખમાં પણુ ખયાલ ન આવે.'
 આં ૦ ખાં ૦

ખાખગાહ, સ્ત્રી (૬૦) खावगाह=સ્વખું
 ખાખ=સુધ રહેલું+ગાહ=સ્થળ સુધ રહે-
 વાનું ડેકાણું) શયનગૃહ, પોતાની ખા-
 ગાહમાં આસનમાં નિદ્રા લેતો હોતો.
 આં ૦ ખાં ૦

ખાખ, વિ (૬૦) खाव=સ્વખું)
 કાચું, અધુરું, ઓછું.

ખાખશી, સ્ત્રી (૬૦) खावशी=સ્વખું
 ચૂપ રહેલું) ધીરજ, ધૈર્ય, સહનશીલતા.

ખામી, સ્ત્રી (૬૦) खामी=અ-
 નતા) અપૂર્ણતા, કચાશ. 'અરે કચી કેમ
 ન કુલ આંખે, કર્યા વળી કંટક શા ગુલાબે;
 સુલોચનાને શિર અંધ સ્વામી, અરે વિ-
 ધાતા તુજ દૃત્ય ખામી.' ૬૦૬૦૩૦

ખામુખ, અં (૬૦) खाहमखाह
 खाह=ખાહ=છટ્ટો મ=નહિ, ખાહ=
 ઈચ્છો, =ચાહો કે ન ચાહો. ખાસ્તન=
 ચાહતું ઉપરથી મરછ હોય કે ન હોય,
 ના છુટકે) 'વૈસવની યીજ મળે નહિ
 તેથી ખામુખ ખરચ ચોઠા થતો.'

નં ૦ ૨૦ 'અધ્યુહ, કાનીત, કારમોર,
 વાયક કૃતક વસમા; કિલિવપ ક્ષેત્રજ ખા-
 મખારે, ધારે ધ્યાને નતમા.' માંધા. ક. ૧૬

ખામોશ, સ્ત્રી (૬૦) खामोश
 =ચૂપ ખામોશીન ચૂપ રહેલું ઉપરથી)
 છાતા રહેલું. ખમચું, સહનશીલતા.

ખ મે શી, સ્ત્રી (૬૦) खामोशी
 =ચૂપ રહેલું ખામોશીન ચૂપ રહેલું
 ઉપરથી) સહનશીલતા, સહુરી, ધૈર્ય,
 ધીરજ.

ખાર, પુ (૬૦) खा=કાટો) ઈર્ષ્યા,
 દ્રેષ. 'માનુદ છે ગુલ લાખ, આ ગુલ-
 નરમાં ન્યાં ખારના.' કલાપી.

ખારજ, વિ (અં) खा=કાટો) કાટોલો
 જુદો કાઢી મૂકેલો, જુદો પાડેલો ખરજ=
 તેણે ખેંચ્યું ઉપરથી) જુદો કાઢેલો.

ખારજી, વિ (અં) खा=કાટો) કાટોલો
 =મુસલમાની ધર્મથી નોખો પડેલો) જે
 ઈમાન, જે લોકો હજરત અલી [ર. અ.]
 ને ખલીફા માનતા નથી તે, મુસલમાની
 ધર્મનો એક સંપ્રદાય.

ખાલસા, વિ (અં) खा=કાટો) કાટોલો
 થુલ, મેળવણી વગરનું, ખલસ તે ચોકપું
 હતું ઉપરથી) જે જમીનમાં સરકાર વિના
 ખીજા કાંઈનો હક્ક ન હોય તે.

ખાલી, વિ (અં) खा=કાટો) કાટોલો
 ન હોય તેવું, કાલું, માત્ર, ફક્ત, પોણું
 ખલવ=કાંઈ ન હોતું ઉપરથી) ખાલી, પોણું.

ખાલીખમ, અં (અં) खा=કાટો) કાટોલો
 તદન ખાલી) કાલું.

[ખાલિક.]

૬૩

[ખિદમતગાર.]

ખાલિક, પુ. (અ. ૦) **خَالِك** = પેદા કરનાર. ખલિક = તેણે પેદા કર્યું ઉપરથી) સરજનાર, સૃષ્ટા પ્રભુ. 'ઉમેદ બર આવી નહિ, શું કહું ખાલિક નેકને.' કસાપી.

ખાલેશ, વિ. (અ. ૦) **خَالِص** = શુદ્ધ ભેગ વિનાનું) સાદું, ખુદ્દુ, કુડકપટ વિનાનું. 'તમારો ખાલિસ દિલથી અલ્હાન માનું છું.' આ. ૦ આ. ૦

ખાવંદ, પુ. (ફા. ૦) **خاوند** = માલિક ધણી) પતિ.

ખાવંદ, પુ. (ફા. ૦) **خاوند** = માલિક ખુદાવંદનું કુંડું રૂપ ખાવંદ = સાહેબ.) ધણી, પતિ.

ખાસ, વિ. (અ. ૦) **خاص** = વિશેષ) પોતાનુંજ, પોતીકું.

ખાસગી, વિ. (અ. ૦) **خاص** ઉપરથી) પોતાનુંજ, પોતીકું.

ખાસગી, વિ. (અ. ૦) **خاص** + ગી ફારસી પ્રત્યય મળીને **خاصگی** = ખાસ-શાહનો ખાસ મિત્ર) ફેજનો રિસાલદાર.

ખાસદાન, ન. (ફા. ૦) **خاقدان** પાનની પટ્ટીઓ મૂકવાનું ધાતુનું વાસણું) પાનખીડાં મૂકવાનું વાસણું.

ખાસદાર, પુ. (ફા. ૦) **خاقدار** = ધોણની ચાકરી કરનાર, દાર પ્રત્ય દારસી છે.) સેવક, અનુચર.

ખાસદોસ્ત, પુ. (ખાસ અ. ૦ + ફા. ૦) **دوست** = ખાસ દોસ્ત) ખાસદોસ્ત = ખાસ મિત્ર.

ખાસખરદાર, પુ. (અ. ૦) **خاص** + **خوار** ખાસખરદાર = ખાદશાહ, સરદાર વગેરેના હથીયાર ઉપાડનાર માણસ) સરદારનાં હથીયાર સાથે લઈને ચાલનાર માણસ.

ખાસિયત, શ્રી. ૦ **خاصیت** = સ્વભાવ) ટેવ, તથીઅત, મિનજ. 'પોતે પોતાની પ્રકૃતિ અને પોતાની સર્વ ખાસિયતોને વચાર્થ રીતે સમજી પોતાનો અધિકાર ફેટસો છે તે જાણી લેવું.' સુ. ૦ પુ. ૦ ૪૫

ખાસી, વિ. (અ. ૦) **خاص** = સારો શું પ્ર. ૦) ઉત્તમ. 'ખાસાં કપડાં કરડી ખા.ય.' કુ. ૦ ૬૦ ૬૦

ખાસી, વિ. (અ. ૦) **خاصی** = જેના વીર્યોત્પાદક અવયવ કાપી નાખેલા હોય એવું) વૃષણ રહિત.

ખાસુ, વિ. (અ. ૦) **خاص** = ઉપરથી) સાહે મજેનું.

ખાસુ, અ. ૦ (અ. ૦) **خاص** = ઉપરથી) વાહવાહ, સાહે.

ખાસુખાસ, વિ. (અ. ૦) **خاص** = ખાસમાં એ ખાસ) ખાસ અગત્યનો, પોતાનોજ

ખાં, પુ. (ફા. ૦) **خان** = અમીરનો ખિતાબ છે) પકાણુ લોકોના નામની સાથે પ્રત્યય તરીકે લાગે છે. ઉસ્તાદ, છુજ જાણનાર.

ખિતાબ, પુ. (અ. ૦) **خطاب** = પ્રતિષ્ઠાનું નામ. ખતબ = તેણે વાતચીત કરી ઉપરથી) ખાદશાહ તરફથી મળેલું પ્રતિષ્ઠા સૂચક નામ.

ખિદમત, શ્રી. ૦ (અ. ૦) **خدمت** = સેવા ગરહી. ખિદમત = ખરેખર રાખી ઉપરથી) સેવા ગરહી. તેહેનાત.

ખિદમતગાર, પુ. (અ. ૦) **خدمتگار** = સેવા કરનાર) ગાકર. 'એવામાં એક ખિદમતગારે આવો જય-અંદાના શાનમાં કર્યું.' સુ. ૦ સિં.

[ખિયાનત.]

૬૪

[ખુ.ખા.]

ખિયાનત, સ્ત્રી (અં **ખિયાનત** **اخيانت**=અસત્ય, દગો, થાપણુ ઓળવવી, અમાનતથી ઉઘટો શબ્દ) કોઇની થાપણુ ક્ષત્રે ન આપવી તે, બેઇમાની. 'અમાનતમાં ખિયાનત કરનાર ગાળખાન આપણા હાથમાં સંપડાયો છે.'
ખાં ખાં

ખિયાલ, પુ (અં **ખિયાલ** **اخيال**=વહેમ, શક.) માણસના મનમાં જે વિચારો ઉત્પન્ન થાય છે તે.

ખિલત, સ્ત્રી (અં **ખિલત** **اخيالت** ખલત=પોતાનું વસ્ત્ર સામાવાળાને આપ્યું ઉપરથી, પોશાક) એ આચરેનો પોશાક છે. ન્યારે બાદશાહ કોઇની પદવી વધારવા ઇચ્છે છે ત્યારે તેને ખિલત આપે છે. ધરેણાં, હીરા, હથીયાર અને સીવેલાં વસ્ત્ર પણુ હોય છે. વળી હથીયાર, ઘોડો ને હાથી હોય તો સંપૂર્ણ ખિલત કહેવાય છે. સાત લુગડાં આપે તો 'ખિલત' કહેત પાર્યાં' કહેવાય છે.

ખિલવત, સ્ત્રી (અં **ખિલવત** **اخيالت**=એકાંત. ખલા=તે ખાલી હતું ઉપરથી) ખાનગી સલાહ, ગુપ્ત મસલત, એકાંત.

ખિલ્લત, સ્ત્રી **اخيالت**=ખિલત શબ્દ જુઓ.

ખિસમિસ, સ્ત્રી (કાં **ખિસમિસ** **اخيتمش**=એક જાતની દ્રાક્ષ) ણીઆ વગરની સુકી નાની લાલ કે ઘોળી દ્રાક્ષ.

ખીજમત, સ્ત્રી (અં **ખીજમત** **اخيتمت**=સેવા, ચાકરી) હાજરી.

ખીજમતદાર, પુ (અં **ખીજમતદાર** **اخيتمتدار** કાં પ્રં **ખીજમતદાર** **اخيتمتدار**=સેવક) હજુરીઆ, તહેનાતમાં રહેનાર નોકર.

ખીજમતદારી, સ્ત્રી (અં **ખીજમતદારી** **اخيتمتداري** કાં પ્રં **ખીજમતદારી** **اخيتمتداري**=સેવા, ચાકરી) પરિચાલનું કામ તે.

ખીમો, પુ (અં **ખીમો** **اخيتم**=કોઇ વસ્તુનો છુદો, કોપી કોપીને ઝીણી ઝીણી કરચો કરેલું માંસ. 'મગજનો ખીમો થઇ જાય છે, ન્યુસપેપરમાં વપરાય છે' **ખીસાફ,** વિં (અં **ખીસાફ**=સામો થયો ઉપરથી વિરૂદ્ધ. **ખીસાફ** **اخيتم**=વિરૂદ્ધ) સામા થવું, વિરોધ કરવો, 'અહો ખીસાફ એ કહેતાં, અરે તુજ હાથ શું આપ્યું?' કલાપી.

ખીસાફી, સ્ત્રી (અં **ખીસાફી** **اخيتم** **اخيتم**=સામો થયો ઉપરથી વિરૂદ્ધતા) સામા થવાપણું 'આ ખાખ માની રાસત હું, ખીસાફીમાં રાજ રહ્યો.' દીં સાં

ખીસાફત, સ્ત્રી (અં **ખીસાફત** **اخيتم**=ઇસ્લામની સેવા) જે મુસલમાન બાદશાહ મુસલમાનોની સાંસારિક ને ધાર્મિક રક્ષા કરી શકે તે.

ખીસાફાતર, વિં (કાં **ખીસાફ** **اخيتم**=ખીસું કાતર શુજરાતી શબ્દ.) ખીસાં કાતરી લેનાર.

ખીસાખરચ, નં (કાં **ખીસાફ** **اخيتم** **اخيتم**=ગળવા અર્થ) પોતાને પસંદ પડતી બાબતમાં ખરચવાનું ખાનગી ખાસ ખરચનું નાણું તે.

ખીસાખાલી, વિં (કાં **ખીસાફ** **اخيتم** **اخيتم** અં **ખીસાફ** **اخيتم** ખાલી ખીસાવાળો) જેની પાસે કંઈ ન હોય તે, કંગાલ.

ખીસું, નં (કાં **ખીસાફ** **اخيتم** **اخيتم**=થેલી) ગળવું, શુભું.

ખુઆર, વિં (કાં **ખુઆર** **اخيتم**=ફેજેત, કનિષ્ઠ) બદાતમ, બેચાગર.

ખુતખા, પુ (અં **ખુતખા** **اخيتم**=એડેસ, બાપણુ) જેમાં ઈશ્વરસ્તુતિ, પેગંબર સાહેબનાં વખાણુ અને શિખામણી વગેરે હોય એવું બાપણુ. દર શુક્રવાર ને બને

ખુદ.]

૬૫

[ખુનરેજી.

છેને દિવસે મરિજદમાં મિંબર (સિંહાસન) ઉપર બેઠો રહી એક જગ્યા વાંચે છે અને બીજા બધા સાંભળે છે તે. 'પોતાના નામનો સિકકો પાડ્યો તથા ખુતબો પઢાવવા માંડ્યો.' રા. મા. ભા. ૧.

ખુદ, સં (કાં) **ખુદ** **ખુ** = પોતે) જાતે, પોતાનું.

ખુદ અખત્યારી, (કાં) **ખુદ** + **ફત્યારી** અં મળીને **ખુદફત્યારી** **ખુદ** **ખુ** = પોતાની સત્તા) પોતાનો કાબુ હોય તેવી સ્થિતિ. 'પણ ખુદ અખત્યારીની આધીનતા કરતાં નહિ આવડે, ત્યાં સુધી રાજ્ય કરવાને લાયક ઠરીયું નહિ.' નં. ૨૦

ખુદકુશી, સ્ત્રી (કાં) **ખુદ** **કુશી** **ખુદ** **ખુ** = પોતે, કુશતન = મારવું ઉપરથી કુશી આપવાત) પોતે મરી જવું તે. પોતાને હાથે પોતાનો જીવ આપવો તે. 'તે માથુસીના સબબથી ખુદકુશી કરીને મરી ગઈ હશે.' બાં બાં

ખુદગરજી, સ્ત્રી (કાં) **ખુદ** + **ગરજી** અં મળીને **ખુદગરજી** **ખુદ** **ખુ** = સ્વાર્થપણ) પોતાની મતલબ હોય તે. 'ખુદગરજી વધે છે, ને સ્વાર્થ પ્રકટે છે.' નં. ૨૦

ખુદપસંદગી, સ્ત્રી (કાં) **ખુદ** + **પસંદગી** **ખુદ** **ખુ** = પોતાને) પસંદ કરવો, અહંકાર) અભિમાન. 'તે સાધન માધવની ખુદપસંદગીનું નથી.' નં. ૨૦

ખુદા, પુ (કાં) **ખુદા** **ખુ** = પોતે, આમદન = આપવું ઉપરથી 'આ' આવનાર પોતાની મેળે થનાર દશિર, પરમેશ્વર) સ્વયંભૂ. 'અમે મનસુરના ચેલા ખુદાથી ખેલ કરનારા.' કલાપી.

૯

ખુદાઇ, વિ (કાં) **ખુદા** **ખુ** = પોતે સંબંધી. જગત) પરમેશ્વર કૃત, દૈવી.

ખુદાતાઆલા, પુ (કાં) **ખુદા** + **તાઆલા** અરબી **خدا تعالی** = ધણો મોટો. અલ્લહ ઉપરથી તઆલા ધણો મોટો ખુદા) મહાન પ્રભુ. 'વચમાં ખુદાતાલાનું નામ આવે કે આમીન કહેવું.' નં. ૨૦.

ખુદાનખાસ્તા, અં (કાં) **ખુદા** **ખુ** = પોતે, આસ્તન = ચાહવું. નખાસ્તા = ન ચાહે. ખુદા ન ચાહે, ખુદા ન ઇચ્છે) ન કરે નારાયણ. 'ખુદા ન ખાસ્તા આપણા પક્ષની હાર થાય.' બાં બાં

ખુદાપરસ્ત, વિ (કાં) **ખુદા** **ખુ** = પોતે, પરસ્ત = પૂજવું ઉપરથી પરસ્ત = પૂજક. ખુદાને પૂજનાર) પ્રભુપરાયણ, આસ્તિક.

ખુદાવંત, વિ (કાં) **ખુદા** **ખુ** = પોતે, વંત = સાહેબ + વંદ એ ઉપમાનો શબ્દ છે) ખુદા સમાન, ખુદા જેવું.

ખુદાહાફેજ, અં (કાં) **ખુદા** **ખુ** = પોતે, હાફેજ = રક્ષણકર્તા. ખુદાહાફેજ **ખુદા** **ખુ** = પોતે-તમારું-રક્ષણ કરો) ખુદા પડતી વખતે, પરગામ જતી વખતે આશીર્વાદ આપતાં કહેવાય છે) પ્રભુ તમારું રક્ષણ કરે. પ્રભુ તમારા રક્ષણ કર્તા થાઓ.

ખુન, નં (કાં) **ખુન** **ખુ** = પોતે) જીવથી મારી નાખવો. જીવ લેવો.

ખુનકી, સ્ત્રી (કાં) **ખુન** **ખુ** = પોતે, કી = કંક. ખુનકી, ખુ-કી. ખુનક = કાઠું ઉપરથી) લહેર, ઘેન ભરેલી આળસ.

ખુનખાર, વિ (કાં) **ખુન** **ખુ** = પોતે, ખાર = નિર્દય. ખાર એ પ્રત્યય છે) લોહી રેડાય એવું.

ખુનરેજી, સ્ત્રી (કાં) **ખુન** **ખુ** = પોતે, રેજી = રેડવું.

[ખુનામરકી]

૬૬

[ખુલકાએ રાશદીન.

રખતન=રેડવું ઉપરથી રેછ, લોહી વહેવ-
ડાવવું) લોહી રેડાય એવી.

ખુનામરકી, સ્ત્રી (ક્રાં. જૂન خون=સોહી,
મરકી એ ગુજરાતી શબ્દ) ખૂનરેછ
કાપાકાપી.

ખુની, વિ. (ક્રાં. જૂની خونى=સોહીવાળું,
લોહી સાથે સંબંધ રાખનાર) ખૂન કર-
નાર, ધાતકી.

ખુદીઆ, વિ. (અ. જુફયહ جفح=ગ્રામ)
છુપાએલું. 'હું ખુદીયા તોરથી ભેડા
નગરના તેજ અડિએરમાં રહેવાનો
છું.' આ. આ.

ખુખ, વિ. (ક્રાં. જૂવ خوب=સારું) ઉમદા
ઉત્તમ, લઘુ.

ખુખસુરત, વિ. (ક્રાં. જૂવ+સુરત અરબી
મહેરો જૂવસુરત خوبصورت=સુંદર
મહેરાવાળો) રૂપાળો, સુંદર.

ખુખસુરતી, સ્ત્રી (ક્રાં. જૂવ+અરબી
સુરતી-જૂવસુરતી خوبصورتى=સૌંદર્ય)
રૂપ, શોભા.

ખુખી, સ્ત્રી (ક્રાં. જૂવી خوبى=વસ્તુમાં
રહેલો સારામાં સારો ગુણ) ભલાઈ,
સારાપણું, ચમત્કાર.

ખુખીદાર, વિ. (ક્રાં. જૂવીદાર خوبىدار
=ખુખીવાળું) ચમત્કારિક, વિચિત્ર.

ખુખચો, પુ. (ક્રાં. જૂવ+ચહ خواجه=
નાનો થાળ. જૂવ+ચહ=લઘુતા
વાચક પ્રત્યય) તાસક, છાછર થાળી.

ખુમાર, પુ. (અ. જૂમાર جمار=નીશો,
દારની મસ્તી, નીશો ઉતરી ગયો હોય
તેવી હાલત) કેદ ઉતરી જવાથી હાથ
પગ ત્રે છે તે હાલત. ગુજરાતીમાં ખુમાર
નિશાના અર્થમાં વપરાય છે.

ખુમારી, સ્ત્રી (અ. જૂમારી جمارى

ખુમારને ઇ લાગવાથી કેદની હાલત.
ખમર=તે ગરમ થઇ ગયો ઉપરથી) ધન
વૈભવ ઓહા વગેરેનો ગર્વ 'ખુમારી ને
ખુવારી છે, અબળપ્રેમની મસ્તી.'
કલાપી.

ખુમાશ, સ્ત્રી (અ. કુમાશ قماش=
ચંદ્રકાના એક પત્તાનું નામ) રેશમી
લુગડું, ટુનર, ગુણુ, જાત, પ્રકાર.

ખુરદો, પુ. (ક્રાં. જૂદહ خورده ખુદન=
ખાવું ઉપરથી ખાધેલું. કડકો) સોનાનો
કડકો, પરચુરણ, નાણું.

ખુરદાકરણું, ક્રિ. (ક્રાં. ખુદન=ખાવું, ઉપરથી
خورده) વેચીને પૈસા કરવા.

ખુરમું, ન. (ક્રાં. જૂમહ خوم=ખજુર,
એક જાતની મિઠાઈ) ખાજુશાહી. એક
જાતનો લોભ્ય પદાર્થ.

ખુરમી, સ્ત્રી (અ. કુર્સી كرسى) લાકડાની
નેતરે ભરેલી એક, આસન.

ખુરમું, ન. (અ. કુર્સી كرسى ઉપરથી)
માટીનું બેસાણું.

ખુરસેદ, પુ. (ક્રાં. જૂર્શીદ, જૂશેદ; જૂર્શીદ,
જૂર્શેદ. خورشيد ખુર=સૂર્ય+શીદ=
પ્રકાશિત=પ્રકાશિત સૂર્ય. (૨) ખુર =
મહાન, શીદ=પ્રકાશિત. મહાન પ્રકાશિત
વસ્તુ. સૂર્ય) સુરજ.

ખુરાસાન, પુ. (ક્રાં. જૂરાસાન خراسان=
એક મુલક છે) ઇરાનની પૂર્વ અને અફ-
ગાનિસ્તાનની પશ્ચિમે એક મુલક છે.
હિરાત અને મશહદ શહેર એમાં છે.

ખુરાસાની, વિ. (ક્રાં. જૂરાસાની خراسانى)
ખુરાસાની, અજમે ત્યાંથી આવે છે.

ખુલકાએ રાશદીન, પુ. (અ. જૂલફાહ
راشددين ખલીફાનું
અહુવચન ખુલકા. રશદ=તે સીધો ગયો
ઉપરથી રાશિદ=સીધે રસ્તે જનાર. એનું

ખુશાસો.]

૬૭

[ખુશરો.

બહુવચન રાશિદીન. સીધે રસ્તે જના-
રાઓ) હજરત મુહમ્મદ સાહેબ (સ.અ.)
ની પાછળ ગાદીએ બેસનાર ખલીફાઓ.

ખુશાસો, પુ. (અ. खुलासह = પાક
સાફ, નિર્મળ. ખલસ=તે ચોક્કસ હતું
ઉપરથી) ચોખવટ, ખુશું, રપટ.

ખુવાખ, પુ. (ફા. خواب = સ્વપ્ન)
શમણું, ઊંધ.

ખુવાર, વિ. (ફા. خوار = કનિષ્ઠ)
અતિ દુઃખી.

ખુવારી, સ્ત્રી. (ફા. خواری = પા-
ચમાલી, કંગાલીઅત) દય, નાશ. 'ખુ-
મારી ને ખુવારી છે, અજાયબ પ્રેમ-
ની મરતી.' ક્લાપી.

ખુશ, વિ. (ફા. خوش = રાહ) સારું,
ઉમદા, નીરાગી, ઉત્તમ.

ખુશકી, સ્ત્રી. (ફા. خوشکي = જ-
મીન માર્ગ. ખુશક=સુકું ઉપરથી) જમીન
માર્ગ. દરીઆ માર્ગને તરી કહે છે.

ખુશખબર, સ્ત્રી. (ફા. خوش+खबर અ.
खबर: خوش=સારા સમાચાર)
વધામણી, આનંદની ખબર.

ખુશનુમા, વિ. (ફા. خوشنما =
સારું દેખાય તેવું. નમુદન=દેખાડવું ઉપ-
રથી નુમા.) મજેલું, મનરંજન.
'એક રાત્રિએ ખુશનુમા ચાંદનીમાં દિલ્લી
શહેરની એક વાડીએ 'કટલાક મિત્રોની
મંડળી મોજ કરી રહી હતી.' ગુ. સિં.

ખુશખબતી, સ્ત્રી. (खुश+बक्ती. અ.
મળીને खुशबक्ती = ખુશી
થવાનો વખત) ખુશ થવાનો સમય.
આનંદનો સમય.

ખુશબો, સ્ત્રી. (ફા. खुशबो બહુદન=સુંધવું
ઉપરથી બો = વાસ. خوشبو સુગંધ)
સુવાસ, પરિમળ.

ખુશબોઈ, સ્ત્રી. (ફા. खुशबो+इ خوشبوئی
સુગંધ) સુવાસના, બજારમાં સરેયાઓને
ત્યાં મળતી એક સુગંધી ભૂટ્ટી.

ખુશબોદાર, વિ. (ફા. खुशबोदार=
خوشبودار સુવાસિત) સુગંધવાળું.

ખુશમિજાજી, વિ. (ફા. खुश+मिजाजी
અ. خوشمزاجي મિજાજ = સ્વ-
ભાવ) સારા સ્વભાવ વાળો.

ખુશામત, સ્ત્રી. (ફા. خوشامد خوش-
આમદન=આવતું ઉપરથી આમદ. સાંભ-
ળનારને સારાં લાગે તેવાં વચન, શુદ્ધ વ-
ખાણ) પળશી, ચાપલુસી, શુદ્ધા.

ખુશામતખોર, વિ. (ફા. خوشامدخور
=ખુશામત કરનાર) ખુ-
શામતીયું.

ખુશામતીયું, વિ. (ફા. خوشامدی
=ખુશામત કરનાર) તારીફ કરીને કામ કાઢી લેનાર.

ખુશાહાલ, વિ. (ફા. خوش+हाल અરબી
મળીને खुशहाल = આનંદવાળી
હાલતમાં હોય ને, સુખી) ખુશ હાલતમાં
હોય તેવું. હિંદુઓમાં સંસારવાચક નામ
પણ હોય છે.

ખુશાહી, સ્ત્રી. (ફા. خوش+हाली અ.
خوشهالي = ખુશી ભરેલી
સ્થિતિ) આનંદની સ્થિતિ, કુશળતા,
આરામ.

ખુશી, સ્ત્રી. (ફા. خوشي = હર્ષ,
રાહપણું) આનંદ, મમતા. ખુશી એ
ભાવવાચક નામ છે, તેથી 'ખુશી થવું' ને
દેકાણે 'ખુશ થવું' ને 'ખુશી થઈ' ને
દેકાણે 'ખુશી ઉત્પન્ન થઈ' એમ બોલવું
શુદ્ધ છે.

ખુશરો, વિ. (ફા. خسرو = ઇરાન-
માં કયાની વંશમાં એક બાદશાહ થઈ

પુસીયો.]

૬૮

[ખોળ.

ગયો છે.) યડમછો, જોને મછો ન હોય
એવો પુરૂષ, નાજર.

પુસીયો, વિં (અં **खुस्यह** = વૃષ-
ણ) ખાસી કરેલો, વૃષણ રહિત.

ખૂન, નં (ફાં **खून** = લોહી) જીવથી
મારી નાખવું તે, ઘાત, હત્યા, પ્રાણલેવો તે.

ખૂબ, વિં (ફાં **खूब** = ઘણું, સારું)
સુંદર, મજેનું.

ખે, સ્ત્રી (અં **कय** = ઉલટી થવી તે)
ઝોકારી, ઝોકવું તે, ખાધેલું પાણું નીક-
ળવું તે.

ખેડક, પું (અં **हक** = દાવો) ખેડ
વાનોડક તે. ખેડુત તરીકે કામ કરવાનો હક.

ખેદાનમેદાન, વિં (અં **मयदान** =
વિરતીણું પ્રદેશ, સપાટ જમીન, લડાઈ)
ખણાઈને મેદાન ઘણું ગએલું, ઉપડી
ગએલું, તારાજ.

ખેદીવ, પું (ફાં **खुद्व** = ખુદા-
વંદ) મિસરના બાદશાહનો ખિતાબ,
સ્વતંત્ર બાદશાહ.

ખેમખુશાલી, સ્ત્રી (ફાં અં **खुशाली**
खोशहالي) સુખી હાલત, આરોગ્ય,
તંદુરસ્તી.

ખેર, અં (અં **खर** = ભલાઈ) રૂં
સારું, નિશ્ચિતતા.

ખેરઆદિયત, સ્ત્રી (અં **खरो आफि**
व्यत = ખેર = રૂં, આદિ-
યત = સલામતી. ખેરઆદિયત = ક્ષેમકુશળતા)
તંદુસ્તી, આરોગ્ય. એક ખીજની ખેર
આદિયત પૃછી. ખાંખાં

ખેરખાહ, વિં (ફાં **खाह** = આહનાર + **खर**
અં **खरखाह** = સારું આહ-
નાર) હિતેચ્છ, મિત્ર, શુભેચ્છક.

ખેરખાહી, સ્ત્રી (**खर+खाही** મળીને
खरखाही = સદિચ્છા,
ભલું ચાહવું તે) ભલું થાય એવું ઇચ્છવું.

ખેરસલાહ, સ્ત્રી (અં **खरसलाह**
खरसलाह સલાહ = ભલાઈ. સલાહ = તે લા-
યક હોતો, તેણે બરાબર રાખ્યું ઉપરથી)
સમાધાન, સુખરૂપતા, ભલાઈ, રૂં.

ખેરાત, સ્ત્રી (અં **खरात** =
ભલાઈ) દાન, પુણ્ય, સંપાવત. 'કેડીની
ખેરાત ન કરે.' નં અં

ખેરાતી, વિં (અં **खराती** =
ખેરાત કરવાને કાઢેલું) ખેરાત કરનાર.
ખેરાતનું.

ખેરિયત, સ્ત્રી (અં **खरियत** =
ભલાઈ. ખયર = તે સારો હોતો ઉપરથી)
ક્ષેમકુશળતા.

ખેરોજ, વિં (અં **खारिज** = કાઢેલું,
જુડું) વધારાનું, અંદર આવી ન જતું
હોય એવું.

ખેસ, પું (અં **खस** = ટોળું)
ટોળું. ખેસખેસ = ટોળેટોળાં.

ખેસ, પું (ફાં **खेश** = પોતાનું)
પાસેનું સચવેલાં, મિત્ર, સંબંધી.

ખેસી, વિં (ફાં **खेशी** = પોતાનું)
સચવેલાં, પાસેનું.

ખો, સ્ત્રી (ફાં **खो** = ટેવ) આદત,
સ્વભાવ.

ખોગીર, સ્ત્રી (ફાં **खगीर** કે **खगीर**
खगीर ગિરિકૃતન = પકડવું ઉપરથી ગીર =
પકડનાર. ટેવ પડી ગએલો). ઘોડા ઉપર
મુકવાનું ગાદલું, ડળી.

ખોળ, સ્ત્રી (અં **खोज** = ફિકર
કરતી, વિચાર કરવો) તપાસ. પછી
ડીસેબર દેખીને, ખરેખરી કર ખોળ,

[ખોજવું.]

૬૯

[ગજર.]

તો તેના ત્રણસે' અને 'પાંસઠ પૂરા
રોજ.' કં ૬૦ ૩૦

ખોજવું, કિં ૨૦ (અં સ્વજ خوض =
ફિકર કરવી, વિચાર કરવો ઉપરથી યુજ-
રાતી ક્રિયાપદ) ખંતથી તપાસવું, શો-
ધવું, ખોળવું.

ખોજો, પુ. (૧૦ સ્વાજહ خواجه = સરદાર
ધણી) બંડગ, યુલામ, નપુંસક.

ખોજા, પુ. (૧૦ સુદા خدا = ઈશ્વર) પ્રભુ,
સ્વયંભૂ.

ખોજાઈ, વિ. (૧૦ સુદાઈ خدائي = ખુદાને
લગવું) દૈવી, ચમત્કારિક, દુન્યા, સૃષ્ટિ.

ખોજાવંત, વિ. (૧૦ સુદાવંત خداوند =
ખુદાના જેવું) રાજા પાદશાહ વગેરેના
નામની સાથે લગાડવામાં આવતી ઈશ્વ-
રત્વદર્શક ઉપમા.

ખોખ, પુ. (અં સ્વફ خوف = ધારતી,
ખીક) ડર, દહેશત.

ખોફ, પુ. (અં સ્વફ خوف = ધારતી,
ખીક) ડર, દહેશત.

ખોફનાક, વિ. (અં સ્વફ + નાક ૧૦
પ્રં સ્વફનાક خوفناک = ખીલામણું,
ભયાનક) ખીક લાગે એવું 'તેમના
દિમાગમાં ખોફનાક અસર થઈ હતી.'
ખાં ખાં

ખોર, (૧૦ ખુર્દન = ખાવું ઉપરથી खोर
 خور = ખાનાર ફારસી પ્રત્યય છે જેમકે
હલાલખોર, હરામખોર વગેરે.)

ખોરાક, પુ. (૧૦ સુરાક خوراک = ખા-
વાનું, ખુર્દન = ખાવું ઉપરથી) યુજરાન
કરવાની વસ્તુ, ખાવાનો પદાર્થ.

ખોરાકી, સ્ત્રી. (૧૦ સુરાકી خوراکی =
ખાવાની વસ્તુઓ) ખોરાક.

ખોરાકીપોશાકી, સ્ત્રી. (૧૦ સુરાકીપો-
શાકી خوراکی پوشاکی = ખાવાનું અને

પહેરવાનું, પોશાકન = ઢાંકવું ઉપરથી પોશાક)
ખાવા પહેરવાની ગોઠવણ.

ખોલ, સ્ત્રી. (૧૦ સ્વોલ خول = છેડું)
ઉપરનો ગલેક, કપર.

ખોળીઉં, નં. (૧૦ સ્વોલ خول ઉપરથી)
ગોઠડાં ઉપર ચડાવવાનું કપડું, શરીરનું
ખોળાઉં.

ખ્યાલ, પુ. (૧૦ સ્વિયાલ خیال = વિચાર
કરના, ધારણા.

ખ્યાલી, વિ. (૧૦ સ્વિયાલી خیالی =
તાર્કિક) મનસ્વી, માની લીધેલું ધારી
લીધેલું.

ખ્યાલીખુશી, સ્ત્રી. (૧૦ સ્વિયાલીખુશી
 خیالی خوشی = માની લીધેલી ખુશી)
મોજમજા, ગાનતાન.

ખ્યાખ, પુ. (૧૦ સ્વાખ خواب = સ્વપ્ન)
શમણું.

ખ્યાર, વિ. (૧૦ સ્વાર خوار = કનિષ્ઠ)
અતિ દુઃખી, કંજેત.

ગ. ગ.

ગચ્છી, વિ. (૧૦ ગચ گچ = ચુનો) ચુનાનું
કામ, ચુનાગચ્છી કામ.

ગજ, પુ. (૧૦ ગજ گزر = ધુગડાં ભરવાનો
ગજ) ચોવીસ તસુ.

ગજનવી, વિ. (૧૦ ગજનવી عزنی =
ગજનીતો રહેનાર) ગજનીતો વતની.

ગજબ, પુ. (અં ગજબ غضب = ભુલમ
ગજબ = યુરસે થયો ઉપરથી યુરસો, કોપ)
આશ્ત.

ગજબી, વિ. (અં ગજબી غضبى = ભુલ-
મવાળું) કોપવાળું આશ્તવાળું.

ગજર, સ્ત્રી. (૧૦ હિં. ગજર گجر એવ-

ગજલ.]

૭૦

[ગજપી.

ડીઆં) પહેરો બદલાતાં જે ધડિઆળ વ-
ગાડવામાં આવે છે તે.

ગજલ, સ્ત્રી (અં ગજલ غزل પ્રિય સાથે
રમવું) સ્ત્રીઓના પ્રેમની, મૈત્રીની અને
જવાનીની હકીકતની કવિતા.

ગજલિસ્તાન, નં (અં ગજલ+સ્તાન
શબ્દ ગજલિસ્તાન غزلیستان ગજલોનું
પુસ્તક) જેમાં ગજલો હોય એવું પુસ્તક.

ગજર, સ્ત્રી (શબ્દ ગુજર گزر રસ્તો,
સડક) ઓરડાની બાજુનો ખંડ, બાજુની
અંધારી ગલી.

ગજિયાણી, સ્ત્રી (શબ્દ ગજ گج ઉપરથી)
ગજ પનાનું વધારે ઊંચી ભતનું રેશમી કપડું.

ગજિયું, નં (શબ્દ ગજ گج ઉપરથી) ગજ
પનાનું બહાર સુતરનું કપડું, ખાદી, ગજ
પનાની વસ્તુ.

ગજિયા, પુ (શબ્દ ગજ گج ઉપરથી)
આશરે ગજ જેટલા લાંબા ધાતુનો સળિયા.

ગજ, સ્ત્રી (શબ્દ ગજ گج ઉપરથી) ગજ
જેટલા પનાનું બીણા વણાવતું એક
ભતનું રેશમી કપડું.

ગંજ, પુ (શબ્દ ગંજ گنج ઢગલો) કાંઈ
વસ્તુનો વધારે જથ્થો હોય તે.

ગંજાવર, વિ (શબ્દ ગંજાવર گنجاور
આવર પ્રત્યય છે=ઢગલાવાળો) ઘણો
મોટો ઢગલો.

ગંજિયું, નં (શબ્દ ગંજ گنج ઉપરથી)
ગંજમાંનું એકાદ પાત્ર.

ગંજ, સ્ત્રી (શબ્દ ગંજ گنج ને ધ પ્રત્યય
લાગી થયેલો શબ્દ ધાસતો ઢગલો)
ધાસતો ઓઢલો.

ગંજફ, પુ (શબ્દ ગંજફ گنجف)
રમવાનાં પાનાંનો જથ્થો.

ગડદો, સ્ત્રી (શબ્દ ગિર્દ گرد પરિધ, આ-
ભુઆભુ એને ર્ પ્રત્યય લાગી થયેલો

શબ્દ=ભીડ) ઘણા માણસો એકઠા થયા
હોય તેવી હાલત.

ગણીમત, ગનીમત غانیمت શબ્દ ભુઓ.

ગનીમત, સ્ત્રી (અં ગનીમત غانیمت
ગનમ ઉપરથી લૂટનો માલ, જે હોલત
મહેનત વિના પ્રાપ્ત થાય તે) સંતોષકારક,
જોષથી તેરતું, ઉત્તમ, લાભકારક. ‘પ્ર-
ધાનનું જીવન ટુંકું ને કામ ઘણું,
તેથી જેટલું થાય તેટલું ગનીમત
સમજ કરવાનું.’ નં અં

ગનીમ, પુ (અં ગનીમ غانیم લૂટનાર,
શત્રુ, ગનમ લૂટમાં લઈ જવાએલું ઉપ-
રથી) દુશ્મન, શત્રુ.

ગપ, સ્ત્રી (શબ્દ ગપ گپ નકામી
વાતો, વડાઈ કરવી, શોખી મારવી)
અફવા, ખાસ વિનાની લોકમાં ચાલતી વાત.
ગપગોળો, પુ (શબ્દ ગપ گپ ગોળો ચુ-
જરાતી) અફવા, ગપાટો.

ગપસપ, સ્ત્રી (શબ્દ ગપ گپ એની સાથે
સપ નિર્વર્ધક વપરાય છે) અફવા.

ગપાંશ, પુ (શબ્દ ગપ گپ અંશ અંશરૂત
જેમાં ગપનો અંશ હોય તે) ગપ, અફવા.
ગપાટો, પુ (શબ્દ ગપ گپ આટો શું
પ્રં) અફવા, ઉડતી વાત.

ગપાટક, નં (શબ્દ ગપ گپ અટક સં)
ગપની પરંપરા.

ગપાડું, નં (શબ્દ ગપ گپ ઉપરથી)
ગપ, અફવા.

ગપ્યાં, નં (શબ્દ ગપ گپ નું ચુજરાતી
બહુ વચન) આમતેમની આડી અવળી
વાતો.

ગપ્યાંગાણી, સ્ત્રી (શબ્દ ગપ گپ ઉપરથી)
વાતચીત, સાચીને બનાવટી કહાણી
કિસ્સા જેવી વાતો કરીને વખત કાઢવો તે.

ગપ્પી, વિ (શબ્દ ગપ گپ ઉપરથી) ગપ
મારનાર, અફવાઓ ઉડાડનાર. ‘ગપ્પીને

ગમ્પીદાસ.]

૭૨

[ગરકવું.

ધેર ગમ્પી ગયા, આવો ગમ્પીજી,
બાર હાથનું આરીઈ, ને તેર હા-
થનું બી.' ગુ ૦ ૦

ગમ્પીદાસ, પુ ૦ (દા ૦ ગમ્પી ઉપરથી)
જેની વાત વારંવાર ગમ્પી કરેલી હોય
એવો માણસ.

ગમ્પુ, ન ૦ (દા ૦ ગમ્પી ઉપરથી) ગ-
મ્પી હલકા પ્રકારનું જુઝાણું.

ગમ્પલત, જી ૦ (અ ૦ ગમ્પલત غمفلت
આળસ, ગમ્પલતે આળસુ હતો ઉપરથી)
જુલસુક, સુરતી, એ પરવાઈ, અસાવધાની.

ગમ્પલતીયું, વિ ૦ (અ ૦ ગમ્પલત غمفلت
ઉપરથી) ગમ્પલત કરવાની આદત પડી
ગમ્પ હોય એવું.

ગમ્પલતી, વિ ૦ (અ ૦ ગમ્પલત غمفلت
ઉપરથી) ગમ્પલત કરે એવું ગમ્પલત,
જુલસુક.

ગમ્પડું, ગભરું ગમ્પડું જુઓ.

ગમ્પડ, વિ ૦ (દા ૦ ગમ્પડ گمپر=પારસી ઉપ-
રથી, જુવાન, રૂપાળો) માંસથી ભરેલો
ગોરો ને રૂપાળો જુવાન. 'કદમ તુજ
એસવા ગમ્પડ, પડશે તો પેરમાં
તારા.' કલાપી.

ગમ્પર, વિ ૦ (દા ૦ ગમ્પર گمپر=પારસી, અગ્નિ
પૂજક ઉપરથી) પૈસાદાર, મંગીન, તાજું.

ગમ્પ, પુ ૦ (અ ૦ ગમ્પ گمپ=શોક) દિલગીરી,
તું કરેક ન કર, તેથી મને કાંઈજ ગમ
-એક-નથી. આત્મ. ૧૬૭

ગમ્પખાર, વિ ૦ (ગમ્પ અન્ન+ખાર દા ૦ પ્ર ૦
گمپخوار=ગમખાનાર, દુઃખમાં લાગીઓ
થનાર) દરદમંદ, ધીરજ રાખનાર. 'દે
શુક એ વાલી ખુદા, ગમખાર
એગાના પેર.' કલાપી,

ગમ્પખારી, જી ૦ (અ ૦ ગમ્પ+ખારી દા ૦ પ્ર ૦

گمخواری હમદદી) સહનશીલતા,
દરદમંદી.

ગમગીન, વિ ૦ (અ ૦ ગમ્પ+ગીન દા ૦ પ્ર ૦
گمگین=દિલગીર, શોકાતુર)
દુઃખી ઉદાસ, શોકમાં મુખેલો, 'આવા
ગમગીન સમયે પણ આવું સાંભળી
કેને હસતું ન આવે?' ન ૦ અ ૦

ગમગીની, જી ૦ (અ ૦ ગમ્પ+ગીની દા ૦ પ્ર ૦
گمگینی=દિલગીરી) શોક, ગમ. 'હાલ
આપણા મિત્રની ગમગીની દૂર કરવા સાડ
ભર્યા રત્નદાસ કાંઈ મીઠાઈ વગેરે લાવો,
તે આપણે ખાતા જમ્પથું ને વાતચીત
કરતા જમ્પથું.' કાંતા.

ગમગુસાર, વિ ૦ (દા ૦ ગમ્પગુસાર گمگوسار
=હમદદ. ગમ-અરબી છે) માંદાની માવ-
જત કરનાર. 'મારા એક કામમાં મારા
ગમગુસાર બનશે?' આ ૦ આ ૦

ગમગ્યાં, ન ૦ (અ ૦ ગમ્પજહ گمجه=પશારો,
નખરો) લાડ, પ્યાર, વિચારી વિચારીને
નામરજીથી બોલવું.

ગમસી, વિ ૦ (અ ૦ ગમ્પસ گمپس=આંખમાંથી
નીકળે છે તે પીઆ, અથવા ખાડો, ઉપ-
રથી ખાડાવાળા અથવા પીઆવાળા
આંખવાળા.) નવી વાંચનખાળા, કન્યા
પુસ્તક અજખાસી એગમનો પાઠ.

ગમી, જી ૦ (અ ૦ ગમી گمپی=દિલગીરી)
શોક, શોકાતુર.

ગર, પ્ર ૦ گار દારસી પ્રત્યય છે એનો અર્થ
'બનાવનાર' થાય છે. જેમકે શીશગર
=કાચ બનાવનાર, કુળગર=કુળ બનાવનાર.
દરગર=ડાંગર, દર બનાવનાર.

ગરક, વિ ૦ (અ ૦ ગરક گرق=ધાતુ છે=દુખી
જવું. બવહારમાં ગરક વપરાય છે) દુખી
ગએલું.

ગરકવું, કિ ૦ (અ ૦ ગરક گرق=દુખીજવું
ઉપરથી ગુજરાતી કિયાપદ) કાદવ કે

ગરકાવ.]

૭૨

[ગરીબનવાજ.

પ્રવાહી વગેરેમાં કુખી જવું. 'પોતાનું
જીવનપણું વીસરી અનંતની ધૂનમાં
ગરકી જાય.' નં ૦ ચ૦

ગરકાવ, વિ० (ગર્ક અં+આવ=પાણી કાં
ગર્કાવ=ગ્રાહીમાં કુખેલો) ભરપુર
ચક્રચુર, મશગુલ. 'આલસમાં ગમગીનીમાં
ગરકાય થઈ ગયો.' બાં બાં

ગરજ, સ્ત્રી० (અં ગરજ=ઘરૂં, ઘરૂં,
જરૂર, અપ. ગરજ=ઘરૂંમાં લુબ્ધ થયે
ઉપરથી) અપ, દરકાર, જરૂર,

ગરજ મતલબી, વિ० (અં ગરજ+મતલબી
ગરજમતલબી=ઘરૂં મતલબી ગરજ
અને મતલબવાળો) સ્વાર્થી.

ગરજસવાદી, વિ० (અં ગરજ=ઘરૂં)
સ્વાર્થી. 'ગરજ સવાદી ના થઈએ મારા
વહાલા.' દયારામ.

ગરજાઉ, વિ० (અં ગરજ=ઘરૂં ઉપરથી)
ગરજવાન, જેને ગરજ હોય તે.

ગરજી, વિ० (અં ગરજી=ઘરૂં-
વાળું) ગરજવાન.

ગરજીલું, વિ० (અં ગરજી=ઘરૂં ઉપરથી)
ગરજવાળું.

ગરજી, વિ० (અં ગરજ=ઘરૂં ઉપરથી)
ગરજવાન.

ગરદ, સ્ત્રી० (કાં ગર્દ=ધૂળ) માટી.
'સુંદરીએ ગુણસાર મહાગુણ મહામાં,
કો જાણે કો દાર મળી ગઈ ગર્દમાં.'
કં ૦ ૬૦ ૩૦

ગરદન, સ્ત્રી० (કાં ગર્દન=કોડ) કોડ
ગળાનો પાછલો ભાગ, ખેરો, કોડ.

ગરદા, પુ० (કાં ગર્દા=ધૂળ) 'ગર-
દાથી ઘવાએલો મુસલમાન જ્યારે
તાપીમાં નાહી નવાં વસ્ત્ર સજ્જતા.'
નં ૦ ચ૦

ગરદી, સ્ત્રી० (કાં ગર્દી=ધૂળ, અજીબાજી એન હ પ્રત્યય લાગી ગર્દી=
ભીડ) ઠઠ, સંકીર્ણતા. 'ભયંકર ન્યાયાસન,
કાજ, ક્યાંદી ને એ બધી ગરદીમાં નિર્ભય
અને પ્રકાશમય એક આકૃતિ.' યુ. સિં.

ગરમ, વિ० (કાં ગર્મ=ગરમ) ઊંડું, તપેલું.

ગરમમસાલો, પુ० (કાં ગર્મ+મસાલહ
=અરબી ગર્મ=મસાલ) મરી, તજ, લવિંગ
વગેરે તેજનાનો બૂકા.

ગરમાઈ, સ્ત્રી० કાં ગર્મી ગરમી ઉપરથી)
ગરમી.

ગરમાઉ, વિ० (કાં ગર્મ ગરમ ઉપરથી)
ગરમી ઉત્પન્ન કરવાના યુક્તિવાળું.

ગરમાગરમ, વિ० (કાં ગર્મગર્મ ગરમગરમ
=ઊંડું ઊંડું) તરત ઊંડું કરેલું.

ગરમાવો, પુ० (કાં ગર્મી ગરમી ઉપરથી)
ગરમી.

ગરમી, સ્ત્રી० (કાં ગર્મી ગરમી) ઉષ્ણતા,
ઉનાશ.

ગરીબ, વિ० (અં ગરીબ=ઘરૂં-વતનથી
દૂર પડેલો ગરબ=દૂર હતું ઉપરથી
પરદેશી) નિર્ધન, સાલસ, ભિખારી,
કંગાલ, મુસાફર.

ગરીબગરબાં, વિ० (અં ગરીબ એનું બહુ-
વચન ગરબા=ગરીબગરબાં=ઘરૂં-
ગરીબો) કંગાલ, નિર્ધન, 'તે દુકડા
ગરીબગરબાંને આપી દીધા.' બાંબાં

ગરીબડું, વિ० (અં ગરીબ=ઘરૂં ઉપરથી)
ગરીબ.

ગરીબનવાજ, વિ० (અં ગરીબ+નવાજ
કાં નવાજન=કૃપા કરવી ઉપરથી નવાજ
=કૃપા કરનાર. ગરીબનવાજ=ઘરૂં-
ગરીબો ઉપર કૃપા કરનાર) ગરીબોનો
પાળક.

ગરીબપરવર.]

૭૩

[ગવારા.

ગરીબપરવર, વિં (અં ગરીબ+પર્વર
પર્વર્દન=પાળવું ઉપરથી પાળનાર. ગરી-
બપર્વર=ગરીબોને પાળનાર)
ગરીબોના પાલક.

ગરીબાઇ, સ્ત્રીં (અં ગરીબી عربی)
ગરીબી.

ગરીબી, સ્ત્રીં (અં ગરીબી عربی)
નિર્ધનતા, કંગાલિઅત.

ગરફ, વિં (અં ગુરુર=છેતરવું,
અહંકાર. ગર=તેણે છેતર્યો ઉપરથી)
અહંકાર, અભિમાન, અહંકારી મિનલ.

ગરફી, સ્ત્રીં (અં ગુરુરી=અ-
હંકાર) અભિમાન.

ગરફ, عربી ગરફ શબ્દ ભુઓ.

ગરફ, عربી ગરફ શબ્દ ભુઓ.

ગલગોટો, પું (ફાં ગુલ=ફલ)
ગોટો ગુજરાતી. એક જાતનું ફલઝાડ.

ગલત, વિં (અં ગલત=ભૂલ)
પાયા વગરનું, અસત્ય, ખોટું. 'કચ્છ કેરા
કોટના બડેગ દેશલજીની કુંવરી વિષે
લખ્યું છે તે પણ ગલત છે.' રાં માં
ભાં ૧.

ગલતી, સ્ત્રીં (અં ગલતી=ભૂલ)
અસત્ય, ખોટું. 'સપ્તર કરે, ૩૨ અગર
રખથી ન કરે, ગલતી અરે ગાફિલ.'
દીં રાં

ગલબા, પું (અં ગલબહ=જાબર-
દસ્તી) ફટાકા.

ગલબુ, નં (અં ગલબહ=જાબર-
દસ્તી) ગપ, અફવા.

ગલબો, પું (અં ગલબહ=જાબર-
દસ્તી) ગપ, અફવા.

ગલમેંદી, સ્ત્રીં (ફાં ગુલ=ફલ) એક
જાતની વનરપતિ.

ગલાલ, નં (ફાં ગુલાલ=શુદ્ધ)
=ફલનું અનિયમિત બહુવચનનું રૂપ છે.
એક જાતનો રંગ) એક જાતનું રાતું

ચૂર્ણ. એક જાતનો રંગ જે હોળીના
દિવસોમાં મોં પર છાટે છે.

ગલીકુંચી, સ્ત્રીં (ફાં કૂચહ=કોચ-
શેરી) ફળાઉ, શેરી.

ગલીચ, વિં (અં ગલીજ=જાડું,
ધટું. ગંદાના અર્થમાં વપરાય છે. ગલજ=
તે જાડું હતું ઉપરથી) ગંદું, મેલું, કચ-
રાવાળું, ગંધાતું.

ગલીચી, સ્ત્રીં (અં ગિલાસત=દહતા,
જાડાશ) ગંદવાડ, ગંદકી.

ગલીચો, પું (ફાં ગાલીચહ=જાડું=
ઝીનું પાથરણું) જુદાદાર યુથણીનું
પાથરણું.

ગલુબંધ, પું (ફાં ગલબંધ=ગળામાં
બાંધવાનો ઝીન કે રેશમનો પટો.
ગલ=ગળું+બંધન=બાંધવું ઉપરથી બંધ)
ગળપટો. 'તેઓ જુદા જુદા રંગના
રત્નના મૂલ્યવાન ગલુબંધ પહેરે છે.'
રાં માં ભાં ૧

ગલેફ, પું (અં ગિલાફ=કવર,
ઢાંકણું ગલફ=ઢાંકણું ઉપરથી) તકીઆ કે
કબર ઉપર જે લુગડું હોય છે તે.

ગલોલ, સ્ત્રીં (ફાં ગુલુલહ=ગલોલ)
જોલ) જોલ જેવું દારી અથવા ચામ-
ડાનું કાંકરા અથવા ગોળા ફેંકવાનું સાટ
જેવું યુથણુ તે. 'પાંખી પર જે ગલોલ
મારે, તે પાંખી ચિતમાં ન વિચારે'
કં ૬૦ ૩૦

ગલોલો, પું (ફાં ગુલુલહ=ગોળી)
ગોળો, ગોળમટોળ ગોળો, ગલોલમાં
છોડવાનો ગોળો.

ગલ્લો, પું (ફાં ગુલ્લક અથવા ગુલ્લક
=ગુલ્લક=પૈસા રાખવાનું વાસણ)
વેપારીનું પરચુરણ વકરાનું નાણું રાખ-
વાનું પાત્ર.

ગવારા, વિં (ફાં ગવારા=મન-
પસંદ, જલદી પચે તેવું) જાવડું, કચ્છલ.

ગવાહ.]

૭૪

[ગીયત.

‘આવા અશ્વજ્ઞ સાંભળવાનું’ ગવારા ન કરી શકે. ’ આં આં
 ગવાહ, પું (ફાં ગવાહ ગો=સાક્ષી
 પુરનાર) સાક્ષી. ‘ને લેને ગવાહ
 પાક પરવરદગાર છે. ’ આં આં
 ગવાહી, સ્ત્રીં (ફાં ગવાહી ગો=સાક્ષી,
 પુરાવો) શાહેદી.
 ગરત, સ્ત્રીં (ફાં ગરત ગસ્ત=કરવું.
 ગસ્તન=કરવું ઉપરથી) ચોપી, રખવાળી,
 પહેરો ભરવો, કરવા જવું. ‘એક પ્રહર
 રાત ગયા પછી બહાર ગરત કરવા
 જવું છે. ’ આં આં
 ગંદકી, સ્ત્રીં (ફાં ગંદકી ગંડ=અપવિત્ર
 મલીન ઉપરથી) ગંદવાડ, કચરોપુંજો,
 વાસ મારે એવી ખરાબ વસ્તુઓ
 પડેલી હોય એવી હાલત.
 ગંદવાડ, સ્ત્રીં (ફાં ગંદકી ગંડ=અપ-
 વિત્ર ઉપરથી ગુજરાતી પ્રયોગ) ગંદકી
 અસ્વચ્છ, ગંદવાડો.
 ગંદું, વિં (ફાં ગંદકી ગંડ ઉપરથી)
 અસ્વચ્છ, ગંધવાળું.
 ગાણ, વિં (અં ગાજી ગાજી=ધર્મચોક્ષી.
 ગજન=લશ્કરી કામ માથે લેવું ઉપરથી)
 લડવૈયો, મરનાર, કતલ કરનાર. ‘જિ-
 હાદમાં જે ઈસ્લામ ધર્મથી ભિન્ન
 કોઈ પણ ધર્મના લોકોનો પરાજય
 કિંવા નાશ કરે છે તે મુસલમાન
 ‘ગાણ’ કહેવાય છે. ’ આં આં
 ગાફેલ, વિં (અં ગાફિલ ગાફલ=ગફલત
 કરનાર) જે ખમર, અસાવધ.
 ગાફેલી, સ્ત્રીં (અં ગાફલત કે ગાફિલી
 ગાફલત=અવશ્ય) અલક્ષ.
 ગાયબ, વિં (અં ગાઈબ ગાઈબ=ગેર-
 હાજર-જતો રહેલો) ન હોય તે.
 ‘કુળી ગાયબ નિરાશામાં, મળ મિનોઈ
 લે અહીંઆં. ’ આત્મ પૃ. ૧૮

ગાર, પું (ગાર ગાર=ફાં પ્રત્યય છે. કરનાર
 અર્થ છે) જેમકે પરવરદગાર, મદદગાર.
 ગાર, સ્ત્રીં (અં ગાર ગાર=યુક્ત) બો,
 પહાડની બો, અંધારું, અંધારું ગાર છે.
 ગારત, વિં (અં ગારત ગારત=લુટવું)
 લટ, ઉગડ, ખરાબ.
 ગાલીચો, પું (ફાં ગાલીચહ ગાલીચ=
 ગીનતું પાથરાણું) જેમાં વેલચુટા વગેરે
 પાડેલું હોય એવું ગીનતું બીજાનું કે પા-
 થરાણું. ‘ગાશામાંથી ગાલીચો કાઢી
 જમીન પર બિછાવી દીધો. ’ આં આં
 ગાશા, પું (અં ગાશિયહ ગાશિયહ=ગીન-
 પોશ, પથરાણું) ધાશીઓ. ‘ગાશામાંથી
 ગાલીચો કાઢી જમીન પર બિછાવી
 દીધો. ’ આં આં
 ગિરેબાજ, નં (ફાં ગિરહ=ગાંઠ+ વાજ
 = રમનાર, આપ્તન=રમવું ઉપરથી.
 ગિરહવાજ, યુગાંટ ખાનાર.) ક્યુતરની
 એક ભત છે. જે યુગાંટ ખાતું ખાતું
 ઉડે છે.
 ગિરેબાન, પું (ફાં ગિરેવાન અથવા
 ગિરીવાન ગિરીવાન=ગિરે=ગરદન+બાન=
 રક્ષક. ગરદનનું રક્ષણ કરનાર) ગળુ-
 અંધ, ગળપટો.
 ગિલાખોર, વિં (ફાં ગિલહ+ખોર
 ગિલહ=ફાંઈ કરનાર) ચાડી યુગલી
 કરનાર, નિંદક.
 ગિલ્લો, પું (ફાં ગિલહ ગિલહ=ફાંઈ,
 નિંદા) ગીયત, અળડવું. ‘આ પુસ્તક
 અમુક રાજ્ય રજવાડાનો ગિલ્લો કરવા
 રચ્યું નથી. ’ આં. ન. ગ.
 ગિસ્ત, વિં (ફાં ગિસ્ત ગિસ્ત=નાહારું,
 ભૂંડું,) નકાંચું, ફેગટ. ‘તે ગિસ્ત થોલ
 માર્યો ગયો. ’ શામળાં
 ગીયત, સ્ત્રીં (અં ગીયત ગીયત=ગીયત
 પૂં પાછળ કોઈની નિંદા કરવી તે

ગીચતખોર.]

૭૫

[ચુકતાર.

ગુપ્ત=ગેરહાજર. ઉપરથી) નિંદા બદ-
ખોષ, આળ, તોહમત.

ગીચતખોર, વિં (અં ગીચત+ચોર
=ખાનાર-ગીચતચોર=غيببت خور=
ગીચત કરનાર.) જેને નિંદા કરવાની
ટેવ હોય તે.

ગીરદ, સીં (કાં ગર્દ=ધૂળ) ઝીણી
ધૂળ, રજ, રજેટી.

ગીરદી, સીં (કાં ગિર્દી=ભીડ)
ચારે તરફ લોકોનું ભેડું થવું તે. 'દર
પર બડી ગીરદી પૂછે, મયંખાનું ખુલશે
કે નહિ.' ગું ગં

ગીર, સીં (કાં પ્રત્યય. ગિરિક્ષતન=પકડવું
ઉપરથી ગીર=પકડનાર, જીતનાર, બેનાર)
આલમગીર, તમાશગીર, ચુલગીર, જહાં-
ગીર વગેરે.

ગીરકેશી, સીં (કાં ગર્વિશી=કર્ણીશી
ગર્દાદન=ફરવું ઉપરથી ગર્દિશ=ચક્રકર, ફેર
ઝોને ઈ લાગી થયેલો સજ્જ. ફેરફાર)
કમનસીબી, મુસીબત, ગુજરાતીમાં બહિ-
હારી, ખૂબી.

ગીરદો, પું (કાં ગર્દ=ધૂળ)
કચરો, બગદો.

ગીરફતાર, વિં (કાં ગિરિફતાર=ગર્ફતાર
પકડેલો, કેદી. ગિરિક્ષતન=પકડવું ઉપરથી)
ઐક તાર, ઐક ધ્યાન થઈ ગએલું. 'હું
ગમગીનીમાં ગિરફતાર થઈ ગયો.'
નંં અં

ગીરફતારી, સીં (કાં ગિરિફતારી
=તલલીનતા, પકડાએલાપણું.
ગિરિક્ષતન=પકડવું ઉપરથી) મુસીબત, કષ્ટ.

ગીરવી, વિં (કાં ગિરો=ગીરવી મૂકવું
ઉપરથી) ઘરેણે આપેલું લીધેલું હોય એવું.

ગીરો, અં (કાં ગિરો=ઘરેણે રાખવું,
મૂકવું) ઘરેણું મૂકવું.

ગીરોખત, નં (કાં ગિરો+ખત અં
ઘરેણીઆત ખત) સાનખત.

ગીલતાન, પું (કાં ગલ્તાન غلطان=
ચક્રર ખાનાર) ઘોડિયાટ, ચીતરેલો
ચીકલવટ.

ગુજરાન, નં (કાં ગુજરાન=ચુ-
બરો કરવો. ગુજરાનીદન=ચુબરો કરવો
ઉપરથી) આજીવિકા, નિભાવ, નિર્વાહ.

ગુજરાત, સીં (કાં ગુજારિશ=કુઝાર
અરજ કરવી) દરખાસ્ત કરવી, રૂબરૂ
કરવું તે.

ગુબરવું, કિં સં (કાં ગુજાનીદન=
ગાળવું, ગુબરો કરવો ઉપરથી ગુબરાતી
ક્રિયાપદ) વીતાડવું. 'ગુબરો જે શિરે
તારે જગતનો નાથ તે મહેલો.'

બાળાશંકર.

ગુબરો, પું (કાં હિં. ગુજારહ=કુઝાર
ગુબરો) નિભાવ, નિર્વાહ.

ગુદરત, વિં (કાં ગુજરતહ=ગુજ-
સ્તન=થઈ રહેવું, પૂર્ણ થવું ઉપરથી
થઈ રહેલું) સિલક રોજ ગુદસ્તાની=
ગયા દિવસની બાકી. ગત, પાછલું, ગએલું.

ગુનેગાર, વિં (કાં ગુનાહ, ગુનહ+ગાર
ગુનાહકાર=ગુનાહવાળો) અપરાધી,
ગુનો કર્યો હોય તે.

ગુનેગારી, સીં (કાં ગુનાહ કે ગુનહ+
ગારી=ગુનાહકારી=ગુનાહ કરેલો
હોય એવી હાલત) તકસીર, ગુનો.

ગુનો, પું (કાં ગુનાહ કે ગુનહ=ગુનાહકાર
=દોષ) વાંક, તકસીર.

ગુફતાર, સીં (કાં ગુફતાર=ગુ-
લવું. ગુફતન=ગોલવું ઉપરથી 'ગુબો
કરવા અને તુજ બંજરે ગુફતાર કાઢી
છે.' ગું ગં

[ચુકતેગો.]

૬૬

[ચુલચરમ.]

ચુકતેગો, સ્ત્રી (કાં ગુફતોગુ **گفتوگو** =વાતચીત, બોલચાલ. ચુકતન= બોલવું ઉપરથી) વાતચીત. 'તકદીરે બરબાદ કીધી, યારીની એ ચુકતેગો' કલાપી.

ચુબારો, પુ (અં ગુબારહ **بهاره** =વટો-ળીઆ, ગળર=તે ધૂળના રંગ જેવો હતો ઉપરથી, બહુના) હવામાં ઉડાડે છે તે બહુત, ચુબ, અં (કાં ગુમ **گم** =ખોવાયેલું) મગ્ન એકતાર, અહંકારી, ચુપ.

ચુમજ, પુ (કાં ગુમદ **گمید** =ચુરજ, ગોળ ઈમારત.) કળશના આકારની કમા-નદાર બાંધણી, ધુમટ.

ચુમરાહ, વિ (કાં ગુમ્રાહ **گمراه** ચુમ= ખોએલો, રાહ=રસ્તો, ભૂલો પડેલો) ભટ-કલો, બહેંકલો, નારિતક, માથાનો ફરેલો અહંકારી. 'જા બેગીઆ ચુમરાહ છે.' ચું ગાં

ચુમાન, નં (કાં ગુમાન **گمان** શક, સંદેહ) વિચાર, અહંકાર, ગર્વ ફાંકા, તોર, પતરાજ. ઉચી ને અલબેલડીરે, મુખ ધણું ચુમાન, બેબનીયાતું જોર જણાવે, હું ઉતાઈ અભિમાન. 'દાં લીં ક. ૧૨

ચુમાની, સ્ત્રી (કાં ગુમાની **گمانی** = શંકાશીલ) અહંકારી, ગર્વિષ્ઠ, ફાંકા રાખનાર. 'પણુ ચુમ થઈ ગઈ તે ચુમાની, ત્યારથી દીકી નહિ. 'આળાશકર.

ચુમાવણુ, કિં સં (કાં ગુમ **گم** ઉપરથી ચુમરાતી ક્રિયાપદ) ખોલું, પાસેથી જતું રહે તેમ કરવું, નકાચું કાઢવું.

ચુમાસ્તાગીરી, સ્ત્રી (કાં ગુમાસ્તહ જેને કાષ્ટ કામ સોંપવામાં આવ્યું હોય તે માણસ+ગિરી=પણુ ગુમાસ્તહગિરી= **گماشته گوی** =ચુમાસ્તા પણુ) ચુમા-સ્તાતું કામ, મહેતાગીરી.

ચુમાસ્તી, સ્ત્રી (કાં ગુમાસ્તહ+ગી પ્રત્યય ગુમાસ્તગી **گماشته گوی** ચુમાસ્તાતું કામ) ચુમાસ્તા તરીકે મહેતાતણું.

ચુમાસ્તો, પુ (કાં ગુમાસ્તહ **گماشته** =જેને કાંઈ કામ સોંપવામાં આવ્યું હોય તે માણસ) મહેતો, કારકુન. સાહુકારને ત્યાં જે લખનાર તરીકે હોય છે તે.

ચુરજ, સ્ત્રી (કાં ગુર્જ **گورج** =એક હથી-આરતું નામ છે જે ઉપરથી ગોળ તે પોહોણું હોય છે તે નીચેથી પાતળું હોય છે) ગદા, સાંઘ, મુદગર. 'ગદા ચુરજ ને પરશી લીધી, કરી ઉધારી તરવાર; તૈયાર થયા હજધરજ પોતે, તતક્ષણ નીસર્ખો ધાર.' રૂકિમં હં

ચુરદો, પુ (કાં ગુર્દહ **گورده** =મૂત્રાશય) મૂત્રપિંડ, મૂત્ર ઉપર કરનારો અવયવ.

ચુરાખ, નં (અં ગુરાખ **گراخ** =કાગડો) એક જાતનું વહાણ, નાની હોડી.

ચુર, વિ (અં ગુરુર **گورور** =અહંકાર) અભિમાન. 'ચુરેતું ઘર હુમેશા ખાલી છે.' ખાં ખાં

ચુલ, નં (કાં ગુલ **گل** =ફૂલ) પુષ્પ, બતી અથવા દીવાની વાટ પર બળતો મોગરો.

ચુલકંદ, પુ (કાં ગુલકંદ **گلکند** ચુલ= ફૂલ+કંદ=ગળપણુ. ફૂલને ખાંડની બનાવેલી એક દવા. ચુલાબનાં ફૂલને સાકરમાં ઘણા દલાડા રાખી મુકી તૈયાર કરેલા પદાર્થ.

ચુલછડી, સ્ત્રી (કાં ગુલ **گل** =ફૂલ+છડી હિ. લાકડી=એક જાતનું ફૂલગ્રાહ) ચુલા-બનો ગોટો, ચુલાબનો તોરો.

ચુલચરમ, વિ (કાં ગુલચરમ **گلچشم** = ચુલ=ફૂલ+ચરમ=આંખ. ફૂલ જેવી આંખો જેને છે તે) પુષ્પ જેવી આંખોવાળી.

[ગુણધર્મ]

૭૭

[ગુણધર્મ]

ગુણધર્મ, નં (૧૦ ગુણિશબ્દ ગુણિશબ્દ
ગુણ=ફલ+શબ્દ=શત+વૃંધ. એક જાતનું
ફલ, જે રાત્રે ખીલે છે.) રાત્રે ખીલનાર
એક જાતનું ધોળું ફલ.

ગુણજર, પુ (૧૦ ગુણજર ગુણજર=ગુણ=
ફલ+જર એ સ્થળ વાચક પ્રત્યય છે=
અગીચો) યાગ, ઉપવન, વારી 'વિસારે
કયાં અજબ યુગ્ય', ઈરમ ગુણજરનું
તેં ગુણ.' દી. સાં

ગુણતરાશ, સ્ત્રી (૧૦ ગુણતરાશ
ગુણતરાશ=ગુણ+તરાશ=કાપનાર, તરા-
શીદન=કાપનું ઉપરથી દીવાનો મોગરો
કાપનાર. કાતર) મોગરો કાપવાની કાતર.

ગુણતાન, વિ (૧૦ ગુણતાન ગુણતાન=ગુણ+તાન
આળોટતો.) લીન, મસ્ત. 'આન
ખાન ને પાનનું, ગાનતાન ગુણ-
તાન; જ્ઞાન વિના વિદ્વાનનું માન ધરે
નાદાન.' કં. ૬૦ ૬૦

ગુણતોરો, પુ (૧૦ ગુણ તોરો=ફલ+
તુરંહ=દરેક વસ્તુનો કિનારો. ગુણતુરંહ=
એક જાતનું ફલગ્રંથ) ગુણાળનો ગોટો,
ગુણાળનો નાનો હાર.

ગુણથયુ, કિં (૧૦ ગુણ=ફલ ઉપરથી ગું
કિં ઓક્ષવનું, ઓક્ષવાષ જનું) દીવો
રાણો કરવો. 'આનો દીવો ગુણ થયો
છે.' નં. ૨૦

ગુણસ્ત, પુ (૧૦ ગુણસ્ત ગુણસ્ત=ફલ+સ્ત=હાથો=ફલનીગેદ
ગોંડી બાંધેલો ગોટો.

ગુણદાન, નં (૧૦ ગુણદાન ગુણદાન=ફલ+દાન=રાખવાનું વાસણ, ફલ રાખ-
વાનું વાસણ) ઘરમાં ફલ રાખી મૂક-
વાનું કાચનું અથવા ધાતુનું વાસણ.

ગુણદાખરી, (દાવદી) સ્ત્રી (૧૦ ગુણ-
દાખરી ગુણદાખરી=એક જાતનું પીળો

રંગનું કે ધોળા રંગનું ફલ) એક જાતનું
ફલ કે તેનો રોપો. 'ગુણદાખરી યા
ગુણદાખરી, ગુણદાખરી ગરદન ઉપર.'
ગુ. ૨૦

ગુણદામ, વિ (૧૦ ગુણદામ ગુણદામ=ફલ+દામ=રંગ, જેનો રંગ ફલ જેવો છે
તે) ફલ જેવા રંગનું.

ગુણધાન, નં (૧૦ ગુણધાન ગુણધાન=ગુણ+ધાન=ધામણી, સારો અવાજ)
ધોધાટ, આનંદની વાતચીત 'ગુણધાન
ધાન' ગાંધી કુચીએ. શામળ.

ગુણધાસ, નં (૧૦ ગુણધાસ ગુણધાસ=ગુણ+ધાસ=અપ્રત્યક્ષ, અપ્રત્યક્ષ એક
જાતનું ફલ, રતાશ પડતાં કાળાં ફલ થાય
છે) એક જાતનું ફલ ને તેનો રોપો.

ગુણધુ, નં (૧૦ ગુણધુ ગુણધુ=ગુણ+ધુ=ધામણી, સારી ખબર) ગપોટો,
ગપગોળો. 'ગુણધુ થયાં, દેશ હુંટાઈ
ગયો, નાસતા ત્રાસતા ગાડી બેડી.' પ્રેમાનંદ.

ગુણમોહાર, સ્ત્રી (૧૦ ગુણમોહાર ગુણમોહાર=ગુણ+મોહાર=મોહાર એક જાતનું ફલ, એક જાતનું ફલ.
એક જાતનું ફલ.) એક જાતનું ફલ.

ગુણશન, સ્ત્રી (૧૦ ગુણશન ગુણશન=ગુણ+શન=વાડી) અગીચો, ઉપવન 'કુમ્ભ અરોનક
થઈ ગયું છે ગુણશન તો તેજ છે, પણ
તેમાં ગુણગુણ ગાતાં બંધ થઈ ગયાં છે.'
નં. ૨૦

ગુણસ્તાન, સ્ત્રી (૧૦ ગુણસ્તાન ગુણસ્તાન=ગુણ+સ્તાન=સ્થળ, આગ, અગીચો) એ નામની
એક કિતાબ ગદ્યપદ્યમાં શીરાજના પ્રખ્યાત
કવિ શેખ સઅદી સાહેબે દારસીમાં રચી છે.

ગુણાખ, નં (૧૦ ગુણાખ ગુણાખ=ગુણ+આખ=ફલનું પાણી, ગુણાખ એક ફલનું
પણું નામ છે) એક જાતનું ફલ ને તેનો
રોપો.

[ગુલાબજળ.]

૭૮

[ગેર.]

ગુલાબજળ, નં (ફાં ગુલાબ گلاب=ફલનું પાણી) ગુલાબની ગુણભવાનું પાણી.

ગુલાબદાન, નં (ફાં ગુલાબदान=ગુલાબ રાખવાનું શીરોષ્ટ જેવું પાત્ર) ગુલાબ રાખવાનું પાત્ર.

ગુલાબદાની, નં (ફાં ગુલાબदान=ગુલાબ રાખવાનું પાત્ર) ગુલાબ રાખવાનું પાત્ર.

ગુલાબી, વિં (ફાં ગુલાબی=ગુલાબની જેવા રંગનું) ગુલાબનાં ફલ જેવા રંગ હોય તે.

ગુલામ, પું (અં ગુલામ غلام=છોકરો) ખરીદ કરેલો ચાકર નોકર, પૈસાથી વેચાતો લીધેલો માણસ.

ગુલામગીરી, સ્ત્રીં (ગુલામ અરબી+ગીરી ફાં પ્રત્યય = غلام گیری ગુલામી) દાસ પાણું, છેકળ હલકી હાલત.

ગુલામડી, સ્ત્રીં (અં ગુલામ غلام=ઉપરથી) લૌડી, દાસી, ખરીદ કરેલી ચાકર સ્ત્રી.

ગુલામડો, પું (અં ગુલામ غلام=ઉપરથી) નીચ માણસ, હલકો માણસ, ચાકર.

ગુલામખચો, પું (અં ગુલામ+ફાં વચ્ચે=ગુલામખચો غلام+ખચ=ગુલામનો છોકરો) ગુલામબંદો.

ગુલામી, સ્ત્રીં (અં ગુલામ غلام=ગુલામપાણું) ગુલામગીરી.

ગુલાલ, નં (ફાં ગુલાલ گلال=ફલનું અનિયમિત બહુવચન રૂપ, એક જાતનો રંગ) એક જાતનું રાતું ચૂણું, એક જાતનો રંગ જે હોળીના દિવસોમાં મેં પર છાંટે છે.

ગુલાલા, નં (ફાં ગુલાલા گلال=એક જાતનું ફલ) 'ગુલાલાસમ છા-રૂઆ, ગાલ લાલ તણ દેહ, તરૂણુ

વાટિકા થાય છે, જંગલ સરખી જેહુ.' ફાં દં ફાં

ગુલાલા, ગુલાલા શબ્દ જુઓ.

ગુસ્સા, નં (અં ગુસ્સા=નહાવું) રનાન.

ગુસ્સાખાનું, નં (અં ગુસ્સા+ખાનું ફાં ગુસ્સા ખાનું غمسل خانું નહાવણું. દોલતખાન ગુસ્સાખાનામાં ગયો. 'ખાં ખાં

ગુસ્સો, પું (અં ગુસ્સા غم=ક્રોધ ગસ=ગુંગાવું ઉપરથી) ક્રોધ, રીસ.

ગુસ્તાખાના, વિં (ફાં ગુસ્તાખાના غمستان=અસબ્ય) બે અદખી. 'ગુસ્તાખાના કલામ ન કાહો.' ખાં ખાં

ગુસ્તાખી, સ્ત્રીં (ફાં ગુસ્તાખી غمناکی=અસબ્યતા) બે શરખી 'સાહેબ ગુસ્તાખી માફ, એક શેર તલ એના માથા પર બાળો તો બ્રાહ્મણ થાય.' નં ચં

ગુન્નશ, સ્ત્રીં (ફાં ગુન્નશ گنجائش=સમાવેશ) ગજ્જ, શક્તિ, સામર્થ્ય, બળ. 'માટે પોતાની ગુન્નશ વિચારીને પગલાં ભરવાં બેઠાં.' ટચુ. ૧૦૦ વાતો.

ગુંગ, વિં (ફાં ગુંગ گنگ=મુગી) બોલી ન શકે તેવો માણસ.

ગેબ, વિં (અં ગેબ غیب=ગુપ્ત) અલોપ એકદમ અદૃશ્ય થઈ જવું તે. 'અગર છે ગેબ ગાલિમ એ અગરફર્યાદ શાની છે? કલાખી.

ગેબી, વિં (અં ગેબ غیب=ન સમજાય તેવું) છુપું, ન સમજી શકાય એવું. 'શેતાન લેવા ધરકની ગેબી બલાનું કયાં અડચું.' કલાખી.

ગેર, વિં (અં ગેર غیر=ખીજો, તહિ, વગર) ઉપસર્ગ છે. એ શબ્દ તરીકે એકલો આવે તો એનો અર્થ 'અન્ય' થાય છે: ગેર માણસ આવ્યો છે=જે આવેલો બોઈએ તે તહિ પણ ખીજો.

[ગેરઆયર.]

૭૬

[ગોલક.]

ગેરઆયર, સ્ત્રી (ગયર્ આબરુ غیر آبرو)
=ગેર અં ૭૦ આયુ કાં=પ્રતિષ્ઠાહીન)
અપમાન, આયરેતો નાશ, બદનામી,
ફેરેતી.

ગેરકાચદે, પુ (અં ગયર્ ફાઈદહ
غیر کاشدہ =નાય નહિ તે.) અનાય,
વાજબી જન્સાફ નહિ તે.

ગેરકાયદે, અં (અં ગયર્ ફાઈદહ
غیر کاشدہ =કાયદા વિના) કાયદા વિરુદ્ધ.

ગેરખુશી, સ્ત્રી (અં ગયર્ +ખુશી
کای خوشی =નાખુશી) અરાજપો,
નારાજપણું.

ગેરત, સ્ત્રી (અં ગયર્ત غیرت =ભુદાષ,
ભિન્નતા ગયર્-ખારીલો હતો ઉપરથી)
આયર રાખવાની સમજ, લાજ, શરમ.

ગેરકાયદો, પુ (અં ગયર્ ફાઈદહ
غیر کاشدہ =અલાલ) ટોટો, તુકસાન;
બગાડ.

ગેરબંદોબસ્ત, પુ (ગયર્ અરબી +
બંદોબસ્ત ફારસી ગયર્ બંદોબસ્ત
غیر بندوبست =અવ્યવસ્થા) બંદોબસ્ત
નહિ તે, ગોટાળો.

ગેરમરજી, સ્ત્રી (અં ગયર્મર્જી غیر مرضی
=નાખુશી) ગેરમહેરબાની, ઈતરાજ,
અપ્રસન્નતા.

ગેરમહેરબાની, સ્ત્રી (ગયર્ અરબી+મહ-
બાની કાં ગર્ મહબાની غیر محبوبانی
=અવકૃપા) નારાજપણું.

ગેરમાહીત, વિ (અં ગયર્ માહીયત
غیر ماہیت =અભણ) બીન વાકિફગાર.

ગેરમાહીતી, સ્ત્રી (અં ગર્ માહી-
યત+ઈ غیر ماہیتی =અભણપણું)
બેખબર.

ગેરરસ્તે, અં (અં ગયર્+રાસ્તહ

کای راسم =આડે માર્ગે) બોટી
રીતે, બેકાયદે, રીતથી ઉલટું.

ગેરવાજબી, વિ (અં ગયર્વાજબી
غیر واجب =વાજબી નહિ તે) અથોગ્ય,
અધારિત.

ગેરશિરસ્તો, પુ (અં ગયર્+સર્શિસ્તહ
کای سرشستہ =કાયદા પ્રમાણે નહિ તે) ધારા સર નહિ
તે, બે કાયદે.

ગેરહાજર, વિ (અં ગયર્હાજિર
غیر حاضر =હાજર નહિ તે) અપ્રત્યક્ષ.

ગેરહાજરી, સ્ત્રી (અં ગયર્હાજિરી
غیر حاضری =હાજર ન હોવું તે)
અપ્રત્યક્ષતા.

ગેસુ, પુ (કાં ગેસુ گیسو =લાંબાવાળા)
માથાના વાળ, બુદ્ધાં 'તેના ગેસુમાં
જીલબે ઘઈ આશિદો રંગાયા.'
નં અં

ગોથ, સ્ત્રી (અં ગવ્તહ غوطہ =કુબકી)
કનકવાતું બંધે માથે નીચા પડી જવું
તે, ચુકાટ.

ગોથું, નં (અં ગવ્તહ غوطہ =કુબકી)
કાંકાં મારવાં, કુબકી મારવી.

ગોફતેગો, પુ (કાં ગુફતોગો گفتگو
બોલચાલ) વાતચીત, ખાનગી વાતચીત.

ગોર, પુ (અં ગવ્ર غور =વિચાર) મનન,
મીમાંસા. ઘોર ચિતાથી ગોર હું, કઈ
જીં ન્યારે લોક; અથાગ ગુણ વિચા-
રતાં, થાકી પામું શોક. ' નર્મદ.

ગોલક, પુ (કાં ગુલક અથવા ગૂલક
گولک =પેસા રાખવાતું વાસણ)
વેપારીતું પરચુરણ વકરાતું નાણું રાખ-
વાતું પાત્ર.

ગોલ્દાજ.]

૮૦

[ઘોંઘાટ.

ગોલ્દાજ, વિ० (૧૧૦ ગલોલહ=ગોળા+અં-
દાજ=નાખનાર અંદાખતન=નાખયું ઉપ-
રથી ગોલહ અંદાજ گولہ انداز=ગોળા
નાખનાર) તોપ ભરી તે ફાડનાર, તોપચી.

ગોશપેય, વિ० (૧૧૦ ગોશપેય گوش پیچ
ગોશ=કાન+પેય=કપેટનાર, પેચીદન કપે-
ટવું ઉપરથી કાન ઢાંકા દે એવી રીતે
આંધેલી પાથડી) વાંકી પાથડી.

‘ગોશપેય આંધે પાથડી, ને હેમમય ઉ-
ઘોત, કાને કુંડળ ઝળકતાં, ને લપકતાં
મોતી જ્યોત.’ સુરે. ૬. ક. ૧૮

ગોશાનશીની, સ્ત્રી० (૧૧૦ ગોશનશીની
گوشه نشینی = એકાંત. ગોશા=ખૂણો
નિશીની=એસવું નિશિસ્તન=એસવું ઉપ-
રથી) અલગ રહેવું, ઘરમાં ભરાઈ રહેવું
એકાંત વાસ. ‘રાં ૫૦ મુકુંદરાયે
સહર અમીનના ઓઢા પરથી ગોશા
નશીની લીધી હતી.’ નં ૦ અં

ગોસ, નં (૧૧૦ ગોસ گوشه=માંસ)
મટન.

ગોસ, પુ० (અં ગવસ غوث=ફર્યાદ
સાંભળનાર) મુસલમાન પીર લોકોમાં
એક શ્રેષ્ઠ પદવી છે.

ગોહોર, પુ० (૧૧૦ ગવહર گوهر=ઝવેર)
રત્ન.

ધ

ઘમઠ, નં (૧૧૦ ગુમાન گمان=શક,
અહંકાર ઉપરથી) ખોટો ડોળ, દંભ,
ખોટો દેખાવ, અભિમાન, ગર્વ

ઘમડી, વિ० (૧૧૦ ગુમાન گمان ઉપરથી)
ખોટો ડોળ દેખાડનાર, દાંભિક, અભિ-
માની, ગર્વિષ્ઠ.

ઘરખરચ, નં (૧૧૦ ઘર ખર્ચ خورچ) ઘર
ચલાવવા માટે થતું ખર્ચ.

ઘારીઓ, પુ० (અં ગાશિયહ غاشیه=

છનને ઢાંકનાર, પથાણ) ઘોડાની પીઠ
ઉપર નાખવાની કામળ, ડળી.

ધુમજ, પુ० (૧૧૦ ઘુંવલ گنبد=ધુરજ,
ધુમટ) દેવળ કે મકાનનો ઊભી અંકકૃતિ
જેવો ધાયાનો આકાર તે.

ધુમટ, પુ० (૧૧૦ ઘુંવલ گنبد=ધુરજ,
ધુમટ) દેવળ કે મકાનનો ઊભી અંકકૃતિ
જેવો ધાયાનો આકાર તે.

ધુમટી, સ્ત્રી० (૧૧૦ ઘુંવલ گنبد=ધુરજ,
ધુમટ) ધુમટ જેવી નાની આકૃતિ.

ધેન, નં (અં ગયન عین=વાદળાં)
આકાશને ઢાંકી દેનાર વાદળાં, તરસ,
અંધારું, ઊંધ આવવાની અસર તે. તંદા,
આળસ.

ધેન, નં (અં ગયન عین=વાદળાં)
ઊંધની અથવા ફેફસી આંખોમાં જણાતી
અસર.

ઘોડેસ્વાર, પુ० (૧૧૦ સવાર سوار=મેહેલો,
ઘોડા પર મેહેલો) ઘોડે મેહેલો.

ઘોડેસ્વારી, સ્ત્રી० (૧૧૦ સવારી سوارى)
ઘોડા ઉપર એસવું તે.

ઘોર, સ્ત્રી० (૧૧૦ ગૂર કે ગોર گور =
જંગલ. કખરો જંગલમાં હોય છે માટે
કખર) મડદાં દાટવાનો ખાડો.

ઘોર, પુ० (અં ગવર غور = વિચાર)
કયાસ, દર્યાફત.

ઘોર, પુ० (૧૧૦ ગવર غور=અફગાનિસ્તા-
નમાં એક પ્રાંત છે) એક પ્રાંતનું નામ છે.

ઘોરખોદીઓ, પુ० (૧૧૦ ગોર્કન گورکن
ગોર=કખર+કન્દન=ખોદવું ઉપરથી કન
=ખોદનાર.) કખર ખોદનાર.

ઘોરી, વિ० (૧૧૦ ગવરી غورى ગોર
પ્રાંતનો) ગોર પ્રાંત સાથે સંબંધ રા-
ખનાર. શહાહુદીન ઘોરી.

ઘોંઘાટ, પુ० (૧૧૦ ગવગ غوغا ઉપરથી
ગડગડ) અવાજ, ખૂમરાણ.

અક.]

૮૧

[ચમકવું.

ચ. ચ.

અક, પુ. (તુર્કી ચિક چک) વાંસની સળીઓનો પડો, બારી બારણામાં નાખવાનો બળીદાર અંતર્પટ. 'બાકુ જોખારે, આળસ મોડે, માંડ્યાં વિષયનાં ચિત્ત: ચિત્ત ચલ્યું ત્યાં ચક્ર શારે, જે નથી ભિન્નાભિન્ન.' નળાં

અક, પુ. (ફા. ચક چک=કબાલો) કોઈ વસ્તુની હદ, વેચાણખત, પરવાનો, પંજેડી.

અકન, ન. (ફા. ચિકિન چک=રેશમી લુગડા પર ભરત ભરે છે તે) ભરતનો એક પ્રકાર, ચીકનનું ભરત.

અકન, પુ. (ફા. ચાહકન અથવા ચહકન چک) ચાહ, ચહ=કુવે+કન એટલે ખોદનાર. કન, કન્દીકન=ખોદવું ઉપરથી કુવો ગાળવાનું તે ખોદવાનું કામ કરનાર) એક ભત છે, જે કુવો ગાળે છે, કે કુવો સંબંધી કામ કરે છે.

અકમક, પુ. (તુર્કી, ચકમાક અથવા ચકમક چکماک=કેવતા પાડવાની પથરી) ચકમકનો પથર.

અકમો, પુ. (ફા. ચકમહ چکم=ગિનનું પાથરણું) એસવા માટે ગિનનું બનાવેલું પાથરણું. ખાટકીઓ બનાવે છે, અને ભરવાડો તેનો ઉપયોગ કરે છે, ચોમાસામાં ઝાટ છે, તેથી વરસાદથી રક્ષણ થાય છે.

અકલેદાર, પુ. (ફા. ચક્લેદાર چکله دار=ચકલાનો રખેવાળ) મોહલ્લાના મોખરાની બગાએ રહેનાર સિપાઇ.

અકલો, પુ. (ફા. હિ. ચક્લે હક=બિલો, પરગણું) બગર, નાનું બગર.

અકોતર, ન. (ફા. હિ. ચકોતરા چکوٹرا=એક ફળ છે) મોટું ખાટું ને મીઠું

લીંધુ. લીંધુને નારંગીની કકમ લગાવવાથી થાય છે

અકક, ન. (ફા. ચાક چاک=ચપુ) ચપુ, છરી.

અણકબાલો, પુ. (અ. કવાબહ کباب=એક ભંતની ઔષધિ) મરી જેવાં એક ભંતની ઔષધિનાં બીયાં, મોં અને જીભ ઉપર ચાંદીઓ પડી હોય, ત્યારે મોંમાં રાખવાના કામમાં આવે છે.

અણકબાલો, પુ. ઉપરનો શબ્દ જુઓ.

અનમનિયાં, ન. (ફા. ચમન چمن=બગીચો ઉપરથી) ચેનનો વખત, લહેર, આનંદ, મોજમજ.

અનિકબાલો, પુ. અણકબાલો શબ્દ જુઓ.

અપરાસ, સ્ત્રી. (ફા. ચપ્રાસ چپراس=જમણા, ડાબા જમણા. પિતળ કે ચાંદીનો નામ કોતરેલો કડકો, જે સિપાઇ વાપરે છે તે) સિપાઇના પટાના ધાતુની તપ્તી.

અપરાસી, સ્ત્રી. (ફા. ચપ્રાસી چپراسی=સિપાઇ) બઝાર્, મોટાઇ, સિપાઇ. અપરાસ બાંધનાર.

અપુ, ન. (ફા. ચાક چاک=ચપુ) ચાક.

અપાટી, સ્ત્રી. (ફા. ચપાતી چپاتی=ઘઉંની ડુલકા રોટલી, ચપાત=તમાચો ઉપરથી) ડુલકા રોટલી બીજી રોટલીઓ કરતાં વધારે તમાચા ખાય છે માટે, કેમકે એને વજીતા નથી પણ હાથ પર ઘટે છે.

અબુતરો, પુ. (ફા. ચત્તરહ چتره=ઉપરથી હિંદીમાં ચત્રતરો). પોલિસના સિપાઇઓને રહેવાનું સ્થાન.

અમકવું, કિ. (ફા. ચમક چمک=પ્રતિષ્ઠા ઉપરથી) શુભરાતી ક્રિયાપદ, પ્રકાશ મારવા.

ચમચી.]

૮૨

[ચહેબચો.

ચમચી, સ્ત્રી૦ (તુર્કી **چومچ**)
નાનો ચમચો.

ચમચો, પુ૦ (તુર્કી, **چومچ**) ધાતુ
અથવા ડાચની ઊનું ઊનું પેય પીવાની
નાની કડછી.

ચમન, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چمن** = યાગ,
બગીચો. ચમીદન=યાગમાં ફરવું, તે ઉપ-
રથી આતાર્થ 'ચમ' + અન સંબંધવાચક
પ્રત્યય લાગી ચમન. ચમન=યાગમાં ફર-
વાની જગા.) આનંદ, ખુશાલી, મોજ-
મગ્ન. હિંદુઓમાં ચંત્રાવાચક નામ ચીમન
હોય છે તેને બદલે શુદ્ધ શબ્દ 'ચમન' છે.

ચરકો, બુચો ચરખો.

ચરકો, પુ૦ (ફારસી **چرخ** = સુતર
કાંતવાનું ચંત્ર) રેંડીઓ.

ચરખિયું, વિ૦ (ફારસી **چرخ** ઉપર-
થી ચરખાવું) ચરખાને લગતું.

ચરખી, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چرخ** ઉપરથી
નાનો ચરખો) પવનચક્કી, ફીરફી.

ચરખો, પુ૦ (ફારસી **چرخ** = રેંડીઓ)
કપાસમાંથી કપાસ ને રૂ છુટા પાડવાનો
સંચો. 'હવે ફેરાવવો બસ કર, અરે શય-
તાનનો ચરખો.' કલા૦

ચરખી, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چرخ** = નરખી,
ચિકાશ) પ્રાણીઓના શરીરમાંનો તૈલી
ચીકટ પદાર્થ.

ચરંદુ, ન૦ (ફારસી **چرند** = ચર-
નાર, પશુ. ચરીદન=ચરવું, ધાસ ખાવું
ઉપરથી) પશુ, હેવાન.

ચરાગ, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چراغ** = દીવો)
બત્તી દીવો.

ચલમ, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چلم**) હિંદુ-
સ્તાનમાં વપરાતો ફારસી શબ્દ છે.

ધરાનમાં 'સરિકલા' = હોદાનું માથું કહે
છે. કાણુલમાં હોદાને 'ચલીમ' કહે છે.

ચશમ, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چشم** = આંખ)
નેત્ર, લોચન; 'પછી બદમસ્ત દિલ કીધું,
ઉઘાડી ચશમ મેં જોયું.' કલાપી.

ચશમપોશી, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چشم پوشی** = આંખ છુપાવવી, પોશીદન =
છુપાવવું ઉપરથી) આંખઆડા કાન કરવા,
બાણું અબાણું કરવું.

ચશમા, જ૦ (ફારસી **چشمه** = નાળું,
પાણીનું વહેણ) યુજરાતીમાં ચશમાનો
અર્થ ઉપનેત્ર થાય છે તે માટે ફારસીમાં
'ચશમક' ને અરબીમાં 'અયનક' શબ્દ
વપરાય છે.

ચશમીકાર, સ્ત્રી૦ (ફારસી **چشم کار** = આંખ
ઉપરથી ચશમી) કોપરાપાકનાં ચકતાંના
જેવી આંખને મળતી આકૃતિવાળી તરે-
હતી કિનાર તે.

ચશમેબ, વિ૦ (ફારસી **چشمه** = આંખ
ઉપરથી) જેને દેખાતું ન હોય તે, ઓછું
દેખાતું હોય છતાં બધું દેખાય છે એવો
ડોળ કરનાર.

ચસમું, ન૦ (ફારસી **چشمک** =
ચસમું) ચસમાનું એક વચન. આંખનો
એક ક્રાય.

ચહેબચો, પુ૦ (ફારસી **چاه** કે **چاه**
چاه = ડાંગર, ચાહ કે ચહ =
કૂવો, બ=સાથે. ચહબચહ=કૂવાની પાસે
કૂવો, કૂવાની પાસે કૂવો; એમ, અર્થાત્
તળાવ) લીલ ને વનરપતિથી ભરપુર
હોજતી પાણીવાળી જગા. 'શરીર સધળું
કહીએ સંતાકું, પાણપંજર એને દેખાકું;
પોતાનાં વસ્ત્ર દાસીને પહેરાવી, બેડી ચેહ-
બચામાં આવી.' નળા૦

ચહેરો.]

૯૩

[ચારબમે.

ચહેરો, પુ० (૧૦ ચહરહ چہرہ=મો) સુરત
ચંગ, ન૦ (૧૦ ચંગ چنگ=એક પ્રકારનું
વાળું) ડંકના આકારનું વાળું. ગંજકા-
માંની એક રમત.

ચંદ, વિ० (૧૦ ચંદ چاند=અમુક) કેટ-
લાક, થોડાક.

ચંદરોગ, વિ० (૧૦ ચંદરોજહ چندرورج
=કેટલાક દિવસ) થોડાક દિવસ. 'આ
કાની જહાનમાં ચંદરોગ આરામ છે.'
બા० બા०

ચા, સ્ત્રી० (૧૦ ચાય چای=પીવાની ચા)
એક જાતનાં પાંદડાં, જેને કાવાની પેઠે
કાકાળી દૂધ ને ગળપણ તાખી પીએ છે તે.

ચાઉસ, પુ० (૧૦ ચાવૃશ چاوش=લશ્કર
કે કાકલાનો ચોખદાર) ડંકે નિશાન રા-
ખનારી ટુકડીનો ઉપરી જમાદાર.

ચાક, પુ० (૧૦ ચાક چاک=ફેરવું) અં-
ગરખાના ચાક, ચીરવું. 'ચાક દિલ કયું
તો સનમ, ભેટ માન દે ન દે.' આ.નિ.

ચાકર, પુ० (૧૦ ચાકર چاکر=નોકર)
પગારદાર નોકર.

ચાકરડી, સ્ત્રી० (૧૦ ચાકર چاکر=નોકર
ઉપરથી) સ્ત્રી નોકર.

ચાકરિયાટ, વિ० (૧૦ ચાકર چاکર=નોકર
ઉપરથી) ચાકરીવાળું, ચાકરી કરનાર.

ચાકરિયું, વિ० (૧૦ ચાકર چاکર=નોકર
ઉપરથી) ચાકરીના બદલામાં મળેલું હોય
એવું, ધનાભી-ચાકરીઆ ભોય.

ચાકરી, સ્ત્રી० (૧૦ ચાકરી چاکری=
સેવા, ખિદમત) દાસવ, નોકરી. 'ચાકરી
કરતાં ભાખરી, પામે રૂડી પેર.' ૩૦૬૦૩૦

ચાકું, ન૦ (૧૦ ચાકું چاکو=ચપ્પુ) છરી,
કલમ ધડવાની નાની ધારદાર છરી.

ચાદર, સ્ત્રી० (૧૦ ચાદર چادر=ઓઢાડ)
પાથરવાનું લુગડું, ઓઢવાનું લુગડું.

ચાદરું, ન૦ (૧૦ ચાદર چادر=ઓઢાડ
ઉપરથી) ચાદરથી મોઢું ને રંગેલું પાથરણું

ચાદાની, સ્ત્રી० (૧૦ ચાવૃદાન چاودان
એને ૯ પ્રત્યય લાગી થએલો શબ્દ) ચા
ખનાવવાની નાળચાવાળી ધાતુ કે મા-
ટીની લોટી.

ચાપકો, પુ० (૧૦ ચાબુક چابک=ચુસ્ત,
ચાલાક, કારડો) ચાલુક, કારડો,
સાટકો.

ચાપલુસી, સ્ત્રી० (૧૦ ચાપલુસી چاپلوسی
ખુશમદ) ચતુરાઈ ને હોશીઆરી બતા-
વવાને ચીપી ચીપીને બોલવું તે, પતરાળ
શેખી, તાબેદારી.

ચાપુ, ન૦ (૧૦ ચાકું چاقو=ચપ્પુ) કલમ
ધડવાની નાની છરી.

ચાખક, ચાલુક બુઓ.

ચાખખો, પુ० (૧૦ ચાબુક چابک=
ચુસ્ત, ચાલાક, કારડો) કારડો.

ચાલુક, સ્ત્રી० (૧૦ ચાબુક چابک=ચુસ્ત
ચાલાક, કારડો) ચાખખો.

ચાલુકસવાર, વિ० (૧૦ ચાબુકસવાર
چابکسوار = ચાલાક સવાર. ચાલુક=
ચાલાક.) થોડા કેળવનાર થોડા ઉપર સ-
વારી કરવામાં ચાલાક હોય તે.

ચાર, વિ० (૧૦ ચાર چار=ચાર) ચારની સંખ્યા.

ચારખાની, સ્ત્રી० (૧૦ ચારખાનہ چارخانہ
ઉપરથી) એક જાતનું લુગડું, જેમાં
ચોકડીની ભાત પાડેલી આવે છે.

ચારખમો, પુ० (૧૦ ચારખમہ چارخامہ
=સવારીના થોડાપર નોખવાનું એક પ્ર-

ચારેતરફ.]

૮૪

[ચુ'ગા.

કારવું જન) પલાણુ. જેને કુમતાં હોય
એવી ધોડાની પીઠ ઉપર નાખવાની ડળી.
ચારેતરફ, અં (અં તરફ, طرف=ખાણુ)
ચારે ખાણુ.

ચાલાક, વિં (ફાં ચાલાક=કામ
કરવામાં સ્ફુરતાવાળો) હોસ્યાર.

ચાલાકી, સ્ત્રીં (ફાં ચાલાકી=કામ
સ્ફુરતા) ચંચળાઈ, ચપળતા.

ચાશણી, સ્ત્રીં (ફાં ચાશની=જાણી
ચશીદન=ચાખવું ઉપરથી. ચાખવા માટે
કાંઈ વસ્તુ ખાઈ જોતી તે) ખાંડની ચાશણી.
સ્વાદ, મળ.

ચાંગણું, નં (ફાં ચુંગલ કે ચુંગલ
જંગલ=માણસ વગેરેનો પંખે,
તે ઉપરથી) ચાંગણું પાણી=થોડુંક પાણી.
પોશમાં માય એટલું.

ચિનીકપાલા, જુઓ ચણકપાલા.

ચિરાગ, સ્ત્રીં (ફાં ચિરાગ=દીવો)
બતી, દીવો.

ચિલગોળ, નં (ફાં ચિલગોળ=જાણી
ચહલ=૪૦ ઉપરથી ચલગોળ) કપાસનું
કાંટું, કપાસનાં કાંટાં જેવું એક ફળ છે.
દવાના કામમાં આવે છે. સતોખરનું ફળ,
એક પ્રકારનો મેવો. જે મગજને ફાયદો
કરે છે.

ચીકન, નં (ફાં ચિકન=રેશમથી
લુગડાં પર ભરત ભરે છે તે) ભરત.

ચીજ, સ્ત્રીં (ફાં ચીજ=વસ્તુ)
કોઈપણ વસ્તુ, ગાયન, રાજણી. 'ચીજની
ખાંધણી સાથે તેને સંબંધ નથી.' આંનિં

ચીટનીસ, પું (ફાં નીસ=નિવૃત્તિ
=લખનાર. નિવૃત્તન = લખવું ઉપરથી
નિવૃત્તિ=લખનાર. ચિટ લખનાર) મોટા
અમલદારનો મુખ્ય કારકુન.

ચીટનીસી, સ્ત્રીં (ફાં નિવૃત્તિ=નિવૃત્તિ
લખાણુ. ચિટ લખવાનું કામ) ચીટ-
નીસ તરીકેનું કામકાજ કરવું તે.

ચીણુ, સ્ત્રીં (ફાં ચીન=ચીન
વીણુનું ઉપરથી ચીન=વીણુનાર, લુગડાને
ચીણુ ભરે છે એટલે પાસે પાસે લાવી
દોરો ભરે છે તે) ધાધરાની ચીણુ.

ચુગલખોર, વિં (તું ચુગલ=ચુગલ
ચાડી ખાનાર+ખોર=ખાનાર. ચાડી ખા-
નાર.) ચાડીઓ.

ચુગલી, સ્ત્રીં (તું ચુગલ=ચુગલ
ફારસીમાં ચુગલી=કોઈની શુરાર્થ કરવી,
ચાડી ખાવી) ચાડી, પીઠ પાછળ નિંદ્ર કરવી.

ચુનાગચી, સ્ત્રીં (ફાં ગચ=ચુનો
ઉપરથી) ચુનાના કાકની ગચીઆ જેવી
ખનાવટ તે.

ચુનોચરા, સ્ત્રીં (ફાં ચુનોચરા=ચુનો
=કેમ, શા માટે ?) તકરારની વખતે કહે-
વાય છે કે 'કાંઈ ચુનોચરા કરવાનું કેકાણું નથી.'

ચુસ્ત, વિં (ફાં ચુસ્ત=ચાલાક)
દઢ, આગ્રહી, તંગ. 'તેણે ચુસ્ત પામળમો
પહેર્યો હતો.' યાં યાં

ચુસ્તી, સ્ત્રીં (ફાં ચુસ્તી=ચા-
લાકી) દઢતા, મજબુતી.

ચુ'ગલ, સ્ત્રીં (ફાં ચુંગલ કે ચુંગલ
જંગલ=માણસ વગેરેનો પંખે)
પંખીઓના પગનાં લાંબાં આંગળાં, સખત
પકડ. 'ખતે તરફથી ચુ'ગલમાં આવી
ગયા.' અં નં ગં

ચુ'ગા, સ્ત્રીં (ફાં ચુંગલ કે ચુંગલ
જંગલ=માણસ વગેરેનો પંખે-
ઉપરથી) સંકડામણ, કબજો. 'તેથી છેવટે
તે સરકારના હથિઆરની ચંગરમાં આવી
ગયો હતો.' રાં માં ભા. ૧

સુનંદા.]

૮૫

[૭૫.

સુનંદા વિં (૬૧૦ સુનંદહ 𐫢𐫣𐫤𐫥=વીણ-
નાર. સુનીદ = વીણેલું. સીદન = વીણવું
ઉપરથી. વીણી કાઢેલા) પસંદ કરેલા,
હુશ્યાર, પ્રખ્યાત.

સુગા, સીં (૬૧૦ સુગલ 𐫢𐫣𐫤=ચાડી, નિંદા.

ચેરાગ, સીં (૬૧૦ ચિરાગ 𐫢𐫣𐫤=દીવો)
બત્તો. 'જેભાષ અમારા વિદ્યાર્થી જીવ-
વનના ચેરાધ હતા.' નં ૦ ચં

ચેહ, સીં (૬૧૦ ચાહ 𐫢𐫣𐫤=કુવો, ખાડો)
કુવો.

ચેહરો, પું (૬૧૦ ચહરહ 𐫢𐫣𐫤=ચહેરો) મોં

ચેહરાદાર, વિં (૬૧૦ ચહરહદાર 𐫢𐫣𐫤
=રૂપાળો) શોભાતા, દેખાવડો ખૂબસૂરત.

ચોગાન, નં (૬૧૦ ચગ્ગાન 𐫢𐫣𐫤=વાંકી
ટોચવાળો લાકડી. ચુલ=વાંકી+ગાન=સંબંધ
વાચક પ્રત્યય ઉપરથી એ શબ્દ થયો છે.
એ લાકડીથી દડી સાથે રમત રમાય છે
=ગેડીદડાની રમત રમવાની ગેડી) ખુલ્લી
લાંબી પોહોળી જગા, ચોકડું, ખુલ્લું મે-
દાન. 'ઈસ્કના ચોગાનમાં જલિમ નડી
પહેલો ન હતું.' કલાપી.

ચોગિરદ, અં (૬૧૦ ચગ્ગિરદ 𐫢𐫣𐫤=
ચારે તરફ) ચારે બાજુએ, બધી તરફ.
'ચોહાણની ચોગરદમ આવીને પડી.'
રા. મા. ભા. ૧

ચોતરફ, અં (અં તરફ 𐫢𐫣𐫤=બાજુ)
ચારે બાજુ.

ચોતરો, પું (૬૧૦ ચત્તરહ 𐫢𐫣𐫤=
જમીનની સપાટીથી જમી જગા-ઓટલો)
ઓટલો.

ચોખ્ખીની, સીં (૬૧૦ ચોખ્ખીની
𐫢𐫣𐫤=ચુલે અખ્યાસની જડ.
એક દવા છે) એક પ્રકારની ઔષધિ.

ચોપદાર, પું (૬૧૦ ચોપદાર 𐫢𐫣𐫤
=રાજદંડ લઈને ચાલનારો) રાજ,

આચાર્ય અને અમલદારની આગળ રાજ-
દંડ લઈ ચાલનાર છીદાર.

ચોખ, સીં (૬૧૦ ચોખ 𐫢𐫣𐫤=લાકડી)
દંડકો, નાની લાકડી.

ચોરખીસુ, નં (૬૧૦ કોસહ 𐫢𐫣𐫤=ખીસું)
ન જડે એવું છુપું ખીસું.

ચોરદાનત, સીં (અં દિયાનત 𐫢𐫣𐫤
=ઇમાનદારી) મૂળથીજ મનમાં કપટ
હોય એવો સ્વભાવ.

છ

છડીસવારી, સીં (૬૧૦ સવારી 𐫢𐫣𐫤=
સથવારા કે રસાલા વગર એકલા હોવું
તે. 'રાજા છડી સ્વારીએ તરત બહાર
નીકળી પડ્યો.'

છબીતું, નં (૬૧૦ શબીનહ 𐫢𐫣𐫤=
રાતવું, વાસી. શબ=રાત ઉપરથી) રાતવું
જમણું, રાત સંબંધી.

છબીલ, સીં (અં સબીલ 𐫢𐫣𐫤=
રસ્તો) તરીકો, ધર્મોદા આપેલી વસ્તુ,
પરખ, પાણીની પખાલો છોડાવવી. તાજુ-
તને દિવસે પરખો ખેસાડે છે તથા પખાલો
છોડાવે છે તેને છબીલ કહે છે.

છહું, નં (૬૧૦ ચિહ્નહ 𐫢𐫣𐫤=ચાળીસ
દિવસ સુધી ફકીર વગેરે લોકો એકાંત
ખેસી ભક્તિ કરે છે, તે ૪૦ દિવસનો
સમય) પ્રસૂતિ પછી ૪૦ દિવસે સ્ત્રીનું
છહું થયું કહેવાય છે. મોટા પીરોના સ્મ-
રણ માટે મોટા શહેરોમાં અમુક સ્થળ
ઠરાવવામાં આવે છે તે, તે પીરનો જલ્લો
કહેવાય છે. જેમકે મીરાં દાતારનો જિલ્લો,
બુખારી સાહેબનો જિલ્લો, પીરાનપીરનો
જિલ્લો.

છાપ, સીં (૬૧૦ ચાપકર્દન 𐫢𐫣𐫤=
છાપવું ઉપરથી) સિક્કો, મોહોર, આંક,
ચત્ર.

[જાપખાતું.]

૮૬

[જનિયાવેરો.]

જાપખાતું, નં (૬૦) **ચાપ્ખાનહ**
 چاپ خانہ = ચાપ કદન = જાપતું ઉપરથી)
 જાપવાતું ટેકાણું.

જાપગર, પું (૬૦) **ચાપગર** چاپگر = જા-
 પવાતું કામ કરનાર) એક મત છે એ
 લોકો લુગડાં જાપવાતું કામ કરે છે.

જાપણી, સ્ત્રી (૬૦) ચાપ ઉપરથી **چاپ**)
 જાપની સફાઈ.

જાપત, સ્ત્રી (૬૦) **ચાપ** چاپ ઉપરથી)
 જાપ, સાખ, આખર.

જાપનાર, પું (૬૦) **ચાપ** چاپ ઉપરથી)
 જાપવાતું કામ કરનાર.

જાપવું, કીં (૬૦) **ચાપકદન** چاپ کردن =
 જાપતું ઉપરથી શુભરાતી ક્રિયાપદ) જા-
 પવાતું કામ.

જાપુ, નં (૬૦) **ચાપ** چاپ ઉપરથી)
 વર્તમાનપત્ર, ન્યુસપેપર.

જાપેલું, વિં (૬૦) **ચાપ** چاپ ઉપરથી)
 પ્રસિદ્ધ થયેલું.

જ

જઈફ, વિં (અ. **જઈફ** چاہیے = ૬૬)
 બળ વિનાતો, ધરડો, નાતવાન, અશ-
 ક્ત. 'હાથ નોડીને જઈફ કાઢ બોલ્યો'
 નં ૨૦

જઈફી, સ્ત્રી (અં **જઈફી** چاہی =
 વૃદ્ધાવસ્થા) અશક્તિ, ધડપણ.

જઈર, સ્ત્રી ભુઓ છકર.

જકાત, સ્ત્રી (અં **જકાત** چاکت = સંપ-
 ત્તિનો ૬૦ ભાગ. જે એક વર્ષ કબજામાં
 રહ્યા પછી ધર્માદા આપવામાં આવે તે.
 ઝોઝામાં ઝોઝા પરા તોલા ચાંદી ઉપર
 મુસલમાની શરે પ્રમાણે જકાત ફરજ
 છે. પણ તે પરા તોલા આપણા કબજામાં

૧૨ મહીનાથી હોવા બાંધએ, અને માથે
 કાઢતું દેવું હોયું ન બેંધએ. આ પરા
 તોલા ગમે તો રોકડા રૂપિયા હોય કે ગમે
 તો એટલી કામતનો અવેજ હોય).
 દાણ, વેરો, ટેક્સ. 'જકાતખાતામાં
 પોતાને નોકરી મળી.' નં ૨૦

જકાતદાર, પું (૬૦) **દાર** دار પ્રત્યય છે. જ-
 કાત-અરબી છે. **જકાતદાર** چاکتدار
 = જકાત લેનાર અમલદાર) જકાત વસુલ
 કરનાર-નાકાદાર.

જકાતી, વિં (અં **જકાત** + **જ** = જકાતી
 چاکتی = જેની ઉપર જકાત લેવાની
 હોય એવું) જકાત ઉધરાવનાર. 'અમારી
 પાસે કાંઈ જકાતી માલ ન હતો.'

જખમ, પું (૬૦) **જખમ** چخم = ધા) કાપ,
 ઝટકો, વાઢ, પ્રહાર. 'એવા વિચારથી
 તેના હૈયામાં બાણે જખમ વાગતા હોય
 તેવું દુઃખ થતું.' કં ૬૦

જખમી, વિં (૬૦) **જખમી** چخمی =
 જેને જખમ થયો હોય તે) ઘાએલ.

જગાત, ભુઓ જકાત.

જનિયાવેરો, પું (અં **જિજ્ઞહ** چاہی =
 મુસલમાની રાજ્યમાં, મુસલમાન ન હોય
 તેમની પાસેથી લેવામાં આવતો વેરો.
 ફારસી 'ગજત' શબ્દ ઉપરથી અરબીમાં
 'જિજ્ઞહ' શબ્દ થયો છે. હજરત ઉમર
 (ર. અ.) ના વખતમાં ૨૦ વર્ષથી
 ઝાઝી ને ૫૦ વર્ષથી ઉપરની ઉમર-
 વાળાઓ પાસેથી એ વેરો લેવાતો ન હતો
 તેમને માફી હતી. વધારેમાં વધારે ૨૦
 રૂપિયા સુધી એ વેરો લેવાયો છે. અપંગ,
 બાળકો, સ્ત્રીઓ, ને ગાંડાઓને પણ એ
 વેરાની માફી હતી. ફકત ૨૦ થી ૫૦
 વર્ષ સુધીના પુરૂષ પાસેથી (એટલે કે
 માઈ શકે એવા પુરૂષ પાસેથી) એ વેરો

જનિયો.]

૮૭

[જનુની.

લેવાતો હતો. તથા રૂપીઆ તે કેટલાક આના એ વેરાના લેવાતા હતા. જજીઆ વેરા આપનારને (૧) લડાઈમાં જવું પડતું નહિ (૨) લડાઈમાં સામાન વગેરેની મદદ આપવી પડતી નહિ અને (૩) મુસલમાનોની પેઠે સેંકડે રા. રૂ. પ્રમાણે જકાત આપવી પડતી નહિ. એ વેરા મુસલમાન નહિ એવી પ્રજા પાસેથી તેમના જન-માલના રક્ષણ માટે લેવાતો હતો.

જનિયો, પુ. જુઓ ઉપલેશ શબ્દ.

જડખેસુલાખ, અ. (જર્વ અરબી=મારવું+શહાક તુર્કી=તમારો મારવો, મુક્રી મારવી, લાકડીથી મારવું, ફૂટવું. જર્વ-શહાક ضرب شلاق) મજબુતાઈથી, બરાબર બંધ બેસતી રીતે, જરા પણ વખત બોયા સિવાય, મક્કમ, બંધ એ-સતું, સંગઠડ.

જહુશ, સ્ત્રી. (અ. જિન્સ جنس=વસ્તુ) ચીજ, નંગ, દાગીનો.

જહુશલાવ, સ્ત્રી. (અ. જિન્સ جنس=વસ્તુ) સરસામાન, દરદાગીનો, ધરેણાં-ગાંઠાં વગેરે.

જહુશાઉ, વિ. (અ. જિન્સ جنس=વસ્તુ) જહુસ ઉપર આપેલું લીધેલું એવું.

જના, સ્ત્રી. (અ. જિના زنا=અભિચાર) બર કર્મ.

જનાકારી, સ્ત્રી. (અ. જિના+કારી કારી રસી کاري=અભિચાર) બર કર્મ, જિનાયું. 'તે શરાબખેરી તે જનાકારીથી દૂર રહેતા હતા.' બા. બા.

જનાખ, સ્ત્રી. (કા. હિં. જનાખ خان=શરત કરવી, કુકડાની બાતીનું હાડકું, ઘોડાની રકાબની વાધરી) મહેનત, દુઃખ

વગેરે વેડવાથી જે થાક લાગે તે. આ છોકરો ઉછેરતાં મારી જનાખ નીકળી ગઈ.

જનાબો, પુ. (અ. જનાજહ جناب=લાશ, મડકું, કાકડી) મુસલમાન મહાને દાટવા લઈ જવાની ખાટલી.

જનાદી, પુ. (અ. દીનાર دينار=અરી રૂપીઆ કીમતનો સોનાનો સિક્કો, જે અરબસ્તાનમાં ચાલે છે. તે ઉપરથી) પૈસો, દોડાઉં.

જનાનખાનું, ન. (કા. જનાન્વાનહ جنان خان=સ્ત્રીઓને રહેવાનું ઠેકાણું) અંતઃપુર, રણુવાસ.

જનાની, વિ. (કા. જનાનહ زنانه=સ્ત્રીઓનું) જનાની બેડા=સ્ત્રીઓના બેડા, જનાની વાત=સ્ત્રીઓની વાતચીત.

જનાનો, પુ. (કા. જનાનહ زنانه=સ્ત્રીઓ સંબંધી) મલાયબમાં રહેનાર, સ્ત્રીસમુદાય.

જનાખ, વિ. (અ. જનાખ جناب=સેવા, મોટા માણસનું રહેકાણું, સાહેબ, હજરત જનબ ઉપરથી) મહેરબાન, કૃપાળુ.

જનાબેઆલી, વિ. (અ. જનાબિઆલી جناب عالی=આલી=મોટી, મોટી જના-બવાળો) મોટી સેવામાં.

જનાવર, ન. (કા. જાન્વર جانور=જન=જીવ+વર=વાળો, પ્રાણી માત્ર) માણસ વિના બીજા પ્રાણી, જીવવાળું.

જનુન, સ્ત્રી. (અ. જનૂન કે જુનૂن جنون=ગાંડપણ. એક પ્રકારનો રોગ છે જેમાં માણસની શુદ્ધિ ગુમ થઈ જાય છે) ગાંડો ભુસ્સો, ક્રોધનો ઉભરો. 'તેને ધર્મને વાસ્તે પણ ઘણી જનૂન હતી.' ક. ધે.

જનુની, વિ. (અ. જનૂની કે જુનૂની جنوني=ગાંડો) ક્રોધી, બેશથી ઉશ્કેરાઈ જાય એવો.

જપત.]

૮૮

[જમઉધાર.

જપત, વિં (અં જઘ્ત ضبط=નજર રા-
ખવી, બંદોબસ્ત) ગુનાસર લઇને કબજે
કરેલું, નજર નીચે રાખેલું.

જપતી, સ્ત્રીં (અં જઘ્તી ضبط=
જપત કરવું) કબજે કરવું, નજર આ-
ગળ રાખવું.

જફા, સ્ત્રીં (ફાં જફા حفا=જુલમ)
સખ્તી, જખરદસ્તી. 'જફામાં ફેંકતાં તેને,
અરે તુજ હાથ શું આવ્યું.' કલાપી.

જખર, જુઓ જખર.

જખરજસ્ત, વિં (ફાં જખરજસ્ત=જખર
જખર=ઉપર+દસ્ત=હાથ. ઉપર હાથવાળો
બળવાન) જખરો.

જખરજસ્તી, સ્ત્રીં (ફાં જખરજસ્તી
જખરજસ્તી=ઉપર હાથ હોવાપણું)
જખરાઈ, સખ્તી, બળાતકાર, જુલમ.

જખરાઈ, સ્ત્રીં (અં જખર=જુલમ,
બળાતકાર) દખાણ, નિર્દયતા.

જખરી, સ્ત્રીં (અં જખર=જુલમ,
બળાતકાર) જખરદસ્તી.

જખરૂં, વિં (અં જખર=જુલમ, બ-
ળાતકાર) મોટું, ભારે, બેચું, બળવાન.

જખરૂત, પું (અં જખરૂત=જુલમ,
મોટાઈ, આકાશી મોટાઈ) ઇશ્વરની
પ્રૌઢતા. 'નાસૂત, મલાકૂત જખરૂત, ફત્તા,
એમ શરીઆ, તરીકા, મારિકા, હકીકા
એ ચાર બળુનાર પાળનારના ચાર કંમ
છે.' સિં સાં

જખરો, વિં (અં જખર=જુલમ,
બળાતકાર ઉપરથી મોટું) ભારે, અથવા
ફાં જખરજસ્ત ઉપરથી બળવાન) શ-
કિતમાન.

જખાન, સ્ત્રીં (ફાં જખાન કે જુખાન
જખાન=જુલમ, ભાપા, બોલી) જુલ.

જખાની, સ્ત્રીં (ફાં જખાની કે જુખાની
જખાની=જુલમ સાથે સંબંધ રાખનાર)
જુલે કહેલી હકીકત

જખાં, સ્ત્રીં (ફાં જખાં કે જુખાં જખાં=
જુલમ) ભાપા, બોલી. 'નર્મદે એની ર-
સિક, કડવી ને કાતિલ જખાનમાં વર્ણવી
છે.' નંં અં

જખેકરવું, ફિં સં (અં જખહ=જુલમ
મુસલમાની ધર્મ પ્રમાણે જનવરને હલાલ
કરવું) છરી ફેરવવી.

જખખર, વિં (ફાં જખર=ઉપર)
જખરૂં, મજબૂત, કઠણ.

જખખો, પું (અં જખખહ=પહેરન,
કુરતો) ખુલતો રહે એવો ઢીલો, લાંબો
ને સુંદર કગલો. 'જખખો પ્રિય હૃદયનો
તુજ વહાલવાળો.' કલાપી.

જખલો, પું (અં જખલહ=ખંડ,
તમામ, ફૂલ, જમલ=બોલાવી લીધું ઉપ-
રથી) એકઠો થએલો જથ્થો, ભરાવો.

જખશેદી નવરોજ, પું (ફાં જખશેદી-
નવરોજ=શિબી નવરોજ) નવરોજમાં જ-
મશેદ બાદશાહ થઇ ગયો છે તેણે કરા-
વેલો નવરોજ તહેવાર) મેધરાશિમાં સૂર્ય
દાખલ થાય છે તે દિવસ.

જખા, સ્ત્રીં (અં જખા=એકઠું
કરવું. જખા=તેણે એકઠું કર્યું ઉપરથી)
આવક, ઉપજ, નીપજ, વસુલ.

જખાઉધાર, પું (અં જખા=એકઠું
એકઠું કરવું) ઉધાર ગુજરાતી. આવ્યા
ગયા પૈસાનો રીતસર હિસાબ રાખવો તે.
'મુઆ પછી ઇન્સાફમાં વંચાયે સૌ જહ,
જખા ઉધારો અહીં કર્યો, પુણ્ય પાપનો
તેહ.' નર્મદ.

જમાખરચ.]

૯૯

[જમીયત.

જમાખરચ, નાં (અં જમઅ+કાં સ્વર્ચ
جمع خرف = ઉપજ અને ખર્ચ) આવક
ભવકનો હિસાબ. જમા અને ખરચ.

જમાત, સ્ત્રી (અં જમાઅત جمع =
માણસોનું ટોળું. જમઅ=તેણે એકઠું કર્યું
ઉપરથી) સમુદાય, સમૂહ. ટોળું. 'મળતો
પ્રેમ જમાતી ખાખી' કલાપી.

જમાદાર, પુ (અં જમઅ+દાર ફારસી
जमदार = જમા રાખનાર,
જમાતનો આગેવાન) જેની તેહનાતમાં
ફેટલાક સિપાઇઓ હોય તે માણસ. આ
શબ્દ હિંદુસ્તાનમાં વપરાય છે, ધરાતમાં
વપરાતો નથી.

જમાદારી, સ્ત્રી (અં જમઅ+દારી ફારસી
जमदारी = જમાદારપણું)
જમાદારના ઓહદાનું કામ તે.

જમાદિલઅવલ, પુ (અં જમાદિયુલ-
ऊلا حمادي الولي = મુસલમાની
પાંચમો મહીનો) મદારનો મહીનો.

જમાદિલઅખર, પુ (અં જમાદિયુલ-
آخر حمادي الاخوة = મુસલમાની છઠ્ઠો
મહીનો), એ મહીનામાં શાહેઆલમ
સાહેબનો ઉર્સ થાય છે.

જમાન, પુ (અં જામિન ضامن = જે
માણસ કોઇનો તરફદાર હોય તે. જમન=
તે જવાબદાર થયો ઉપરથી) નળવનાર,
ખાતર જમા કરનાર, જમીન.

જમાની, સ્ત્રી (અં જામિનિ, જમાનત
ضامني ضمانت નમિનપણું જમી-
નગીરી.) 'વળી સરકારી રેલ્વેઓ, તથા
સરકારની જમાનીથી નીકળેલી રેલ્વેઓ
વગેરેના શેર વિદ્યાવતમાંથી બરાએલા
તેટલાને લીધે તેના વ્યાજ નફાના પૈસા
પણ સોના નાણામાં આપવા પડે છે.'
સુ. ૧૦

જમાનો, પુ (ફાં જમાનહ زمان =
સમય) વખત, કાળ.

જમાખંદી, સ્ત્રી (અં જમઅ+ખંદી ફાં
जमखندي جمع بندی = જમા ખાખી
આપવી તે. બરતન=ખાંધવું ઉપરથી બંદી)
જમીનની માપણી કરી તથા કસ કાઢી
તેના ઉપર વરસે આટલો કર લેવો એમ
કરાવવું તે.

જમાખંધી, ઉપલો શબ્દ બુઝો.

જમાય, પુ (અં જમઅ جمع = એકઠું
થવું ઉપરથી) એક જથ્થે એકઠું થઇ
જવું તે.

જમાયટ, સ્ત્રી (અં જમઅ جمع = એકઠું
થવું ઉપરથી) એક બીજની સાથે મળતે
મળતા આવીને બેસી જવું.

જમાયવું, ફિ (અં જમઅ جمع = એકઠું
થવું ઉપરથી) ગોઠવવું, સ્થાપવું.

જમાવો, પુ (ફાં જમઅ جمع = એકઠું
થવું ઉપરથી) ગોઠવણ, જમાવ.

જમીન, સ્ત્રી (ફાં જમીન زمين = પૃથ્વી
જમ=શરદી+ઇન=સંબંધ દર્શક પ્રત્યય
શરદીવાળી. જમીનનું દ્રવ્ય શરદ છે માટે
એ નામ પડ્યું) ધરતી, ભોંય.

જમીનદાર, વિ (ફાં જમીનदार
زمیندار દાસ્તન=રાખવું ઉપરથી દાર=
રાખનાર. જમીનનો માલિક) જેની પાસે
જમીન હોય તે.

જમીનદારી, સ્ત્રી (ફાં જમીનदारी
زمینداری = જમીનદારપણું) જમીન-
દારની જે હાલત તે.

જમીનદોસ્ત, વિ (ફાં જમીन دوست
زمین دوست દોષ્તન=સીવવું ઉપરથી દોષ્ત=
સીવી લેનાર. જમીનની સાથે મળી
ગએલું) જમીન બરાબર કરી નાખેલું.

જમીયત, સ્ત્રી (અં જમईयत جمعیت =
એકઠાપણું. જમઅ=તેણે એકઠું કર્યું
ઉપરથી, નિર્ભયતા, વિશ્વાસ) સંતાવાચક
નામ હોય છે. જમીઅતરામ.

જમેઉધાર.]

૯૦

[જરાયત.

જમેઉધાર, પુ. (અ. જમ્અ جمع.)
ઉધાર ગુજરાતી. નકા યોટા.

જર, વિ. (૧૦ જર زر=ટક) ધસાઇ
ગએલું, જલ્દી થઇ ગએલું. જરબાઈ નામ
પારસીઓમાં હોય છે=રોસી.

જર, પુ. (૧૦ જર زر=સોનું) રૂપીઆ,
મોહોર, પૈસા વગેરે. જર, જમીન ને
જેર એ ત્રણ કલ્યાણના છોડે' ગુ. કહે.

જરકશી, વિ. (૧૦ જર્કશી زرکشی)
કશીદન=ખેંચવું ઉપરથી સોનાના તાર
વગેરે ખેંચવાનું કામ) જેમાં સોનાના
તારની ગુંથણી, ભરત વગેરે હોય તે.
'હેમ વસ્ત્ર જરકશી મસ્તક, વીંટયું છે
ચાંદિરે, કણ્ડે ઉપર મૂક્યાં છે છોગાં,
લટકતી જરસેરે.' સુ. ૬૦

જરકોસ, પુ. (૧૦ જર زر=સોનું) હલકી
ધાતુના તારનો બનાવેલો વણાટ.

જરખરીદ, વિ. (૧૦ જર્ખરીદ زرخرید=
પૈસા આપી વેચાતી લીધેલી વસ્તુ. ગુલામ
વગેરે. ખરીદન=વેચાતું લેવું ઉપરથી)
વેચાતી લીધેલી વસ્તુ.

જરજર, વિ. (૧૦ જર زر=ટક) જલ્દી,
ધસાઇ ગએલું.

જર જરિયાન, ન. (૧૦ જર زر=સોનું)
જરીન = સોનાનું. જર્જરીન એકલો
જરીન શબ્દ બસ છે) પૈસા, ધરણાં-
ગાંઠાં વગેરે.

જરજરિયું, વિ. (૧૦ જર زر=ટક)
જલ્દી થઇ ગએલું.

જરજોખમ, ન. (૧૦ જર زر=સોનું)
પૈસા વગેરે જે કાંઈ કીમતી જોખમની
વસ્તુ હોય તે.

જરતોસ્ત, પુ. (૧૦ જરાતુસ્ત زرتشت)
زرتشت જરાદુસ્ત, જરાદહુસ્ત,

જરાતુસ્ત, જરાદુસ્ત ને જર્દહુસ્ત વગેરે
નામ ફારસીમાં વપરાય છે. જર=સોનું+
દુસ્ત=ખરાય, જેની નજરમાં સોનાની
કાંઈ ગણતરી નથી તે) પારસીઓના
પેગંબર સાહેબ.

જરતોસ્તી, વિ. (૧૦ જર્તુસ્ત زرتشتی)
زرتشتી વગેરે) જરતોસ્ત પેગંબર
સાહેબના અનુયાયીઓ, પારસી.

જરદ, વિ. (૧૦ જર્દ زر=પીળું) પીળું
ઝાંખા પીળા રંગનું. 'હું તો આયુષ્ય
હું કુમળું, ઝર્દ આ દર્દથી કીધું.' કલાપી.

જરદાલુ, ન. (૧૦ જર્દ+આલુ મળીને
જર્દાલુ زرآلو એક બતનાં ફળ,
મેવો) ઠંડા દેશમાં થનાર એક મેવો.

જરદી, સ્ત્રી. (૧૦ જર્દી زردي=પીળાશ)
છાંડામાંની પીળી વસ્તુ, રંગરેજને ત્યાં કસું-
બામાંથી પીળો રંગ નીકળે છે તે.

જરદો, પુ. (૧૦ જર્દહ زر=પીળા રંગની
વસ્તુ) પાનમાં ખાવાનો સુકા, ફારસીઓ
ભાત.

જરદોજ, પુ. (૧૦ જર્દોજ زرروز=સો-
નેરી કામ કરનાર. દોખતન=સીવવું ઉપ-
રથી સીવનાર) કસબ ભરનાર, કસબનું
કામ કરનાર.

જરદોજી, પુ. (૧૦ જર્દોજી زرروزی=
સોનેરી કામ) કસબી કામ.

જરબ, પુ. (અ. જર્બ جرب=મારવું) તાસ,
દહેશત, હાક.

જરા વિ. (અ. જર્હ زر=ટક, રજ-
કણ) થોડુંક. થોડું.

જરાક, વિ. (અ. જર્હ زر=ઉપરથી
જરા એને ક ગુજરાતી પ્રત્યય લાગવાથી
થએલો શબ્દ) થોડુંક.

જરાયત, વિ. (અ. જિરાયત جرائت
=ખેતી) વરસાદના પાણીથી થતી ખેતી.

જરિયન.]

૯૧

[જલાદી.

ખેતી બે પ્રકારની છે. જરાઅત ને બગાયત (બાગાત). વરસાદના પાણીથી થાય તે જરાઅત, ને કુવાના પાણીથી થાય તે બગાયત (કે બાગાત). એવીજ રીતે ઓ-માસામાં ખેતી થાય તે ખરીફ ને શિઆનામાં થાય તે રવી (રબીઅ) કહેવાય છે.

જરિયન, વિ० (કા० જરીન زرین=સોનેરી) જરીઆન. 'તે જરીયાન અને રૈશમી પોશાક પહેરેતો.' રા. મા. ભા. ૧

જરિયાન, વિ० (કા० જરીન=સોનેરી) જરીઆન. 'રાયે સ્તંભ ઓઢીને માંડવો રચ્યો, જાછ જરીઆન પટોળી; છાયાં નવરંગ ચીર દક્ષિણનાં, જાત કાળી પીળી ને ઘોળી. રૂકિમ.

જરી, વિ० (કા० જરીન زرین=સોનેરી, કસબી) કસબ, સોનાફપાના તાર સાથે વળેલો તાંતુ 'એક જરીના પડદા પછવાડે મુજવર તરીકે બેઠો હતો.' રા.મા.ભા. ૧

જરી, વિ० (અ० જરહ درج=થોડું ઉપરથી) થોડું.

જરીક, વિ० (અ० જરહ درج=ઉપરથી) થોડુંક.

જરીપટકો, પુ० (કા० જરીન زرین+પટકો ગુજરાતી, સોનેરી કે કસબી પટકો) પેશ્વાના સૈન્યનો કસબી વાવટો.

જરીપુરાણું, વિ० (કા० જરીન زرین+પુરાણું=ચ. જીનું) જીનું કસબી કામ, જજરિત ને જીનું થઇ ગએલું.

જરીફ, સ્ત્રી० (અ० જરીવ جریب=જમીનનું માપ લેવાની સાંકળ, એ શબ્દ ફારસી ગઝી શબ્દ પરથી બુત્પત્ત થયો છે) જમીનનું માપ લેવાનું એક માપ, એ માપના ઘણા પ્રકાર છે.

જરીફ, વિ० (અ० જરીફ ظرف=પુશ-ગીમજ આદમી, જરફ=તે શુદ્ધિમાન હતો

ઉપરથી) કઢાખોર, શુદ્ધિશાળી, સમજદાર, આનંદી.

જરીફખરડો, પુ० (અ० જરીવ جریب+ખરડો ગુજરાતી) માપણીની તપસીલ વાળી નોંધ પોથી.

જરખો, પુ० (કા० જરુકહ جرؤك=ખડકી બારી, નાનું બારણું) જીનું, કાપલી.

જરર, સ્ત્રી० (અ० જરર ضرور=અગત્ય) ગરજ, મતલબ.

જરર, અ० (અ० જરર ضرور=અગત્ય) ગમે તેમ કરીને નક્કી, અચુક.

જરરત, સ્ત્રી० (અ० જરરત ضرورت=અગત્ય) ગરજ, મતલબ. 'હાકિમની જરરત ઓછી થઇ.' નં. ચ૦

જરિયાત, સ્ત્રી० (અ० જરરત ضروریات=ઘણી જરર) અગત્ય, આવશ્યકતા.

જરરી, વિ० (અ० જરરી ضروری=અગત્યનું) જરરનું.

જલદ, વિ० (અ० જલ્દ جلد=ચાલુક મારવો) ચાલુક, ચુસ્ત, ચાલાક, તેજ. આ સુકો પીવામાં જલદ છે.

જલદી, સ્ત્રી० (કા० જલ્દ جلدی=તરત, ઝટપટ) ત્વરા, તાકીદ, સત્વર.

જલસો, પુ० (અ० જલ્સહ جلس=મેકક) મંડળી, જલસ=તે બેઠો ઉપરથી) મેહમાની, જમાવ, ટોળું.

જલાદ, પુ० (અ० જલાદ جلال=ચામડી ઉતારનાર, ચાલુક મારનાર, જલ્દ=ચામડી ઉપરથી) ગરદન મારનાર, શિરચ્છેદ કરનાર 'મારું જીવનું મુઆ સરખું છે. એક ક્ષણ પછી હું જલાદની તરવાર મારી ગરદનથી ફર દેખાતો નથી.' ચુ. સિ.

જલાદી, સ્ત્રી० (અ० જલાદી جلالی=

જલાલ.]

૯૨

[જહાઝ.

જહાલદતું કામ) કૂર કામ, માણસ ઠોર વગેરેને કાપી નાખવાં.

જલાલ, વિં (અં જલાલ جلال =મોટાઇ, ભપકો) અગ્રગતું, ઉજ્જવળ, મહોજલાલ

જલાલી, સ્ત્રીં (અં જલાલી جلالی = જલાલવાળું) ભપકો, આંછુ નાખે એવી ટાપટીપ ને રોડે તે.

જલેખી, સ્ત્રીં (અરખીમાં જલલ શબ્દ છે જેનો અર્થ વેપાર, નફો, જે માલ વેચવા સારૂ એક જગાએથી ખીજી જગાએ લઇ જવાય તે. 'થાય છે તે ઉપરથી જલેખી جلیبی' શબ્દ થયો હોય એમ સંભવ છે) એક ભાતની મિઠાઇ.

જલેવતન, નં (અં જલાવતन جلاوطن. દેશપાર કરવો) દેશમાંથી કાઢી મૂકવો.

જવ, પું (ફાં જવ جو =જવ નામનું અનાજ) શિયાળામાં પાકતું એક ભાતનું અન્ન.

જવાન, વિં (ફાં જવાન جوان =યુવાન) મજબૂત બાંધાતો પહેલવાન, કદાવર

જવાની, સ્ત્રીં (ફાં જવાની جوانی = યુવાવસ્થા) જવાનપણું.

જવાબ, પું (અં જવાબ جواب =ઉત્તર જવાબ=તે કાળો ઉપરથી) સવાલનો ખુલાસો કરવો ફલાણાએ જવાબ આપ્યો ત્યાં જવાબ=ઉત્તર, ને ફલાણી વસ્તુનો જવાબ નથી ત્યાં 'જવાબ'=નૈડ.

જવાબદાર, વિં (અં જવાબ+દાર ફાં પ્રં જવાબدار جوابدار =જેને માથે જવાબ દેવાનું હોય તે) જુમેદાર, જોખમદાર

જવાબદારી, સ્ત્રીં (અં જવાબ+દારી ફાં પ્રં જવાબداری = જવાબદારી = જવાબ આપવાપણું) જોખમદારી, જુમેદારી

જવાબી, સ્ત્રીં (અં જવાબی جوابی = જવાબ વાળું) જેનો જવાબ લેવાનો હોય તેવો સંદેશ.

જવારીશ, સ્ત્રીં (ફાં ગવારશ ઉપરથી અરખીમાં જવારશ جوارش =પાચક ને સ્વાદિષ્ટ ઔષધ) કીમતી વસ્તુઓની મેળવણીની ચટણી જેવી પૌષ્ટિક દવા.

જવાહિર, નં (અં જવહર جواهر = જવાહિર جواهر) કીમતી ચીજ. હીરા, મોતી વગેરે.

જવાહિરખાતું, નં (અં જવાહિર+ખા- નહ ફાં મળીને જવાહિરખાનہ جواهرخانہ =જવાહિર રાખવાનું કેકાણું) તીનેરી, દાગીના મૂકવાનો ચોરડો.

જવાંમરદ, પું (ફાં જવાંમરદ جوانمرد =જુવાન પુરૂષ) બહાદુર, વીર પુરૂષ.

જવાંમર્દી, સ્ત્રીં (ફાં જવાંમર્દી جوانمردی =જુવાન મરદપણું) બહાદુરી, વીરપણું.

જવેર, નં (અં જવહર جواهر =કીમતી વસ્તુ, હીરા મોતી વગેરે) ઝવેરાત.

જવેરાત, નં (અં જવહર جواهر = જવાહિર جواهر. ને એ બહુ વચનનું બહુ વચન જવાહિરાત جواهرات = હીરા, મોતી વગેરે) ઝવેર.

જવેરી, વિં (અં જવહરી جواهری =ઝવેરાતનો ધંધો કરનાર) ઝવેરી.

જશન, નં (ફાં જશન جشن =પુરીની સભા, પુરી, એશ, ઇદનો દિવસ) આનંદનો દિવસ. પારસીઓમાં એ શબ્દનો વધારે ઉપયોગ થાય છે.

જહાઝ, નં (અં જહાઝ جہاز =વહાણું) મોટું વહાણ. 'શંખ સદ્લીના હવાઇ જહાઝમાં ઉડતો હતો.' નં અં

જહાન.]

૯૩

[જંગલી.

જહાન, સ્ત્રી० (૧૧૦ જહાન جہان =કુદ-
નાર, ચલાયમાન. દુનિયા અનિત્ય છે માટે
એ નામ પડ્યું. અથવા ગોદાન=સમયની
સાથે સંબંધ રાખનાર ઉપરથી) દુનીયા,
જગત, સૃષ્ટિ.

જહાનનમ, ન૦ (અં જહનમ جہنم =
નરક, બેડો દુરો) હિષ્ટુ ભાષામાં જે-
હનૂમ શબ્દ છે. તે ઉપરથી અરબીમાં
જહનમ શબ્દ થયો છે. મેહનૂમ=હવ-
મની ખા. આ ખા યરશહેમની દક્ષિણ
દિશાએ હતી. યુસુફાહ પાદશાહના સમય
પહેલાં અહીં ગાલિક નામે એક મૂર્તિની
લેક્ટો પૂજા કરતા હતા. એ મૂર્તિ પિત્ત-
ળની હતી; ને તેના હાથ પોહોળા કરેલા
હતા.ત્રણેક પોતાના પૂજારીઓને ખોળામાં
લેવા ઇચ્છે છે. એ મૂર્તિના પૂજકા એ
મૂર્તિને દેવતાથી અતિશય ગરમ કરીને
પોતાનાં બાળકોને તેના ખોળામાં નાંખતા,
અને તેમના રડવા કકળવાનો અવાજ ન
સંભળાય માટે દોલ વગાડતા હતાં. એ
દોલને તૂફ કહેતા હતા અને તેથી એ
જગાનું નામ તૂફત કે તૂફનું જંગલ પડ્યું.
બાળીલનના નાશ પછી પ્રાચીન મૂર્તિ-
પૂજાથી ડરીને યહુદી લોકો એ જગાને
નાપસંદ ગણવા લાગ્યા. અને યુસુફાહ પાદ-
શાહની સલાહથી તેમણે તેની ખરાબી
કરી. ને આખા શહેરનો કચરો ત્યાં નાંખવા
લાગ્યા. અને એ કચરાને બાળવા માટે
આખી રાત ત્યાં આગ સળગાવતા. તેથી
એ જગા ભયાનક અને ગંધાતી (નરક
સાથે સંબંધ રાખે એવી) થઇ ગઇ, અને
એનું નામ નરકનું સમાનાર્થ થઇ પડ્યું.
'હવું જે એહિશત, થઇ જહાનનમ, ફકરી
હાલ મારો છે.' કલાપી.

જહાલ, વિ० (અં જાહિલ =મૂર્ખનું બહુ
વચન જહ્હાલ جہال =અજ્ઞાનીઓ

જહલ=તે અજ્ઞાની હતો ઉપરથી) ઉદામ,
ઉતાવળીઆ, અણસમજ.

જહાં, સ્ત્રી० (૧૧૦ જહાન جہان =દુન્યા)
જહાન શબ્દ જુઓ.

જહાંસોજ, વિ०(૧૧૦ જહાંસોજ جہان سوز
=દુન્યા બાળનાર) દુન્યાને બાળનાર.
'ગોરીવંશનો અક્ષાઉદીન જહાંસોજ ગજ-
નીને પાયમાલ કરીને જ્યારે શીરોજકોહના
તખ્ત ઉપર બેઠો.' રા. મા. ભા. ૧

જહાંગીર, વિ० (૧૧૦ જહાંગીર جہانگیر
=દુનીઆને જીતનાર. ગિરિફતન=પકડવું
ઉપરથી મીર=પકડનાર) અકબર પાદ-
શાહના દીકરા સલીમનું ગાદીએ બેઠા
પછીનું નામ.

જહાંગીરી, સ્ત્રી० (૧૧૦ જહાંગીરી
جہانگیری =દુનીઆ જીતવાપણું) જ-
હાંગીર સાથે સંબંધ રાખનાર,જહાંગીરનું.

જહાંદીદહ, વિ० (૧૧૦ જહાંદીદહ
جہان دیدہ. દીદન=જોવું ઉપરથી દીદહ
=જોનાર. દુન્યા જોઈ હોય એવો, અનુ-
ભવી) દુન્યાનો અનુભવવાળો, સાદાક
'તે પણ જહાંદીદહ આનંદી જીવ હતા.'
નં० ચરિત્ર.

જહાંપનાહ, વિ० (૧૧૦ જહાંપનાહ
جہان پناہ =દુન્યાનું રક્ષણ કરનાર)
જગતનું રક્ષણ કરનાર. મોટા પાદશાહ.

જહેજ, ન૦ (અં જિહેજ جہج =કન્યા-
દાન, મડદાને કફન પહેરાવવું) દીકરીને
પરણાવતી વખત જે કન્યાદાન અપાય છે.

જંગ, પુ० (૧૧૦ જંગ جنگ =લડાઇ,
જંગીદન=લડવું ઉપરથી) યુદ્ધ, સંગ્રામ.

જંગલ, ન૦ (૧૧૦ જંગલ جنگل =વસ્તી
રહિત પ્રદેશ) વન, અરણ્ય.

જંગલી, વિ० (૧૧૦ જંગલી جنگلی =
જંગલનો) વગર સુધરેલું, અણધડ.

જંગલીજટ.]

૯૪

[ગદ.

જંગલીજટ, વિં (૧૦ જંગલી جنگلی =જંગલનો.) જટ, ગુજરાતી શબ્દ છે.

કાંઈ સમજે નહિ એવો.

જંગાલ, પું (૧૦ જંગાર جنگار = લોહાનો કાટ) ગ્રાંયાનો કાટ.

જંગાલી, વિં (૧૦ જંગારી = جنگاری =જંગાલનું) જંગાલ સંબંધી.

જંગી, વિં (૧૦ જંગો جنگی =લડાઈનું) લડવૈયો, મોટો, બહાદુર, બળવાન.

જંગી, સ્ત્રીં (૧૦ જંગી جنگی =કાટમાં) બાકાં હોય છે તે, જેમાંથી તીરકે બંદ-કની ગોળો ફેંકાય છે તે) કાટમાંનાં ત્રાંસાં બાકાં.

જંગર, સ્ત્રીં (૧૦ જંગરھ جنگور =એક પ્રકારની નાની તોપ, જે ઊંટ પર લઈ જવાય છે) તોપથી નાનું ને બંદૂકથી મોટું એક પ્રકારનું અસ્ત્ર. 'તોપ અને જંગળો એ સર્વે ઊંટ ઉપર લાદ્યું હતું.' રા. મા. ભા. ૧

જંગર, સ્ત્રીં (૧૦ જંગીر جنگير = સાંકળ) સાંકળી, બેરી. 'જંગરથી છાંડી મગર, કે શ્વાસ તો દેવો ઘટે.' કલાપી.

જંગરો, પું (અં જંગીરھ جنگورھ = બેટ, દ્રીપ) ટાપુ. જંગરે મુંબઈ, બદર-લાદ ને જંગરા, અલજંગરા વગેરે ભૂગોળમાં નામ છે. સરકારી લખાણમાં જંગરે મુંબઈ લખાય છે. ખરો શબ્દ 'જંગર એ' મુંબઈ છે.

જંગ, સ્ત્રીં (૧૦ જિંદ جنگ =ધરાનની) અસલી ભાષા) જૂની ધરાની ભાષા.

જંગઅવરતા, નં (૧૦ જિંદ+ઉસ્તા = जिंदुस्ता =જરથેસ્ત પેગંબર સાહેબની કિતાબ) પારસીઓનું અસલ ધર્મપુસ્તક.

જંગો, પું (૧૦ જિંદھ جنگ =જીવતા) ફક્કડ પુરૂષ, તંદુરસ્ત ને હસમુખો પુરૂષ.

જંગુર, નં (૧૦ જંગૂર جنگور =સધમાંખી, એક જાતનું તીર) સાણસી, ખીલા બંધવાનું ઓગર. નાની તોપ.

જંગુરો, પું (૧૦ જંગૂરھ جنگورھ =એક પ્રકારનું તીર, એક પ્રકારની તોપ, જે ઊંટ પર લઈ જઈ શકાય છે) તોપ.

જંગત, સ્ત્રીં (અં જંગત جنگت =સ્વર્ગ, એવો યગીચો કે જેની જમીન અતિશય વૃક્ષોના કારણથી દેખાય નહિ) સ્વર્ગ, યગીચો.

જંગીલ, સ્ત્રીં (૧૦ જંગીل جنگيل =ફકીરોની માગવાની ઝાળી) શાકભાજી લાવવા માટે ખલુરીનાં પાંદડાંની ચુંથેલી ઝાળી.

જંગીર, સ્ત્રીં (૧૦ જાંગીર جنگير جا = જગ્યા, જંગીર, ગિરિદત્તન =પકડનું ઉપરથી. જગ્યાવાળો) ગામ, ગરાસ. જંગીન.

જંગીરદાર, પું (૧૦ જાંગીરدار جنگيردار = જંગીરવાળો) જંગીરનો માલિક, જંગીરનો ધણી.

જંગીરી, વિં (૧૦ જાંગીરી جنگيري = જંગીર સંબંધી) જંગીરદારી.

જાજમ, સ્ત્રીં (જુર્કીં જાજિમ جاجم = પાથરવાનું લુગડું) લોચ પર બેસવા માટેનું પાથરણું.

જાજર, પું (૧૦ જાજરھ جاجور جا = જગ્યા+જરૂર અરણી. જરૂરની જગ્યા = પાથવાનું) સંકાસ.

જાતજમાત, સ્ત્રીં (અં જાત+જમાઅત جات+جماعت =નાતજનત) અસુક પશુના લોકો, પંથ.

જાદ, સ્ત્રીં (૧૦ યાદ ياد =સ્મરણ) યાદ, અમર.

નદા.]

૬૫

[નવ્યન.

નદા, અં (અં જિયાદહ ڄياڊه=વધારે)
પૂથ, પુષ્કળ. 'પ્રત્ન પર રહેમ નજર
જયાદે હતી' નં ૦ અં

નદા, પું (૧૦ જાદહ ڄاڊه જાદન=
જણવું, જન્મ આપવો ઉપરથી જન્મેણો
પ્રત્યય છે. જેમકે શાહનદા વગેરે) દીકરો.

નદી, સ્ત્રીં (ઉપર પ્રમાણે) શાહનદી,
દોસતનદી, દીકરી.

નદુ, નં (૧૦ જાદુ ڄاڊو=ચમત્કાર,
મંત્ર) છૂમંતર, મંત્રયોગ વગેરે.

નદુઈ, વિં (૧૦ જાદુ ڄاڊو ઉપરથી)
ચમત્કારિક, નદુએ ઉત્પન્ન થએલું.

નદુખેર, પું (૧૦ જાદુખોર ڄاڊو ڄاڊو=
નદુ ખાનાર. ગુજરાતી પ્રયોગ છે) નદુની
પાછળ મચ્ચો રહ્યો હોય તેવો માણસ.

નદુગર, પું (૧૦ જાદુગર ڄاڊو ڄાڊو=
નદુ નજીવાર) બાજીગર, નદુના ખેલ
કરનાર.

નદુગાર, વિં (૧૦ જાદુ ڄાڊો ઉપ-
રથી) નદુઈ અસર કરે એવું.

નદુગીરી, સ્ત્રીં (૧૦ જાદુગીરી
ڄاڊو ڄاڊو=નદુની વિદ્યા) નદુની
આવડત.

નદુગણો, પું (૧૦ જાદુ ڄાڊો+ટાણો
ગુજરાતી) નદુનો ચમત્કાર.

નદે, અં (અં જિયાદહ ڄياڊه=વધારે)
પૂથ, નેષ્ટએ તે કરતાં વિશેષ.

નદે, પું (૧૦ જાદન ڄاڊن=જણવું,
જન્મ આપવો ઉપરથી જાદહ=જન્મેણો.
પ્રત્યય છે. જેમકે શાહનદા, ઉમરાવનદા
વગેરે) છોકરો, બેટા.

નન, પું (૧૦ જાન ڄان=જીવ) પ્રાણ.

નનમાલ, પું (૧૦ જાન+માલ અરખી.

જાનોમાલ ڄانو ڄانو. નન=જીવ,
માલ=દોલત) પ્રાણ તે મિલકત.

નનવર, નં (૧૦ જાનવર ڄانو ڄانو=
જાન=જીવ+વર=વાળું જીવવાળું. પ્રાણી)
ઢેર, પશુ.

નનવરી, વિં (૧૦ જાનવરી ڄانو ڄانو=
નનવરવાળું.) જંગલી.

નનાં, સ્ત્રીં (૧૦ જાનાં ڄانو ڄانو=
વહાલો, પ્રીતમ) માથક, પ્રિયા, પ્યારી.

નની, વિં (૧૦ જાની ڄાڻي=નન-
વાળું.) જીવ આપે એવો મિત્ર, તે
નની દેસત. 'પણ અંદરખાનેથી ઇલા-
હોમનો નની દુરમન હતો.' બાં બાં

નનોજિગર, પું (૧૦ જાન+જિગર
ગળીને જાનોજિગર ڄانو ڄانو=

જાન=જીવ+જિગર=કાળજી=જીવ અને
કાળજી જેવો વહાલો) અતિશય વહાલો.
'મારા નનોજિગર! આપ આટલા
ગમગીન શા માટે થાઓ છો? બાં બાં

નપતે, પું (અં જન્મ ઉપરથી જાવિ-
તહ ڄاڻو ڄાڻو=જન્મોપસ્થ, કળાઓ) ચોક્કસી,
તકેદારી, સાચવેતી. 'સ્થાનિક મનુષ્યો
ઉપર ભરોસો તે યોગ્ય નપતે રાખતો'
નં ૦ અં

નફત, સ્ત્રીં (અં જિયાફત ڄياڻو ڄاڻو=
મહેમાની) ઉમળકી. 'જિયાફત બધે
અપાય' નં ૦ અં

નફરખાની, વિં (અં જઅફરાન=કેસર
ઉપરથી જઅફરાની ڄاڻو ڄાڻو=કેસરના
રંગની વસ્તુ) કેસરીઈ.

નફરાન, નં (અં જઅફરાન ڄاڻو ڄાڻو=
કેસર) કેસર.

નખન, અં (૧૦ જા+ન+જા. ڄاڻ ڄાڻ=
જા=કેકાણું. કેકાણું કેકાણું) રથજે રથળ.

[જામ.]

૯૬

[જાલમ.]

જામ, પુ૦ (૬૧૦ જામ =جَام =પાલો)
પડધીવાળું પવાણું.

જામગીરી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ જામગીરી
=جَامِگِیری =જામગીર =પાલો પકડનાર
તે ઉપરથી 'પાલો ઝાલવાનું' કામ.) તોપ
કે બંદૂક ફેડવા માટે સળગાવવાનું નાકું.
'વિનાશકારક સુરંગ ખોદેલી, તેમાં જામ-
ગીરી મુકવાના સંધિ જેવા વિષમ તે
વિકટ કાલમાં...લગામ સ્વાધીન કરવામાં
આવી. ' રા. મા. ભા. ૧.

જામદાની, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ જામદાન =
જામદાન =جَامَدَان =જામ+કપડાં+દાન =
રાખવાની જગા. લુગડાં રાખવાની પેટી.
હિંદુસ્તાની ફારસી છે આ શબ્દ ઇરાનમાં
વપરાતો નથી) ભાતવેલ પાટલી હોય
એવું ઊંચા વણાટનું સુતરાઉ કપડું.

જામદાર, પુ૦ (૬૧૦ જામદાર =જામ-
દાર =جَامَدَار =કપડાંવાળો, કપડાં
રાખનાર) અગ્નચી, કિલીદાર.

જામદાર, પુ૦ (૬૧૦ જામદાર =جَامَدَار =
જામ=પાલો+દાર=વાળો. પાલાવાળો.
પાણી વગેરે પાવાનું કામ કરનાર) બટ-
લર, પાવાનું કામ કરનાર નોકર.

જામદારખાનું, ન૦ (૬૧૦ જામદારખાનહ
=جَامَدَارخَانَه =લુગડાંલત્તાં વગેરે કામતી
વસ્તુઓ રાખવાનું ઠેકાણું) તીબેરી,
ભંડાર.

જામીન, પુ૦ (અ૦ જામિન =جَامِين =જાળ-
વનાર, ખાતર જમા કરનાર, જે માણસ
કેઈની તરફદાર હોય તે. જમન=તે
જવાબદાર થયો ઉપરથી) બાંધધર,
જવાબદાર.

જામીનગીરી, સ્ત્રી૦ (જામિન અ૦+ગીરી
=جَامِينِگِیری =જામિનગીરી
(જામીનપણું.)

જામશરાબ, પુ૦ (૬૧૦ જામ=પાલો+શરાબ
અ૦=મદ્ય જામિશરાબ =جَامِشَرَاب =
મદ્યનો પાલો) દારૂ પીવાનો પાલો.

જામો, પુ૦ (૬૧૦ જામહ =جَامِه =વસ્ત્ર,
લુગડાં) પુરૂષને પહેરવાનો દીંચણથી નીચે
લગડાનો રહે એવો ઘેરદાર પોશાક. વાથો.
'વાચકનાં દરિદ્ર કાપીઆં, બહુ રિદ્ધ
આપી હળધર વીર રે; પુરૂષને જામો
પાધડી, નારીને આપ્યાં ચીર રે; શ્કિમ.

જામકો, પુ૦ (અ૦ જામકહ =جَامَكِه =સ્વાદ,
હાલેજત. 'ખાનું કંઈ ઘણે તો જામકો
બધો ચાહ્યો જશે' બા. બા.

જામદાદ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ જામદાદ =جَامَدَاد
=મીલકત, જામીર) પુણ, પેદાશ, જામીર.
'તેને પેટે રૂ. ૫૦૦૦ ની નડિઆદ જામની
જામદાદ આપવામાં આવી. ' રા. મા. ભા. ૧

જામનશીન, પુ૦ (૬૧૦ જા=જગા, + નિ-
શીન =نَشِيْن =મેસનાર, નિશિસ્તન
મેસનું ઉપરથી. જગાએ મેસનાર, એકની
પછી બીજાં તેની જગાએ મેસનાર,
પાટથી) હકદાર, ગાદીએ મેસનાર.

જામર, સ્ત્રી૦ (અ૦ જિયારત =جِيَارَت =
મુલાકાત, દર્શન, કોઈ મોટા માણસને
મળવું તે) મુસલમાનોમાં મરણ પછી
ત્રીજે દિવસે લોકો ભેગા થાય છે તે, તે
દિવસે મરનાર પાછળ જમણ કરે છે તે.
'ત્યાંથી અજમેરમાં જયારત કરવા ગયો.'
રા. મા. ભા. ૧.

જામી, અ૦ (અ૦ જારી =جَارِي =ચાલુ
જરી=તે વહો એમ બન્યું ઉપરથી)
શરૂ, ચાલુ.

જાલમ, વિ૦ (અ૦ જાલિમ =جَالِم =ભુલમ
કરનાર. જલમ=તે અન્યાયી હતો' ઉપ-
રથી. 'જાલિમ શુજર પ્રજાને બ્યાનમાં
રાખવા લાયક છે' નાં અ૦

જાલમબેર.]

૯૭

[જાહેલ.

જાલમબેર, વિં (અં જાલિમ ظالم ઉપરથી) જુલમ કરવામાં પુરો. 'ફરી અદારમી વારે આવીઓ, બળ કરી જાલમબેર; જેમ મધપુડે મલિકા ફેરે, એમ મથુરા વીંટી ધનધોર.' ૩૦ હં

જાલમી, સ્ત્રીં (અં જાલિમી ظالمی=જુલમ કરવાપણું. જુલમ=અ-ચાય) દૂરતા, જુલમ. ગુજરાતી પ્રયોગ છે.

જાલકબારનીશી, સ્ત્રીં (ફાં નિવિશ્તન=લખવું ઉપરથી નિવોલી نویسی=લખવું.) જાલક + બાર એ ગુજરાતી શબ્દો છે. બાર મહિના સુધી જે કાગળો મોકલવામાં આવે, એટલે બીજે સ્થળે જાય તેની નોંધ રાખવાની ચોપડી.

જાવેદાન, વિં (ફાં જાવિદાન جاودان=હમેશવું. જાવિદાન, જાવીદાન, જાવેદાન, જાવિદાના, જાવીદાના વગેરે શબ્દો પણ વપરાય છે), કાયમ.

જાવેદાની, સ્ત્રીં (ફાં જાવિદાની جاودانی=હમેશ, સદા) નિત્યતા.

જાસુસ, પું (અં જાસૂસ جاسوس=એક મુલકની ખબર બીજા મુલકમાં મોકલનાર માણસ જસ=તેણે શાધથી મેળવવા યત્ન કર્યો ઉપરથી.) ખાતમીદાર કાસદ, દૂત. 'તેને એક ખાતમી જાસુસે ખબર ફાધી.' ૬૦ થેં

જાસુસી, સ્ત્રીં (અં જાસૂસી جاسوسی=જાસુસીપણું) છુપી ખાતમીઓ લેવાનું કામ.

જાસો, પું (ફાં જહાંસોજ جهان سوز=જહાં=દુનીઆ+સોજ એટલે આગનાર, સોખતન આગનું ઉપરથી=દુનીઆ આગનાર ગામ ઉપર કે સરકાર ઉપર ચીઢાઈ લો-કાના જાનમાલ ઉપર જરતી કરનાર.) આગનું, હુતનું વગેરે કરનાર. પહેલાંથી

ચીઢી બાંધી ખબર આપે છે તેને જાસા ચીઢી કહે છે.

જાસ્તી, સ્ત્રીં (અં જિયાદતી زیادتی=જુલમ.) સખ્તાઈ, બળાત્કાર.

જાસ્તી, અં (અં જિયાદહ زیادہ=વધારે) વિશેષ.

જાહેદ, વિં (અં જાહિદ جاهد=ભક્ત, ભક્તિ કરનાર, તપસ્વી) ભક્તિ કરનાર. 'ઉકયો ચમકી હું રાતે વસલની સુણી જાહિદ તણી બાંગો.' શું ગજલિસ્તાન.

જાહેર, વિં (અં જાહિર ظاهر=સૌની સામે, બધાની રૂબરૂ. જહર=ચમકયો ઉપરથી) કોઈથી છુપું નહિ એવું, બધા જાણે એવું.

જાહેરખબર, સ્ત્રીં (અં જાહિર્ખબર خبر=બધાની રૂબરૂ આપેલી ખબર. ખબર=તેણે જાણ્યું ઉપરથી) બધા લોકોની જાણમાં આવે તેમ કરવું તે.

જાહેરદારી, સ્ત્રીં (અં જાહિર્+દારી داری=ફારસી પ્રત્યય. જાહિર્દારી=જાહેર દેખાવ. દેખાવની ખાતર) જાહેર દેખાવ કરવો તે, લખકા, દંભ. 'જેને તેને જાહેરદારીનોજ શોખ છે.' નં. ચ.

જાહેરનામું, નં (અં જાહિર્+નામહ=ફાં જાહિર્નામહ ظاهرنامہ=બધા જાણે એવો કાગળ) જાહેર ખબર, ચેતવણી.

જાહેરાત, સ્ત્રીં (અં જાહિર્ નં બહુવચન اعلانات=બધાની રૂબરૂ) જાહેર ખબર, જાહેર કરવું.

જાહેલ, વિં (અં જાહિલ جاهل=નાદાન, અજાણ. જહલ=તે અજાની હતો ઉપરથી) ઉમ્મ, ઝટ તપી જાય એવો. 'કોઈ જાહેલ મુસલમાનને ત્યાં લાવી એસાડયો હેય.' નં. ચ.

નહો.]

૯૮

[જિઘાલર

નહો, પુ૦ (૬૦ જહાંસોજ جہاں سوز =
જગત બાળનાર ઉપરથી) જવ ઉપર
નેરાવરી કરવી.

નહોજલાલ પુ૦ (૬૦ જાહ+જલાલ અ૦
મોટાઇ મળીને જાહોજલાલ جاکو جلال.
આ શબ્દ ભાવવાચક નામ છે) મોટી
પદવી, મોટાઇ.

નહોજલાલી, સ્ત્રી૦ (૬૦ જાહ=પદવી+
જલાલ અ૦ મોટાઇ મળીને જાહોજલાલ
جاکو جلال =મોટી પદવી) ગુજરાતીમાં
નહોજલાલી વપરાય છે. મૂળ શબ્દ
નહોજલાલ છે.

નનિસાર, વિ૦ (૬૦ જાનિસાર
جان نثار = જવ આપે એવો, જવ
કુર્યાન કરે એવો) જવબનદોસ્ત 'તે-
મના વફાદાર ને નનિસાર શુલામ હતા'.
બા૦ બા૦

નનિશાની, સ્ત્રી૦ (૬૦ જાનિશાની
جان فشانی, અનિશાન=અંટવું ઉપરથી.
જવ કુર્યાન કરે એવો સ્વભાવ) કુર્યાન
થવું. 'ઘણી નનિશાનીની સાથે ગાયકવાડ
સરકારની નોકરી બળવેલી' નં ૨૦

નિકર, સ્ત્રી૦ (અ૦ નિકર نکر =પાદ, પા-
દદાસ્ત) ગુજરાતીમાં આગ્રહ, હઠ, મમત.

નિગર, ન૦ (૬૦ નિગર نگر =કાળજી,
શક્તિ) હેયું, દિલ, જવ-'બકુ' છું હું,
તમે માનો, નિગરમાં ઘા મને ઊડો'.
કલાપી.

નિગરપારા, પુ૦ (૬૦ નિગર+પારા
نگر پارا. નિગર=કાળજી+પારા=કડકા.
કાળજીનો કડકો, કાળજીની કોર) પ્રાણ-
ધિક. 'નિગરપારા ! આ અવસર રોવાનો
ને હિંમત હારવાનો નથી'. બા૦ બા૦

નિદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ નિદ نيد =વિરક્તતા, હઠ,
એ વસ્તુઓમાં અત્યંત છેદું) આગ્રહ,
હઠ. 'સખુન મોહોબતનાં કહ્યાં, તે ઝીદ
મેહબૂબે ગણી' કલાપી.

નિદી, વિ૦ (અ૦ નિદી نیدی =હઠીલો)
મમતી, આગ્રહી, હઠીલું.

નિન, પુ૦ (અ૦ નિન جن =જૂત. નજર
ન આવે એવી કામ.) ગુજરાતીમાં 'નન'
કહે છે. 'જ' અને 'ન' થી અરબીમાં જે
શબ્દો બને છે, તેમાં અદશ્યતાનો અર્થ
હોય છે. 'નિન' એ એક અદશ્ય કામ
છે. 'જુનુન' (જુ૦ ઝુનુન) એક રોગ
છે જેથી માણસની બુદ્ધિ અદશ્ય થઇ
જાય છે. 'મજનૂન' =ગાંડો, જે માણસ
ગાંડો હોય છે તે જગલમાં ભટકતો ફરે
છે તેથી લોકોથી અદશ્ય થઇ જાય છે.
'જનત' =સ્વર્ગ, એમાં એટલાં બધાં
ઝાડો છે કે તેથી એની જમીન દેખાતી
નથી. વગેરે. 'તેનામાં કાઈ નિન ભરાયો
હોય તેવી તે દેખાતી હતી.' ક૦ ગે૦

નિનસ, સ્ત્રી૦ (અ૦ નિનસ جنس =
વસ્તુ) જણસ શબ્દ જુઓ.

નિઝાલર, ન૦ (અ૦ જબલુત્તારિક
جبل الطارق =તારિકનો પહાડ) દમિ-
સ્કના ખલીફાની તરફના આફ્રિકાના સુખા
મુસાબિન મુસેરના શુલામ તારિક તા. ૩૦
મી એપ્રિલ સને ૭૧૧ ને દિવસે એ જગા
ફતેહ કરી. ત્યાં એક પહાડ છે જેવું
અસલ નામ 'કાલપી' હતું. અરબીમાં
પહાડને 'જમલ' કહે છે. તેથી વિજયી
તારિકના નામથી એવું નામ 'જમલુ-
તારિક' પડ્યું. તે ઉપરથી અંગ્રેજીમાં
નિઝાલર નામ પડ્યું (સિનીન ઇસ્લામ
ભાગ ૨. ડૉ. જી. ડબ્લ્યુ. લેટ્નર ફ્રંક
ઉપરથી).

[જિહ્વાપદ.]

૯૯

[૭૩.]

જિહ્વાપદ, પુ. (અં જિબ્રૈલ કે જિબ્રા-
ઈલ جبرائيل) ચાર ફરિ-
સ્તા મોટા છે, જેમના નામની સાથે
માનવાચક અલયહિસ્સલામ લગાડાય છે.
૧ જિહ્વાપદ=ખુદામાં ખૂબી, અથવા ખુદા-
નો પહેલવાન. ખુદાની તરફથી પેગંબર
સાહેબોને વહુ (મધિરી પેગામ) પોહિં-
ચાડવાનું કામ એમનું હતું. ૨. મીકાઈલનું
કામ જગતને આજીવિકા પોહોચાડવાનું
છે. ૩. ઇસ્ફારીલ એ ક્રિયામતને દિવસે
રજુશીયું ફૂંકશે તેથી બધા જીવતા થશે.
૪. ઇજરાઈલ એમનું કામ જીવ લેવાનું
છે. ‘મહંમદને જિબ્રિલ નામના ફરિસ્તાએ
કુરાનના ફકરા પ્રમંચે પ્રમંચે કહ્યા હતા.’
સિ. સા, પૃ. ૧૬

જિયાફત, સી. (અં જિયાફત ضیافت
=ઊભણી. જયફ ઉપરથી) બદલ, ઉભણી,
મીજબાની.

જિરાફ, નં. (અં જરાફ زرافه=એક
જાતનું પશુ છે) આફ્રિકાના જંગલમાં
થાય છે. રોઝ કે ઘોડાની જાતનું પશુ
દેખાવે હરણ જેવું.

જિરાયત, વિ. (અં જિરાયત زراعت
=ખેતી) વરસાદના પાણીથી થતી ખેતી.
ખેતીએ પ્રકારની છે જિરાયત અને બગાયત
(બગાયત). વરસાદના પાણીથી થાય તે
જિરાયત તે કુવાના પાણીથી થાય તે
બગાયત (બગાયત). એવીજ રીતે ચોમાસુ
પાકને ખરીફ તે શિયાળુ પાકને રબીઅ
(રવી) કહે છે.

જિહ્વદ, સી. (અં જિહ્વદ جلد=ચામડી,
પુંદું, પુસ્તકનો વિભાગ) ચામડાનું વગેરે
પુંદું ચડાવે છે તે. ‘એ જિહ્વદમાં પ્રકટ
કરીને તેને રાસમાળાનું નામ આપ્યું.’
નં. ૨૦

જિહ્વી, પુ. (અં જિહ્વ ضلع=દેશનો
ભાગ.) કેટલાક તાલુકા મળીને એક કલે-
ક્ટરના તાબામાં હોય તે મુલક.

જિલાયત, વિ. (અં જિલ્અ=દેશનો ભાગ
ઉપરથી) જિલ્લામાં જમીન હોય તે.
‘જિલ્લામાં જમીન મળેલી છે તે જિલાયત
કહેવાય છે.’ રા. મા. ભા. ૧.

જિહ્વદ, પુ. (અં જિહ્વ ضلع=કાફ-
રાની સાથે લડતું તે, ધર્મયુદ્ધ) ધર્મની
લડાઈ, ‘અન્ય ધર્મીઓની સાથે મુસલ-
માનોનું યુદ્ધ થાય છે તેને જિહ્વદ કહે છે.’
બા. બા.

જિહ્વન, સી. (ફાં જહાન جهان=દુન્યા)
જહાન, જગત.

જિંદગાની, સી. (ફાં જિંદગાની زندگی
=ઉમર, આયુષ્ય) જીવનકાળ, જન્મ-મારો.

જિંદગી, સી. (ફાં જિંદગી زندگی=
જીવતર) આયુષ્ય, ઉમર.

જિંદાન, નં. (ફાં જિંદાન زندان=કેદ-
ખાતું) બંદીખાતું. ‘અત્યારે આપને
જિંદાનમાં રાખશે’ બા. બા.

જિંદ, સી. (અં જિહ્=હડ) મમત.

જિંકર, સી. (અં જિંક زکرو=યાદી) વાત
ચીત, વર્ણન.

જિંગર, નં. (ફાં જિંગر جگر=કાળજી).

જિંદ, સી. (અં જિહ્ ضلع=હડ) મમત,
વિરોધ.

જિંદી, વિ. (અં જિંદી زندگی=હીલો) મમતી.

જીન, પુ. જીન શબ્દ જુઓ.

જીને, પુ. (ફાં જીનેه زين=નીસરણી)
દાદર બારી, દાદરા.

જીર, નં. (ફાં જીર زير=જીર) મસા-
લામાં વપરાતાં એક જાતનાં બીયાં.

[અલકદ.]

૧૦૦

[જુમેરાત.

અલકદ, પુ૦ (અ૦ જિલ્લ્હ અલકદ, જુલ્હ-
અલકદ **جبل القلعة** = મુસલમાની અગી-
આરમે મહીનો) મુસલમાની ૧૧ મે
ચાંદ્રમાસ.

અલબખે, અ૦ (અ૦ લઢ્ઢાયક **لبیک** =
હું હાજર છું) અતિશય હાજર, હાજરા-
હજુર.

અલહજ, પુ૦ (અ૦ જિલ્હજહ, જુલ્હજહ
الحج = મુસલમાની ૧૨ મે મહીનો,
એ મહીનામાં મક્કામાં હજજ થાય છે.
બકરીઈદ આ મહીનાની ૧૦ મી તારીખે
આવે છે. મુસલમાનોમાં અલકદ, અલહજ,
મોહોરમ ને રજબ એ ચાર મહીના
પવિત્ર ગણાય છે. અરબસ્તાનમાં એ ચાર
મહીનાઓમાં યુદ્ધ કરતા નહોતા.) મુસ-
લમાની વર્ષના છેલ્લો મહીનો.

અવબન, વિ૦ (ફા૦ જાન **جان** = અવ
ગુજરાતી=પ્રાણ જેવો વહાલો) અતિશય
વહાલો.

અવેબન, વિ૦ (ફા૦ જાન **جان** = અવ)
પોતાના અવ જેવું વહાલું હોય તે.

અસમ, ન૦ (અ૦ જિસ્મ **جسم** = શરીર)
બદન; 'નથી તાકત જિસમમાં કે ઉઠીને
હું કરે તહરીર.' યુ૦ ગ૦

અસાહેબ, અ૦ (અ૦ સાહિબ **صاحب** =
સમીપમાં રહેનાર, મિત્ર) અદબની સાથે
જવાબ આપવો તે.

જુખામ, ન૦ (ફા૦ જુકામ **كحة** = સળેખમ)
શરદીની બીમારી છે જેમાં નાકમાંથી
પાણી ટપકે છે.

જુજ, વિ૦ (અ૦ જુજ્જ **جوج** = કડકા, ભાગ)
થોડું, ઓછું.

જુજવી, વિ૦ (અ૦ જુજ્જ **جوجو** = કડકા,

હિસ્સો) ભાગ, થોડું. 'વળી રાજકુટુંબના
વહીવંચા ભાટને અથવા કાષ્ઠભિત્તુકને હરેક
હોળ ઉપર જુજવી કર આપે છે'. ક૦ચ૦

જુદાગીરી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ જુદા **جدا** = ઉપ-
રથી ગુજરાતી પ્રયોગ) જુદાપણું, જુદાઈ.

જુદાપણું, ન૦ (ફા૦ જુદા **جدا** = ઉપ-
રથી) જુદાઈ, જુદાગીરી.

જુદું, વિ૦ (ફા૦ જુદા **جدا** = જુદું, ભિન્ન,
અલગ) ભેડું નહિ તે.

જુબાન, સ્ત્રી૦ (ફા૦ જુબાન, જબાન
لسان = જીભ) બોલી, ભાષા,

જુબાની, સ્ત્રી૦ (ફા૦ જુબાની **لساني** =
જબાની) સાક્ષી.

જુબાં, સ્ત્રી૦ (ફા૦ જુબાન, જબાન, જુબાં,
જબાં **لسان** = બોલી, ભાષા) બોલી, જીભ.

જુમલો, પુ૦ (અ૦ જુમ્લહ **جمل** =
વાક્ય, એકંદર, જમલ=બોલાવી લીધું
ઉપરથી=પણ, તમામ) સરવાળો.

જુમલો, પુ૦ જુમલો શબ્દ જુઓ.

જુમામરિજદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ જામિઅ+
મરિજદ **جامع مسجد** = જામિઅ+
એકઠા કરનાર, મરિજદ=નમવાની જગા.
શહેરની જે મોટી મરિજદમાં શહેરના
ધણા માણસો ભેગા થાય તે) શુક્રવારની
નમાજ જે મરિજદમાં પઢાતી હોય એવી
શહેર કે કસબાની સૌથી મોટી મરિજદ.

જુમેરાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ જુમુઅહ=શુક્રવાર. રાત,
ગુજરાતી શુક્રવારની રાત. **جمعات** =
ગુરવાર. હિંદુઓ સૂર્યોદયથી, અંત્રેએ
મધ્યરાત્રિથી ને મુસલમાનો સૂર્યાસ્તથી
દહાડે બદલે છે. તેથી ગુરવારને દિવસે
સૂર્યાસ્ત પછી શુક્રવાર ખેંડા ગણાય છે
માટે એ રાતને જુમેરાત એટલે શુક્રવારની
રાત કહે છે) બહરપતિવાર.

જુરત.]

૧૦૧

[જ્ઞેય.

જુરત, સ્ત્રી૦ (અ૦ જુરઅત جرأت = ચાલાકી, જવાંમર્દી, શક્તિ. જરા=તે બહા- દુર હતો ઉપરથી) હિંમત, ધૈર્ય.

જુરિયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ જુરઅત جرأت = જવાંમર્દી) બહાદુરી.

જુલમ, પુ૦ (અ૦ જુલમ ظلم=બળાત્કાર, કષ્ટ, દુઃખ દેવું) બળાત્કાર કરવો. દુઃખ દેવું.

જુલમગાર, વિ૦ (અ૦ જુલમ+ગાર કા૦ પ્ર૦ ગુજરાતી પ્રયોગ. જુલ્માગાર ظلم= જુલમ કરનાર) જુલમ વાપરનાર, જુલમી.

જુલમઠ, પુ૦ (અ૦ જુલમ ظلم=એને ગુજરાતી આટ પ્રત્યય લાગીને થએલો શબ્દ) જુલમ, જુલમ ગુજારવો તે.

જુલમઠ, પુ૦ (અ૦ જુલમાત જલમત ظلمات=અંધારું, એનું બહુવચન. અમૃત [આએહયાત] જે ઠેકાણે છે તે અંધારા- વાળું સ્થળ) અંધારાં. અંધારું.

જુલમી, વિ૦ (અ૦ જુલમી ظلمی=ગુ૦ પ્રયોગ) જુલમગાર, જુલમ કરનાર.

જુલાપ, પુ૦ حلاب. જુલાપ, રેય.

જુલાપ, પુ૦ (અ૦ જુલાવ حلاب. કાર- સીમાં ગુલાપ શબ્દ છે, તે ઉપરથી અરબીમાં જુલ્લાપ શબ્દ થયો છે. ગુલા- બનું પાણી, શરબત વગેરે રેચક હોવાથી એ દવાઓ રેચ માટે આપતા હતા. અરબીમાં 'ગ' નું હોવાથી 'જ' થઈ ગયો.

જુલફ, ન૦ (અ૦ જુલફ زلف એ જુલફહ વું બહુવચન છે જેનો અર્થ રાત્રિનો કાંઈ પણ ભાગ થાય છે. રાત્રિ અધારાના કારણથી કાળી હોય છે તેથી ફારસી વિદ્વાનોએ, માથાના વાળ કાળા હોવાથી તેની ઉપમા વાળને આપી. ફારસીમાં 'જુલફ' ને બદલે 'જુલ્ફ' વપરાય છે). કપાળ ને લમણા ઉંપરના

વાંકડીઆ વાળની લટો. 'નર્ગિસ સરીખાં નેણુ, ને જુલ્ફાં છુટાં દિલદારનાં.' ગુ૦ ગ૦

જુવાન, વિ૦ (કા૦ જવાન جوان=બહા- દુર) વીર.

જુવાની, સ્ત્રી૦ (કા૦ જવાની جوانی= યુવાવસ્થા) તરુણવસ્થા.

જુવાળ, પુ૦ (કા૦ જવાલ زوال=દૂર થવું, ધરી જવું, દરીઆના પાણીનો ચઢાવો. 'જ્યારે એવાજ જુવાળ બેઠો ત્યારે કાણુ અટકારી શકે.' ક૦ લે૦

જુ'મા, સ્ત્રી૦ (અ૦ જુમુઅહ અથવા જુમ'અહ جمع=શુક્રવાર. જમન્ન=તેણે એકઠું કર્યું ઉપરથી. એકઠા થવાનો દિવસ) શુક્રવાર.

જુ'મેદાર, વિ૦ (અ૦ જિમદાર जिमदार= જિમહ=પદવી, ચાજ, જોખમ) જોખમ- વાળો, જવાબદાર. 'માધવને ગુજરાતના પરાજય માટે જુ'મેદાર ઠરાવીયું? નં૦ અ૦

જુ'મેદારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ જિમદારી जिमदारी=જોખમદારી) જવાબદારી. 'જુ'મેદારી મોતીરામ મહેતાની' નં૦ અ૦

જુસ્તેજુ, સ્ત્રી૦ (કા૦ જુસ્તન=ખોળવું ઉપ- રથી શોધખોળ જુસ્તજૂ અથવા જુસ્તોજૂ جستجو બને શબ્દ વપરાય છે) શોધખોળ.

જુસ્સો, પુ૦ (અ૦ જુસ્સહ جثم=બદન, શરીર, લોથ) લાગણી, ઉશ્કેરણી.

જુસ્સો, પુ૦ (કા૦ જોશીદન=ઉકળવું ઉપરથી જોશ. جوش=ઉકળાટ) શક્તિ, બળ.

જ્ઞેય, સ્ત્રી૦ (કા૦ જય્વ زب=શોભા) શોભા આપનાર, સૌંદર્ય. 'માણસની ધર્મ સમજવાની શક્તિને પણ જ્ઞેય લગાડે તેવી વાત છે.' સુ૦ ગ૦

જે.બ.]

૧૦૨

[નેરાળાપણું

જે.બ, સ્ત્રી (૬૦ જેઘ جېم =ગળવું,
મળ અર્થ ગીરવાન) ગુણુ, ખીસું.

જેર, અં (૬૦ જેર جېر =નીચે) હાથ
નીચેનો, હેઠળ. 'આ લડાઇમાં દુશ્મનોને
જેર કર્યા પછી કાણુલ પર ચડાઇ કરવી
છે.' બાં બાં.

જેરકડી, સ્ત્રી (૬૦ જેર جېر =નીચે)
ઘોડાને વશ રાખવાની કડી.

જેરદસ્ત, વિં (૬૦ જેર دست =
જેર=નીચે+દસ્ત=હાથ. હાથ નીચેનો)
કમજોર, નબળું, આધીન. 'હિંદુસ્તાનનો
હાકેમ મારો માટેહત ને જેરદસ્ત રહે
એજ મારી તમના છે.' બાં બાં

જેરબંદ, પું (૬૦ જેર بند =
નીચેનો+બંદ=બંધન) ઘોડાની લગામ
નીચેથી લઇ તંગની સાથે બાંધવામાં
આવતી ચામડાની કે બડી બનાતની પટી.

જેરબંધ, પું (૬૦ જેર بند =
જેરબંદ.

જેવર, નં (૬૦ જેવર =ધરણું.
જે.બ ઉપરથી જેવ=શોભા+વર=વાળું.
શોભાવાળું) દાગીનો.

જેહેજ, નં (અં જિહેજ =કન્યા-
દાન, મહાદાને કદન પહેરાવવું) દીકરીને
પરણાવતી વખતે કન્યાદાનમાં જે આપેછે તે.

જેહન, નં (અં જિહ =સમજશક્તિ)
મગજશક્તિ.

જેહમત, સ્ત્રી (અં જહમત =
મહેનત, દુઃખ, જહમ=તેણે ખેંચીને
બાંધ્યું. ઉપરથી) કષ્ટ, તકલીફ. 'અહીં
સુધી આવવાની જેહમત શા માટે ઉઠાવી.'
બા. બા.

જેહાદ, પું (અં જિહાદ =ધર્મ-
યુદ્ધ) જિહાદ શબ્દ બુચો.

જેખસે, અં (અં જખ =સ્વાદ,

સે, સે=ઉર્ક પાંચમી વિં નો પ્રત્યય=
સ્વાદથી, સ્વાદ લાઇને) અવશ્ય, ખુશીથી.

જોર, નં (૬૦ જોર =બળ) શક્તિ,
તાકત.

જોરકસ, વિં (૬૦ જોરکس =
કસીદન=ખેંચવું ઉપરથી જોર ખેંચનાર.
યું પ્રયોગ) કસરતી, જોરવાળું.

જોરજખરી, સ્ત્રી (૬૦ જોર =બળ+અં
જખ =બળાત્કાર+ખ યું પ્રં
યું પ્રયોગ=બળ અને બળાત્કાર) જોર-
બુલમ, દયાણુ.

જોરબુલમ, પું (૬૦ જવર+બુલમ અરબી=
જોરોબુલમ =જોરબુલમ)
બળાત્કાર, મરજી વિરૂદ્ધ

જોરતલબી, સ્ત્રી (જોર ૬૦ બળ+તલબી
અં માગણી. જોરતલબી =
શક્તિ માટે માગણી કરવી તે. મદદ માટે
જે નાણાં ઉધરાવવામાં આવે તે. કારસીમાં
તલબીદન ધાતુ છે તે ઉપરથી. અરબીમાં
તલબ શબ્દ પણ છે) એક પ્રકારનો
વેરો, એક પ્રકારની ખંડણી. 'બુનાગદના
નવાખ સાહેબને જોરતલબી મળી કુલ રૂ.
૯૩૫૪૦ આવે છે. ૨૦ માં ભાં ૧

જોરભેર, અં (૬૦ જોર =બળ) બળ-
પૂર્વક.

જોરવાન, વિં (૬૦ જોર =બળ+વાન
યું પ્રં) જોરવાળો.

જોરાવર, વિં (૬૦ જોર+આવર=વાળો,
જોરાવર =જોરવાળો) શક્તિમાન.

જોરાવરી, સ્ત્રી (૬૦ જોરાવરી =યું
પ્રયોગ=જખરદસ્તી) બળાત્કાર.

જોરાળ, વિં (૬૦ જોર =બળ
યું પ્રં) જોરવાળું.

જોરાળાપણું, નં (૬૦ જોર =બળ
ઉપરથી) જોરાળા હોવાપણું.

જોરાણું.

૧૦૩

અમઝમ.

જોરાણું, વિ० (ક્ષાં જોર زور = અળ ઉપરથી) અળવાન.

જોરી, વિ० (ક્ષાં જોર + زری = જોરવાણું) જેને ખીજતી કુમક હોય એવું.

જોરો, પુ० (ક્ષાં જોર زور = અળ) દાખ, દયાણુ.

જોશ, પુ० (ક્ષાં જોશ جوش = ઉભરો. જોશીદન = ઉછળવું ઉપરથી) અળખળવું. 'મારા મુકદ્દમાનો ફેંસલો કરવાનો જોશ મારા જિગરમાં ઉછળી આવ્યો છે.' બા०

જોશન, ન० (અ० જવ્શન جوش = છાતી, અખ્તર, લડાઇ વખતે પહેરવાનો એક પ્રકારનો પોશાક. એમાં લોઢાની કડીઓની સાથે લોઢાના કડકા પણ હોય છે) હાથે પહેરવાનું એક ધરોણું.

જોસ, (ક્ષાં) જોશ جوش = શબ્દ જુઓ.

જોસતાન, ન० (જુજ્વ અરખી. ભાગ, પુસ્તકનો ભાગ, પુસ્તક+વાન ક્ષાં પ્ર० રાખવાનું ફેકાણું ઉપરથી જુજ્વવાન جرزوان = ચોપડીઓ રાખવાની થેલી) દેહતર.

જોસદાન, ન० ચોપડીઓ રાખવાની થેલી. જોસતાન جرزوان = શબ્દ જુઓ.

જોસ્તળુ, સ્ત્રી० જુસ્તેળુ جستجو શબ્દ જુઓ 'અને મારી સાથે લડાઇતી જુસ્તેળુ' બા० બા०

જોહુકમ, પુ० (અ० જહહાકી جھاکى ધરિતમાં જહ્નક નામે જુદમી બાદશાહ થઈ ગયો છે. તેથી જુદમી બાદશાહને જહ્નકની ઉપમા અપાય છે. તે જુલમી કામોને જહ્નકી કહે છે. તે ઉપરથી 'જોહુકમ' 'જોહુકમી' શબ્દ થયા છે. 'હુકમદારની જોહુકમીથી હું હવે લાચાર છું.' ગુ० ગ૦

જોહુકમી, સ્ત્રી० જો હુકમ શબ્દ જુઓ.

જયાદે, અ० (અ० જિયાદહ جياده = વધારે) ધણું, પુષ્કળ. 'કાંઈ પણ નતનો જયાદે પગ પેસારો કરવાથી અળગ રહેવું.' અં. ન. ગ.

જયાફત, સ્ત્રી० (અ० જિયાફત ضيفات = મહેમાની, વરો) ઉભણી.

'લોનટેનિસ, બિઝિક, ક્રીકેટ, ચહાપાણી, જયાફતો અને વચમાં વચમાં નાટકોનાં ગાયનો એ આજકાલના વિદ્યાના ઉપાસકોનો શોખ છે.' સુ० ગ૦

ઝ. જ્ઞ.

ઝનુન, સ્ત્રી० (અ० જનૂન કે જનૂન جنون = ગાંડપણ. એક રોગ છે. જેમાં માણસની ભુદ્ધિ ગુમ થઇ જાય છે) ગાંડપણ, થેલાજા.

ઝનૂની, વિ० (અ० જનૂની કે જનૂની جنونی. ગુ० પ્ર० ગાંડો) થેલો, થેલાજાવાળો.

ઝમેકરવુ, સં० ક્રિ० (અ० જઘ્હ جھجھ = જનવરને મુસલમાની ધર્મ પ્રમાણે હલાલ કરવું તે) કાપવું, મારી નાખવું. 'મગર અફસોસ ઓ માથુક હતું દિલમાં ઝમે કરવું' કલાપી.

ઝભલું, ન० (અ० જુઘ્હ جھجھ. ઉપરથી. નાનું પહેરણ) છોકરાનું નાનું પહેરણ. 'પહેરી લે તું શરીર પર તે શાંત ઝભલું.' કલાપી.

ઝખ્લો, પુ० (અ० જુઘ્હ جھجھ = પહેરણ) ગળાથી પગના નળા સુધી લપડતું રહે એવું પહેરણ.

ઝમઝમ, ન० (અ० જમ્ઝમ زمزم = મક્કાની પાસે એક કૂવો છે. જ્યારે હજરત ઈસાઈલ (અ. સ.) બહુ તરસ્યા થયા, ત્યારે પોતાના પગની ઓડીઓ ઘસવાથી

અરદોશ.

૧૦૪

ઝાઉસ.

ત્યાંથી પાણી નીકળ્યું. એ દૃષ્ટો મુસલ-
માનોમાં પવિત્ર ગણાય છે, ને હાથ
લોક હજી કરીને પાછા આવે છે, ત્યારે
પોતાની સાથે એ પાણી દીનના વાસણમાં
ભરીને લાવે છે. તે વાસણને જમજમી
કહે છે. નવી ગુ. વાં. માળા.

અરદોશ, પુ. (૬૧૦ જર્દાજ زررور=જર-
સોનું. દોજ એ દોખતન=સીવવું ઉપરથી
સીવનાર. સોનાના કલાપતુથી સીવવાનું
કામ કરનાર) જરદોશ.

અરખે, પુ. (૬૧૦ જરુકહ حرک=ભીંત-
માંથી જોવા માટે રાખેલી ખડકી).
બારીની બહાર કાઢેલું અલતુ છત્તુ. ' જિંચી
મેડી ને અજળ અરખા ' ભોળો.

અલેહ, સ્ત્રી. (અ. જિલા حلا=પ્રકાશ
આપવો, ઓપ આપવો, સાફ કરવું)
સફાઈ, ચળકાટ.

અલેહદાર, વિ. (અ. જિલા+દાર حلا+دار=
૬૧૦ પ્ર. અલેવાળું) ભલકદાર, સુંદર.

અવેર, ન. (અ. જવહર جواهر=જવાહીર,
હીરામોતી જહર=તે જહર હતું ઉપરથી)
હીરા, મોતી વગેરે.

અવેરખાનું, ન. (અ. જવહર+ખાનહ ૬૧૦
જવહરખાનહ, જવાહિર खानह
حوارخانه=અવેરાત રાખવાનું દેકાણું)
દેકરી. હીરામોતી રાખવાનું દેકાણું.

અવેરાત, ન. (અ. જવહરનું અહવચન
જવાહિરાત حوارات=ધણું અવેર)
હીરા, મોતી વગેરે. ' પછી જવાહિરાતમાં
તો હીરા પણ છે, ને માણેક પણ છે '
નં. ૨૦

અવેરી, પુ. (અ. જવહર+ઈ=જવહરી
حوهري=હીરાની પરીક્ષા કરનાર)
અવેરાતનો ધધો કરનાર.

અહીન, વિ. (અ. જહન=અહિ ઉપરથી જહીન
جن=અહિશાળી, તીવ્ર સમજશક્તિ-
વાળો) ચાલાક, સમજુ ' આઈરિશમેનો
અહીન હોય છે ' નં. ૨૦

અહોરા, સ્ત્રી. (અ. જહરહ, جهرج કારસી
જહૂહ=શુક ગ્રહ. હજરત મોહમદ (સ.
અ.)ની દીકરી બીબી કાતિમાનો રંગ
ગોરા હતો એ પરથી એમનું નામ
જહહ પડ્યું; કેમકે શુક પ્રકાશિત છે
તે પરથી પ્રકાશ ને સૌંદર્ય માટે જહૂહ
શબ્દ વપરાય છે. મુસલમાન સ્ત્રીઓમાં
જહહા નામ હોય છે. શાહેજહાં બાદશાહની
કુંવરીનું નામ પણ જહહા હતું. એની કબર
ઉપર એક હદયબેદક લેખ લખેલો છે
એમ ગુજરાતી નવી વાંચનમાળામાં લખ્યું
છે તે લેખ આ પ્રમાણે છે. ' બિગેર
સખ્ખ મપોશદ કસે સજરે મરા; કે કબ-
પોશે ગરીબાં હમો ગિયાહ બસરત. ' મારી
કબર ઉપર લીલા ધાસ (ધરે) વિના
બીબી કાંઈ પણ (ફૂલ વગેરે) કાંઈ
મૂકશો નહિ, કેમકે ગરીબોની કબર માટે
આ ધાસ જ બસ છે. આજ પણ એ
કબર ઉપર કાંઈ પણ માણસ ફૂલ ચડા-
વતું નથી, પણ આસપાસથી ધાસ કે
પાંદડાં તોડી એ કબર ઉપર મૂકે છે. એ
ઉપરથી એ શાહબંદી કેવી નિરભિમાન
હતી તે જણાય છે.

અંદ, સ્ત્રી. (૬૧૦ જિદ دند=ભુતી કારસી
ભાષા) ભુતી ધરાની ભાષા.

અંદાવસ્તા, સ્ત્રી. (૬૧૦ જિદ+વસ્તા
دنداستا=પારસીઓનું ધર્મ પુસ્તક)
પારસીઓનું ધર્મપુસ્તક.

અંદા, પુ. (૬૧૦ જિન્દહ دند=અવતો)
મસ્ત, ખાધેલપીધેલ, આનંદો, ઉમંગી.
ઝાઉસ, પુ. (૬૧૦ વાઝૂશ جازش=લસકર

[અંક.]

૧૦૫

[૩૬૦.]

કે કાફલાનો બોળદાર) મુકાદમ, ઉપરી,
ટોળાનો નાયક.

ઝાઝ, નં (અં જહાજ جہاز = વહાણ)
નાવ, વહાણ,

ઝાફ, નં (૧૦ جاروب جارب جا =
જમ્યા. રૂબ એ રૂકતન = વાળવું ઉપરથી
વાળનાર = જમ્યા સાફ કરનાર) સાવરણી.

ઝાપસોઈ, સ્ત્રી (અં યાહુસયન یاحسین
= હે હુસન) મોહોરમમાં પેગંબર સાહેબ
(સં અં) ના દૈહિક હજરત ધમામ
હુસેન કરચલાના રણક્ષેત્રમાં શહીદ થયા.
તેમના શોકમાં એક ખાડો ખોદી તેમાં
દેવતા સળગાવી તેની આસપાસ
મુસલમાન છોકરાઓ યાહુસેન યાહુસેન
કહી ફૂટે છે તે, નાયવું, ફૂદવું. ‘અઃવા-
ડિઆમાં એક વાર તો ઝાપસોઈ ઉડ્યા
વગર રહેજ નહિ.’ અં નં ગ૦

ઝારઝાર, અં (૧૦ زارزار جازار
ગરીબન = રડવું ઉપરથી, રડવું) યોધારે
રડવું, ઘણું રડવું.

ઝાયસ, વિં (અં જાહિલ جاهل = અણ-
સમજી, મૂર્ખ) અત્તાન, અન્નાયો, અભણ.

ઝાસાં, નં (અં જાહિલનું બહુવચન
جہائلان = મૂર્ખાઓ) મેણાં, ટાણાં.

ઝાપસોઈ, જુઓ ઝાપસોઈ.

ઝાનમ, જહાનમ શબ્દ જુઓ.

ઝાંસાચીડી, ગસો શબ્દ જુઓ.

ઝાંસો, ગસો શબ્દ જુઓ.

ઝાંહે, અં (અં જાહઝ ضایع = નકામું
જવું, રદ જવું) ખરાબ થવું. ‘હદ
ઉપરાંત કેફ વડે તેમનું શરીર છેક
ઝાંહે જવું રહ્યું છે.’ અં નં ગ૦

ઝીદી, વિં (અં જિહી ضدی = હડીલો,
મમતી) કાષ્ટનું કહ્યું ન માને એવો.
‘ભલા ઝીદી, ભલા ઝલિમ, સીતમ આ
શા છુપા કરવા. દી૦ સા૦

૧૪

ઝુલ, સ્ત્રી (૧૦ جزل جزل = દિનારીવાળી
લટકતી કોર) ઝૂલ.

ઝેર, નં (૧૦ جهر جهر = વિષ) ઝેર.

ઝેરકચુરો, પું (૧૦ جهرکچله جهرکچله
ઝેરકચોડું) એક પ્રકારની ઝેરી ફવા.

ઝેરકચોડું, નં ઝેરકચુરો શબ્દ જુઓ.

ઝેરકાજળી, સ્ત્રી (૧૦ جهر جهر) ઝેરી
પરસેવો આવવો તે.

ઝેરી, વિં (૧૦ جهری جهری = ઝેરી) ઝેરવાળું.

ઝેરીનાળીઝેર, વિં (૧૦ جهری جهری)
એક જાતની ઔષધિ.

ઝેરીડું, વિં (૧૦ جهری جهری) ઝેર-
વેરવાળું.

ટ ટ.

ટકટક, સ્ત્રી (અં तकटक तकटक = એ
વસ્તુના ટીપાવાથી થતો અવાજ) ટકટક.

ટકિયો, પું (અં तकیه تکیه = કાષ્ટ વસ્તુને
ટેકા દબને એસવું, પીઠ લગાડીને એસવું,
ભરોસો કરવા) ઝોશીકું, ટેકણ, જમતી
વખતે દીંચણ નીચે ધાતું કે લાકડાકું
ટેકણ રાખે છે તે.

ટાટ, પું (અં تات تات = રકાખી)
ચાળ, રકાખી. ‘સાકરના ટાટ શી રીતે
પહોંચ્યા.’ અં નં ગ૦

ટુંડાઈ, સ્ત્રી (૧૦ تندی تندی = તેજ,
ક્રોધની હાલત) ગુરસો, સખ્તી. ‘કાકોરે
ટુંડાઈથી કહ્યું, હવે જોયા તારા દરબાર.’
ટ૦ વા૦ ભા૦ ૩

ટોણો, પું (અ. تاجنہ تاجنہ = બાલો
મારવો, કાઈનાં દ્વષણ ખેળવાં, કાષ્ટની
ઝેળ તેના મોંપર કહેવી) મેણું મારવું.

ટ. ૬

ડકકે, પું (૧૦ ڈک ڈک = લથુતાવાચક
૩૫ ટુકકહ ڈک છે તે ઉપરથી (૨) વક =
મજબૂત ઉપરથી. (૩) ઉર્દૂમાં ધક્કા
શબ્દ છે તે ઉપરથી દારસી પ્રયોગ, થક
દક્કા શબ્દ થયો લાગે છે. ‘ડક્કાની નીચે
મુકુંદ ભાષાએ ગોથું માર્યું’. નં ગ૦

[અમલ.]

૧૦૬

[કુમલ.]

અમલ, સ્ત્રી (અં દઘલ 𐫢𐫣=આવતું, કાષ્ઠ કામમાં વાંધો કાઢવો) અડચણ, હરકત, નડતર.

અમલિયું, નં (અં દઘલ 𐫢𐫣=આવતું, કાષ્ઠ કામમાં વાંધો કાઢવો ઉપરથી યું પ્રં) કાષ્ઠ કામમાં અડચણ રૂપ થતું તે.

અમલી, સ્ત્રી (તું દઘલ 𐫢𐫣=માથાથી પગ સુધી પહેરવાનો સિપાછનો પોશાક) નાનાં છોકરાને પહેરવાની અમલી.

અમલો, પુ (તું દઘલ 𐫢𐫣=માથાથી પગ સુધી પહેરવાનો સિપાછનો પોશાક) અમલો.

અં, નં (ક્ષાં દફ 𐫢𐫣=શાકડાની ચુડી પર મટેલા ચામડાનું એક વાળું) લાકડાના ગોળ કાંકાની એક બાજુએ ચામડું મઠવાથી જે વાળું બને છે તે.

અંડું, નં (ક્ષાં દફ 𐫢𐫣 ઉપરથી) અં.

અંડણું, નં (અં દપન 𐫢𐫣=જમીનમાં છુપાવતું) દાટવું.

અંડણાવતું, સં કિં (અં દપન 𐫢𐫣 શબ્દ ઉપરથી ગુજરાતી કિયાપદ=જમીનમાં છુપાવતું) દાટવું.

અમગર, પુ (ક્ષાં દફગર 𐫢𐫣=દંડ બનાવનાર) અં બનાવનાર. ચામડાના દોલ, અં વગેરે કામ કરનાર એક જાત.

અમી, સ્ત્રી (અં દઘલ 𐫢𐫣=જેમાં તેલ વગેરે રાખે છે તે ચામડાની કુલ્લી) અમલી.

અમીર, પુ (અં દઘીર 𐫢𐫣=ઘખનાર, સુન્શી, હિસાચ રાખનાર) મહેતો, કારકુન.

અમો, પુ (અં દઘલ 𐫢𐫣=જેમાં તેલ વગેરે રાખે છે તે ચામડાની કુલ્લી) અમો.

અમ્મી, સ્ત્રી (અં દઘલ 𐫢𐫣=દામડો) દામડી.

અમ્મો, પુ (અં દઘલ 𐫢𐫣=દામડી) અમ્મો.

અમક, પુ (અં દમાગ 𐫢𐫣=મગજ, તે દમાગ=અહંકાર) અહંકાર

અંગ, અં (ક્ષાં દંગ 𐫢𐫣=અહંકાર. આશ્ચર્ય પામવું) આશ્ચર્યથી દિગ્મહ બનવું તે.

અંગઅમક, પુ (અં દમાગ 𐫢𐫣=અહંકાર) ભલકો, રોક.

અંગયું, સં કિં (ક્ષાં દાગ 𐫢𐫣=નિશાન, બાળવું) નોંધવું, ઉતારી લેવું, લખવું.

અઘ, પુ (ક્ષાં દાગ 𐫢𐫣=નિશાન, અધો) લાંબન, ક્ષત્ક, બેડો.

અગાકુધી, સ્ત્રી (ક્ષાં દાગ 𐫢𐫣=નિશાન ઉપરથી) અધો. ‘મયપુરો રૂડો રચે, માખી રાખી માપ; અધાકુધી ન દેખીએ, ખરેખરી શુદ્ધ ખાપ.’ કં ૬૦ ૩૦

અઘેલ, વિં (ક્ષાં દાગ 𐫢𐫣 ઉપરથી) ખારીલું.

અખ, પુ (ક્ષાં દાવ 𐫢𐫣=દેવ, આદત) દમાણ, ધાક, અંકુશ.

અખડીયું, નં (અં દઘલ 𐫢𐫣=ચામડાની કુલ્લી ઉપરથી) દાખડીના જેવું.

અખડી, સ્ત્રી (અં દઘલ 𐫢𐫣 ઉપરથી) અખી, દાખડી.

અખડો, પુ (અં દઘલ 𐫢𐫣 ઉપરથી) દાખડો.

અમણ, નં (ક્ષાં દામન 𐫢𐫣=દામાન 𐫢𐫣=સુગડાની કોર, અંગરખાની ચાળ) ઘોડા ગવેડાના પગમાં લાકડું બાંધે છે તે.

અયરો, પુ (અં દાઘર 𐫢𐫣=પરિઘ, કુંડાળું, કુંડાળું વળીને બેઠેલા માણસોની મંડળી) રાવણું, નાત, જમણ. ‘કુધો ત્યાં અયરો, મુલ્લા ત્યાં મસીદ; વગર સ્ત્રીના ભાયડો, જ્યાં બેઠા ત્યાં ન ચીત.’ કાં ૬૦

અહી, વિં (અં દાહી 𐫢𐫣=સમજી, દાના, શુદ્ધિશાળી) અહાપણવાળી.

કુમચી, સ્ત્રી (ક્ષાં કુમ્ચી 𐫢𐫣=કુમ પૂછડી ઉપરથી) ઘોડાના સામાનમાંની એક વસ્તુ. ઘોડાનો થાપો.

કુમલ, નં (અં કુલ 𐫢𐫣=શુભકું) એક જાતનું શુભકું.

[૩૭.]

૧૦૭

[તકરારી.]

ડેગ, સ્ત્રી૦ (૧૦ દેગ دِیگ = રાંધવાની હાંણી) પોહોળા મોનું ખીચડી વગેરે રાંધવાનું વાસણ. 'જેની તેગ તેની દેગ.' ૩૦ થે૦

ડેગડી, સ્ત્રી૦ (૧૦ દેગ دِیگ ઉપરથી) નાની દેગ.

ડેગડા, પુ૦ (૧૦ દેગ દِیگ ઉપરથી) પાણી ભરવાનું પાત્ર, હાંડો.

ડેલી, સ્ત્રી૦ (૧૦ દહલીજ دِهلیج = ઘરનો આગળનો ભાગ, ઉમરો) દેવડી.

ડેહકાણી, પુ૦ (અ૦ दिहकानी = ગામડીઆ દિહ ૧૦ ગામ, +ગાન = વાળો. દિહગાન (૧૦) ગામવાળો, તે ઉપરથી અરથી પ્રયોગ દિહકાન તેને ઈ લાગીને દિહકાની) ગામડીઆ.

ડોઘડી, સ્ત્રી૦ (૧૦ ડુગ્લહ, ડાગુલ دَاحل, دَاحل = ઝંકર, મિશ્ર પ્રગ) એક જાતનું માટીનું વાસણ.

ડોઘલું, ન૦ (૧૦ ડુગ્લહ કે ડાગુલ دَاحલ, دَاحલ = ઉપરથી) માટીનું વાસણ.

ડોલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ دلو ઉપરથી) કુવામાંથી પાણી કાઢવાનું, ચામડાનું કે ધાતુનું વાસણ.

ડોલચી, સ્ત્રી૦ (અ૦ دلو ઉપરથી) ડોલ, તે તેને ચી પ્રત્યય (તુર્કી) લાગવાથી ડોલચી.) ડોલ.

[૬. ૬.]

દઉઓ, પુ૦ (અ૦ ديوث = નિર્લજ્જ, પોતાની સ્ત્રી પાસે બલિયાર કરાવે તે) ભડવો, નામદં.

દોલ, ન૦ (૧૦ ડુહુલ دِهول = દોલ) ચામડાથી મરેકું વાળું.

દોલક, સ્ત્રી૦ (૧૦ ડુહુલ = દોલ, એને 'ક' લઘુતાવાચક પ્રત્યય લાગવાથી દોલક દોલક. ૧૦ માં ડુહુલક દોલક) નાનું દોલ.

દોલકી, સ્ત્રી૦ (૧૦ ડુહુલ દِهول ઉપરથી) દોલ તેને 'કી' લઘુતાવાચક પ્રત્યય લાગવાથી) નાની દોલક.

દોલકું, ન૦ (૧૦ ડુહુલ દِهول ઉપરથી) નાનું દોલ.

દૈવો, પુ૦ (અ૦ ديوث = નિર્લજ્જ, પોતાની સ્ત્રી પાસે બલિયાર કરાવે તે) ભડવો, નામદં.

ત. ત.

તઈયાર, જુઓ તૈયાર.

તઈયારતમ, જુઓ તૈયાર.

તઈયારી, જુઓ તૈયારી.

તકતી, સ્ત્રી૦ (૧૦ તઠતી تکتی = પાટી) કાચની કે ધાતુની ખુણાદાર ચકતી.

તકતો, પુ૦ (૧૦ તઠતઠ تکت = મોટી પાટી) પાતળી પથ્રુ લાંબી પોહોળી કાચ કે પત્થરની છાટ.

તકદીર, સ્ત્રી૦ (અ૦ तकدير = નસીબ, ભાગ્ય. કદર = માપ કાઢયું ઉપરથી) નસીબ, કિસ્મત. 'તકદીર રે અર-બાદ કીધી, ચારીની એ ચકતય.' કલાપી.

તકડ્યુર, ન૦ (અ૦ तकدير = અહંકાર, કયર = મોટા હોતો ઉપરથી) અહંકાર, હું પદ, અભિમાન. 'દોલત-ખાનના તકડ્યુરને તોડવાની પહેલી જરૂરત છે.' આ૦ આ૦

તકરાર, સ્ત્રી૦ (અ૦ तकार = વાર-વાર કરવું તે. કર = પુનઃક્રત કરી ઉપરથી) વારંવાર, પરા ખોટાનો અંધો.

તકરારિયો, વિ૦ (અ૦ तकार ઉપરથી) જેને તકરાર કરાવવાની ટેવ હોય તે.

તકરારી, વિ૦ (અ૦ तकार ઉપરથી) તકરાર કરનાર, તકરાર કરતી પડે એનું કામ.

તકલદી.]

૧૦૮

[તગાવી.

તકલદી, જુઓ તકલેદી.

તકલ્લાદી, જુઓ તકલેદી.

તકલીફ, સ્ત્રી (અં તક્લીફ تَكْلِيْف = મહેનત. કલફ=તેણે કાશિશ કરી ઉપરથી) મુસીબત, વિપત્તિ, દુઃખ, કલેશ.

તકલેદી, વિં (અં તક્લીદી تَقْلِيدِي = કલદ=કોકની પાછળ લુગડું લપેટયું તે ઉપરથી. તકલીદ=નકલ કરવી. તકલીદી= બનાવવી) મજબુત ને ટકાઉ નહિ તે. નાજુક. 'એવું તકલીદી કામ હરગીસ કરવું નહિ.' અં. ન. ગ.

તકલા, સ્ત્રી (અં તક્લા تَقْلَا = કરવું, પરહેજગારી) પાપથી બચવું, નકારાં કામોથી દૂર રહેવું.

તક્સીર, સ્ત્રી (અં તક્સીર تَقْسِير = ભૂલ. કસર=તે માપ કરતાં ઓછું હતું ઉપરથી) ભૂલ, ચૂક, કસુર. 'નથી તકસીર તારી એ, યતેગારી હમારી છે.' કલાપી.

તકાજો, પું (અં તકાજહ تَقْضَا = માગણી. કજ=પૂર્ણ થયું, તેણે હુકમ કર્યો ઉપરથી) આગ્રહ, સખત માગણી. 'રૂપલા પાસે પાણુકાઈં આપવા તગાદો કરતા હતા.' ટ. ૧૦૦ વાંતો.

તકાદો, પું (અં તકાજહ تَقْضَا = માગણી.) આગ્રહ. 'લેણદાર તગાદો કરવા આવે.' નં. ચ.

તકાવી, સ્ત્રી (અં તકાવી تَقْوَى = શક્તિ આપવી. ખેડુતોને પોનાતી જમીન સુધારવા માટે સરકાર મદદ આપે છે તે. કવા=તાકત આપવી ઉપરથી) ખેડુતોને ઓળટ, બી વગેરે સરકાર ઝણુ રૂપે આપે તે. 'તગાવી આપવાનો રીવાજ અસલથી ચાલ્યો આવતો હતો.' અં. ન. ગ.

તકિયો, પું (અં તક્ચહ تَكِيْ = વસ્તુ પર ટેકા દેવાય તે, જેનો આશરો લેવાય તે. ઓશીકું) ઓશીકું. ફકીરોનું આશ્રય-

સ્થાન. કાલુમીયાંનો તકીઓ, મદારનો તકીઓ વગેરે. 'ગામ બહાર ફકીરના તકીઆમાં કે મસીદમાં પડ્યો રહે.' ટ. ૧૦૦ વાંતો.

તકોબરી, સ્ત્રી (અં તકબુરી تَكْبُورِي = અહંકાર. કબર=તે મોટો હતો ઉપરથી) હુંપદ, અહંકાર, અભિમાન.

તખત, નં (ફાં તઠ્ઠ تَخْت = પાટ) રાજગાદી, સિંહાસન.

તખતી, સ્ત્રી (ફાં તઠ્ઠ تَخْتِي = પાટી) પાતળી ચોખ્ખુ ચિપાટ.

તખતો, પું (ફાં તઠ્ઠ تَخْتِه = પાટ) પાતળું ચોખ્ખુ પાટીકું.

તખત, જુઓ તખત.

તખતનશીન, વિં (ફાં તઠ્ઠ تَخْتِنَشِيْن = તખતપર બેસનાર. નિશિ-સ્તન=બેસવું ઉપરથી) ગાદીએ બેસવું. 'હું તેને આજ ને આજ તખતનશીન થયેલો બેવા ઇચ્છું છું.' અં. ન. ગ.

તખતેતાડિસ, નં (તઠ્ઠ تَخْتِتاوِس = તખત (ફાં)+તાવૂસ (અ) મોર. મચૂરાસન) શાહજહાંનું બનાવેલું તખત.

તખલ્લુસ, પું (અં તઠ્ઠ تَخْلُص = મુક્તિ, છુટકા), કવિનું ઉપનામ, જેમકે કલાપી, સાગર વગેરે. 'મશારા ચશમથી કરતા, તખલ્લુસથી ગજલ ગાતા.' દી.સા.

તગાજો, જુઓ તગાદો.

તગાદો, પું (અં તકાજહ تَقْضَا = માગણી) આંપતી ઉધરાણી. 'રૂપલા પાસે પાણુકાઈં આપવા તંગાદો કરતા હતા.' ટ. ૧૦૦ વાંતો.

તગારું, નં (ફાં તગાર تَغَار = માટીનું કુંકું, થાળ) કઢાયા જેવું વાસણ.

તગાવી, સ્ત્રી (અં તકાવી تَقْوَى = શક્તિ આપવી. કવા=તાકત આપવી ઉપરથી)

તંત્રકાવ્ય.]

૧૦૯

[તદ્દરકે.

બાજ સાથે પાછાં આપવાની શરતે સરકાર
ખેડુતને જે નાણાં ધીરે છે તે. 'તગાની
આપવાનો રીવાજ અસંલ્પથી ચાલ્યો
આવતો હતો.' અં. ન. ગ.
તથાકાવ્ય, વિં (તુર્કી तुغलक =સરદાર)
એ વંશના બાદશાહો દિલ્લીની ગાદીએ
ધરા ગયા છે.
તજગરો, પું (અં તઝ્કિરહ تزرکھ =
વણું કરવું) તજનીજ, ચર્ચા.
તજવીજ, સ્ત્રીં (અં તઝ્વોજ تازوچ =
તપાસ. જેજ=તેણે બનાવ્યું, તેણે કાયદે-
સર ગણ્યું ઉપરથી) તપામ, ચોકસી, યત્ન.
તજવીજદાર, પું (કાં દાર=વાળો
تازوچدار =તજવીજ કરનાર) કામ-
કાજની તપાસ કરનાર.
તડખુચ, નં (કાં તર્બુજ تربوچ =અથવા
તર્બુજહ تروچ =તડખુચ) એક ભતતું ફળ.
તડખુચી, સ્ત્રીં (કાં તર્બુજ ઉપરથી)
તડખુચની વેશ.
તડાક, અં (અં તરાક طراک =કારકા
મારવાથી થતો અવાજ, લાકડી હુટવાથી
થતો અવાજ) તડ એવો તરત અવાજ
થાય તેમ.
તડાતુમ, અં (અં તલાતુમ تلاطم =
તમાચો મારવો, દરિયાતું ભેશમાં આવવું)
ફલીને ખેંચાઈને મોટું થયું હોય તેમ.
તદખીર, સ્ત્રીં (અં તદ્દખીર تدبير =
યુક્તિ. દબર=તેણે રાજ્ય કયું ઉપરથી)
તજનીજ, પેરવી.
તનખ, સ્ત્રીં (કાં તન્ખાھ تنخواھ =
પગાર) મુસારો, મજુરી. 'લોભો કહે
તનખો ગમે તેટલો મળે.' ટ. ૧૦૦ વાંતો.
તન, નં (કાં તન تن શરીર) બદન.
તનકું, નં (કાં તન=શરીર ઉપરથી) શરીર.
તનજેખ, નં (કાં તન્જયھ تن زيب =
તન=શરીર+જેખ=શોભાવનાર. શરીરને

શોભાવનાર) એક ભતતું ઝીણું હુણ્ડું.
હિંદુસ્તાની ફારસી છે. ઇરાનમાં એ શબ્દ
વપરાતો નથી.
તનદુરસ્ત, વિં (કાં તન્દુરست تن درست =
તન=શરીર+દુરસ્ત
ખરું) રોગ વિનાનો, અરોગ.
તનદુરસ્તી, સ્ત્રીં (કાં તન્દુરستی تن درستى =
આરોગ્ય) શરીરમાં રોગ
ન હોય તેવી સ્થિતિ.
તનબદન, વિં (કાં તન+બદન=શરીર
تن بدن) તનમન, શરીર.
તનમન, અં (કાં તન) એકતાર, એક
પગે, ધણોજ આતુર.
તનહા, વિં (કાં તન્હા تنھا =એકલો)
ખાલી, એકજ. 'મગર તનહા ભજન
કરવા, પધારો પાદરી બાપા.' શું ગં
તપરીસ, સ્ત્રીં (અં તફસીل تفصيل =
ખુલાસો કરવો. فصل=છૂટું પાડવું ઉપ-
રથી) વિગત, વૃત્તાંત.
'અબ્દુલા આરોપની તપરીસ કદાચ
પ્રથમ માણસને વિરમય પમાડે.' અં. ન.
તપાસ, સ્ત્રીં (અં તફહુસ تفحص =
ખાણ, તજનીજ فحص =તેણે ખાણ્યું
ઉપરથી) ચોકસી કરવી, તજવીજ કરવી.
તપાસણી, સ્ત્રીં (અં તફહુસ ઉપરથી
તપાસવાનું જે કામ તે.
તપાસણું, સં (કાં તફહુસ ઉપ-
રથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ) બારીકાઈથી
ભેંચું, ખરું ખાંડું શું છે તે નક્કી કરવું.
તદ્દખાજ, સ્ત્રીં (કાં તુર્ફખاजी تفنگخاजी =
તુર્ફગ=અંદક+ખાજ=રમત.
અંદકની રમત) છીનવી લેવું, કુંટવી લેવું.
તદ્દરકે, અં (અં તમ્ફકھ تفركھ =ભુદાષ,
છુટું પડવું. فركھ=ભુદું પડવું ઉપરથી)
ચોરી છુપીથી ઉઠાવી લીધું હોય એમ,
ઉચાપત કરવું. 'તેમાંથી કેટલાક તદ્દરકે
કરવાનું બની શકશે.' અં. ન. ગ.

તકસીલ.]

૧૧૦

[તમામી.

તકસીલ, જુઓ તપસીલ.

તકારીક, સ્ત્રી (અં તમિકતુ' અહુવચન.
ત્રિપ્તિ' = જુદાઇઓ. ફરક ઉપરથી)
જુદું પડતું.તકાવત, પુ (અં તકાવત = تَفَاوُت' એ
વસ્તુઓની વચ્ચે જે અંતર હોય તે. فَوْتُ
= છેલું ઉપરથી) એ વસ્તુ વચ્ચે ફેર.તકા, પુ (અં તાફહ طَائِف = માણસોનું
ટોળું طَوْف = આજુબાજુ ફરવું, પ્રદક્ષિણા
કરવી ઉપરથી) તિલાગ, પક્ષ. 'તેના
જુદા જુદા તકા પડી ગયા.' રા. મા.તમક, સ્ત્રી (અં તમક طَبَق = માફક,
બરાબર) તાસક, રેકબી, થાળ.તમક, સ્ત્રી (અં તવાક طَبَق = તાસક)
રકાબી, થાળ.તમકડી, સ્ત્રી (અં તવાક ઉપરથી યુગ-
રાતી લઘુતાવાચક ડી પ્રત્યય લાગી થએલો
શબ્દ) નાની રકાબી.તમકકો, પુ (અ. તમકકહ طَبَق = દરજે,
પદવી, મજલો) હાલત, સ્થિતિ, માળ,
મેડો, 'આખો અથ ત્રણ તમકકામાં વે-
હયેલો છે.' દી. સા.તમદીલ, સ્ત્રી (અ. તમદીલ تَمْدِيل =
ફેરફાર, બદલો) દ્રાન્સફર, બદલવું. 'સર-
કારી તરજુમાંમાં તમદીલ 'સરખો શબ્દ
વાપર્યો છે, તેમાં દ્રાન્સફરનો બરાબર
અર્થ આવી જતો નથી. એવું કર્તાનું
માનવું છે.' સિ. સા.તમલચી, પુ (તઢલચી طَبَلْચِي તઢલ
કે તઢલહ = ઢોલ એ અરબી શબ્દ છે તે
ચી એ તુર્કી પ્રત્યય છે તમલ્લાં વગાડનાર)
તમલ્લાં બળવવાનું કામ કરનાર, ગાના-
રનો સાથી.તમલ્લાં, નં (અ. તઢલ કે તઢલહ طَبَل
طَبَل = ઢોલ.) કુંડા ઉપર ચામડું મઢીને
બનાવેલી ઢોલક (અહુવચન ૩૫.)તમલ્લુ', નં (અં તઢલ કે તઢલહ طَبَل
طَبَل = ઢોલ.) કુંડા ઉપર ચામડું મઢીને
બનાવેલી ઢોલક.તમાહી, સ્ત્રી (ફાં તવાહી تَبَاهِي =
નાશ પામવું) કમળપત્ની, આદત, મુસીબત.તમિયત, સ્ત્રી (અ. તમીઅત طَبِيعَت
= ટેવ, સ્વભાવ, મિઝાજ) સ્વભાવ, મિઝાજ.તમિયતી, વિ (અં તમીઅતી યુગરાતી
પ્રયોગ છે) ધરીએ ધરીએ જેના સ્વભા-
વમાં ફેર થઇ જતો હોય એવો.તમીમ, પુ (અં તમીવ طَبِيب = વૈદ
طَب تَبِيب = દવા ઉપરથી) હકીમ, વૈદ,
દાકતર. 'મુંબઇના બહુશીતા તમીમ ડો.
ધનજીશાહ પારેખ એમના પુત્ર થાય.'
નં. ચ.તમીમી, વિ (અં તમીવી طَبِيبِي =
દવા સંબંધી) તમીમી ધંધો. 'પુંજેશ
ખળ ખેત પગાડયા, તજુરી નહિ તમીમી;
કંતલે દખ લાંગીએ કાંકણ, ખૂમ કરે
મુખ બીમી.' રા. મા.તમેલો, પુ (અરબીમાં તમીચલહ طَوِيل
ફારસીમાં તમેલહ = ઘોડા બાંધવાની જગા
تَوَل طَوَل = બાંધાણ-વિસ્તીર્ણ ઉપરથી)
ઘોડા બાંધવાની, ગાડી રાખવાની જગા.તમા, સ્ત્રી (અં તમઅ طَمَع = લાલચ)
દરકાર, પરવા, ગરજ. 'બલકતી તમા
નથી, સુલતાન છું મને.' કલામીતમાકુ, સ્ત્રી (ફા. તંબાકુ تَمْبَاكُو =
તમાકુ, લાંગ.તમાચો, પુ (ફાં તમાચહ تَمَاچِه =
થાપક, તમાચો) લપકક, લાપટ.તમામ, અં (અં તમામ تَمَام = તમ
= આખું હતું, પુરું થયું હતું ઉપરથી)
સંપૂર્ણ.તમામી, સ્ત્રી (અં તમામ = સંપૂર્ણ ઉપ-
રથી તમામી = જેમાં બધું એકજ જતનું

તમાસગીર.]

૧૧૧

[તરક.

હોય તે.) રેશમ અને કસમી તારના વણાટની સાડી.

તમાસગીર, વિ० (અ० તમાશા=મજા બજાઓનું પગે ચાલીને જોવું. تماشا+ગીર કાં० گير = તમાસો જોનાર. تماشاگير) પ્રેક્ષક, ખેલ તમાશો જોનાર. 'તમાસગીર લોકો તે દહાડાની હકીકતની વાતો કરતા.' ક. થે.

તમાસો, પુ० (અ० તમાશા تماشا મજા શબ્દ અરબીમાં તમાશી تماشى છે કારસીવાળાઓએ તમાશા શબ્દ બનાવ્યો. તમાશી=સાથે મળીને પગે ચાલવું. હવા ખાવા, સેવ કરવા વગેરે વખતે પગે ચાલીને જ જવાનો દરતુર છે. માટે તમાશો=સહેલ કરતી ને શોખની સાથે જોવું. વળી એમાં પણ ફેરફાર થઇને તમાશો=તાબુખી ને શોખની નજરથી જોવાના અર્થમાં વપરાવા લાગ્યો. આ શબ્દ મચી=ચાલવું ઉપરથી વ્યુત્પન્ન થયો છે) રમત, ખેલ.

તમીજ, સ્ત્રી० (અ० તમીજ تمیز=વિવેક છુદ્ધિ, સારા નરસાને ઓળખવો તે) સબ્યતા 'આપની સાથે કેવી રીતે બોલવું તેની પણ તમીજ નથી.' બા० બા०

તમથો, પુ० (કાં० તપંચહ طپنچھ=ઝોક જાતનું હાથીઆર) ઝોક જાતની બાંદક. 'તલવાર, કટાર ને તમથો સાથે લીધાં.' બા० બા०

તયાર, જુઓ તૈયાર.

તર, વિ० (કાં० तर=લીલું.) કારસી ને ઝંરકૃતમાં 'તર' અધિકતા વાચક પ્રત્યય પણ છે. જેમકે પેસ્ટર, (કાં)૦

તરક, પુ० તુર્ક ترک=તુર્કસ્તાનના લોકો, સ્વરૂપવાન, રૂપાળો) મુસલમાન.

તરકડિયો, પુ० (કાં० તુર્ક ઉપરથી) જીલ્લો મસ્કરા, ભાંડ,

તરકડી, સ્ત્રી० (કાં० તુર્ક ઉપરથી તુર્ક સ્ત્રી) મુસલમાન સ્ત્રી. અપમાન વાચક શબ્દ છે.

તરકડો, પુ० (કાં० તુર્ક ઉપરથી અપમાન વાચક શબ્દ) મુસલમાન પુરુષ.

તરકસ, નં (કાં० તોર્કશ تبرکش=તીર રાખવાનો ભાથો. કશીદન=ખેચવું ઉપરથી કશ.) તીર રાખવાનો ભાથો. 'ભોગળ, મુદ્ગર ને તરવાર, રથ પાસે જઈ કરતા માર; ભાલા, ખડગ ને વજ્ર ત્રિશૂળ, ખપૂવા, તરકસ, તીર અમૂલ.' સુભદ્રાહરણ.

તરકાણું, નં (કાં० તુર્ક ઉપરથી) તુર્કાની ટુકડી, સિપાઈઓની ટુકડી.

તરકીબ, સ્ત્રી० (અં० તર્કીબ ترکیب=મેળવણી, રીત રકમ=તેને લાઇ જવામાં આવ્યો ઉપરથી) યુક્તિ, વ્યવસ્થા, ગોઠવણ.

તરજ, સ્ત્રી० (અં० તર્જ طرز=શૃદ્ધિ, તરીકા) ગાવાની ઢબ. 'ત્યારે લખતોવાસીઓએ એની તર્જની મરખરી કરેલી.' નં. ચ.

તરજીમો, પુ० (અં० તર્જમહ કે તર્જીમہ ترجمہ=ઝોક ભાષાની મતલબ બીજી ભાષામાં સમજાવવી તે, ભાષાંતર. કારસી શબ્દ તર્જ્યાન=ચુંદર બોલનાર, સુભાષક ઉપરથી આ શબ્દ અરબીમાં થયો છે) ભાષાંતર.

તરતીબ, સ્ત્રી० (અં० તર્તીબ ترتیب=દરેક વસ્તુને તેને થોડા ટકાણે ગોઠવવી તે. રતબ=ગોઠવાએલો, તે દંદ હલો ઉપરથી) આચાર, શિક્ષા. 'સિંહાસન બેત્રીસી તરતીબ કીધી તેણે.' જી. યુ. વાં. મા. પુ. ૭ મું.

તરફ, સ્ત્રી० (અં० તરફ طرف=વનસ્પતિનો ઉપર ઉપરનો ભાગ જોડે આઠ નવ ને ડાંખળાં રહેવા દે તે, બાજુ, દિશા, છેડા;

તરફદાર.]

૧૧૨

[તક્ષપ.

છેવટ, કિનારો, છેવટનો ભાગ, ભાગ, ઉમદા ને ઉદાર માણસ. તર્ફ=દૂર કરવું, ફેરવી દેવું, હાંકી મૂકવું, આંખ પર મુકી મારીને આંખું કાઢવાં, બેવું, નગર નાખવી, આંખ મટમટાવવી, આંખ બંધ કરી લઈ તમારો મારવો.) બાબુ, પક્ષ.

તરફદાર, વિં (અં તરફ+દાર ક્ષાં પ્રં તરફદાર=તરફવાળો, મદદગાર) અમુક પક્ષવાળો, પોતાની બાબુએ હોય તે

તરફદારી, સ્ત્રીં (અં તરફ+દારી ક્ષાં પ્રં તરફદારી=મદદ આપવી) પક્ષ લેવો, તરફેણ.

તરફી, વિં (અં તરફી=તરફી) એક પક્ષનું, પક્ષ લાણીનું, બાબુનું.

તરફેણ, સ્ત્રીં [અં તરફયન=તરફનું દિ વચન બંને બાબુ, બંને તરફ] તરફદારી, એકાદા પક્ષમાં રહેવું તે 'કેટલાક તો શાસ્ત્રીમાંના ઉદ્ધરણને અનુસંધાનથી અસાહેબ કરી પ્રાપ્તિતની વિરૂદ્ધ કિંવા તરફેણમાં મત આપતા.' નં યં

તરખિયત, સ્ત્રીં (અં તર્ખિયત=કેળવણી. રખા=કેળવાએલો, તેની પાસે હવું ઉપરથી) તાલીમ, કવાયત, કેળવણી.

તરખુચ, બુઓ તડખુચ.

તરાજુ, નં (ક્ષાં તરાજુ=તરાજુ) તરાજુ.

તરાણી, પું (ક્ષાં તરાનહ=રાગ, રાગણી) રાગ, ગાયન. 'ઈંગ્રેજનો તરાનો સોથી લાંબો વખત પહોંચ્યો.' નં યં.

તરાનો, પું (ક્ષાં તરાનહ=રાગ) રાગણી, ગાયન.

તરાપો, પું (ક્ષાં તરાવહ=ભીતું+આપ=માણી) પાણીને હેલકારે છુટાં પડી બચ નહિ, પશુ એક સાથેજ તરતાં

રહે તે માટે ઘણાંક લાકડાં કે વાંસને એક બીજાની સાથે બાંધી બનાવેલો પાટ.

તરાવટ, સ્ત્રીં (અં તરાવટ=તાજગી, તરી) શોભા, રોનક.

તરીકત તરીકા, પું (અં તરીકત તરીકહ, તરીકત=તરીકો) આત્માનું બહેર ને શુભમાં કલ્યાણ થાય એવી રીતે ભક્તિ કરવાનો રસ્તો. 'શરીઆ, તરીકા, મારિકા, હકીકા એ ચાર બાબુનાર પાળનારના ચાર કમ છે.' સિ. સા.

તરી, સ્ત્રીં (ક્ષાં તરી=તરી) સમુદ્ર માર્ગ.

તરીકો, અં (અં તરીકહ=રસ્તો, દરતર. તરક=સોંપી દીધું ઉપરથી) પ્રમાણ, માપક, સમાન. 'કચ્છમાં આવતાંની સાથેજ સપક્ષ પ્રધાનપદનો તરીકો પોતે દૂર કર્યો. નં યં.

તરાંચું, વિં (ક્ષાં તરાશહ=તરાંચું) તરાંચું, તરાશીદન=છાંબરું ઉપરથી વાંકું, છોલેલું.

તરીમતરાક, સ્ત્રીં (અં તુમ્તુરાક=તરીમતરાક) ધામધુમ.

તરેહ, સ્ત્રીં (અં તરહ=રીત, દંગ. તરહ=ફેંકી દીધું ઉપરથી) ભાત, ભત, રીત, પ્રકાર.

તરેહવાર, વિં (અં તરહ ઉપરથી) ભત ભતનું, વિવિધ પ્રકારનું.

તરેહદ, સ્ત્રીં (અં તરેહદ=શક, ફિકર, અંદાશો, રહ=તે પાછો ફર્યો ઉપરથી) બેતીવાડી સુધારવા માટે ખાતર બેઠાં વગેરે કરી મહેનત કરવી તે. રેવિ-ન્યુખતામાં આ શબ્દ વપરાય છે.

તલખ, સ્ત્રીં (ક્ષાં તલખ=તલખો, તેજ) ના પર્વત પડે તેવો, તક્ષખ, આકરો.

તલપ, બુઓ તલખ.

તલ્લય.]

૧૧૩

[તસુ.

તલ્લય, સ્ત્રી (અં તલ્લય طلب=જર, મરજ, મેળવવું તલ્લય=તેણે બોલાવ્યો ઉપરથી) અતિ ઉચ્ચ ભાવના.
હકીમની કે તખીયતી તલ્લય નથી મને; નફસની પરવા નથી, ન ઇશકની મને.
કલાખી.

તલ્લમીજ, પુ (અં તલ્લમીજ تلميز=શિષ્ય) કવિનો શિષ્ય. 'તલ્લમીજ હું હું આવમે, માથક મુશિદ મારી છે.' ગ. ગ.

તલાક, સ્ત્રી (અં તલાક تلاق=છુટા છેડા, સ્વતંત્રતા તલક=મોકળું કરેલું ઉપરથી) છેડા ફાડી આપવો, ફારખતી.

તલાખત, સ્ત્રી (અં તલાખત تلاوت=તાજગી, સફાઈ) હરીફાઈ, રપકાં.

તલાસ, સ્ત્રી (ફાં તલાશ تلاش=ખોળવું) શોધ, તજવીજ, તપાસ.
'હુંદી કાઢવું તલાશે એ, ઘણું જંગલ કરી માથે.' દી. સા.

તલ્લાક, સ્ત્રી (જુઓ તલાક.
'જણુતી પર તલાક.' નર્મદ.)

તલ્લકલ, પુ (અં તલ્લકલ تولكل=ઈશ્વર પર ભરોસો કરવો, સોંપી દેવું) ભરોસો.
'ખુદા પર વિશ્વાસ ને તલ્લકલ પર આધાર રાખી હું ત્યાં જવાને તૈયાર છું.' બા. બા.

તલ્લંગર, વિ (ફાં તલ્લંગર તુલંગર=શકત+ગર=વાળો તાકતવાળો, શક્તિવાળો, ગ્રહસ્થ. તલાનિસ્તન=શકવું ઉપરથી તુવાન) ધનવાન.

તલાઘ, સ્ત્રી (ફાં તલાહی تنباہی=નુકસાન, જે વસ્તુ ખોવાઈ જાય તે) કસોટી, કમબખતી.

તવારીખ, (અં તારીખ તુલુવચન તવારીખ تواریک=ઈતિહાસ) ઇતિહાસ, બીના.

૧૫

'અસ્કીન સાહેબ તવારીખના શોખીન હતા.' નં. ચ.

તશરીફ, સ્ત્રી (અં તશરીફ تشریف=માન આપવું) પધરામણી. મોટા માણસનું પધારવું. પ્રતિષ્ઠા કરવી. ફારસીમાં બાદશાહ અમીર વગેરે તરફથી જે ખિલઅત મળે છે તેને પણ તશરીફ કહે છે કેમકે તેથી પણ આગ્ર વધે છે.

તસબી, સ્ત્રી (અં તસબી تسميه=પવિત્રતાથી ખુદાને યાદ કરવો. સબહ=વખાણની સાથે તેની પૂજા કરી ઉપરથી) માળા, બેરખા. 'મંદિર, કાળા, કુંસ આગ, તરખી ભબૂત છાપ તે.' ગુ. ગ.

તસમો, પુ (ફાં તસમ تسمو=આમ-ડાની વાધરી) આમડાની પડી, આમડાનો તંગ.

તસલમાત, વિ (અં તસલમાત تسلیمات=તસલીમનું બહુવચન. તસલીમ=સલામ કરવી, માનવું, હુકમ મંજૂર કરવો, સોંપવું, સલામત રાખવું. સલમ=તેને આશરો આપ્યો ઉપરથી) વચગાળેનું, કાઠ ઉપલક્ષ અરચ જે ખાતેથી કરાય તે ખાતું.

તસક્લી, સ્ત્રી (અં તસક્લી تسلی=નિરાંત, ભરોસો, વિશ્વાસ. સલા=તે શાંત હતો ઉપરથી) 'તેણે જલાલુદ્દીનને તસક્લી આપી.' બા. બા.

તસવી, જુઓ તસબી.

તસવીર, સ્ત્રી (અં તસવીર تصویر=છબી, ચિત્ર. સવર ઉપરથી) છબિ, ચિત્ર, પ્રતિમા. 'ઇસા પેગંબરની પવિત્ર મા મરિયમની તસવીર તથા મૂર્તિઓ બનાવેલી છે.' ક. ધે.

તસુ, પુ (ફાં તસવવહ تسمو અરખી

તરત.]

૧૧૪

[તંગડી.

તસ્મજ طسوج ચોનીશ લાગમાંનો એક
લાગ) ઈય, બે આંગળ.

તસ્ત, નં (કાં તસ્ત طسٹ=થાળ.
મૂળ કારસી ઉપરથી અરખી પ્રયોગ છે)
વાસણ.

તસ્તાનું, નં (અં તસ્ત ઉપરથી ગુજરાતી
પ્રયોગ) કાચ, માટી કે ધાતુનું મળમૂત્ર
ઝીલવાનું વાસણ.

તસ્તી, સ્ત્રી (અં તસ્તી جمع=મહેનત,
દુઃખ. સદશ=તે આતુર હતો,
તેણે કાટ પાડી ઉપરથી) મહેનત, શ્રમ,
હરકત.

તહ, નં (કાં તહ ت=ખાલી) બે પક્ષ
વચ્ચે થએલો કરાર, સંપ, લડાઈનું મટી
જવું.

તહકીખ, વિં (અં તહકીખ جمع=સત્ય,
ચોક્કસ. હક્ક=પરાખર હતું. ઉપરથી)
નક્કી, ખરું.

તહકુખ, અં (અં તહકુખ جمع=પાછળ
નાખી દેવું. આઝી રાખવું. અકુખ
=પાછળ ગયો ઉપરથી) મહસૂલ તહકુખી
કરી=અમુક મુદત માટે સુલતની રાખી.
રેવિન્યુમાં આ શબ્દ વપરાય છે.

તહનામું, નં (કાં ત નામહ ت=સંધિપત્ર)
સલાહ કરવાનો લેખ.

તહરે, જુગો તરેહ.

તહસીલ, સ્ત્રી (અં તહસીલ جمع=મેળવવું.
હસલ=તે ઉપરનો ઉપર રહ્યો,
તે સાફ હતો ઉપરથી) જમીન ઉપર
સરકાર તરફથી લેવાતો કર.

તહસીલદાર, વિં (તહસીલ અં + કારસી દાર
પ્રત્યય લાગવાથી તહસીલદાર
جمع=મેહસુલ ઉધરાવનાર) પર-

ગણા કે તાલુકાની ઉપજ ઉધરાવનાર
અમલદાર, મામલતદાર.

તહસીલનામું, નં (તહસીલ અં + કારસી
નામહ પ્રત્યય લાગવાથી તહસીલનામહ
جمع=મેહસુલનો કાગળ) જમા-
બંધીનો ચોપડો.

તહનાત, સ્ત્રી (અં તહનાત جمع=શબ્દ
છે પણ કારસીવાળા તહનાત جمع
શબ્દ વાપરે છે=મુકરર કરવો, નીમનોક
કરવી, સેવા કરવા હાજર ને હાજર રહેવું
તે) હજુર, તાબેદારી, સેવા. 'લાહોરમાં
તેમની તેહનાતમાં રહેવાનો આપનો
વિચાર છે કે કેમ ? નં. ચ.

તહોમત, નં (અં તહોમત جمع=એથ
લગાડવી. જુડું બોલવું) દોષ,
આરોપ, અપવાદ.

તહોમતદાર, વિં (તહોમત અં + દાર પ્રત્યય
લાગી તહોમતદાર جمع=ગુનેહગાર)
અપરાધી.

તહોમતનામું, નં (તહોમત અં + નામહ
કારસી પ્રત્યય લાગી તહોમતનામહ
جمع=આરોપનામું) દોષ થએલો
છે એવો મત.

તળપ, સ્ત્રી (અં તળપ جمع=ભરણી)
ભાવના. 'તેને સવાશેર અશીજનું અંધા-
રણ હતું, તેની તળપ થઈ હતી.' રા. મા.

તંગ, વિં (કાં તંગ جمع=માંદું) ટુંકું
ને પરાણે પોહોંચી રહે એવું. થોડાના
સામાનમાંની એક વસ્તુ. 'થોડોસવારોએ
શિકારી તંગ પોશાક પહેરી લીધા હતા.'
અં. ન. ગ.

તંગડી, સ્ત્રી (કાં તંગ ઉપરથી) સુરવાળ.
ટાંડીઆ ઢંઢાય એવી બેસતી ને ટુંકી
ચોરણી. સુરવાળ.

તંગિયો.]

૧૧૫

[તાજવું.

તંગિયો, પુ૦ (૬૧૦ તંગ ઉપરથી) તંગ
સુંથણી, નાની સુંથણી. તંગ આસીને રહે
એવો કળએ.

તંગી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ તંગી تنگی=તંગાસ,
ભીડ, સંક્રમ) સખ્તી, ગરીબી.

તંગુર, પુ૦ (અ૦ तंगूर કે तनूर تنور=
ભટ્ટી, ચુલો) રાંધવાનો ચુલો 'નિગર
તંગુરમાં ઢાંચે, પટે ના એક ફેરે ત્યાં.'
કલાપી.

તંગાકું, ભુઓ તમાકું.

તંગુ, પુ૦ (૬૧૦ तंगू=મડા દોરીના
કપડાનું હુમટદાર ધર.) તંગુ

તંગુરી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ तंगूर=સારંગી)
કીનરી, નાનો તંગુરો.

તંગુરો, પુ૦ (૬૧૦ तंगूर=તંગુરો,
તુલ્યાને ઢાળું પાડી તેમાં એક દંડ ધાલી
ત્રણ લોટાના ને એક પિત્તળનો તાર
બાંધી બનાવેલું વાળું.

તા, પુ૦ (૬૧૦ ता=ગણતરી, નંગ)
કાળળનું ફેરડ.

તાઉસ, ન૦ (અ૦ ताऊ=મોર)
એક જાતનું વાળું, જેનો ઘાટ મોર
જેવો હોય છે.

તાકત, સ્ત્રી૦ (અ૦ ताकत=શક્તિ.
તાક=મજબૂત હતો ઉપરથી) બળ, બેર.

તાકાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ ताकात=
તાકાતનું બહુવચન) શક્તિ, બળ.
ગુજરાતીમાં એકવચનમાં વપરાય છે.

તાકીદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ ताकीद=
વારંવાર કહેવું. અકદ=તે ઘડે પર
ચાલ્યો, તેણે ઘડે ઝાટકયા ઉપરથી)
ઉતાવળ, જલદી, ત્વરા.

તાકું, ન૦ (અ૦ ताक=ગોખલો)
હટારિઉ.

તાકો, પુ૦ (અ૦ ताकह=એક નંગ
હુમટું) ધાન.

તાજ, પુ૦ (૬૧૦ ताज=મુગટ) રાબના
માથાનો મુગટ.

તાજખાનું, ન૦ (અ૦ तहारत=પવિત્રતા,+
खानह ૬૧૦ ધર. તહારતખાનહ
طهارتخان = પવિત્ર થવાનું ધર)
ગજર, સંકાસ.

તાજી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ ताजी=તાજી
તાજપણું) હુશીઆરી, રુદ્ધિ.

તાજણ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ ताजी=અરબી
ધોડા) ધોડી.

તાજણો, પુ૦ (૬૧૦ ताजيانह=તાજિયાનહ
કારકો, ચાલુક) સારકો. 'તીક્ષ્ણ નેત્રો
તાજણો.' ભાલણ.

તાજમહાલ, પુ૦ (તાજ ૬૧૦+મહલ અ૦
ताजमहल=તાજમહલ) બાદશાહ શાહે-
જહાંની બેગમ મુમતાજ મહલ અર્જમંદ
યાનુ બેગમની કબરપર બંધાવેલો શેરો.
જેની ગણતરી દુન્યાની ઉત્તમ ઇમારતો-
માં થાય છે. બેગમે મરતી વખત વસી-
અત કરી હતી, કે બીજું લક્ષ કરવું નહિ,
ને મારે નામ રાખવું. બાદશાહે બંને
વસીઅતો પાળી.

તાજમી, વિ૦ (અ૦ ताजमी=તાજમી
માન આપવું, મોટાઈ આપવી ઉપરથી)
માન આપેલું હોય એવો. 'એવો એક
માટે તાજમી સરદારનો કરબ આપ્યો.'
૨૧૦ માં.

તાજવું, ન૦ (૬૧૦ तराजू=કોટી.
જોખવાનું તાજવું.

તાબકલમ.]

૧૧૬

[તાબેદાર.

તાબકલમ, સ્ત્રી (તાજહ ક્ષાં+કલમ
અં તાજહકલમ تاجه کلمه મુખ્ય
લેખ પુરો થયા પછી યાદ આવેલી
વધારાની આખત છેડે ઉમેરવી તે. એને
એજ કલમ સુઝાયા સિવાય આ વધારો
કરેલો છે એમ જણાવવાનો આશય છે.
કલમ સુઝાયા દીધી નથી કે વારસી થવા
દીધી નથી.

તાબતવાના, વિં (ક્ષાં તાજહ+તવાના
تابوتوا تابه ને શક્તિવાળો) સુખી,
નીરોગી. 'તાબતવાના થાઓ, ને પુરતો
આરામ લો.' બાં બાં

તાબિયો, પું (અં તઅજિયહ تعزیه
અજા=તેણે પીરજમાં ભાગ લીધો ઉપરથી,
શોક કરવો, ખરખરો કરવો) મોહોરમમાં
તાબૂત નીકળે છે તે. તે દિવસે ઇમામ-
હુસેન (ર-અ) કરબલાના રણક્ષેત્રમાં
શહીદ થયા હતા માટે એમનો શોક દેખા-
ડવાનો એ દિવસ છે. ' તાજબાના દિવ-
સમાં દુલા દુલા કરીને ફરનારા ગાય છે.'
દં ૧૦૦ વાતો. ભાગ ૨.

તાબિર, પું (અં તાબિર تاجر=વેપારી)
વેપાર કરનાર 'હુસેની બમ પી એવું,
થયો તાબિર તરંગી તું.' શું ગં

તાજ, વિં (ક્ષાં તાજી تاجی=અરબી
ભાષા કે અરબી ઘોડો) અરબી ઘોડો.
ઉત્તમ પ્રકારનો ઘોડો. ' મીરાતે અહમદી
પ્રમાણે અસલ રકમ ઉપરાંત આળીસ
લાખ તુંક્યા, એકસો હાથી, બસે ઘોડા
તાજ, ચારસે ગુલામ વધારે આપવા અર્જ
કરી હતી.' રાં ૩૦

તાજમ, અં (અં તઅજીમ تعظیم=
માન આપવું, મોટાઈ આપવી. અજમ=
મોટો ઉપરથી મોટાઈ) મોટા માણસને
વિવેકસર માન આપવાની રીત. 'તાજમ

ન મારકે લીધી, મોહતાજ હું તે કાં
અન્યો? કલાપી

તાબુ, વિં (ક્ષાં તાજહ تاجه=તરતવું)
ઉત્તમ, નવું.

તાબુમ, વિં (અં તઅજ્જુબ تعجب=
નવાઈ પામવું. અજબ ઉપરથી) દંગ,
વિસ્મય ઉપજેલો હોય એવું.

તાબુબી, સ્ત્રી (અં તઅજ્જુબી शुब्बी
પ્રયોગ છે) વિસ્મયતા, નવાઈ, આશ્ચર્ય.

તાબેકલમ, બુઓ તાબકલમ.

તાબેતર, વિં (ક્ષાં તાજહ+તર બંને
શબ્દો સમાનાર્થ છે તાબેતર અથવા
تروتار અથવા تروتار) તાબેતાબું,
તરતવું.

તાઝીમ, બુઓ તાજમ.

' લાં લગી કોઈ વરીલને તાઝીમ નથી
કરતા.' નં ૦ ચં

તાનાબાજ, સ્ત્રી (અં તઅનહ=મેણું+વાજી
ક્ષાં રમત. તઅનહવાજી طعنہ بازی
એકબીબને મેણું દેવાં તે) તાણાં મારવાં તે.
' કમરપારાની તાનાબાજ સાંભળીને આ-
લમખાને વિચાર થયો.' બાં બાં

તાનો, પું (અં તઅનહ طعن=મેણું)
ટાણો. ' એમના કોઈ યોગીઆ મિત્રે
તાણો માર્યો.' નં ૦ ચં

તાબૂત, નં (અં તાબૂત تابوت=મકદાની
પેટી, જનાજો) મોહોરમમાં નીકળે છે તે.
તાજમે શબ્દ બુઓ.

તાબે, અં (અં તાબિઅ تابه=તાબેદાર)
કબજે, વશ.

તાબેદાર, વિં (અં તાબિઅ+દાર ક્ષાં પ્રત્યય.
تابعدار આ શબ્દ ખોટો છે ખરો શબ્દ

તામેદારી.]

૧૧૭

[તાલીમખાજ.

તવઅદાર છે. એજ અર્થમાં 'ફર્માન્વદાર' فرمان وادار શબ્દ આવે. તામે નો અર્થ પણ એવોજ છે. ઉર્દૂ ભાષામાં ખેડો પ્રયોગ છતાં તામેદાર શબ્દ વપરાય છે તવઅ=તે પાછળ પાછળ ગયો ઉપરથી) તાખામાં હોય તેવો.

તામેદારી, સ્ત્રી (અં ઉપલા શબ્દને ઈલાગવાથી થએલો શબ્દ, બીજાના તાખામાં હોય એ એવી હાલત.

તાખા, પુ (અં તાવિઅ تاجع=કબજો, ભાગવટો) હવાલો, ઇલાકા.

તામીલ, સ્ત્રી (અં તઅમીલ تامل=અમલ કરવો, હુકમ પાળવો) આત્મા માનવી. 'સિપાઇઓ તેના હુકમની તામીલ કરવા ચાલતા થયા.' બાં બાં

તાયદેા, પુ (અં તાફહ تافه=માણસોનું ટોળું. તવફ=ગોળ ફરતું ઉપરથી) ટોળું, સમૂહ, મંડળ. 'શુણ્ણિકા ને તેના સાથી અજમેરથી આવી પડેલા તાયફાને પોતાના તરફનો કરી લીધો.' અં. ન. ગં.

તાર, પુ (ફાં તાર تار=દોરો) તંતુ, તાંતણું.

તારકસ, પુ (ફાં તારકش تارکش=ક-શીદન=ખેંચવું ઉપરથી. તાર ખેંચનાર) કસથ તૈયાર કરનાર, રેશમના તાંતણા ઉપર ચાંદી કે સોનાના તાર ખેંચીને કસથ તૈયાર કરનાર.

તારાજ, અં (ફાં તારાજ تاراج=ઘટ) બળીને ભરમ થયું હોય તે. નામ નિશાન ન હોય તે. 'તે ઝાવણીને મારીને લશ્કર તારાજ કરી નાંખ્યું.' અં. ન. ગ.

તારીખ, સ્ત્રી (અં તારીખ تاریخ=દહાડો. અરખ=સમય નક્કી કરવાની ક્રિયા ઉપરથી) એક આખો દિવસ.

તારીજ, સ્ત્રી (અં તઅરીજ تاريض=ઠોડવું, ઢાંધને ઢામપર લગાડવો, ઇશારામાં વાત સમજાવવી. અરજ=તે સામે થયો, તેણે દરખાસ્ત કરી ઉપરથી) જમે ઉધારનું સાર રૂપ તારણ.

તારીફ, સ્ત્રી (અં તઅરીફ تارييف=અર્થ સમજાવવો, લક્ષણ આપવું, વખાણ કરવાં, ઓળખાવવો. અરફ=તેણે જાણ્યું ઉપરથી) સ્તુતિ, પ્રશંસા. 'જે જે અંગ્રેજ લોકો જાય છે, તેઓ તેની ઘણીજ તારીફ કરે છે.' ક. ઘે.

તારેકુદનીઆ, વિં (અં તારિકુદનીਆ تاريقو دنيآ=ફુન્યા છોડી દીધી હોય તે. વૈરાગી. સંસાર ભાગી. તારિક=છોડનાર) સંસારથી વિરક્ત હોય તે.

તાલ, સ્ત્રી (ફાં તાલ تال=પિતળના તાલ, જે વગાડવામાં આવે છે તે) તાલ.

તાલકી, સ્ત્રી (ફાં તારક تارک=માણસનું માથું) તાલકું ઢંધણ એવી બાળકની નાની ટોપી.

તાલકું, નં (ફાં તારક تارک=માણસનું માથું) ચંદો, તાળવા ઉપરનો ભાગ.

તાલીબ, વિં (અં તાલિબ طالب=શોધનાર. તલબ કરનાર) ઠગજનાર, ઇન્દ્રિય રાખનાર. 'તાલિબ તસવુર ચારનો, જમ જળ્યરી અંદર બહારનો.' ચું ૦ ૦

તાલીમ, સ્ત્રી (અં તઅલીમ تاليم=શીખવવું, ફલમ ઉપરથી=કેળવણી) દરેક બાળતનું શિક્ષણ. 'શેવાની તેં મુજથી તાલીમ કિન્તુ લીધી.' કલાપી.

તાલીમખાજ, વિં (અં તઅલીમ+ખાજ ફાં તઅલીમવાજ تاليم باز=કસરત કરનારો, કસરતી) ખેડારી ઇગ. મુજરાતી પ્રયોગ. 'દેઠ મુખમના ચીમોડ

તાલીમખાણ]

૧૧૮

[તાસતો.

અને ભોંડી બનનારના જુગારી તથા તાલિ-
મખાણથી માંડીને ૨૦૦ ધરના નાના
ગામડાના કોણી કે શાહુકાર સુધી જે
ધોરણુ પ્રવર્તે છે તે એકનું એકજ છે.’
સિં ૨૦૦

તાલીમખાણ, સ્ત્રી (ઉપરના શબ્દને ઇ
લાગવાથી તઅલીમ્બાજી تَعْلِيمِ بَازِي
ગુજરાતી પ્રયોગ=કેળવણી આપવાની ર-
મત) કળખાણ, ધૂર્તપણું.

તાલુકદાર, પુ (અં તઅલ્લુકહ+દાર
تَعْلِقِ دَار) પ્રત્યય. તઅલ્લુકહ+દાર
=જેના તાથામાં થોડોક ભાગ હોય તે.
તાલુકા=દેશનો ભાગ અલક=તે તેને અ-
વલખ્યું ઉપરથી) ગામ અથવા તાલુ-
કાનો અમલ કરનાર ઉપરી.

તાલુકદારી, સ્ત્રી (ઉપરના શબ્દને ઇ લા-
ગવાથી તઅલ્લુકહ+દારી تَعْلِقِ دَارِي
=તાલુકાનો વહીવટ કરવાનું કામ) તાલુ-
કદારનું કામ, તાલુકદારની સાથે સંબંધ
રાખનાર.

તાલુકો, પુ (અં તઅલ્લુકહ تَعْلِقِ =
દેશનો ભાગ અલક=તે તેને અવલખ્યું
ઉપરથી) પરગણું.

તાલે, નં (અં તાલિઅ طالع=ઉદય
પામનાર, ઉપર આવનાર. નસીબ. આકાશી
પદાર્થ સાથે ભાગ્યનો સંબંધ છે એમ
આ શબ્દ દેખાડે છે. તલઅ=તે ઉભો
થયો ઉપરથી) નસીબ, કિસ્મત. ‘દોરાં
ચારી ખાનારને તેનું તાલે જોર કર્યેથી
રાજગાદી પ્રાપ્ત થાય છે.’ અં. ન. ગ.

તાલેમ, જુઓ તાલીમ.

તાલેચર, વિં (અં તાલિઅ=નસીબ+ચર
શ્લોક=વાણો તાલિઅચર طالع ور
રાતી પ્રયોગ) નસીબવાણો, ભાગ્યશાળી.

તાલેવંત, વિં (ઉપરના શબ્દને વંત સંસ્કૃત
પ્રત્યય લાગી થયેલો શબ્દ) ભાગ્યશાળી.

તાલેવાન, વિં (ઉપરના શબ્દને વાન સંસ્કૃત
પ્રત્યય લાગી થયેલો શબ્દ) ભાગ્યશાળી.

તાવદાન, નં (શ્લોક તાવદાન تَوَادَان
=અજવાણું આવવાનું નળીઉં. તાપ્તન=
ચમકવું ઉપરથી પ્રકાશ આવવાનું નળીઉં)
પાલખી, કાગળા પત્ર રાખવાની ખાના-
વાળી પેટી.

તાવીજ, નં (અં તઅવીજ تَوِيْج
ચિઠ્ઠીમાં મંત્ર લખીને ગળામાં બાંધે છે
તે, માદળીઉં) મંત્ર કે આકૃતિ પાડી તેમાં
કાંઈ લખી ગળામાં પહેરે છે તે, ‘જેણે
આ માદળીઉં મારે ગળે બાંધ્યું છે તેણે
તો એક તારીજ બદલીને બાંધ્યું છે.’ ગુ.સિ.

તાવીત, જુઓ તાવીજ.

તાચેરો, પુ (અં તાસીર تَوِيْر=અસર)
તાલ, તપાસ ધાટ.

તાસ, પુ (અં તાસ طاس=મોટે
થાળ) તાસક જેવી કાંસાની ધડિયાળ.

તાસક, સ્ત્રી (અં તાસ તે ક લઘુતાવા-
ચક પ્રત્યય લાગી થયેલો શબ્દ તાસક
طاسک=નાનો થાળ, થાળી) ધાતુના
પતરાની છાછરી થાળી.

તાસકડી, સ્ત્રી (ઉપરના શબ્દને ઢી ગુ-
જરાતી લઘુતાવાચક પ્રત્યય લાગી થયે-
લો શબ્દ=નાની થાળી) નાની તાસક.

તાસકી, સ્ત્રી. (ઉપરના શબ્દ ઉપરથી=તઅ-
કડી) નાની થાળી.

તાસતો, પુ (શ્લોક તાપ્તહ تَوِيْط
શિત=એક બ્લતનું રેશમી લુગડું તાપ્તન=
ચમકવું ઉપરથી) એક બ્લતનું રેશમી
લુગડું.

તાસીર.]

૧૧૯

[તુકમરિયાં.

‘એક તાસતો આસતો, ગાય ગધેડી એક,
ગોળ ખોળ સરખાં ગણે, જે જન વિના વિવેક.’
ક. દ. ડા.

તાસીર, સ્ત્રી૦ (અ૦ તાસીર تاسیر =
અસર) ઘાટ, છાપ, પ્રતિબિંબ.

‘તુખમે તાસીર, સોખતે અસર.’ શુ. કહેવત.

તાસીરો, પુ૦ (અ૦ તાસીર تاسیر =
અસર) તાવ, ઘાટ, મળ. કાંડિઆવાડમાં
વપરાય છે. ‘બેવાતો તાસીરો આવ્યો છે.’

તાસું, ન૦ (અ૦ તાસ طاس ઉપરથી
થાળ.) તાસક કે પેણી જેવા ધાતુના
વાસણુને મોઝો તંગ ચામડું મઢી લઇને
બનાવેલું એક ચતનું નગારું.

તાસુબી, સ્ત્રી૦ (તઅસ્સુબ نغصب = પક્ષ-
પાત, ખેડો પક્ષપાત, એને ૪ લાગવાથી
થએલો શબ્દ, અસવ = આમળો દેવો ઉપ-
રથી) ધર્મધિપણું.

તાંસળું, ન૦ (અ૦ તાસ طاس = થાળ
ઉપરથી) પેણી જેવો છાછરો કાંસાનો
મોઝો વાડકો.

તાંસિયો, પુ૦ (અ૦ કાસહ کاسه = લાકડાનો
વાડકો, ફટાર લોકો રાખે છે તે) કાંસિયો,
વાડકો, તાંસળું.

તીર, પુ૦ (ફા૦ તીર تیر = કામઠામાં વપ-
રાય છે તે. પારસીઓના એક મહીનાનું
નામ છે જે લગભગ શ્રાવણમાં આવે
છે) તીર.

તીરકસ, પુ૦ (ફા૦ તીરکاش تیرکش =
તીર રાખવાનો ભાથો) વાંકું.

તીરગર, પુ૦ (ફા૦ તીર્ગر تیرگر = તીર
બનાવનાર, જેમકે ઢાલગર, ડાંગર વગેરે)
એક જાત છે જે તીર બનાવવાનું કામ
કરે છે.

તીરંદાજ, પુ૦ (ફા૦ તીરંદાજ
تیر انداز = તીર ફેંકનાર અંદારવતન =
નાખવું ઉપરથી) તીર મારવામાં આવે-
લો છેલ્લો છે.

તીરંબાજ, પુ૦ (ફારસી તીર અંદાજ ઉ-
પરથી શુજરાતી પ્રયોગ. બાજ = રમનાર.
તીરની રમત રમનાર) તીર મારવામાં
આલેશ. ‘એના નાગડાઓ તીરંબાજ
છે.’ અં. ન. ગ.

તીરંબાજી, સ્ત્રી૦ (ઉપદ્રા શબ્દને ૪ લાગ-
વાથી થએલો શબ્દ) તીર મારવાની રમત.
‘ભરો બંદૂક તે તોપો, તીરંબાજી કરો ચાલો.’
દી. સા.

તીલસમાત, પુ૦ (અ૦ તિલિસ્માત
تيلسمات = અદ્યુતતા. તિલિસ્મતું બ-
હુવચન. આ શબ્દ ગ્રીક ભાષાનો છે. તે
ઉપરથી અરબીમાં આવ્યો છે. એક વિ-
દ્યાનું નામ છે જેથી ખખના ને લંડોરો
ઉપર એવી રીતની ગોઠવણ કરવામાં
આવે છે કે જેથી તે શુભ લંડોરોની કા-
ઈને ખબર પડી શકતી નથી) નવાઈ
જેવી વાત. અચંબાની વાત.

તીસમારખાં, પુ૦ (રવાં ફા. પ્રત્યય છે ને
પકાણોના નામ સાથે લાગે છે. તીસમાર
શબ્દ ઉર્દૂ છે. ૩૦ માણસોને મારી
શકે એવો બહાદુર) બહેલ, ગરમ મી-
નજી, ક્રોધી.

તુકમ, વ૦ (ફા૦ તુરમ ترم = ખીજ)
વીર્ય, ખીજ.

‘તુખમે તાસીર ને સોખતે અસર.’ શુ૦ ક૦

તુકમરિયાં, ન૦ (તુરમ ફા૦ = ખીજ રય-
હાન અરબી = ફલ તુરિમરયહાન =
તુરમનાં ખી. આબરવી બા-
બરવીનાં ખી.) ઓસડમાં વપરાતાં એક

તુકકો.]

૧૨૦

[તેગ.

ખીઆં. એમાં પાણી અને ખાંડ નાખીને પીવાથી ઠંડક થાય છે.

તુકકો, પુ. (અં તિકહ نکم=કકકો, લુ-ગકુ) લુગકાનો કકકો, કકકો.

તુખમ, નં. (કાં તુરમ نکم=ખી) વીચ, ખીબ.

‘ને મારા તુખમમાં ફેર હશે તો આપની સાથે એ ઇમાની કરીશ.’ બા. બા.

તુતક, નં. (કાં તૂતી نکم=વહાણ) વહાણને મથાળે બનાવેલી પાટીઆની જમીનની સપાટી તે. વહાણની અગાસી. ‘જેઓ તુતક ઉપર બેઠેલા હોય છે, તેમને ત્યાં જવાનું મન થાય છે.’ કં. ધે. ૦

તુતી, સ્ત્રી. (કાં તૂતી نکم=પોપટ. શેતુર એટલે ‘તૂત’ બહુ ખુશીથી ખાય છે માટે તૂતી નામ પડ્યું.) પોપટ, પોપટી.

તુનતુની, સ્ત્રી. (અં તન્તનહ نکم=તંશુરા વગેરેનો અવાજ, નગારા તોચતનો અવાજ) એક ભતતું વાણું, પીપુડી. ‘એસેકા મિલા તેસા, તેસેકા મિલાતાક તીનોને તરકીએસે, તુનતુની થાબઢ.’ ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩.

તુરેલ, સ્ત્રી. (અં તુફલ نکم=વસી-લો, આશ્રય, વગર તેડયો મેહમાન) પ્રતાપ, આશરો.

તુફંગ, સ્ત્રી. (તુફક, તુફંગ=ખંદૂક નફક) અસલમાં આ શબ્દ તૂપક હતો જેનો અર્થ નાની તોષ થાય છે) ખંદૂક.

‘તુફંગો તીર તલવારો, કટારો જખીઆ નશતર.’ યુ. ગ.

તુમાન, પુ. (તું તુંવાન, તુંવાન نکم=ધેરધાર સુરવાળા) લેંઘી, ચોરણો,

મેટા દીલો સુરવાળા. ‘સાદાઈ અને ગરીબાઈનો ડોળ ભજવવામાં એણે જે તુમાન પહેર્યો હતો તે ખૂબ જડા લુગડાનો રાખ્યો હતો.’ યુ. સિં.

તુમાર, પુ. (કાં તૂમાર نکم=કાંબો કાળા, ખતપત્ર) એ પક્ષ વચ્ચેનો પત્રવ્યવહાર.

તુરાવાળા, પુ. (અં તુરહ نکم=તોરો.) લાવણી ગાનાર એક પ્રકારનું રાણું. તુરાવાળા ને કલગીવાળા એ પ્રકાર છે.

‘એ એની તકરારમાંથીજ બહુ અંપ્રદાયો થયા છે. છેક હલદી લાવણી ગાનારા પણ એ લાગ માને છે. શાકત તે કલગીવાળા, શૈવ તે તુરાવાળા.’ સિ. સા.

તુરો, પુ. (અં તુરહ نکم=તોરો.) ફલનો નાનો પણ ભરચક ગુચ્છાદાર હાર.

તુર્ક, પુ. (કાં તુર્ક نکم=તુર્કસ્તાનના લોક) એક ભત છે.

તુર્કી, નં. (કાં તુર્કી نکم=તુર્ક) સાથે સંબંધ રાખનાર) તુર્ક લોકોનો મુલક.

તુરખત, સ્ત્રી. (અં તુરખત نکم=ખર, માટી, જમીન) ઘોર, કબર.

‘તું વહદતની વહી દે, યા કંઈ તૈયારી તુરખત પર.’ યુ. ગ.

તુદ, વિ. (કાં તુદ نکم=તેજ, જલદ, નહારી, હુડી) ઉતાવળીઆ ગરમ સ્વભાવનું.

તુદખુ, વિ. (કાં તુદખુ نکم=નહારી ટેવવાળો. ખૂ=ખો, ટેવ) નહારા સ્વભાવનો. ‘પણ જ્યારે કટલાક તુદખુ સરકારી અફસર આવતા હતા.’ બા. બા.

તુલોતવીલ, વિ. (અં તુલોતવીલ نکم=ધણું લાંબું) લાંબું, વિસ્તીર્ણ.

તુદાઈ, સ્ત્રી. (કાં તુદ ઉપરથી જુગરાતી પ્રયોગ) જુરાઈ, જુગપણું.

તેગ, સ્ત્રી. (કાં તેગ نکમ=તલવાર) શમશેર. ‘જેની તેગ એની દેગ.’ યુ. ક.

તેળા.]

૧૨૧

[તોતાચશ્મી

તેળા, સ્ત્રી (૬૧૦ તેગહ تېگه =તલવાર,
તેળ.) શમશેર.

તેજ, વિ (૬૧૦ તેજ تېج =પ્રકાશિત)
આલાક, તીક્ષ્ણ.

તેજા, સ્ત્રી (તાજી تاجی =અરબસ્તાનનું,
અરબી ઘોડો) ઘોડી.

તેજાને, પુ (૬૧૦ તેજાનહ تېجانہ =ગરમ
મસાલો) તજ, લવિંગ, મરી વગેરે.

તેજા, પુ (૬૧૦ તેજાવ تېجاو =તેજ
તીક્ષ્ણ+આવ=પાણી, તેજ પાણી) ગંધક
વગેરે કેટલાક દ્રવ્યમાંથી બનતું અતિ
બલદ પ્રવાહી સત્વ.

તેજા, વિ (૬૧૦ તેજ تېج =પ્રકાશિત
ઉપરથી) તેજપાણી, પ્રકાશિત.

તેજી, સ્ત્રી (૬૧૦ તેજી تېجی =આલાકી)
ચળકાટ, ઝળકાટ.

તેજી, પુ (૬૧૦ તાજી تاجی =અરબસ્તા-
નનો, અરબી ઘોડો, શિકારી કુતરો. શર-
આતમાં અરબોએ ઇરાનમાં ઘણી લુટ-
કાટ કરી હતી. તે ઉપરથી હમલો કરવો,
હલો કરવો એને માટે ફારસી ભાષામાં
તાસ્તન ધાતુ છે તે ઉપરથી તાજ શબ્દ
છે; એ તાજ પરથી તાજી શબ્દ થયો.
ગુજરાતીમાં તેજી=ઘોડો શબ્દ તાજી
પરથી થયો છે) તીખા સ્વભાવનો ઘોડો.

તેજમંદી, સ્ત્રી (૬૧૦ તેજી. મંદી શબ્દ
સંસ્કૃત છે) ભાવની વધધટ થતી તે.

તેનાત, જુઓ તહેનાત.

તેરીખ, સ્ત્રી (અં તારીખ تاریک =ઉપ-
રથી) વ્યાજ ગણવાનો દિવસ તે.

તેરીજ, સ્ત્રી તારીજ શબ્દ જુઓ.

તેહખાનું, નં (૬૧૦ તહ્ખાનહ تہخانہ

તહ=નીચે. खानह=ઘર નીચેનું ઘર.
ભોંયડું) જમીનની નીચેનું ઘર. 'ગોપી-
પુરામાં એક ખડિયેરના તથાખાનામાં પો-
તાનો તખ્ત મોડતા.' નં. ચ.

તહેનાત, સ્ત્રી તહેનાત શબ્દ જુઓ.

તહેનાતી, વિ તહેનાતમાં રહેનાર.
'આલજી નોકરો તેનાતીમાં રહેતા.' નં. ચ.

તેહસીલ, તહસીલ શબ્દ જુઓ.

તેહસીલદાર, તહસીલદાર શબ્દ જુઓ.

તૈમુર, પુ (૬૧૦ તૈમુર تیمور =પોલાદ)
આદશાહનું નામ છે.

તૈયાર, વિ (અં તૈયાર تيار =
જલદી ચાલનાર, ચોગ, દોડનાર) પરિપૂર્ણ.

તૈયારી, સ્ત્રી (અં તૈયારી تيارى =
ઉતાવળ, દોડવું) સળધ, સળજ
થઈ રહેવું.

તૈક, સ્ત્રી (અં તવક طوق =ગળપટો,
કુંડાળું, હાંસડી) જાડી ને બારે બેડી.

તૈકલ, પુ (અં તવકકુલ نوكل =ધૈર
ઉપર ભરોસો રાખવો. વકલ=સોંપવું
ઉપરથી) વિશ્વાસ, આરથા, શ્રદ્ધા.

તૈજી, સ્ત્રી (અં તવજીહ توجیه =બહેર કરવું,
સાફ વર્ણન કરવું, કોષની
તરફ મોં ફેરવવું) જમીનનો કર, સાંધ.

તૈડો, પુ (૬૧૦ તવદહ تودہ =ઠગલો)
ઉંચો મીનારો, પગે પહેરવાનો તોડો,
૧૦૦૦ ફીટી થેલી.

'હું તમને સીમોજરના તોડા આપીશ.'
આં આં

તોતાચશ્મી, સ્ત્રી (૬૧૦ તોતાચશ્મી
طوطاچشمی =પોપટ ચશ્મ =
આંખ. ફી =પાંખું. પોપટની પેડે આંખ

તોતો.]

૧૨૨

[તોસદાન.

ફેરવવી, ઉપકાર બૂલી જવો) બદલીજવું,
ફરી એસવું, મંબધ છોડીદેવો.

તોતો, પુ૦ (૬૦ તોતા طوتا=તોપટ)
શુક, પોપટ પક્ષી. 'એક મોવવીએ તોતા
(પોપટ)ને પાળ્યો.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

તોપ, ઓ૦ (તુર્કી તૂપ توب=ફોજ) દારૂના
બેરે દૂર સીસાના ગોળા ફેંકવાનું મોટું
નળાકાર યંત્ર.

તોપખાતું, ન૦ (તુર્કી તૂપ+ખાનહ ૬૦
તોપખાનહ=તોપો રાખવાનું ડેકાણું)
તોપો, દારૂગોળા વગેરે રાખવાનું સ્થળ.

તોપચી, પુ૦ (તુર્કી તૂપચી توبچی=તોપ
ફેડનાર) નીશાન માંડીને તોપ ફેડનાર
માણુસ.

તોફા, વિ૦ (અ૦ તોફાह توفاه=સોગાત
ભેટ) સર્વોત્તમ, સરસ, કીમતી.
'બારૈયામાં કાષ્ઠ પણુ તોફા ઝીજ હોય
તો મકાઈ.' ન૦ અ૦

તોફાન, ન૦ (અ૦ તૂફાان طوفان=અતિ-
શ્રદ્ધિ, ઘણું પાણી, વંદેળીઓ, આંધી,
ધુરાડી મારે એટલું પાણી. તવફ=ગોળ
ફરવું ઉપરથી) ઉદ્ધત વર્તન, મસ્તી,
ધીંગાણું, અજપો.

તોફાની, વિ૦ (અ૦ તૂફાની طوفانی)
તોફાન કરનારું, હુલ્લી.

તોફે, અ૦ (અ૦ તોફાह توفاه=સોગાત,
ભેટ) અસાધારણ, ઉત્તમ.

તોફેમ, અ૦ (અ૦ તોફાह توفاه=સોગાત,
ભેટ) સરસમાં સરસ હોય એવો.
'ખીજના હાથમાં નાની પણુ તોફા બેઠક
આવી રહી હતી.' અ૦ ન૦ ગ૦

તોખરે, પુ૦ (૬૦ તોખરહ توبره=થોડાને

દાણા ખવડાવવાની ચામડાની થેલી)
તોખરો.

તોખા, અ૦ (અ૦ તવ્વહ توبه=ચુનાહથી
પાછા ફરવું, ચુનાહથી બચવું) તાસ,
કંટાળાનો ઉદગાર.

'હવે તોખા સદા કરજે, ખુદા મારી તને
બખ્શો.' કલાપી૦

તોર, પુ૦ (અ૦ તવ્વર طور=રીતભાત,
લક્ષણ, રેવ) મિજબ, અહંકાર. 'એમ
કહી રથ પાછો વાળ્યો, બેઠકએ કેટલું તારું
બેર; પાણી હોય તે બતાવ વે'લો, આજ
તોડું તારો તોર.' ૩૦ હ૦

તોરત, ન૦ (હિબ્રુ. તવ્વરયત توريت=
હજરત મુસા અ૦ સ૦ ઉપર ઉતરેલું
આકાશી પુસ્તક) વહ્નદી લેકાનું ધર્મપુસ્તક.
'વળી પેગંબર સાહેબે વાહ્નદી લેકાનું
તોરત કબુલ રાખ્યું છે, અને આદમ, નુહ,
મુસા વગેરેનો પેગંબરી દાવો મંજુર
ગણેલો છે.' ૩૦ થ૦

તોરે, પુ૦ (અ૦ તુર્હ طره = પાથરીતો
કસબ) પાલવ, તોરો.

તોલો, પુ૦ (૬૦ તાલહ, તોલ્લહ توله=
ટોપીઆ ભાર વગન) ૧૨ માસા કે
૯૬ રતિનું વગન.

તોશાખાતું, ન૦ (૬૦ તોશક+ખાનહ
توشکخانه=સામાન મુકવાની જગો)
ભંડાર, તીબેરી. 'તોશાખાના ને ખનના
ભરેલા છે.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

તોશાભરોસા, પુ૦ (૬૦ તોશહ توش=
વાટખરચી, ખોરાક વગેરે. ભરોસો યુજ-
રાતી) રસ્તાની ખરચી.

તોસદાન, ન૦ (૬૦ તોશકદાન-તોશહ-
દાન توشکدان=જરૂરી

તોહફા.]

૧૨૩

[દક્ષતર.

વસ્તુ રાખવાનું ઠેકાણું) વધારાનો દારૂ-
ગોળો રાખવાની સીપાઇની ખલેયી.

તોહફે, વિ० (અ० તોહફા = توفعة = ભેટ,
સોગાત) સારી વસ્તુ.

તોહમત, ન० તોહમત = توهمت = એવ લગા-
ડવી, ભુંડું બોલવું) યુનો, અપરાધ, દોષ.

તોહમત, ભુઓ તોહમત.

ત્રાજુ, ન० (ફા० તરાજૂ = ترازو = તાજુ)
ભેખવાનું યંત્ર.

ત્રાજુડી, સ્ત્રી० (ફા० તરાજૂ = ترازو ઉપ-
રથી) નાનું ત્રાજુ.

ત્રાજુડું, ન० (ફા० તરાજૂ = ترازو ઉપરથી)
ત્રાજુ.

ત્રાપડ, ભુઓ ત્રાપડું.

ત્રાપડું, ન० (ફા० તરાવહ = تراب = તરાપો
શબ્દ ભુઓ.

ત્રાપો, પુ० તરાપો શબ્દ ભુઓ.

ત્રાસક, સ્ત્રી० તાસક શબ્દ ભુઓ.

ત્રાંસવું, ન० તાંસવું શબ્દ ભુઓ.

દ. દ.

દખસું, ન० (ફા० दुखमह = دُخْم = પારસી
લેકા પોતાનાં મુઝદાને ન્યાં મુકે છે તે
જગા) જરથોસ્તીનાં મઝદાં ઠેકાણે પાડ-
વાનું મકાન.

‘ મસાણુ, દખસું નામ છે, ત્રીજું કબરસ્તાન;

‘ ભોતાં શોકાતુર કરે, નહિ મસ્તાની
તાન.’ ક. દ. ડા.

દખલ, સ્ત્રી० (અ० دखल = دُخْل = આમ-
દની, અંદર આવવું) ડખલ, આડખીલી.
શેડને કાંઈ દખલ ન થાય એવી અરજ
કરી.’ ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

દગદગો, પુ० (ફા० دغدغه = دُغْدَغ = ડર,
બીક, ધાસ્તી) શંકા, અવિશ્વાસ, ઢ્યુપચુ.

દગલખાજ, વિ० (ફા० دغا باز = دُغَا باز =
દગો કરનાર) કપડી.

‘ છપ્પે રાજ સમાજમાં, લાજ આજ
તે આજ;

કાજ કરે પતરાજથી, દગલખાજ શિરતાજ.’

ક. દ. ડા.

દગલખાજ, સ્ત્રી० (ફા० دغا بازي = دُغَا بازِي = દગો કરવો તે) કપડ. ‘ હદય
દગલખાજ બાણુશે ના કદી આ.’ દલાખી.

દગાખોર, વિ० (ફા० دغا خور = دُغَا خُور =
દગો રમનાર. યુજરાતી પ્રયોગ છે) દગો
કરનાર.

દગાખોરી, સ્ત્રી० (ફા० دغا خوري = دُغَا خُوري = દગો રમવો. ઉપલા શબ્દ
ઉપરથી યુ. પ્રયોગ) દગો કરવો તે.

દગાખાજ, વિ० (ફા० دغا باز = دُغَا باز =
દગો આપનાર) દગો કરનાર.

દગાખાજ, સ્ત્રી० (ફા० دغا بازي = دُغَا بازِي = દગો કરવો) દગો દેવો.

દગો, પુ० (ફા० دغا = دُغَا = કપડ) જળકપડ.

દડમજલ, અ० (અ० منزل = مَنَزِل =
ઉતારો, આશ્રમ. મંજિલદરમંજિલ
منزل در منزل ચાલ ચાલ કરવું) થાક
ખાધા વિના, આરામ લીધા વિના ચાલ
ચાલ કરવું તે.

દફણાવવું, સ० ક્રિ० (અ० دفن = دُفْن =
દાટવું ઉપરથી ક્રિયાપદ) મઝદાને દાટવું તે.

દફતર, ન० (ફા० دفتر = دُفْتَر = કચેરીના
કાગળોનો જથ્થો, જ્યાં એવા કાગળ રહેતા
હોય તે મકાન) ચોપડીઓ વગેરે લખવાનાં
સાધનો રાખવાની થેલી.

દક્ષતરખાનું.]

૧૨૪

[૬૨.

દક્ષતરખાનું, ન૦ (૬૧૦ દફતરખાનું
 دفترخانہ=દક્ષતર રાખવાની જગા)
 દક્ષતર રાખવાની યોરીસ.

દક્ષતરદાર, પુ૦ (૬૧૦ દફતરદાર
 دفتردار=દક્ષતર જેના કબજામાં હોય તે) દક્ષતરી
 કામ કરનારાઓનો ઉપરી અમલદાર.

દક્ષતરદારી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ દફતરદારી
 دفترداری=દક્ષતરદારનું કામ તે) દક્ષતર-
 દારના ઓદાને લગતા કામકાજનો વહીવટ
 કરવો તે.

દક્ષતરી, પુ૦ (૬૧૦ દફતરી
 دفتري=દક્ષતર રાખનાર) દક્ષતર રાખનાર.

દક્ષેન, ન૦ (અ૦ દફન دفن=જમીનમાં
 દાટવો, કાંઈ વસ્તુને છુપાવવી) મુઝદાને
 દાટવાની ક્રિયા. 'દક્ષેન માટે ભરત માટે
 તમે રૂપીઆ લઈ ગયેલા.' ટ. ૧૦૦
 વા. ભા. ૪

દક્ષેનાવતું, સ૦ કિ૦ (અ૦ દફન دفن
 ઉપરથી=દાટવું) જમીન ખોદીને ધાણવું.

દક્ષે, વિ૦ (અ૦ દફઅ دفع=હઠાવવું, દર
 કરવું) વિખેરી નાખેલું, નાશ કરેલું.

દક્ષે, સ્ત્રી૦ (અ૦ દફઅ دفع=એક વખત)
 એક વાર, 'એક દક્ષે કામ પાડી બુઝ્યા.'

દક્ષેદાર, પુ૦ (અ૦ દફઅ دفع=કલમ, કાયદો,
 ભાગનદાર دفعدار ૬૧૦ વાળો=એક
 ઓદા છે. ધોડેસ્વારોનો ઉપરી) લશ્કર-
 રની નાની ટુકડીનો ઉપરી.

દક્ષેદારી, સ્ત્રી૦ ઉપલા શબ્દને ધ પ્રત્યય
 લાગવાથી دفعدارી=દક્ષેદાર તરીકે જે
 કામ કરવું તે) દક્ષેદારપણું.

દમદમો, પુ૦ (૬૧૦ દમدم دمدم=સહત્વ,
 રાખટીપ, નગારા વગેરેનો અવાજ)
 મોટાઈ કે પહાંને શોભતો ઠાકમાઠ.

'ડંકાનો અવાજ દમદમો ભરેલો થાય છે.'
 રા. મા.

દમ, (૬૧૦ દમ دم=શ્વાસ. દમોદન=કું
 ઉપરથી) શ્વાસરજાસ.

દમકરી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ દમકરી دمکشی=શ્વાસ
 ખેંચવો. કશીદન=ખેંચવું ઉપરથી)
 શ્વાસ રૂંધવો.

'હયાતીમાં વરી દરગાહ, બરાબર દમ-
 કરી કરીએ.' ગુ. ગ.

દમખદમ, અ૦ (૬૧૦ દમખદમ دمبخدم=વારંવાર) ઘડી ઘડી. 'ક્યું છે દમખદમ
 નમવું, શરૂ મેં જ્યારથી કદમે.' કલાપી.

દમાક, પુ૦ (અ૦ દિમાગ, દમાગ دماغ=મગજ,
 અહંકાર, ગર્વ) રોગ, લપટા.

દમાકી, વિ૦ (અ૦ દિમાગ, દમાગ. ઉપરથી
 દિમાગી, દમાગી دماغی) ગુ૦ પ્રયોગ અહંકારી,
 ગર્વિષ્ઠ) દંભી. 'એવા પેટભરા પાખંડી, પરમેશ્વરને ન
 જાણે; દમાકી દેખી મોહ્યા માટે, લોક
 સહ વખાણે.' સુ૦ ૬૦

દમામા, પુ૦ (૬૧૦ દમામા دممام=નગારું,
 ઢોલ, લડાઇમાં નોખત વાજે તે) રણમાં
 વાગતી નોખત, ઢોલ વગેરે.

'ગાજનાદ ધણુકાર, તાંત ઝણુકારત વામા;
 તહક તહક તંબાણુ, હલક કરતાલ દમામા.'
 રા. મા.

દમિયલ, વિ૦ (૬૧૦ દમ=શ્વાસ ઉપરથી
 ગુ૦ પ્રયોગ) દમના રોગવાળું, દમિહ.

દયાનત, સ્ત્રી૦ (અ૦ દિયાનત ديانات=નિષ્ઠા)
 વિચાર, અંતઃકરણમાં છુપી વૃત્તિ. 'તેમની
 દયાનત માત્ર નાણું કલાવવાની
 જ હતી.' નં. ચ.

દર, પુ૦ (૬૧૦ દર در અંદર, વચ્ચે,

દરેક.]

૧૨૫

[દરમિયાન.

સાતથી વિભક્તિનો પ્રત્યય(માં), દરવાજો, પ્રકરણ, ફાડવું વગેરે) ગુજરાતીમાં ભાવના અર્થમાં વપરાય છે.

‘શું કાયમ ચોક્કી છે દર પર, અગર ક્યાં ધરકતું છે ધર.’ ગુ. ગ.

દરેક, અં (ફાં હરક هرک =દારસીમાં ‘દર’ ને ફેકાણે ‘હર’ વપરાય છે). પ્રત્યેક.

દરકાર, સ્ત્રીં (ફાં દર્કાર દર=અંદર+કાર=કામ. کار =આદિશ) ગરજ, તમા.

દરખત, નં (ફાં દરખત درخت =ઝાડ) વૃક્ષ.

‘હવે દરખત પર ચાતું.’ કલાપી.

દરખાસ, બુઓ દરખાસ્ત.

દરખાસ્ત, સ્ત્રીં (ફાં દર્ખાસ્ત درخواست દરખાસ્તન=ધરખવું ઉપરથી. ધરખવું, ચાહવું) અમુક આમ કરવું એવી જો નામ સૂચના તે.

દરધા, સ્ત્રીં (ફાં દર્ગાહ درگاه =દરખાર, કચેરી, રોજી) પીરની કબરની જગ્યા. ‘દરગાહ બની કલગાહ’ ગુ. ગ.

દરગુજર, સ્ત્રીં (ફાં દુર્ગુજર دورگزر =જવા દેવો, છોડી દેવું, માફ કરવું. ગુજિસ્તન =છોડવું ઉપરથી) માફ કરવું, સાંખી જવું.

દરજણ, સ્ત્રીં (ફાં દર્જી درژی ઉપરથી ગુજરાતીમાં સ્ત્રીવિગ્રહ.) દરજીની સ્ત્રી.

દરજી, પું (ફાં દર્જી درژی =સીવવાનું કામ કરનાર. કેટલાક કહે છે કે મૂળ શબ્દ દર્જગીર છે. દર્જ=ફાટ+ગીર=પકડનાર. ફાટેલું સીવનાર) મેરાઇ, સીવવાનો ધંધો કરનાર માણસ.

દરજો, પું (અં દરજહ درجہ =પદવી. દરજ=તે ધરાવતી પગથીએ પગથીએ

ચડયો ઉપરથી) માન, મરતબો, ઓહદો, અધિકાર.

દરદ, નં (ફાં દર્દ درد =દુઃખ) શરીરને થતું દુઃખ, પીડા, અથા.

દરદાગીની, પું (ફાં દાગીનહ داغینہ =બુતું, વાપરેલું) ધરેલુંગાંઠું. દર શબ્દ વધારાનો છે. રાચરચીકુંતી પેટે.

દરદાવો. પું (અં દરવા درو =હકીકત કહેતી, બહેર કરવું) દર શબ્દ વધારાનો છે. હક, ધલાકો, અધિકાર.

દરદી, વિં (ફાં દર્દી دردی =દુઃખવાળું) દરદવાળું.

‘દરદ દિલ દરદીનું દરદીજ બાણે.’

દરમાન, પું (ફાં દર્માન درمان =કાર-પાળ) દરવાજો બેઠેલો પહેરેગીર.

‘મક્કા દરમાન છે હડીલો, ન માને તું મનાવી દે’ ગુ. ગ.

દરખાર, પું (ફાં દર્ખાર દર=માન્યાર=કચેરી دربار =કચેરી, રાજદરખાર) રાજ-સભા, રાજને સભા ભરવાનું ઠેકાણું.

દરખારી, વિં (ફાં દર્ખારી درباری =દરખારને લગતું) દરખાર સંબંધી, દરખારનું.

દરમ, પું (ફાં વિરમ درم એ દર્હમ درم નું હુંકું રૂપ છે. એક સિક્કો છે જેનું વજન ૨૮ કે ૪૨ રતિ હોય છે) એક સિક્કો.

દરમાયો, પું (ફાં દર્માહ درماہ મહીનાનો પગાર) નોકરને આપવાનું માસિક લવાજમ. ‘ફા ઓ નો દરમાયો દરા-વીતે રોઝયો.’ ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

દરમિયાન, અં (ફાં દર્મિયાન درمیان =દર=અંદર, મિયાન=વચલો ભાગ, વચમાં) અમુક નિશ્ચિત કાળની અંદર.

દરમિયાનગીરી.]

૧૨૬

[દલગીર.

દરમિયાનગીરી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ દમિયાનગીરી
درمیان گیری) પ્રયોગ=વચ્ચે રહેવું)
વચ્ચે રહીને કામ કરવું તે.

દરરોજ, અ૦ (૧૧૦ હરોજ روز प्रति-
દિન) રોજ, સદા.

દરવાળે, પુ૦ (૧૧૦ દર્વાજા دروازے=
આરણ્ય) શહેર વગેરેમાંથી કે મકાનમાંથી
બહાર નીકળવા રાખેલું આરણ્ય.

દરવાણી, પુ૦ (૧૧૦ દર્વાન دربان=દાર-
પાળ) દરવાન. 'કાયા નગરમાં હોશે
હાહાકાર જો, દશે ને દરવાણી થાશે વેળળા.

દરવાન, પુ૦ (૧૧૦ દર્વાન دربان=દાર-
પાળ) દરવાળે સાચવનાર સંપાત્ર.

દરવેશ, પુ૦ (૧૧૦ દુર્વેશ درویش અસ-
લમાં દર્વેજ શબ્દ હતો, તે પરથી દર્વેશ
થયો. દર=દરવાળે+આવેશતન=લટકવું
ઉપરથી વેજ=લટકનાર, પકડનાર. ફકીર
દરવાળે આવીને ઉભો રહે છે માટે
દર્વેજ, દર્વેશ (૨) કેટલાક કહે છે કે
દર્વુજ ઉપરથી દર્વેજ ને તે પરથી
દર્વેશ થયો છે. યૂજ=ખોળનાર. એટલે
દરવાળે ખોળનાર; પણ આ બંને વ્યુત્પત્તિ
ઉપરથી દર્વેશ લોકો ઇશ્વરના ભક્ત છે,
એવો ઉત્તમ અર્થ નીકળતો નથી. માટે
કેટલાક કહે છે કે (૩) દર્વેશ શબ્દ
દુર્વેશ ઉપરથી થયો છે. દુર્=ગોતી,
અને વીશ તે વશ=જેવો ઉપરથી
અર્થાત્ ગોતી જેવો ઉત્તમ) દેશેદેશ ફર-
નાર મુસલમાન માંગણુ ફકીર. 'ને તે
ઉપર એટલો દરવેશ હવામાં ઉડે છે.' નાં.ચ.

દરસાલ, અ૦ (૧૧૦ હસાલ سال=પ્રતિ-
વર્ષ) દર વરસ.

દરાજ, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ દર્જ درج=દરાઝ, દરાઝ
ઉપરથી) દરાઝ.

દરાદ, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ દારા در=દારના રોગ)
દરાદનો રોગ.

દરિયાઈ, વિ૦ (૧૧૦ દર્યાઈ دریائی=દરિ-
યાનો, સમુદ્રનો) દરિયા સાથે મંબંધ સ-
ખતાર; સમુદ્ર મંબંધી.

દરિયાદ, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ દર્યાફત دریافت=
ધારણા, ખ્યાલ દર્યાફતન=તક્કી કરવું
ઉપરથી) સારા ખોટાનું તોલ કરવું તે.

દરિયાફી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ દર્યાફત دریافت
ઉપરથી) તપાસ, તબીબી. 'આપ
દરીઆશી તો કરી જુઓ.' અં. ન. ચ.

દરિયામહેલ, પુ૦ (૧૧૦ દર્યા+મહલ અ૦
દર્યામહલ دریامحل=દરીઆ કાંઠે
આધિલો મહેલ.) દરિયા કિનારે આધિલો
મહેલ.

દરિયાવ, પુ૦ (૧૧૦ દર્યા دریا=સમુદ્ર)
દરિયો, 'દિયર દિલનો દરિયાવ, ઇશ્વર
આપોને; દેરાણી રાણી રાવ, દુઃખડાં
કાપોને.' ક. દ. ગ.

દરિયા, પુ૦ (૧૧૦ દર્યા دریا=સમુદ્ર) દરિયો.
દરેક, અ૦ (૧૧૦ હર્યક हरक=પ્રત્યેક)
એક એક.

દરોગા, પુ૦ (પુર્વી દારોગહ دروغ=સિ-
પાઇઓના ઉપરી, રક્ષક) તપાસ રાખનાર.
'બંદરમાં પેસવાને ત્યાંના કુરમના દા-
રોગા તરફથી પરવાનો મળશે નહિ.'
ક૦ થ૦

દરોબસ્ત, વિ૦ (૧૧૦ દરોબસ્ત دروبست=
તમામ, ખીજા કામના લાગુ વગર એક-
લાનું) બરાબર, કાંઈ પણ ખોડખાંપણ
વિના.

દર્દ, જુઓ દરદ.

દલગીર, જુઓ દિલગીર.

દલાયું.]

૧૨૭

[હસ્તરખાન.

દલાયું, ન૦ (ફા૦ દમામહ 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐫽𐫾𐫿=નગારે નફેરી, બેસે) દલાયું.

દલાલ, પુ૦ (અ૦ દલ્લાલ 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=રસ્તો બતાવનાર. દલ્લાલ=આંખથી ધશારે કરવો ઉપરથી દલ મધ્યું, બતાવ્યું; આંગળીથી બતાવ્યું ઉપરથી દલ્લાલ તે તે પરથી દલ્લાલ) લેપાર ધંધામાં આપણે કરનારની વચ્ચે સાટું કરાવનાર.

દલાલિયું, વિ૦ (અ૦ દલ્લાલ ઉપરથી) દલાલી ખાનાર.

દલાલી, સ્ત્રી૦ (અ૦ દલ્લાલી 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=દલાલનું કામ તે) દલાલની હકસારી.

દલાલું, ન૦ (અ૦ દલ્લાલ ઉપરથી)દલાલી.

દલીલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ દલીલ 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=રસ્તો, દેખાડવો. દલ=રસ્તો દેખાડવો ઉપરથી) કોઈ બાબતની મુદ્દાસર તકરાર તે.

દવા, સ્ત્રી૦ (અ૦ દવા 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=ઔસડ. દવ= માંદો પડ્યો ઉપરથી) ઔસડ, જડીબુટ્ટી.

દવાક, સ્ત્રી૦ (અ૦ દવા 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=ઉપરથી) ઔસડવેસડ, દવા.

દવાખાનું, ન૦ (અ૦ દવા+ખાનહ ફા૦ સ્થળ દવાખાનહ 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=દવા મળવાનું ઠેકાણું) ઔષધાલય.

દવાગીર, વિ૦ (અ૦ દુઆ=આશિષ+ગીર ફા૦ લેનાર દુઆગીર 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=આશિષ લેનાર) આશીર્વાદ પામનાર.

દવાગો, વિ૦ (અ૦ દુઆ+ગો ફા૦ લેનાર, ગુપ્તન=બોલવું ઉપરથી બોલનાર દુઆગો 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=આશિષ લેનાર) આશીર્વાદ આપનાર.

દવાત, પુ૦ (અ૦ દવાત 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=ખડીઓ) રસનાઇતો ખડીઓ. 'તેમને પ્રધાન કરાવી

રીતિ પ્રમાણે પાઘડી બધાની, ને રૂપાનો દવાત તેમની કમરે બધાઓ.' રા. મા.

દવાતી, વિ૦ (અ૦ દવાત ઉપરથી) કારકુન, મહેતો, દવાતવાળો.

દવાદાર, ન૦ (અ૦ દવા+દાર ફા૦ દવા બંને શબ્દો સમાનાર્થ છે. 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=દવા) ઔસડવેસડ, સારવાર.

દસ્કત, પુ૦ (ફા૦ દસ્તુલ 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=દસ્તુલ+લત=અક્ષર. હસ્તક્ષર, અક્ષર) અક્ષર, હરફ, દસ્કત કરવા=સહી કરવી.

દસ્કત, પુ૦ જુઓ દસ્કત.

દસ્કતશિક્ષક, પુ૦ (ફા૦ દસ્તુલ ઉપરથી શિક્ષક, સંસ્કૃત) દસ્કત શિખવનાર, મહેતાજી.

દસ્ત, પુ૦ (ફા૦ દસ્ત 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=હાથ, પંજો, ફાંધો, ફતેહ, મુખ્ય, ગાદી, શક્તિ, એક આખી વસ્તુ, રીત, હાથો, કાનુન, વખત. વજર, ઝોડો વગેરે) હાથ, કર, સત્તા.

દસ્તકારી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ દસ્તકારી 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=હાથ કારીગરી) હસ્તક્રિયા.

દસ્તગીર, વિ૦ (ફા૦ દસ્તગીર 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=હાથ ઝાલનાર, મદદ કરનાર) સહાયક.

દસ્તદરાજ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ દસ્તદરાજી 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=દરાજ=હાથો=હાથ લાંબો કરવાપાત્રું, વડવું, નાશ કરવો.) સતાવવું, દુઃખ દેવું.

દસ્તખસ્તા, વિ૦ (ફા૦ દસ્તખસ્તહ 𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿=હાથ બાંધીને બિમો રહેનાર, ચાકર. વસ્તન=બાંધવું ઉપરથી વસ્તહ=બાંધવો) અનુચર, સેવામાં હાજર રહેનાર. 'ગુલામ દસ્તખસ્તા હાજર હતા.' ૧૫૦ ૧૫૦

દસ્તરખાન, ન૦ (ફા૦ દસ્તખાન

દસ્તાન.]

૧૨૮

[દાનત.

દસ્તરખાન = જમવા માટે પાથરેલું પાથ-
રણું, હાથું, થાળ) જમણું. 'જેમું
દસ્તરખાન તે સારી આદમ.' નં. ચ.

દસ્તાન, નં (ફાં દસ્તાન دستان દસ્તનું
અનિયમિત બહુવચન, ઘણા હાથ) અડ-
કાવ, સ્ત્રીઓને માસિક રજ આવે છે તે.

દસ્તાનું, નં (ફાં દસ્તાનહ دستان =
હાથનાં મોઝાં) દસ્ત ઝીલવાનું પાત્ર.

દસ્તાવેજ, પુ (ફાં દસ્તાવેજ دستاویز
ખતપત્ર. આવેલતન = કટકપું અથવા
વળગતું ઉપરથી આવેજ) લેણદેણ
સંબંધી લખાણ.

દસ્તાવેજી, વિ (ફાં દસ્તાવેજી دستاویزی
= ખતપત્ર સંબંધી) લેખી.

દસ્તુર, સ્ત્રી (ફાં દસ્તુર دستور દસ્ત
= ગાદી, શક્તિ + વર = વાળા. વરના બદ-
લામાં ઝર થઇ. દસ્તુર શબ્દ થયો.
એવીજ રીતે વરનો ઝર થઇને મજૂર,
રંજૂર, ગંજૂર વગેરે શબ્દ ફારસીમાં
થયા છે. દસ્તુર = કાયદા, કાનૂન, વજર,
મુન્શી) રીત રિવાજ, ચાલ, ધારો.

દસ્તુરી, સ્ત્રી (ફાં દસ્તુરી دستوری =
દસ્તુરના કામ બદલ મળતો બદલો) હક-
સાર્થ, મુખડી, દાણું. 'પગાર ઉપરાંત
દસ્તુરી હીક મળતી.' નં ૦ ચ ૦

દસ્તો, પુ (ફાં દસ્તહ دست = છરીનો
હાથો, માણસનું યોગું એક ઘા (૨૪)
કાગળ) લોખંડનો ખાંડણીનો દંડુકા.

દહર, નં (અં દહ ۷ = જમાનો, જગત,
સમય) જગત, જમાનો. 'બદલ કર આ
દહર, કે કર દહન કપરે દીવાનાને.' દી.સા.

દંગ, વિ (ફાં દંગ دنگ = એ વસ્તુઓના
એક બીજાના પડવાથી થતો ખડખડાટ)
દિડમહ, ચક્રિ.

દંગલ, પુ (ફાં દંગલ دنگل = રણક્ષેત્ર)
ટંટો, કજીઓ, તકરાર, ઝઘડો.

દાણાપીઠ, સ્ત્રી (ફાં દાનહ دانه + પીઠ
ચુજરાતી) દાણા વેચવાનું કેકાળું. ઢણપીઠ.

દાણો, પુ (ફાં દાનહ = ખી) અનાજ, અન્ન.

દાણોદુણી, નં (ફાં દાનહ دانه + દુણી
વધારાનો શબ્દ) અનાજ વગેરે.

દાણોપાણી, નં, (ફાં દાનહ دانه + પાણી
ચુજરાતી) અન્નજળ, નસીબ.

દાદ, સ્ત્રી (ફાં દાદ داد દાદન = આપવું
ઉપરથી ઇન્સાફ) ફરિયાદ, દુઃખ માટે
અરજ કરવી.

દાદગર, પુ (ફાં દાદگەر دادگر = ન્યાયવાળો)
દાદ આપનાર.

દાદા, સ્ત્રી (ફાં દાદا داد = ધરડી નોકર
સ્ત્રી) બાપનો બાપ. અમદાવાદ પાસે દાદા-
હરિની વાવ છે.

દાદાર, પુ (ફાં દાદار دادار = ન્યાય +
આર = લાયનાર, દેનાર. ન્યાય આપનાર,
પરમેશ્વર. આવુદન = લાવવું ઉપરથી) ન્યાય
આપનાર.

દાદી, વિ (ફાં દાદ داد = ફરીઆદ, અદલ
ઇન્સાફ, દુષ્ટા ઉપરથી ઇ પ્રત્યય લાગી
થએલો શબ્દ) દાદ માગનાર, અરજદાર.
'કોર્ટની વખતે દાદી ફર્યાદી હાજર
થયા.' અં. ન. ચ.

દાન, (ફાં પ્રત્યય દાન ان = સ્થળવાચક છે.
પાનદાન, ગુલાબદાન વગેરે. દાનિસ્તન =
બાણનું ઉપરથી દાન = બાણનાર. નાદાન =
ન બાણનાર. મૂર્ખ) સ્થળવાચક પ્રત્યય.

દાનત, સ્ત્રી (અં દિયાનત = નિષા ڊيانت
આંતઃકરણમાંની છુપી સ્વાર્થવૃત્તિ.)

દાનસ્તુ.]

૧૨૬

[દાફ.

‘દાનત અમારી સાફ છે, જાતિ અમારી પાક છે.’ દી. સા.

દાનસ્તુ વિં (અં દિયાનત دینا = નિશા ઉપરથી) સારી દાનતવાળું. અથવા ‘દાના’ એટલે ડાલા ઉપરથી સમજદાર.

દાનાઈ, સ્ત્રીં (ફાં દાનાઈ دانی = સમજાણુ. દાનિસ્તન = જાણવું ઉપરથી) ડહાપણુ વિવેક.

દાનાવ, વિં (ફાં દાના دانا = સમજદાર. દાનિસ્તન = જાણવું ઉપરથી) અકલમંદ.

દાનીયત, સ્ત્રીં (ફાં દાનાઈ دانی = સમજ ઉપરથી દાનિસ્તન = જાણવું ઉપરથી) અકલમંદી.

‘ભરી મીઠવમ દીવાનાની, કહો ત્યાં દાનિયત ક્યાંથી.’ દી. સા.

દાનિશ, સ્ત્રીં (ફાં દાનિશ دانش = જુદિ. દાનિસ્તન = જાણવું ઉપરથી) ડહાપણુ, જુદિ.

દાનિશમંદ, વિં (ફાં દાનિશમંદ دانشمند = જુદિશાળી. દાનિસ્તન = જાણવું ઉપરથી) સમજ, વિવેકી.

દાનો, વિં (ફાં દાના دانا = ડાલો) સમજ, વિવેકી.

દાખ, પું (ફાં દાખ داب = ભપકો, રોળ દાખ = મહેનત ઉઠાવવી, કામ કરવું ઉપરથી) દયાણુ, મના.

દાખડી, સ્ત્રીં (અં દખ્ખહ داب = ચામડાની કુદી ઉપરથી) ડાખડી, ગોળ અથવા ચોપણુ નાની ડખી.

દાખડો, પું (અં દખ્ખહ داب = ચામડાની કુદી ઉપરથી) ડાખડો.

દાખણુ, નં (ફાં દાખ داب = ઉપરથી) દયાણુ, દાખવું.

દાખવું, સં કિં (ફાં દાખ ઉપરથી) દયાવવું, ચાંપવું.

દામ, પું (ફાં દામ = રી માસા વજનનો સિક્કો) પૈસા, કીમત.

દામણુ, નં (ફાં દામન دامن = યુગડાની યાળ) ઘોડા અથવા ગધેડાના બે પગ વચ્ચે બાંધવાનું દોરડું.

દામન, નં (ફાં દામન دامن = યુગડાની યાળ) અંગરખા વગેરેની યાળ.

‘તમારી બીખીના દામન પર ધબ્બો તો નથી લાગ્યો.’ આં બાં.

‘ન આવે હાવે મુકી દે દામન.’ આં નિં.

દાયબે, પું (ફાં દહેજ دایز = પરણતી વખતે દીકરીને કિંવાવર અપાયછે તે, કન્યાદાન) સ્ત્રીધન. ‘કેટલોક દાયબે આપીને ભુનેગઢ પહોંચતા કર્યા.’ રાં માં.

દાયરો, પું (અં દાયિરહ دایر = વર્તુલ) સમુદાય, યોળું, જથ્થો. ‘કુંજો ત્યાં દાયરો, મુઠ્ઠા ત્યાં મસીદ; વગર સ્ત્રીનો ભાયડો, જ્યાં બેઠો ત્યાં નયિત. કાં કં.

દાયો, સ્ત્રીં (ફાં દાયહ دای = અચ્ચાં ઉછેરનાર સ્ત્રી, આયા, ધાવ) ધાત્રી.

દાર, અં (ફાં દાર دار પ્રલય છે = વાળો દોસ્તન = રાખવું ઉપરથી જેમકે ફેજદાર વગેરે) વાળો.

દાર, નં (ફાં દાર دار = ધર) ધર. રેવિન્ધુ ખાતામાં જે આસામી ગરીબ હોય તેને નાદાર કહે છે, તે જે પૈસાદાર હોય તે સરકારી લેખે આપી શકે એવો હોય તેને ‘દાર’ કહે છે.

દાર, પું (ફાં દાર دار = યોસડ) મદિરા, સુરા, મધ.

દાડખાનું.]

૧૩૦

[દિમેટી.

દાડખાનું, ન૦ (ફાં દારૂખાનહ داروخانه) યુજરાતી પ્રયોગ છે. દાડખું કામ. ફાર-સીમાં આતશવાજી શબ્દ વપરાય છે) બંદૂક વગેરેનો દાડ બ્યાં રહે તે કેકાખું.

દાડગોળો, પુ૦ (ફાં દારૂ+ગોળો યુજરાતી) બંદૂક ને તોપ વગેરે ફોડવાની દાડની ગોળા ગોળીઓ રાખવાનું ને બનાવવાનું કેકાખું.

દાડડિયો, વિ૦ (ફાં દારૂ دارو=દવા ઉપરથી) દાડ પીનાર.

દાડખાજ, વિ૦ (ફાં દારૂ+વાજ داروازه=દાડીયો. યુજરાતી પ્રયોગ) દાડની આદતવાળો.

દારોગો, પુ૦ (તુર્કી દારોગه داروغه=સિ-પાઇઓનો ઉપરી, રક્ષક) જેલનો ઉપરી, તપાસ રાખનાર. 'દારોગાને હુકમ કર્યો, કે બધા બોટા જપત કરો.' નં ૨૦

દાડચીની, સ્ત્રી૦ (ફાં દાર્ચીની دارچینی=તજ) તજ. તેળનો છે.

દાડાન, ન૦ (ફાં દાલાન دالان=ધર-માનો મોટો હોલ) ચોક્ક, આગળું.

દાવ, પુ૦ (ફાં દાવ داو=ફરેબ) લાગ, તક, અનુકૂળ વખત.

દાવગીર, પુ૦ (અં દઅવા+ગીર ફાં પ્ર૦ દઅવા=દાવો કરનાર) હકદાર, વાદી.

દાવત, સ્ત્રી૦ (અં દઅવત دعوت=નોતરું દઅવ=બોલાઓ ઉપરથી) ધ્વજન દેવું, નોતરું.

દાવપેચ, પુ૦ (ફાં દાવપેચ دواپيچ=યુક્તિ લગાડવી. પેચીદન=શપેટનું ઉપરથી પેચ) કપટકળા, જળબેદ.

દાવદી, પુ૦ (અં દાવૂદی داودی=શિયા વોહોરાની એક જાત છે) એક જાતનું ફલ. એક જાતના વોહોરા.

દાવાઅરજ, સ્ત્રી૦ (અં દઅવાઅર્જی دوااوعرضی=દાવો કરવા કરેલી અરજ. યુજરાતી પ્રયોગ છે) દાવાની અરજ. 'પોતાના દતિહાસને તત્વજ્ઞાનના અભ્યાસથી એમાં જે દોષ જણાયો, તે દૂર કરી લોકમતરૂપી ન્યાયાસન આગળ સુધારાના કેસની દાવાઅરજ દાખલ કરનાર મણિ-લાલ હતો.' સુ૦ ૨૦

દાવાગીર, દાવગીર શબ્દ જુઓ.

દાવાદાર, પુ૦ (અં દઅવા+દાર ફાં પ્ર૦ દઅવેદાર دواوعدار=દાવો કરનાર) દાવાવાળો, વાદી.

દાવો, પુ૦ (અં દઅવા دوا=પોતાપણનો હક બતાવવો તે) સ્વામિત્વ.

દાસ્તાન, ન૦ (ફાં દાસ્તાન داستان=કહાણી, કિસ્સો) મોટી વાર્તાનું પુસ્તક. 'હું તે દાસ્તાન અત્યારેજ આપને ગ્રંથ-ગાવુંછું.' બા૦ બા૦

દિકત, સ્ત્રી૦ (અં દિક્કત دقت=મુશ્કેલી) હરકત, આનાકાની, શક. 'જેહમતો તે દિક્કતોવિના આરામ મળતોજ નથી.' બા.બા.

દિગર, વિ૦ (ફાં દીગર, દિગર دگر=ખીજું) અ-અ.

દિઆચો, જુઓ, દીઆચો.

દિમાખ, પુ૦ (અં દિમાગ, દમાગ دماغ=મગજ, અહંકાર, ગર્વ) અભિમાન, મગરૂરી. 'થરમાં કાંઇક, બહાર કાંઇક, એવા આકારના અનેક દિમાક, કુલીનતા, શ્રેષ્ઠતા આદિના દિમાકને સર્વ સાચવવું પડે છે.' આ. નિ૦

દિમેટી, સ્ત્રી૦ (અં દિમ્યાતી دمیاتی=મિસરમાં દિમ્યાત (દામેતો) શહેર છે ત્યાં એક પ્રકારનું ઘાળું સરસ જુગું થાય

[દિલ.]

૧૩૧

[દિલોબની.]

છે તે) ઝીણી ઝીણી બુટીઆવાણ એક
બતતું કપડું.

દિલ, ન૦ (દિલ دل=અંતઃકરણ, મન,
ધરાણો, વિચાર, દરેક વસ્તુનું મધ્ય) મન,
ચિત્ત, કાળજી, હૃદય.

દિલકશ, વિ૦ (દિલ دلکش=ચિત્તાકર્ષક. કશીદન=ખેંચવું ઉપરથી
ખેંચનાર. મનને ખેંચનાર) મનને પસંદ
પડે એવું, મનને ગમે એવું.
'અગર દિલકશ દુલારા દિલ, મને આ-
રામ મળશે કે? યુ૦ ગ૦

દિલગીર, વિ૦ (દિલ دلگیر=ઉદાસ,
શોકાતુર) ના ખુશ, અપ્રસન્ન.

દિલગીરી, સ્ત્રી૦ (દિલ دلگیری=ઉદાસી)
ના ખુશી.

દિલચમન, ન૦ (દિલ دلچمن=મનરૂપી
બગીચો. ચમન=બગીચો) મન-
નો બગીચો. આનંદ, ખુશી.

દિલચરખી, સ્ત્રી૦ (દિલ دلچرخી=મન
લાગે એવું ચરખીદન=ચાંટવું ઉપરથી) સારું
લાગે એવું, ગમે એવું થવું તે. 'કંઈ વિશેષતામાંજ
મારી દિલચરખી છે.' યા૦ યા૦

દિલદાર, વિ૦ (દિલ دلدار=વહાલો
પ્રિય) જીવસમાન વહાલું તે.

દિલદારી, સ્ત્રી૦ (દિલ دلداری=જીવનપણું)
પ્રાણ પ્રિયતા.

દિલપસંદ, વિ૦ (દિલ دلپسند=મનને
પસંદ આવે એવું) મનને ગમે એવું.

દિલપીછર, વિ૦ (દિલ دلپيخړ=મનને
પસંદ પડે એવું. પિજી-રપતન=કમુલ કરવું
ઉપરથી) મન કમુલ કરે એવું.

દિલફરેબ, સ્ત્રી૦ (દિલ دلفریب=દિલને
હાગે એવું) મનને છેતરી લે
એવું. મન હાગી લે એવું.

'આ ફૂલ વધારે દિલફરેબ છે.' યા૦ યા૦

દિલભર, વિ૦ (દિલ دلبر=દિલ
છીનવી લેનાર, દિલ લઈ જનાર. વર્દન
=લઈ જવું ઉપરથી. બર=લઈજનાર)
પ્રિય, વહાલું.

દિલભરી, સ્ત્રી૦ (દિલ دلبري=વહાલ)
મનને ગમવાપણું.

દિલસોજ, વિ૦ (દિલ دلسوژ=દાઢ
બણનાર. સોજન=બળવું ઉપરથી
સોજ=બળનાર) આપણું નહારે બેઠને
મનમાં બળે તે, મિત્ર.

દિલસોજી, સ્ત્રી૦ (દિલ دلسوژی=અનુકંપા)
કાંઈનું નહારે બેઠને મનમાં
નારાજપણું થાય તે.

દિલાવર, વિ૦ (દિલ دلاور=હાદુર,
શરવીર. આવર્દન=લાવવું ઉપ-
રથી) મોટા દિલનું, ઉદાર.

દિલાવરી, સ્ત્રી૦ (દિલ دلآوری=હાદુરી)
ઉદારતા, મોટાઈ.

દિલાસા, યુ૦ (દિલ دلآس=મન+આસૂદન,
આસાઈદન=સુખ પા-
મવું ઉપરથી આસા) આશ્વાસન, ધીરજ
આપવી તે.

દિલોબન, વિ૦ (દિલ دل+બ+જાન સંધિ
થઈને દિલોજાન دل+وجان દિલ=અં-
તઃકરણ+જાન=જીવ, વ=અને, અંતઃકરણ
અને પ્રાણ) અત્યંત વહાલું, જીવન્મત,
પ્રાણપ્રિય.

દિલોબની, સ્ત્રી૦ (દિલ دلوجانی=મન
ગુજરાતી પ્રયોગ.) પ્રાણપ્રિયતા,
ખરેખર પ્રેમ.

[દિવાન.]

૧૩૨

[દીવાન.]

દિવાન, જુઓ દીવાન.

દિવાનખાનું, જુઓ દીવાનખાનું.

દિવાનગીરી, જુઓ દીવાનગીરી.

દિવાનાપણું, જુઓ દીવાનાપણું.

દિવાની, જુઓ દીવાની.

દિવાનું, જુઓ દીવાનું.

દિવાનેઆમ, જુઓ દીવાનેઆમ.

દિવાનેખાસ, જુઓ દીવાને ખાસ.

દિવાલ, જુઓ દીવાલ.

દિવાલગીરી, જુઓ દીવાલગીરી.

દીગર, વિં (૧૦ દીગર, દિગર دگر
=ખીજું) અન્ય.દીદાર, પું ૫૦ વં (૧૦ દીદાર دیدار
જેવું, દર્શન દીદન = દેખવું ઉપરથી
દીદ+અર=દીદાર=જેવું, એ, ચહેરો.
એનીજ રીતે ખરીદાર શબ્દ થયો છે)
સ્વરૂપ, ક્રાંતિ. 'ત્યાં સુધી તે મને માલ-
તુરનાં દીદાર સર્વદા વિદૂર છે.' આનંદદીન, નં (અં દીન دین=ધર્મ, પંથ)
મુસલમાની ધર્મ. 'ગયાજી સુધી પણ નથી
ખિરાદરીનો પ્રકાશ વિસ્તારવાનો છે, અહું
એક થઈ જવાનું છે. દીનનો દિન ઉદય
થવાનો છે.' પું સિંદીનદાર, વિં (અં દીન+દાર ૧૦ પ્રં
દીનદાર دیندار=દીનવાળો, ધાર્મિક)
ધર્મના ફરમાન મુજબ ચાલનાર.દીનદારી, સ્ત્રીં (અં દીન+દારી ૧૦ પ્રં
દીનદારી دینداری=ધાર્મિકપણું)
ધર્મ પ્રમાણે ચાલવું.દીનાર, પું (૧૦ દીનાર દીનાર
دينار=રૂા રૂપીઆની કીમતનોએક સિક્કો) 'ટુટી ગએલા પ્રત્યેક
સધમિક આશ્રવ માગવા આવેથી એક
હજાર દીનાર આપવાની આજ્ઞા શકતે
લલામણુ કરી.' રા. મા.દીનેઅરહુક, વિં (વર્ ૧૦ ઉપર દીન
અને હક્ક અરખી. અર=ઉપર. હક્ક=સલ.
દીનિવહૈક્ک دینبرحق=સલ ઉપર
રહેલો ધર્મ. સાચો ધર્મ) અરો ધર્મ.દીખાચ્યા, પું (૧૦ દીખાચહ دیخاچہ
દીખા નામે રેશમી લુગટું જે તે રાણગાર
માટે વપરાય છે. નચહ લઘુતા વાચક
પ્રસય. જેમ દીખા લુગડાથી પહેરનાર
માણસની શોભામાં વધારો થાય છે, તેમ
પ્રસ્તાવનાથી પુસ્તકની શોભામાં વધારો
થાય છે માટે દીખાચ્યા. (૨) દીવાજહ
دیواجہ (અરખી)=ચહેરો, પ્રસ્તાવના
એ પુસ્તકનો ચહેરો છે માટે દીખાજહ તે
તે પરથી ફારસીમાં દીખાચ્યા) પુસ્તકમાંની
વસ્તુ વગેરેનો પ્રસ્તાવ તે ઉપોદ્દાત.દીવાન, પું (અરખીમાં દીવાન ને ફાર-
સીમાં દેવાન دیوان=લોકો એકઠા થાય
તે જગા. અખીરો અને મુદરથોને ખેસવાની
જગા. કચેરી, ઇન્સાફની કોર્ટ, હિસાબનો
ચોપડો, કચેરીનો હાકમ, ગજલોની
કિતાબ. કટલાક કહે છે કે એ શબ્દ
અજમી [અરખી નહિ તે.] છે. નવશેર-
વાન ખાદશાહે એક દિવસ હિસાબી
ખાતાના નોકરોને હુકમ કર્યો, કે ગધા
એકઠા થઈને ફલાણો હિસાબ ત્રણ દિવસમાં
કરી આપો. એક દિવસ ખાદશાહે આવીને
જેથું તો ગધાને ઉતાવળથી હિસાબ કરતા
તે લખતા બેઠા. ખાદશાહ એમની ઉતા-
વળથી આશ્ચર્ય પામ્યો ને બોલ્યો કે એ
દેવાન (દેવનું અનુવચન) છે તે ઉપરથી
હિસાબી ખાતાના નોકરોને તે દિવસથી

દીવાનખાનું.]

૧૩૩

[દુનિયાદાર.

દેવાન કહેવા લાગ્યા. અરબી ભાષામાં એ ને બદલે ઈ થઈ દીવાન શબ્દ થયો. આથી લોકોમાં દેવ શબ્દ સુર માટે ને રાક્ષસ અસુર માટે વપરાય છે. પારસીઓમાં દેવ અસુર માટે, ને અહુર સુર માટે વપરાય છે જેમકે અહુરમઝદ) વજર, વડો કારભારી, ઓરડો, ખંડ, પ્રકરણ, આખત.

દીવાનખાનું, નં (૧૧૦ દીવાનખાનહ)
 خانہ ديوان = અમીરા ને કારકુનોને બેસવાની જગ્યા) મુલાકાત માટેનો ઓરડો.

દીવાનગીરી, સ્ત્રી (૧૧૦ દીવાનગીરી)
 گيري ديوان = દીવાનખાનું) પ્રધાનવડે, વજરાત.

દીવાનપણું, નં (૧૧૦ દીવાનહ)
 ديوانه = ગાંડો એને શુજરાતી પણું પ્રત્યય લાગ્યો છે) ગાંડપણું, થેલછા.

દીવાની, વિ (૧૧૦ દીવાની)
 ديواني = હિસાબી કાર્ટ) દેણાલેણાની કૃપાદ યાલે તે કાર્ટ.

દીવાનું, વિ (૧૧૦ દીવાનહ)
 ديوانه = ગાંડો) ગાંડું માણુસ.

દીવાનેઆમ, નં (અં દીવાનિઆમ)
 ديوان عام = સામાન્ય લોકોને મળવાનું કોઠાણું) સાધારણ-બધા લોકો માટેનું દીવાનખાનું.

દીવાનેખાસ, નં (અં દીવાનિઆમ)
 ديوان خاص = ખાસ માણસોને મળવાનું કોઠાણું) મોટા માણસો માટેનું મળવાનું કોઠાણું.

દીવાનો, વિ (૧૧૦ દીવાનહ)
 ديوانه = ગાંડો) થેલો.

દીવાલ, સ્ત્રી (૧૧૦ દીવાલ)
 ديوار = ભીંત) દીવાલ, ભીંત.

દીવાલગીરી, સ્ત્રી (૧૧૦ દીવાલગીરી)
 گيري ديوار = ભીંતમાં ભરાવવાનું કાનસ) ભીંત ટંગાય એવી દીવી.

દીલ, નં (૧૧૦ દીલ)
 دل = અંતઃકરણ) હૃદય, મન.

દુઆ, સ્ત્રી (અં દુઆ)
 دعا = આશીર્વાદ. દઅવ=માગવું, બોલાવવું ઉપરથી) આશિપ.

દુઆગીર, વિ (અં દુઆ+ગીર ૧૧૦ પ્રં)
 دعا گير = આશીર્વાદ લેનાર) જેને દુઆ દે તે.

' હમેશાના દુઆગીરના અહીં જાહેર પુકારો છે ! શુ. ગ.

દુઆગો, વિ (અં દુઆ+ગો ૧૧૦ દુઆગો)
 دعا گو = દુઆ દેનાર. ગુફ્તન=બોલવું ઉપરથી ગો=બોલનાર) આશીર્વાદ દેનાર.

દુકાન, સ્ત્રી (અં દુકાન)
 دکان = સાધારણ રીતે દુકાન શબ્દ વપરાય છે) વેપારીને તેનો માલ રાખવાની તથા વેચવાની જગ્યા.

દુકાનદાર, પુ (દાર દારસી પ્રત્યય છે)
 دکان دار = દુકાન કરનાર) દુકાન ચલાવનાર.

દુકાનદારી, સ્ત્રી (૧૧૦ દારી પ્રત્યય છે)
 دکان داري = દુકાનદારપણું) દુકાન રાખી માલ વેચવાનો ધંધો કરવો તે.

દુનિયા, સ્ત્રી (અં દુન્યા)
 دنيا = દુન ઉપરથી, એટલે ઘણી જ સમીપમાં રહેનાર સ્ત્રી. પરલોક કરતાં દુન્યા સમીપ છે માટે દુન્યા કહેવાય છે. કેટલાક કહે છે કે દનાયત શબ્દ ઉપરથી અદના ને તેનું શ્રીલિંગ દુન્યા અર્થાત નાલાયક ને ખરાબ સ્ત્રી) જગત, વિશ્વ, સૃષ્ટિ.

દુનિયાદાર, વિ (દાર દારસી પ્રત્યય છે)
 دنيا دار = દુન્યાવાળો) જગતને ચાલનાર.

દુનિયાદારી.]

૧૩૪

[દુશાલો.

દુનિયાદારી, સ્ત્રી (દારી કારસી પ્રત્યય છે)
 دنیاداری = લોકવ્યવહાર, દુન્યાદાર-
 પણું) એક બીજા સાથે વર્તવાનો સામાન્ય
 વ્યવહાર.

દુબારા, વિં (ફાં દુબારહ دے بار =
 બીજી વખત) ફરી કરવું તે.

‘તેના દુબારા બ્યાનની જરૂર નથી’ બા. બા.

દુમ, સ્ત્રી (ફાં દુમ = પૂછડી) પૂછડી.
 ‘દુમ દબાવીને લાગી ગયો હોય.’ બા. બા.

દુમચી, સ્ત્રી (ફાં દુમ્ચી = પૂછડી સાથે
 અંબધ રાખનાર ચામડાનો સાજ)
 ધોડાની પીઠ ઉપર સાજ સજ્જડ રહે તે
 માટે ખેંચી બાંધવાનો પટો.

દુયમ, વિં (ફાં દુયમ, દુયમ = دوم =
 બીજો. દો = મેઠ પરથી) દ્વિતીય, બીજો.
 ‘એક વર્ષ ખેડુતની સાવચેતીથી પાક
 સારો થયો તો દોયમની જમીન બીજો
 વર્ષ અવલમાં ઘાલી દે.’ અં. ન. ગ.

દુરબીન, નં (સ્ત્રી) (ફાં દુર્બીન
 دوربین = છેડેનું દેખનાર, દૂરનું જોનાર,
 ભવિષ્યનો વિચાર કરનાર. દૂર = છેડે
 દોદન = જોવું ઉપરથી જોન = જોનાર)
 દૂરની વસ્તુ પાસે દેખાય એવી રચનાવાળું
 કાચનું ચંત્ર.

દુરબીની, સ્ત્રી (દુર્બીની دوربین =
 દૂરનું દેખવાપણું, છેડેનો વિચાર કરવો)
 ભવિષ્યનો વિચાર કરવો.

દુરસ્ત, વિં (ફાં દુરસ્ત درست = સર)
 વાજબી, ઠીકઠીક.

દુરસ્તી, સ્ત્રી (ફાં દુરસ્તી درست =
 સમાર) ઠીકઠાક કરવું, સુધારવું.

દુરંગી, સ્ત્રી (ફાં દુરંગો دورنگی = ખે

રંગની) ધડીમાં કાંઠ ને ધડીમાં કાંઠ થઇ
 જાય તે. બહુરૂપી.

‘દુરંગી લોક વેપારી, તજ્યાં કાયમ
 વતનદારી.’ દી. સા.

દુરંદેશ, વિં (ફાં દૂરંદેશ دوراندیش =
 દૂરનો વિચાર કરનાર. દૂર = છેડે.
 અંદેશીદન = વિચાર કરવો ઉપરથી અંદેશ
 = વિચાર કરનાર) દીર્ઘદષ્ટિ, લાંબે સુધી
 દષ્ટિ પોહ્યાડનાર.

દુરંદેશી, સ્ત્રી (ફાં દૂરંદેશી دوراندیش =
 દૂરનો વિચાર કરવાપણું)
 લાંબાવજનો વિચાર કરવાપણું.

‘પાણી પહેલાં પાળ બાંધવાનો વિચાર
 ન કરવો એ દુરંદેશી પુરુષનાં લક્ષણ
 નથી.’ અં. ન. ગ.

દુરંદેશો, પું (ફાં દૂર + અંદેશી دوراندیش =
 પરિણામનો વિચાર કરવો
 તે) આગમચેતી.

દુવા, સ્ત્રી (અં દુઆ دعا = આશીર્વાદ)
 આશિષ.

‘તેમના અંતઃકરણની દુવા પ્રાપ્ત કરી’
 નં. ચ.

દુવાગીર, દુઆગીર શબ્દ જુઓ.

દુવાત, જુઓ દવાત.

દુશવાર, વિં (ફાં દુશ્વાર دشوار = અધરું
 કામ) અસાધ્ય કામ, વણું કડણ કામ.
 ‘તેનો મહદ અત્યારે મળવી દુશ્વાર છે.’
 બા. બા.

દુશાલો, પું (ફાં દુશાલہ دوشالہ = ખે
 ફરદની શાલ તે) ઉચી જાતની ખેવડી
 શાલ. ‘લાલ કે પીળો જામો પહેરે છે,
 અને દુશાળો અથવા ખેસ રાખે છે.’ રા. મા.

દુશ્મન.]

૧૩૫

[દોલીઓ.

દુશ્મન, ન૦ (૧૦ દુશ્મન دشمن=શત્રુ)
વેરી, અદાવતીઓ.

દુશ્મનાઇ, સ્ત્રી૦ (૧૦ દુશ્મન ઉપરથી
ગુજરાતી પ્રયોગ) શત્રુતા, વેર, અદાવત.

દુશ્મનાવટ, સ્ત્રી૦ (૧૦ દુશ્મન ઉપરથી
ગુજરાતી પ્રયોગ) દુશ્મનાઇ, વેર, અદાવત.

દુયમ, જુઓ દુયમ.

દેગ, સ્ત્રી૦ (૧૦ દેગ دیک=રાંધવાનું મોટું
વાસણ) તાંબાનું મોટું વાસણ, પાણી
ભરવાનું ને રાંધવાનું. ' જેની તેગ તેની
દેગ ' યુ. ક.

દેગડી, સ્ત્રી૦ (૧૦ દેગ دیک ઉપરથી
કથુતાવાચક પ્રત્યય ડી લાગી થયેલો
શબ્દ) નાનો ઉનામણો.

દેગડું, ન૦ (૧૦ દેગ دیک ઉપરથી)
નાની દેગ, દેગડો.

દેગડો, પુ૦ (૧૦ દેગ دیک ઉપરથી)
હાંડો, દેગડો.

દેજ, ન૦ જુઓ કાયજો.

દેજુ, ન૦ (અ૦ દયન دین=કરજ) દેવું,
ઝણ, દેવાનું, કરજ.

દેજુદાર, વિ૦ (અ૦ દયન+દાર ૧૦ પ્ર૦
દયનદાર دیندار=જેણે કરજ આપ-
વાનું હોય તે) દેવાદાર.

દેણિયાત, પુ૦ (દયન ઉપરથી) જેને ખી-
ન્નતાં નાણાં આપવાનાં હોય તે.

દેણું, ન૦ (અ૦ દયન ઉપરથી) દેણુ,
કરજ, દેવું.

દેદાર, જુઓ દીદાર.

દેર, સ્ત્રી૦ (૧૦ દેર در=વાર, ઢીલ) વિ-
લંબ, ખોટી.

દેલી, સ્ત્રી૦ (૧૦ દહલીજ دہلیز=ડેલી)
રાજમહેલ.

દેલું, ન૦ (૧૦ દહલીજ ઉપરથી) ડહેલું,
ઘોડાગાડી રાખવાનું મકાન.

દેલો, પુ૦ (૧૦ દહલીજ ઉપરથી) ડહેલું.

દેવાદાર, પુ૦ (અ૦ દયન=દેવું+દાર ૧૦
પ્રત્યય મળીને દયનદાર અથવા દેવું
એને દાર પ્રત્યય લાગી દેવાદાર) દેણુદાર.

દેહુશત, સ્ત્રી૦ (અ૦ દહશત دہشت =
બીક, ધારતી) ડર, ભય.

દો, વિ૦ (૧૦ દો دو=મે) જેની સંખ્યા.

દોઆબ, પુ૦ (૧૦ દોઆબھ دوآب=મે
નદીઓની વચ્ચેનો પ્રદેશ) મે નદીઓના
પાણીનો જેને લાભ મળતો હોય તે દેશ.

દોકાન, સ્ત્રી૦ જુઓ દુકાન.

દોખમું, ન૦ જુઓ દખમું.

દોજખ, ન૦ (૧૦ દોજખ دوزخ=નરક)
જહનમ, પાપી જીવને રાખવાનું એક
દુઃખદાયક સ્થાન.

તેઓ આખર તો દોજખમાંજ જવાના
હતા. ' ક. ઘે.

દોતા, ન૦ (૧૦ દોતા دوتا=મેવડું છુગડું.
એક પ્રકારનો પહેરવેશ) વરને પહેર-
વાનો એક પ્રકારનો પોશાક.

' કભાય દોતા જમા ઝીણા, નીમાંકુર
રાતી સાર, પાધડી, પછેડી ને પટકા, પા-
મરી શ્રીકાર. સુ૦ ૬૦

દોલીઓ, પુ૦ (૧૦ દવાત دوات=ખરી-
ઓ) ખરીઓ કલમ લઈ કચેરી આગળ
ખેંસીને અરજીઓ લખી આપવાનું કામ
કરનાર.

દોષિસ્તાં.]

૧૩૬

[ધંધાર્થી.

‘કાઠીઆવાડમાં દોતીઆ જેમ લાંબાં ભુંગળાં સાથેનો દવાત કમરમાં બાંધી ધુમે છે, તેમ તેણે પણ પુરો વેશ ભજવ્યો.’ અં. ન. ગ.

દોષિસ્તાં, નં (૬૧૦ અદવિસ્તાન ادبستان =અદમ શીખવાની જગા=નિશાળ, તે ઉપરથી દવિસ્તાન=કાપી કાઢી તે) જહું અક્ષર ધુટવાનું પુરું. ‘વાણીઆના છોકરા પોતાના અક્ષર ઠેર-રવવાને વાસ્તે દોષીસ્તાં લખવા એકા હતા.’ ક. ધે૦

દોમંજિલા, વિં (૬૧૦ દોમંજિલહ دومنجله =એ માળનું) એ માળનું મકાન. ‘મકાનની હાર પુરી થવાથી તે દોમંજિલા મકાન ઉપરથી કૂઢ્યો.’ નં. ચ.

દોર, પું (૬૧૦ દવર دور =આરે તરફ ફરતું) પ્રદક્ષિણા કરતી.

‘જે છે વફા તેને જફા, એ તો ખુદાઈ દોર છે.’ કલાપી.

દોરંગી, વિં (૬૧૦ દુરંગી دورنگی =એ રંગની વસ્તુ) બહુરંગી, મનસ્વી.

દોલત, સ્ત્રીં (અં દવલત دولت =એકના હાથમાંથી બીજાના હાથમાં જનારી વસ્તુ. રાજસત્તા વગેરે. દવલ=અદલાતું, એકના હાથમાંથી બીજાના હાથમાં જતું ઉપરથી) પૈસા, પુંજ, દ્રવ્ય.

દોલતબદા, પું (અં દવલત+જાદહ=જનમેલો ફારસી دولت‌باز =ગૃહસ્થ, દોલતવાળો) ધનવાન, ધનવાનનો પુત્ર.

દોલતબદા, સ્ત્રીં (અં દવલત જિયાદહ دولت‌زیاده =દોલત ધણી થાઓ એવો આશીર્વાદ) પ્રભુ તમારી દોલતમાં વધારો કરે એવી હુઆ.

દોલતમંદ, વિં (અં દવલત+મંદ ફારસી પ્રત્યય=મંદ دولت‌مند =દોલતવાળો) ધનવાન, પૈસાદાર.

દોલાબ, પું (૬૧૦ દોલાબ دولاب =દ્રવામાંથી પાણી કાઢવાની લાકડાની ચરખી.) બીંતમાંનું કપાટ, લંઝરિઈં.

દોશીવાણીઓ, પું (૬૧૦ દોશ دوش =ખભો, ખભા ઉપર પોતાનો માલ લઈ વેચવા ફરનાર વાણીઓ) કાપડનો વેપારો.

દોસ્ત, વિં (૬૧૦ દોસ્ત دوست =મિત્ર. દોસીદન=ચોટવું, મળવું ઉપરથી આ-નાર્થક્રી, મિત્રો એક બીજાને ચોટલા ને વળગેલા રહે છે માટે) મિત્ર, ભાઈબંધ.

દોસ્તદાર, પું (૬૧૦ દોસ્ત+દાર= دوست‌دار =મિત્ર. દોસ્તદારને બદલે દાસ્ત શબ્દ ચાલે) મિત્ર, ભાઈબંધ.

દોસ્તદારી, સ્ત્રીં (૬૧૦ દાસ્ત+દારી دوست‌داری =મૈત્રી, દાસ્તી શબ્દ પણ ચાલે) મિત્રતા.

દોસ્તી, સ્ત્રીં (૬૧૦ દાસ્તી دوستی =ભાઈબંધ) મિત્રતા.

દોત, પું (૬૧૦ દવાત دوات =ખડીઓ) શાહીનો ખડીઓ.

ધ. ધ.

ધંધાદાર, વિં (૬૧૦ દાદન داندن =આપવું ઉપરથી દહિન્દહ=આપનાર તે ઉપરથી ધંધો+દાર પ્રત્યય=ધંધાવાળો) ધંધો કરનાર.

ધંધાદારી, સ્ત્રીં (ઉપલા શબ્દને ફે પ્રત્યય લાગવાથી=ધંધો કરવાપણું) ધંધાશક્તિ.

ધંધાદારી, ધંધાદારી. શબ્દ બુઓ.

ધંધાર્થી, વિં (ધંધો+અર્થ=ધંધો એજ જેનો અર્થ હોય તે) ધંધાર્થી.

ધંધો.]

૧૩૭

[નગદ.

ધંધો, પુ. (કા. દાદન دادن = આપવું
ઉપરથી દહિન્દહ = આપનાર ઉપરથી
ધંધો = આપનાર) જેમાંથી મળતર થાય
એવું કામકાજ.

ધાસ્તી, સ્ત્રી. (અ. દહશત دهشت
ઉપરથી, થીક, ધાસ્તી) ડર.

ધેકડજેતી, સ્ત્રી. (અ. ફજીહત فجيهت
ઉપરથી યુજરાતી ફજેતી) ઢેડોની પેઢે
લડીને ફજેત થવું તે.

ન. ન.

નકતો, પુ. (અ. નુક્તહ نکتہ = સમસ્યા,
ગુમ ને નિર્મળ વચન) હસવું આવે ને
નવાઈ લાગે એવી વાત.

નકરૂં, વિ. (અ. નકિરહ نکیرہ = આમ,
જેની ઓળખાણ થઈ ન શકે તે. સામા-
ન્ય) જેની ઉપર કરતો ધારો ન આ-
પવાનો હોય એવું, નકરી જમીન.

નકલ, સ્ત્રી. (અ. નકલ نقل = સ્થળાંતર
કરવું, લખવું) અનુકરણ.

નકલખોર, વિ. (અ. નકલ + ખોર કા. પ્ર. نقل خور
યુજરાતી પ્રયોગ) ન-
કલ કરનારો.

નકલી, વિ. (અ. નક્લી نقلی = અસલ
નહિ તે) નકલરૂપ, ખનાવડી.

નકશી, સ્ત્રી. (અ. નક્શી نقشی = નકશ
= ચીતરું ઉપરથી, કોતરણી, ભાત, ભાત
પાડેલી હોય તે) ત્રીણી કોતરણીનું
ખાદકામ.

નકશીગર, પુ. (અ. નક્શ + ગર કા. પ્ર. نکشگر
ઉપરથી = નકશી
કોતરનારો) સલાટ, સોની વગેરે.

નકશીદાર, વિ. (અ. નક્શ + દાર કા. પ્ર. نکشدار
ઉપરથી = નકશી
નકશીવાળું.

નકશો, પુ. (અ. નક્શહ نقشہ = જમી,
તસવીર, ચિતરેલો દેખાવ. નકશ = ચીતરું
ઉપરથી) ચીતરેલો દેખાવ.

નકશો પુ. નકશો શબ્દ જુઓ.

નકાસ, પુ. (અ. નલ્લાસ نکاس =
ગુલામ કે જનવર વેચવાનો ધંધો કરનાર.
જે ઠેકાણે ગુલામ કે જનવર વેચાતાં
હોય તે જગર) ઢોરને કાપી વેચવાનો
જગર, કસાઈવાડો.

નકીબ, પુ. (અ. નકીબ نقيب = સરદાર,
ચોખદાર, વંશાવળી જાણનાર) રાજ
આચાર્ય અને અમલદાર વર્ગનો ઓહો
પોકારનારો ચોખદાર. 'તેજ પ્રમાણે
એવા પ્રકારનું મરણ દરબારીઓ અને
નકીબ ઉપર ઠરાવવામાં આવે છે,' રા. મા.

નક્કી, વિ. (અ. નક્કી نقعی = સ્વચ્છ,
ચોક્કસ) ખાતરી કરેલી હોય એવું.

નખતેલ, ન. (અ. નફિત, નિફત نفت =
જમીનમાંથી નીકળનાર એક પ્રકારનું
તેલ. ફેડવાનો દારૂ એક જાતનું તેલ.

નખરાં, ન. અ. વ. (કા. નલ્હ نلہ =
ચાળાં, હાવભાવ) હાસ્ય ઉત્પન્ન કરે ને
મોહ ઉપજાવે એવા ચેનચાળા તે.

નખરાંબાજ, વિ. (કા. નલ્હ نلہ =
ચાળાં, હાવભાવ) હાસ્ય ઉત્પન્ન કરે ને
મોહ ઉપજાવે એવા ચેનચાળા તે.

નખરાંબાજ, વિ. (કા. નલ્હ نلہ =
ચાળાં, હાવભાવ) હાસ્ય ઉત્પન્ન કરે ને
મોહ ઉપજાવે એવા ચેનચાળા તે.

નખાલસ, વિ. (અ. ખાલિસ خالص =
ચોક્કસ, અમિશ્ર) નિષ્કપટી, ખુલા મનનું,
ભોળું.

નગદ, વિ. (અ. નક્દ نقد = તૈયાર કરવું.
આપવું, પરખવું, શેકડું, ઉધાર નહિ તે)
શેકડ સિક્કારૂપે હોય એવું.

નગદી.]

૧૩૮

[નજલો.

નગદી, સ્ત્રી (અં નજ્વી નજ્વી=રોકડ) નગદ નાણું તે.

નગારખાનું, નં (અં નકાર કે નકાર= નગાર્+ખાનહ દારસી પ્રત્યય **نقارخانه**= જ્યાં નગારાં વાગતાં હોય તે જગા) નગારાં વગાડનારની એસવાની જગા.

નગારચી, પુ (ચી તુર્કી પ્રત્યય છે. ન-કાર્ચી કે નકાર્ચી **نقارچی**=નગારાં વગાડનાર) દોલી.

નગાર્, નં (અં નકાર કે નકારહ **نقار**=નગાર્) નગાર્.

નગીનગર, વિ (ફાં નગીનગર **نگین نگر**= નગીના બનાવનાર) નગીના બનાવવાનો ધંધો કરનાર.

નગીનો, પુ (ફાં નગ, નર્ગી કે નગીન **نگ نگین**=ચુની, નંગ) જડાવ દાગીનો, રત્ન, હીરા, મણિ.

નજ્વીક, અં (ફાં નજ્વીક **نزدیک**= પાસે) પડોશમાં, કતે.

નજર, સ્ત્રી (અં નજર **نظر**=દષ્ટિ) નેત્રું તે. ધ્યાન, લક્ષ.

નજર, સ્ત્રી (અં નજર **نظر**=બેઠ) બાદ-શાહ વગેરેની આગળ કાંઈક નજરાણું મૂકવું તે. ‘તે અમારા વાંચનારાઓને નજર કરીએ છીએ.’ ૨૦ માં ભા ૧

નજરકેદ, સ્ત્રી (અં નજરકેદ **نظر قيد**= નજર આગળથી ખસી શકે નહિ એવો કેદી. દારસીમાં નજરબંદ **نظر بند** શબ્દ છે. નજરકેદ શુજરાતી પ્રયોગ છે) આંખની આગળથી બહાર ન જાય તેમ રોકી રાખવું તે.

નજરચુક, સ્ત્રી (અં નજર+ચૂક શુજ-રાતી=દષ્ટિકાષ) નજરની બૂઝ થાય તે.

નજરચોર, પુ (અં નજર+ચોર અંસ્કૃત=

નજર ચોરનાર) સરત ચુકવી કાઢી કરી લેનાર.

નજરખંધી, સ્ત્રી (અં નજર+ખંધી ફાં પ્રાં નજરબંદી **نظر بندی**=અહુ અથવા હાથચાલાકીથી જોનાર જોષ શકે નહિ એમ નજર બાંધવી તે) લોકની આંખને ભૂ-લાવામાં નાખવી તે.

નજરબાગ, પુ (અં નજર+વાગ ફાં નજરવાગ **نظر باغ**=નજરની આગળનો બગીચો.) આંગણમાંનો બગીચો.

નજરબાજ, વિ (અં નજર+વાજ ફાં પ્રાં નજરવાજ **نظر باز**=નજર રાખનાર) આસપાસ નજર રાખનાર.

નજરાણું, નં (અં નજર+આનહ દારસી પ્રત્યય. નજરાનહ **نظرانه**=કાંઈ વાત આપણા ઉપર નક્કી કરી લેવી તે, કરાર કરવો, બાધા આપડી રાખવી, જપ, તપ, વ્રત, પુણ્યદાન કરવું, દેવોની આગળ પ્રસાદ ધરવો, મોટા માણસની આગળ કાંઈ વસ્તુ બેઠ તરીકે મૂકવી) મુલાકાત કરતાં ધરવાની બેઠ.

‘ફેટલાંક કામની જવાહિર હુમાયુને નજરાણા તરીકે મોકલી આપ્યાં.’ આ. બા.

નજરાનજર, જુઓ નજરોનજર.

નજરિયું, નં (અં નજર **نظر**=દષ્ટિ પર-થી) નજર ન હાણે તે માટે બાળકને ગળે પહેરવાનું હાલકું. ‘આંજ આંખડીરે, માએ ગાલે નજરિયું કીયું.’ દયારામ.

નજરોનજર, અં (અં નજર **نظر** ઉ-પરથી) આંખે આંખ, નજર સામે.

નજલો. પુ (અં નુજલ **نزل**=ઉતરવું. નજલ=ઉતરી આવ્યો ઉપરથી, આંખનો એક રોગ છે) મસ્તકમાંથી નીચે ઉતરતો રસવિદાર.

નમકત.]

૧૩૯

[નમાજ.

નમકત, સ્ત્રી૦ (અ૦ નજાકત نَزَاكَت = સુકુમાર હોવાપણું, કામગતા) નાબુકપણું.

‘તું ચોરતની નમકતને મળે છે.’ બા. ૫૦

નજીક, અ૦ (ફા૦ નજ્દીક نَزْدِيك = પાસે) દૂર નહિ તે.

નજીસ, વિ૦ (અ૦ નજીસ نَجِيس = અ-પવિત્ર, નાપાક, મેલું, ગંદું) નીચ, હલકું, દુષ્ટ, ખરાબ, ગલીચ.

નજુમ, પુ૦ (અ૦ નુજૂમ نجوم = જ્યોતિષ વિદ્યા. નજમ = તારાનું અધ્યયન) જોશ, ગ્રહ જોષને કૃપા કહેવું તે.
‘તે પછી અમે ખાદીઅન નજુમીઓ કે જેમણે આસીરીયન ધર્મને પણ રૂપ આપ્યું છે.’.....સુ૦ ૧૦

નજુમી, વિ૦ (અ૦ નુજૂમી نجومی = જોશી) જોશ જોનાર.

નતીએ, પુ૦ (અ૦ નતોજહ نَتِيْجِه = ગરજ, પરિણામ) અંત, છેડો.
‘ઈસાઈ નર પયગામે, નતીએ તું મોલાવી દે.’ દી. સા.

નદારત, અ૦ (ફા૦ નદારદ نَدَارَد = કાંઈ નથી દારૂતન = રાખવું ઉપરથી, દારદ. ન = નહિ) પાસે નથી. કાંઈજ છે નહિ.

નદાવા, અ૦ (અ૦ દઝવા دُزَا = ન = નહિ, દાવો રહેલો નથી) હવે પછી કાંઈ રીતે હક કરીને મગાય નહિ.

નદર, પુ૦ (અ૦ નફર نَفَر = નણુથી ૧૦ માણસ સુધીનું) યોજું. ફારસીમાં આ શબ્દ એક વચનમાં વપરાય છે. તોકર) ચાકર, ગુલામ.

‘કર્યું આપણ, ફેરવો આપણ, મુનિ જોતાં ખુઓ ભાર; ચાકર લાવો, નદર લાવો, જમતમ કરી કરો હાર.’ શા૦ વિ૦

નદરાન, પુ૦ (અ૦ નફર ઉપરથી) ચાકર, ગુલામ.

નદસ, પુ૦ (અ૦ નફસ نفس = શ્વાસો-ચ્છવાસ) દમ.

નદસ, પુ૦ (અ૦ નફસ نفس = જીવ, આત્મા, દકીકત, અસ્તિત્વ) મનની ધનંછા.
‘હકીમની કે તખીમની તલબ નથી મને; નદસની પરવા નથી, ન ઈશ્કની મને.’ કલામી.

નફીરી, સ્ત્રી૦ (અ૦ નફીર, નફીરી نَفِيرِي = ફર્યાદ, ખૂમરાણું, એક પ્રકારનું વાજું) એક જાતનું વાદ્ય.

નફા, પુ૦ (અ૦ નફા نَفْع = નફા) લાભ મળતર, ફાયદો.

નફર, પુ૦ (અ૦ નફર نَفَر = શબ્દ જુઓ. ચાકર, તોકર.

નખાખ, જુઓ નવાખ.

નખીરા, પુ૦ (ફા૦ નખીરહ نَخِيرِه = પૌત્ર, પૌત્રી, દૌહિત્ર, દૌહિત્રી) છોકરા ને છોકરીનાં સંતાન.

‘સુરતના જાણીતા મોદી ખાનદાનના નખીરા ખા. બ. જહાંગીરશાહ ન્યાયાધીશ હતા.’ નં ૨૦

નમક, ન૦ (ફા૦ નમક نَمَك = મીઠું) જુણ.
‘આટલા દિવસ માલિકનું નમક ખાધું છે.’ નં ૨૦

નમાજ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ નમાજ نَمَاز = એક દિવસમાં પાંચ વખત ખુદાની બંદગી કરવી તે) મુસલમાની ધર્મ પ્રમાણે કરવામાં આવતી બંદગી. સૂરોદય પહેલાં એટલે ફજ્ર, બપોર પછી એટલે જુહા, ત્રીજા પોહોર પછી એટલે અસ્, સૂર્યાસ્ત પછી એટલે મઘ્રિબ, તે રાત્ર એટલે ઇશા. એમ પાંચ વખતની નમાજ છે તે તે દરેક મુસલમાન ઉપર દરેક સ્થિતિમાં ફરજ છે. ઉમર લાયક થાય એટલે તેણે પઠવીજ જોઈએ.

નમાજ.]

૧૪૦

[નવાલો.

નમાજ, વિં (૧૦ નમાજી نمازی =
નમાજ પઢનાર) બંદગી કરનાર.
ધર્મરક્ષક.

નમુનાદાર, વિં (૧૦ નમૂનહદાર نمونہ دار =
નમુનાવાળું) નમુના રૂપ હોય તેવું.

નમુનો, પું (૧૦ નમૂનہ نمونہ = અધુરું,
કોષના જેવું, નકલ) અનુકરણ કરવા
જેવી આકૃતિ ને શુણ.

નરજળો, જુઓ નજલો.

નરદ, સ્ત્રીં (૧૦ નર્દ نرد = શેત્રંગનું
મોહરું) શેત્રંગ રમવામાં વપરાતાં મોહરાં.

નરમ, વિં (૧૦ નર્મ نرم = સુવાળું)
સુધાયમ.

નરમાઈ, સ્ત્રીં (૧૦ નર્મ نرم = ઉપરથી)
નમ્રતા. 'નરમાઈ નિર્મળ નીરથી' શામળ.

નરમાદા, નં (૧૦ નર્માદہ نرمادہ =
સ્ત્રીપુરુષ) એક જાતનાં ધરડવાં.

નરમાશ, સ્ત્રીં (૧૦ નર્મ نرم ઉપરથી)
નમ્રતા, સાલસાઈ.

નરમો, પું (૧૦ નર્મہ نرم એક જાતનો
કપાસનો છોડ, ૩ નરમ હોય છે માટે)
એક જાતનો કપાસ.

નરી, સ્ત્રીં (૧૦ નરી نری = યકરા કે
ધેટાનું ચામડું) યકરાનું ચામડું.

નવનેળ, પું (૧૦ નેજہ نیر = બાલો.
ઉપરથી = ધણી મહેનત. નવનેળ પાણી
ઉતારવું પડશે એટલે ધણી શ્રમ વેડવો
પડશે) ધણી મુશ્કેલી પડતી તે. અતિશય
કષ્ટ પડે તે.

નવરંગ, વિં (૧૦ નવ رنگ نورنگ = નવા
રંગનું) સુંદર, સુશોભિત.

નવરંગી, સ્ત્રીં (૧૦ નવ رنگی نورنگی =
નવા રંગવાળી, સુશોભિત.

'નવરંગી ફૂલ ફૂલતાં, પંખી ગાતાં ગાન.'
શુ. વા. મા.

નવરોજ, પું (૧૦ નવروز نواروز = પારસી
તહેવાર છે. તા. ૨૨ મી માર્ચ, ફરવરદીન
મહીનાની ૧ લી તારીખ) વસંત ઋતુમાં
સરખા માનનાં રાત્રિદિવસવાળો દિવસ.

નવસાર, પું (૧૦ નવشاہر, નવશાہر
نوشاہر = દેવતામાંથી મળનારી ઝેરી દવા,
નવશ = ઝેરી દવા + આદુર = દેવતા) ધાતુઓ
ગાળવાનો એક ખાર.

નવસો, પું (૧૦ નવشاہ نوشہ = નવો
બાદશાહ - પરણવા જનાર વર - નવ = નવો,
શાહ = બાદશાહ) વરરાજા.

નવાજયું, સં કિં (૧૦ નવાکتن
نواکتن = મહેરબાની કરવી - ઉપરથી શુ-
જરાતી ક્રિયાપદ. મહેરબાની કરવી)
વધાવવું, બખિશ આપવી.

નવાજસ, સ્ત્રીં (૧૦ નવાજش نوازش
= મહેરબાની, કૃપા. નવાકتن = મહેરબાની
કરવી ઉપરથી) પ્રસન્નતા, ભેટ, સોગાત.

નવાખ, પું (અં નવાખ نواب = કોષ્ટની
તરફથી કાયમ થનાર, ગવર્નર, વાઇસ-
રોય, સૂબો, નવખ = પાસે હોવું ઉપરથી)
નાના રાજ્યનો મુસલમાન હકીમ.

નવાળી, સ્ત્રીં (અં નવાલી نوابی =
નવાળના બોહડાનું કામકાજ) નવાળનો
દરજો.

નવારસ, વિં (અં લાવારಿಸ لاوارث
= વારસ વિનાનો) વારસ વગરનું.

નવારસું, વિં (અં લાવારಿಸ لاوارث
= વારસ વિનાનો) કોષ્ટ વારસ કે ધણી ન
હોય તેવું.

નવાલો, પું (અં નવાલہ نوالہ = કોળીઆં)
ગ્રાસ, કવલ.

[નવીસંદો.]

૧૪૧

[નાકબુલ.]

નવીસંદો, પુ૦ (૧૦ નિવિસંદહ نویسنده)
=લખનાર. નિવિસંદહ=લખવું ઉપરથી)
નવી નવી કસપનાથી લખનાર, લેખક.

નવેસરથી, અ૦ (૧૦ અજસરિનવ
ازسر نو=નવા મથાળાથી અજ=થી, સર
=માથું નવ=નવું=ફરીથી) નવે નામે.

નશા, પુ૦ (૧૦ નદશા, નશઅહ نشه=
બેહોશી) દારૂ વગેરે પીવાથી થતી બેહોશી.
'અહીં સધળા ખતમ થાતા નશા બેચે-
નીમાં નાખી.' કલાપી.

નશીબ, બુઓ નસીબ.

નશો, પુ૦ (૧૦ નદશા, નશઅહ نشه=
બેહોશી) દારૂ વગેરે પીવાથી થતી બેહોશી,
કેફ, નીશો.

'ખરો નશો તો વિવેકનો અભ્યાસ કરતે
કરતે વિરાગનું વૈતુષ્ણ્ય પ્રાપ્ત કરી સ્વ-
રૂપાનુસંધાન પામવામાંથીજ આવે છે.'
સુ. ગ.

નસલ, (અ૦ નસલ نسل=ઓલાદ, કુટુંબ)
જડ, મૂળ. 'તેની હું જડમૂળથી નસલ
કાઢું છું.' ક૦ ધૈ૦.

નસિયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ નસીહત نصیحت
=શિખામણ. નસહ ઉપરથી) શિક્ષા,
સળ, શિખામણ.

'છંદુમતીએ આપેલા નસીહત નામદામ
વગર તે લખવાને ચુકી ન હતી.' અં.
ન. ગ.

નસીબ, ન૦ (અ૦ નસીવ نصیب=કિસ્મત
ભાગ્ય નસવ ઉપરથી) ભાગ્ય, કર્મ,
કિસ્મત.

નસીબદાર, વિ૦ (અ૦ નસીબ+દાર ફા-
રસી પ્રત્યય નસીબدار نصیبدار=
નસીબવાળો) ભાગ્યવાળી, પૈસાદાર.

નસીબો, પુ૦ બુઓ નસીબ.

નસો, બુઓ નસા.

નસ્તર, ન૦ (૧૦ નિસ્તર نشتر નીશ=
ધાર, કંતર મળી નીસ્તર કે નેસ્તર તે
ઉપરથી ટુંકુરૂપ નિસ્તર. ફરદ ખોલવાનું
ઓળર) દુઃખદરદ ઉપર વાઢકાપ કર-
વાનું તીણું હથિયાર.

'નાબુક નસ્તરથી કાર્ય કરવાનું હતું.'
નં. ચ.

નહાર, પુ૦ (અ૦ નહાર نهار=દિવસ)
દિવસ.

નહર, સ્ત્રી૦ (અ૦ નહ نهر=નદી, નાળા-
માંથી પાણી વાળીને જે બનાવે છે તે)
નહેર.

ના, અ૦ (૧૦ ના ن=ઉપસર્ગ છે. સાધિત
નામના શબ્દો અને વિશેષણને લાગે છે.
જેમકે નાપાક, નાવારસ વગેરે; કોઇ વખતે
એથી ઉલટું પણ થાય છે. જેમકે નાસુ-
રાદ, નાઈ-સાદ, નાઉમેદ, નાતવાન વગેરે.

નાઈતેફાકી, સ્ત્રી૦ (૧૦ ના+ઈતિફાકી
અરબી نائتقافی=અશુભનાવ, કુસંપ)
મતભેદ.

'આપણી વચ્ચે નાઈતેફાકી પેદા થશે.'
ખા. યા.

નાઈબ, બુઓ નાયબ.

નાઈલાજ, વિ૦ (અ૦ ફલાજ+ના ફા૦ પ્ર૦
નાઈલાજ ناعلاج=ઇલાજ ન હોય
એવો) નિર્ણાય.

નાઉમેદ, વિ૦ (૧૦ નાઉમેદ ناامید=
આશા વિનાનો) નિરાશ.

નાઉમેદી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નાઉમેદી ناامیدی
=નાસીપાસી, નિરાશા) નિરાશાપણું.

નાકબૂલ, વિ૦ (ના ફા૦ પ્ર૦ કબૂલ અરબી
ناکبول=કબૂલ ન થાય તે)
ના મંબુર.

નાકેસ.]

૧૪૨

[નાદિહિંદ

નાકેસ, વિં (અં નાકિસ ناکيس=તુક-
સાનવાળું, અપૂર્ણ, અધુરું) અપૂર્ણ.
'મારા નાકેસ વિચાર પ્રમાણે ખોટા
ભપકાતી કેળવણીથી દૂર રહેવું.' સુ. ગ.

નાકૈવત, વિં (ના કૈવત कुवत=કૌવત વિનાનું) અશક્ત.

નાકૈવતી, સ્ત્રીં (ના કૈવતી कुवती=અશક્તિ) નયળાઇ.

નાખુદા, (પું કૈં નાખુદા ناخدا=નાવનું
કુંકરૂં ના+ખુદા=ધણી=નાવનો ધણી)
વહાણુ ચલાવનાર, ટંકેલ.

'જીવનનૌકાનું સુકાન જે મર્તિપૂર્ણ ફેલી
નાખુદાના હાથમાં હતું.' નં. ચ.

નાખુશ, વિં (કૈં નાખુશ ناخوش=રાજ
નહિ તે) નારાજ.

નાખુશી, સ્ત્રીં નાખુશી ناخوشી=નારા-
જપણું) નામરજ.

નાચાર, વિં (કૈં નૌચાર ناچار=નિષ્પાય)
નિરાધાર, લાચાર.

નાચારી, સ્ત્રીં (કૈં નાચારى ناچارى=નિષ્પાયપણું)
નિરાધારતા.

નાચીજ, વિં (કૈં નાચીज नाजिज=તુલ્ય
કાષ્ટ ચીજ નહિ એવો) નકામો.

નાજ, સ્ત્રીં (કૈં નાજ ناز=લાડ, પ્યાર,
એ પરવાર, અહંકાર) લાડ.

'પડ્યાં તો નાજનાં મેણાં, ભરેલાં દક્ષતરે
દક્ષતરે' યું ગં

નાજનીન, સ્ત્રીં (કૈં નાજનીن نازنين=ચિતાકર્ષક, ખુબસુરત) વહાલી, પ્રિયા.
'ઓ નાજનીન ક્યારમાં તો આપણે
ખસુસ સાથેજ સુષ્ઠયું.' યું સિં

નાજર, પું (અં નાજير ناظر=નજર
રાખનાર નજર ઉપરથી) દેખરેખ રાખ-
નાર, તાખાતા નોકરો ઉપર દેખરેખ
રાખનાર.

નાજુક, વિં (કૈં નાજુک نازک=પાતળો
રૂપાળો, ખૂબસુરત) સુકુમાર, સુંવાળું.

નાજુકડું, વિં (કૈં નાજુک نازک=ઉપ
રથી) નાજુક, સુકુમાર.

નાજુકાર્ક, સ્ત્રીં (કૈં નાજુकी نازكى=નાજુકપણું) સુકુમારતા.

નાજુકી, નાજુકાઇ શબ્દ જુઓ.

નાઝ, જુઓ નાજ.

નાતવાન, વિં (કૈં નાતવાન ناتوان=અશક્ત.
તવાનિસ્તન=શકતું ઉપરથી) નયણું, નિર્બળ.

નાદર, વિં (અં નાદير نادر=થોડી વસ્તુ,
ઓર્ધ્વ, અદ્ભુત, અન્ય) સરસ, ઉત્તમ.

નાદાન, વિં (કૈં નાદان نادان=અણ-
સમજ, અજ્ઞાન દાનિસ્તન=જાણતું ઉપ-
રથી દાન) અણસમજ.

નાદાનપણું, નં (નાદાન ઉપરથી યુજરાતી
પણું પ્રત્યય લાગી થએલો શબ્દ) અજ્ઞાનતા.

નાદાનિયત, સ્ત્રીં (કૈં નાદાન نادان ઉપરથી)
નાદાનપણું, અજ્ઞાનતા.

નાદાની, સ્ત્રીં (કૈં નાદानी نادانى=નાદાનપણું)
છાકરવાદીપણું, અણસમજ.

નાદાર, વિં (કૈં નાદار نادر=ગરીબ,
જેની પાસે કંઈ ન હોય તે. દાતરન=
રાખતું ઉપરથી. દાર રાખનાર) દીન,
કંગાલ.

નાદારી, સ્ત્રીં (કૈં નાદارى نادارى=નાદારપણું)
ગરીબી.

નાદિહિંદ, વિં (કૈં નાદિहिंद नदिहंद=નહિ
આપનાર, દાદન=આપવું ઉપ-
રથી દહિન્દહ=આપનાર, લખતે પાછું
આપે એવો) માગ્યું આપે નહિ તે. દેવાળીઓ.
તેની નાદિહિંદ દત્તિને અંકુશમાં લાવવી.
નં. ચં.

[નામ.]

૧૪૩

[નામી.]

નાન, ન૦ (૧૦ નાન نَان = રોટલી, રોટલો)
મુસલમાન હાડિઆરા મોટી રોટી બનાવે
છે તે.

“ નાન વચેરે ખાઇ પદાર્થોથી ભરેલો
થાળ લાગીને મૂક્યો. ” આ. બા.

નાપસંદ, વિ૦ (૧૦ નાપસંદ ناپسند =
પસંદ ન : પડે એવું. પસંદીદન = પસંદ
કરવું ઉપરથી) મનને રમે નહિ એવું.
અપ્રિય.

નાપસંદગી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નાપસંદગી
ناپسندگی = પસંદ નહિ પડવું તે)
અપ્રિયતા, અરિય.

નાપાક, વિ૦ (૧૦ નાપાક ناپاک = પાક
નહિ તે. પાક = પવિત્ર. અપવિત્ર) ખરાબ,
પાપી.

ઘાનત દેવું આપવા, પુરી રાખો પાક;
વખત વીચાનો આધ તો, રાખે જન
નાપાક. ’ ટ. ૧૦૦ વાતો જા. ૩

નાપાકી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નાપાકી ناپاکی =
અપવિત્રતા) અશુદ્ધિ.

નાફરમાન, વિ૦ (૧૦ નાફરમાન نافرمان
= હુકમ ન માનનાર, ફર્માન = હુકમ, આદ-
શાહી હુકમ. ફર્મદન = ફરમાવવું ઉપરથી)
હુકમને તાબે નહિ થનાર.

નાફરમાની, સ્ત્રી૦ (૧૦ નાફરમાની
نافرمانی = હુકમ નહિ માનવો તે)
અનાદર, ફરમાન ન માનવાપણું.

નાબુદ, વિ૦ (૧૦ નાબુદ نابود = ન હોવું,
નાશ પામવું, નાશ. બુદન = હોવું ઉપ-
રથી) ખેદાનુદાન, હોયજ નહિ એવું
કરી નાખવું.

નાબુદી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નાબુદ ઉપરથી = નાશ)
તદન નાશ, ખરાબી, ઉચ્છેદ.

નામકર, વિ૦ (૧૦ નામકર نامکەر અરબી.
મુકિર = મકરા કરનાર, હા પાડનાર.

નામુકિર نامکەر = ના પાડનાર) એક
વાર હા કહીને ફરી ફરી જનાર.

નામબદ્ધ, વિ૦ (૧૦ નામબદ્ધ نامزاد
= નામચીન, પ્રખ્યાત. યુજરાતી પ્રયોગ
છે) પ્રખ્યાત, નામવાળો.

નામદાર, વિ૦ (૧૦ નામદાર نامدار =
નામવાળો, પ્રખ્યાત) લોકવિખ્યાત,
બહુશ્રીતું.

નામદારી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નામદારી نامداری
= પ્રખ્યાતિ) પ્રસિદ્ધિ.

નામનિવેશ, પુ૦ (૧૦ નામનિવેશ
نام نویسی = નામ લખનાર. નિવેશન
લખવું ઉપરથી લખનાર) કામદેકાણું.

નામનિશાન, ન૦ (૧૦ નામોનિશાન
نام و نشان નિશાન = ધ્વજ, ચિહ્ન. નામ
અને ચિહ્ન) નામ અને ઓળખાણ.

નામર્દ, વિ૦ (૧૦ નામર્દ نامرد = મરદ
નહિ તે) શક્તિહીન, નયુસક, કાયર,
આયલો.

નામર્દ રડે મામને, ને મર્દ રડે નામને.
યુ. કે.

નામર્દી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નામર્દી نامردی =
નામર્દપણું) અશક્તિ, આયલાપણું.

નામર્દી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નામર્દી نامردی =
નામર્દપણું) અશક્તિ, આયલાપણું.

નામવર, વિ૦ (૧૦ નામવર نامور = નામ-
વાળો) બહુશ્રીતો, પ્રખ્યાત.

નામજુર, વિ૦ (૧૦ નામજુર نامزور અરબી
નામજુર نامنظور = કબૂલ નહિ તે)
ના કબુલ, રદ આવતલ.

નામજુરી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નામજુરી અરબી
નામજુરી نامنظوری = નહિ સ્વીકારવું
તે) ના કબુલાત.

નામી, વિ૦ (૧૦ નામી نامی = નામ-
વાળો) પ્રખ્યાત.

નખી.]

૧૪૪

[નાવાકેફ.

‘ગામી નામી ને મહિષતિ, જરને વશ વર્તી રહે’ શામળ.

નામી, વિં (અં નમ્ નમો ઉપરથી નામી નામી=વૃદ્ધિ પામતું, વધતું જતું) હમેશા જેમાં વધારો થતો રહેતો હોય તે વસ્તુ.

નામીયું, વિં (ફાં નામ્વહ નામ્વહ અથવા નામી નામી=પ્રખ્યાત) ગણીતો, નામવાળો.

નામું, નં (ફાં નામહ નામહ=ખત, પત્ર, કાગળ) જેમે ઉધાર થએલાં નાણાંનો હિસાબ.

નામુકર, વિં નામકર શબ્દ જુઓ.

નામુનાસિબ, વિં (ના ફારસી+મુનાસિબ અરબી નામુનાસિબ નામુનાસિબ=અસંબંધ, અયોગ્ય. મુનાસિબ=સંબંધ-વાળો) નાલાયક, અયોગ્ય.

નામુરાદ, વિં (ફાં ના+મુરાદ અરબી નામુરાદ નામુરાદ=મુજા. નામુ-રાદ=જેની કાંઈ પણ ધારણા પાર પડતી નથી એવો ભાગ્યહીન માણસ) નાઉમેદ, નિરાશ, આશાભંગ.

નામોશી, સ્ત્રીં (અં નામુસ નામુસ=આચર, પ્રતિષ્ઠા, દુનીઆથી આચરતી આશા રાખવી. નમસ=ભેદ છુપાવ્યો ઉપરથી) હીણપત, આળ, ક્ષત્ક. ક્ષાણથી બીહીવામાં તેઓ ઘણી નામોશી ગણે છે. ક. ધે.

નાયબ, વિં (અં નાઇબ નાઇબ=કાંઈની જગાએ કામ કરનાર, પ્રતિનિધિ) હાથ નીચેનો, આસિસ્ટન્ટ, મદદગાર.

નારવા, વિં (ફાં નારવા નારવા=દુરસ્ત નહિ તે) અયોગ્ય, ખોટું.

નારાજ, વિં (ફાં ના+રાજ અરબી રિજા ઉપરથી નારાજ નારાજ=ખુશ

નહિ તે) નારાજપણું. ‘વડીલ પણ એ વાતથી નારાજ છે.’ સ. ચં. ભા. ૨

નારાજગી, સ્ત્રીં (ફાં ના+રાજ અરબી+ગી ફારસી નારાજગી નારાજગી=નાખુશી) અપ્રસન્નતા.

‘ને કાંઈ નારાજગી બતાવવાને કહેવા લાગ્યો.’ બા. બા.

નારાજ, સ્ત્રીં (નારાજ ને રૂ પ્રત્ય લાગી થએલો ગુજરાતી પ્રયોગ) નાખુશી, અપ્રસન્નતા.

નાલ, વિં (ફાં નિહાલ નિહાલ=ઝાડ, લીલું ઝાડ) ઇચ્છા પાર પડી હોય તેવું.

નાલ, સ્ત્રીં (અં નઅલ નઅલ=પગરખું) ઘોડાને પગે ને જોડાને તળાએ જડે છે તે.

નાલાયક, વિં (ફાં ના+લાયિક અં નાલાયિક નાલાયિક=લાયક નહિ તે) નકારું, અયોગ્ય, અધરિત.

નાલાયકી, સ્ત્રીં (ફાં ના+લાયિકી નાલાયિકી નાલાયિકી=નાલાયકપણું) ગેરવાળખીપણું, અયુક્ત.

નાલાશી, સ્ત્રીં (ફાં નાલિશ નાલિશ=ફર્કાદ. નાલીદન=રડવું ઉપરથી) નિંદા, ફર્કાદ.

‘અમે સમજી શકતા નથી કે મુઠ્ઠીભર કહેવાતા સુધારક હિંદુઓ આ સભાની શા માટે નાલાશી કર્યા જાય છે.’ સુ. ગ.

નાલાસ, સ્ત્રીં (ફાં નાલિશ નાલિશ=ફર્કાદ. નાલીદન=રડવું ઉપરથી) ગીબત, નિંદા.

નાલેસી, સ્ત્રીં (ફાં નાલિશ નાલિશ=ફર્કાદ) નિંદા, ફર્કાદ.

નાવાકેફ, વિં (ફાં ના+વાકિફ અરબી નાવાકેફ નાવાકેફ=અચાન, અબધ્યો) અણ્ણિતો નહિ તે.